ENERGIA SPIRALEI

Prof. Gilbert Jausas

Spiritualitate

ENERGIA SPIRALEI

Învățământ evolutiv

INTRAPSIHISM ● SPIRALOGIE

ENERGIA SPIRALEI

Aplicații practice ale energiilor formei în evoluția personală şi spirituală

Prof. Gilbert Jausas

Traducere: Nicoleta Radu

Editura VIDIA
Bucureşti, 2012

Energia spiralei/Prof. Gilbert Jausas
ISBN 978-606-8414-29-4

Adresa: OP 6 – CP 41 București
Internet: www.vidia.ro
e-mail: office@vidia.ro

„Faptele vorbesc
mai bine decât cuvintele.”

Prietenilor mei invizibili,
scumpei mele soţii şi fidele colaboratoare,
Gisèle Lalancette Jausas,
graţie căreia această lucrare
a văzut lumina tiparului.

CUPRINS

Ilustrații

Cuvânt-înainte

Cu mulți ani în urmă, când am început să cercetez şi să observ că există multe lucruri în manifestare care nu pot fi explicate doar din perspectivă materială, lucram la un institut din Bucureşti situat la intersecția cu unul dintre podurile de peste Dâmbovița. Cu toate că intersecția era semaforizată şi bine semnalată pentru traficul rutier, aproape în fiecare zi aveau loc accidente, unele dintre ele demne de Cartea Recordurilor. Numărul accidentelor (deşi intersecția era simplă în comparație cu altele) îl depăşea cu mult pe cel al evenimentelor de acest gen care aveau loc în alte zone ale oraşului. Atunci a fost adus un radiestezist (radiestezia reprezintă capacitatea de a percepe radiațiile electromagnetice), care a cercetat cu ansele intersecția şi tot spațiul din jur şi a marcat cu cretă un loc. A doua zi a venit cu un cufăr cât o cutie pentru pantofi, plin cu stele cu cinci şi şapte colțuri tăiate din tablă de cupru, cufăr pe care l-a îngropat la un metru sub pământ, în locul marcat cu o zi înainte. Am continuat să lucrez la acel institut încă un an şi în toată această perioadă numărul accidentelor a scăzut considerabil: doar două accidente uşoare într-un an întreg.

Teoretic, ştiam despre influența câmpurilor morfice, despre energia formei, despre rețeaua Hartmann, dar nu mi-am imaginat că au atâta forță. Mai mult, imediat după ce zona a fost corectată radiestezic, locuitorii din blocurile aflate în jurul intersecției au observat că nu mai recepționau canalele de televiziune. (La acea vreme rețeaua de cablu era abia la început.) Împământarea cufărului cu stele din cupru contracara şi radiațiile electromagnetice produse de antenele de televiziune. Teoretic şi practic, era un lucru bun pentru sănătatea oamenilor, însă puțini înțelegeau fenomenul.

M-am hotărât atunci să studiez şi să aprofundez acest domeniu atât de fascinat al undelor invizibile, despre care nu învățasem în şcoală. Am citit cărți de specialitate, am făcut măsurători radiestezice în nenumărate locuri şi circumstanțe şi am ajuns să trăiesc şi să simt aceste realități nevăzute. Există o legătură strânsă între viața noastră, sub toate aspectele ei, şi aceste radiații subtile existente peste tot pe planeta noastră.

De ce nu sunt ele studiate în şcoli, de ce nu se alocă bani pentru aceste cercetări? Poate că cineva nu vrea ca noi să înțelegem adevărata conexiune pe care o avem în mod natural cu planeta pe care trăim, pentru că o astfel de înțelegere profundă ne-ar trezi din ignoranță şi atunci am fi greu de manipulat.

Din păcate, autoritățile nu dau dovadă de prea mult interes în ce priveşte organizarea unor cercetări în domeniul energiilor formei, studiile de până acum fiind inițiativa câtorva

grupuri private. În acest domeniu, puține informații de calitate sunt aduse la cunoştința publicului. În plus, tot felul de impostori editează cărți care prezintă superficial şi eronat informațiile legate de acest subiect. De aceea, cartea de față merită să fie citită şi apreciată cu toată sinceritatea. Ea oferă o perspectivă profundă asupra energiilor subtile care guvernează Universul, perspectivă la care profesorul Gilbert Jausas a ajuns prin muncă asiduă, după cercetări şi experimente minuțioase.

Jausas a înțeles un lucru foarte dificil, pe care puțini oameni sunt dispuşi să îl accepte: ideea de abordare holistică. Cercetarea fenomenelor radiestezice presupune trezirea unor facultăți extrasenzoriale, a unor simțuri interioare fine ce pot fi dinamizate prin tehnici speciale.

„Energia spiralei” ne pune la dispoziție metode de investigare, colecții întregi de exerciții şi direcții de cercetare, studii despre energia formei, despre energiile cosmice şi telurice, studii şi măsurători privind câmpul energetic uman (biocâmpul). Puține cărți sunt atât de pragmatice şi de precise ca această lucrare; din fiecare rând transpar experiența şi cunoaşterea practică la care a ajuns autorul.

Fiecare dintre noi dispune de o memorie ancestrală, omnisciență şi omniprezentă, care abia aşteaptă să comunice şi să ne transmită cunoaşterea ei. Din nefericire, obiceiurile care ne-au fost înrădăcinate sunt departe de limbajul prin care comunică această memorie; trăim ca nişte furnici,

folosind doar o parte infimă din darurile cu care am fost înzestrați. Această carte ne oferă metode clare pentru a ne îmbunătăți comunicarea cu memoria noastră ancestrală şi a învăța limbajul ei. Sunt tehnici care ne permit să simțim noi înşine aceste realități, în loc să întrebăm pe unul şi pe altul – şi să trăim ca nişte orbi.

Sunt de profesie inginer şi am văzut nenumărate aparate de măsurat energia generată de anumite forme, câmpul energetic al structurilor vii, aşa-zise aparate de biorezonanță, dar niciunul dintre aceste dispozitive nu măsoară cu adevărat aura umană sau câmpul energetic al unei piramide, de exemplu. Ele evaluează diverşi parametri cum ar fi temperatura, radiația în infraroşu sau ultraviolet, iar prin convenție sunt alocate anumite culori sau valori care să exprime aceşti parametri.

Consider că oricine poate să citească această carte, întrucât este scrisă într-un limbaj simplu, accesibil şi plăcut. Conține informații exacte despre structuri geometrice simple care te pot vindeca de boli grave (cum sunt cancerul şi leucemia) prin simpla poziționare față de corp, informații despre dispozitive care protejează spațiul locuinței, precum şi tehnici de dinamizare şi purificare a centrilor de forță şi de trezire a facultăților extrasenzoriale.

Ing. Eugen Bîrgăoanu,
AIM Group
www.aimgroup.ro

Introducere

Pentru a dezvolta în cel mai scurt timp şi la cât mai multe persoane manifestări vizibile ale pulsaţiilor cerebro-neuro-musculare, vă recomand să utilizaţi un pendul.

Fără acest ajutor ingenios ar fi nevoie de un antrenament îndelungat pentru a mări puterea de concentrare şi vizualizare şi poate că mulţi ar abandona studiul.

Mai târziu am recomandat să fie utilizată o spirală dublă ca element ajutător, în cazul în care nu se sunteţi suficient de experimentaţi în lucrul cu pendulul.

Practica şi noile descoperiri au dus la apariţia unui instrument şi mai eficace, „amplificatorul rectiliniu"; descrierea şi cele două funcţii ale sale le veţi găsi în carte. Pe măsură ce avansăm în studiul acestui domeniu găsim instrumente şi metode de investigare din ce în ce mai eficiente. Putem face o paralelă între folosirea acestui „amplificator rectiliniu" şi mişcarea giratorie a mâinii noastre deschise (cu degetele într-o anumită poziţie), aşa cum a fost descrisă în folosirea unui pendul oarecare.

În această nouă ediţie, cititorul va găsi modificări, noutăţi şi adăugiri. Să nu fie mirat de acest lucru, întrucât am precizat

că metodele şi învățăturile noastre sunt în mod esențial EVOLUTIVE; frecvent apar noi descoperiri care sunt integrate în cursurile noastre.

O învățătură care nu evoluează se fosilizează, îmbătrâneşte. A noastră se adaptează în permanență, pe măsură ce este asimilată, şi întotdeauna pe aceleaşi baze care sunt imuabile: energia dezvoltată de mişcările spiralei – la toate nivelurile.

Ianuarie, 1990
Autorul

Ce este spiralogia?

Spiralogia este rezultatul, încheierea drumului foarte lung al unui francez în cercetarea şi studierea forţelor vitale.

Nu a avut niciun maestru. A studiat diverse învăţături, fără a fi însă adeptul vreunei grupări. A frecventat mai multe, pentru a prelua ceea ce era capabil să asimileze. Trecea din floare în floare ca o albină, încercând să adune nectarul din cele care corespundeau cel mai bine vibraţiei sale.

A procedat la fel şi pe plan profesional, ascendentul său în Gemeni conferindu-i o personalitate dublă, o instabilitate care a făcut să se spună despre el: piatra care se rostogoleşte nu prinde muşchi... prin muşchi înţelegând „bani". Sub acest aspect, proverbul se dovedeşte exact: n-a adunat bunuri materiale, dar a trăit normal şi şi-a întreţinut familia.

Important este că a evoluat spiritual şi a cunoscut alţi oameni prin intermediul mai multor meserii. Latura sa mercuriană l-a înzestrat cu abilităţi de comunicare, capacitate de a observa, cu nevoia de a şti, de a cunoaşte şi de a aprofunda lucrurile.

Acest cercetător nu s-a mulţumit să deschidă ochii şi urechile, ci a adunat învăţături şi date care i-au luminat drumul. Nu ştia unde avea să-l ducă, acest drum, dar nu era preocupat de asta. Înainta împins de o forţă de care nu era conştient.

Foarte repede a simţit nevoia să aplice ceea ce primise şi înţelesese şi să facă experienţe, la început pe plante, punând la germinat seminţe, în diferite moduri, într-un mic laborator-casă. A constatat efectele diferitelor tipuri de lumină, acţiunea diferitelor influenţe telurice, cosmice, metalice etc.

Bineînţeles că a continuat cercetările, experimentând pe animale mari şi mici, acţionând întotdeauna asupra planurilor subtile. A trecut apoi la cercetarea echilibrului energetic în corpul uman.

Cele de mai sus oferă cititorului doar o idee despre drumul parcurs... mai bine de 60 de ani, pentru a ajunge astăzi să predăm o tehnică numită „SPIRALOGIE”, care este o faţetă a ştiinţei spiritului şi o aplicaţie a mişcării originare, factor al vieţii.

Aşa cum spune şi numele, este vorba despre utilizarea mişcării spiralei în diferite domenii. Atâta vreme cât ştiinţa oficială recunoaşte existenţa spiralei în tot ce este viu, am considerat că folosirea ei ne permite să acţionăm asupra activităţii creierului nostru şi, de ce nu, asupra corpurilor subtile. Această idee s-a concretizat, iar aplicarea ei dă rezultate extrem de benefice. Este vorba despre dezvoltarea unui al şaselea simţ pe care îl posedă toţi oamenii, aceasta fiind tema primului nostru curs.

Ce este intrapsihismul (*l'intrapsychie*)?

Acest cuvânt se descompune de obicei în INTRA – sinonim al cuvântului „înăuntru” – şi PSIHISM – care se referă la spirit. Aşadar, explicația profană este următoarea: folosirea unei fațete interioare a sufletului.

Dacă încercăm o decriptare prin „limba păsărilor”, vom obține:

IN = posibilitatea de a vehicula energia primordială – sursa (cosmică) prin valuri...

TR = pe pământ,

A = fără...

P = concentrarea acesteia în cap

S = generarea mişcării giratorii,

Y = ca bagheta fântânarului care încearcă să descopere izvorul, locul unde se află apă,

C = începutul creației, locul unde se separă cerul de pământ, lumina de întuneric,

H = această dualitate a celor două fațete ale unității se regăseşte în...

I = principiul divin care poate, el singur, să adune, să unifice energiile şi...

E = să le facă să se manifeste total pe cele trei planuri fizice ale pământului.

Limba păsărilor

Pentru cititorii care ar vrea să afle ce este această faimoasă „limbă a păsărilor”, iată, ca o paranteză, ce se spune: „Dacă nu eşti omul potrivit, sensul nu ți se va revela”; „Putem să dăm cheia unui om obişnuit, dar el nu va fi în stare să deschidă o încuietoare atât de complicată”.

Învățătura exoterică trebuie să preceadă în mod necesar apropierea de cunoştințele sacre; cunoştințele sacre ale tradițiilor preced cunoaşterea sacră a tradiției.

Limba păsărilor este o limbă ezoterică. Urmărind să se apropie de originea cuvintelor, ea menține înțelepciunea spiritului pentru a accede la inteligența superioară. Această limbă este analogică, merge de jos în sus, de la profan la cosmic; ea ne permite să „percepem” esența cuvintelor şi să renunțăm la concepția potrivit căreia planurile exoterice profane ar exista separat unul de altul. Ea reprezintă perceperea hieroglifelor din limba noastră, studiul sunetelor primordiale, al acelei limbi originare eufonice, şuierătoare de dinainte de a fi codificată prin litere.

Această ştiinţă a caracterelor sacre permite înţelegerea limbilor, a diferitelor mesaje, pe când privind doar anumite faţete ale Totului nu se poate înţelege această limbă primitivă. Aceasta este dovadă vie a adevărului.

Cine nu vede decât un aspect al lucrurilor se află obligatoriu într-o eroare relativă pe o planetă unde totul este dualitate.

„Acolo unde ceva pare de neînţeles, se poate afirma adesea că dincolo de suprafaţă există lucruri foarte utile şi profunde."

„Trebuie să considerăm că orice lucru sau orice cuvânt imprimat în caractere diferite conţine ceva extraordinar din punctul de vedere al stilului sau al gândirii."

Este recunoscută universalitatea şi utilitatea faimoasei limbi a păsărilor în aprofundarea operelor ermetice.

*****

Cuvântul „intrapsihism" se referă la activităţi psihice care constau în dezvoltarea unui al şaselea simţ pe care toţi oamenii îl au, dar de care nu toată lumea este conştientă. Acest al şaselea simţ sălăşluieşte în tot sistemul nostru nervos, dirijat de o anumită parte a creierului – acest creier care reprezintă încă un mare mister. Oamenii de ştiinţă spun că folosim doar o mică parte din capacitatea creierului nostru. În activităţile noastre, încercăm să-l folosim cât mai bine. Sigur că nu putem explica rezultatele minunate pe

care le obținem, ne mulțumim doar să le folosim pentru a-i ajuta pe cei care ne cer ajutorul.

Această facultate „cerebrală” pe care o dezvoltăm ține de domeniul paranormalului. Utilizarea ei este o metodă de psihocunoaştere în care fenomenele nu mai au legătură cu legile fizice obişnuite, de unde rezultă că aceste efecte pot uneori să preceadă cauzele.

Printre altele, activitatea creierului constă în elaborarea gândurilor; puterea de a gândi şi de a ne folosi de gând este cea mai mare putere care ne-a fost dată.

Omul este un gând al lui Dumnezeu, de aceea gândurile omului au la rândul lor puterea de a gândi, cu alte cuvinte au calitatea de a prolifera, de a se multiplica şi de a se răspândi. De asemenea, au capacitatea de a se explica, adică de a-şi răspunde lor însele şi de a crea simultan şi problema, şi soluția.

De îndată ce un gând este emis, el se propagă instantaneu până la distanțe fabuloase. Dacă este în acord cu ceea ce întâlneşte, gândul este captat şi se stabileşte contactul; în caz contrar, gândul se pierde şi călătoreşte până îşi epuizează forța.

Avem puterea să emitem gânduri noi, fie în acelaşi sens, pentru a-l amplifica şi a-l întări pe cel anterior, fie în sens contrar, pentru a-l frâna şi a-l atenua. Aşa se explică de ce gândurile contradictorii nu duc nicăieri; un şir de gânduri coerente poate să fie foarte puternic.

Învățătura orientală consideră că gândul produce un turbion (se deplasează în spirală) care atrage din Univers tot ce este necesar pentru ca acel gând să se materializeze. Ştiința admite că turbionul, vortexul sau spirala stă la baza materiei.

Gândurile au substanță, inteligență, mişcare şi un anume magnetism. Ele atrag implacabil gânduri de aceeaşi natură, iar această aglomerare de gânduri are o putere enormă, în bine sau în rău.

În privința gândului, nu trebuie să uităm niciodată că gândul are putere creatoare pe toate planurile, *inclusiv în planul fizic*.

Un gând produce în corpul astral sau mental un vârtej vibrator de particule aparținând unuia dintre aceste două corpuri, apoi o *formă-gând este expulzată din aură şi pluteşte în aer*. Dacă acest gând are un scop precis, el va fi proiectat rapid spre acel scop.

Forma-gând persistă atât timp cât primeşte impuls de la sursa care i-a dat naştere. Dacă puterea de emisie încetează, *forma-gând se dizolvă lent*, *restituind planului elementele care au servit la formarea ei*.

În afara aurei, formele-gând sunt animate de „elementele planului". Acestea sunt forțe semi-inteligente care au rolul de a manifesta diversele energii ale acelui plan. Pentru ca o formă-gând să „acționeze", ea trebuie să fie animată de elementele planului.

Deva (o categorie de îngeri) dirijează Spiritele Naturii, deşi acestea au o anumită libertate de acţiune (există indivizi care se amuză deseori în şedinţele de spiritism, înşelând persoanele credule prin intermediul învelişurilor astrale ale celor care şi-au pierdut corpul fizic); numărul lor este considerabil.

Rezumând, forma-gând începe printr-o *vibraţie* tumultoasă, urmează o exteriorizare a formei care pluteşte în aer, apoi elementele se unesc şi îi dau viaţă.

Gândurile puternice răzbat foarte departe, acţionează cu tenacitate asupra corpului mental sau astral al altcuiva, trezind, în funcţie de natura lor – şi dacă întâlnesc rezonanţă –, aceleaşi sentimente, aceleaşi impulsuri pe care le poartă în ele.

Fiecare gând pe care îl emitem urmează legea karmei (acţiune şi reacţiune). El se întoarce întotdeauna la noi, amplificat în rău sau în bine.

Toţi avem posibilitatea de a lua din substanţa universală a spiritului care este pretutindeni şi care nu aşteaptă decât momentul în care se va manifesta printr-un act al conştientului nostru.

Practica spiralogiei este un mijloc de cunoaştere cu posibilităţi imense: acela de a ne folosi gândurile *pentru a-i ajuta pe alţii*; a da înseamnă a primi, iar prin această mişcare de flux şi reflux avansăm obligatoriu în spirala ascensională spre cunoaşterea Fiinţei Supreme. Dacă vrem să ne înălţăm spiritual, trebuie să acţionăm respectând legea

cosmică, lege care vrea ca noi să nu putem primi eficient dacă nu învățăm să dăruim.

Corpul nostru psihic plutește, împreună cu celelalte, în lumile invizibile unde totul are un dublu: oamenii, animalele, plantele, toate lucrurile, materiale sau nu. Suntem un microcosmos, o replică a macrocosmosului care înglobează tot. „Ce este sus este la fel cu ce este jos şi ce este jos este la fel cu ce este sus", a spus Hermes Trismegistul. Prin urmare, totul este în tot, totul este în noi. Iată de ce există ființe care au răspuns la orice.

Întreaga fiziologie a corpului nostru are o replică fidelă în invizibil, dublul său astral. Anumite persoane văd corpul eteric, aurele umane şi cele ale obiectelor. Toate acestea sunt reale şi nu este o viziune a spiritului. Ce văd ochii noştri este doar replica materială a ceea ce există cu adevărat în invizibil; este manifestarea vizibilă a realității, realitate care nu este din această lume.

Întrucât gândurile noastre nu ne mai aparțin după ce au fost exprimate şi rătăcesc în jurul nostru, chiar foarte departe, este bine să nu le comunicăm nimănui până când ceea ce ele reprezintă nu se va realiza, deoarece riscăm ca ele să se atenueze ori să vedem că alții materializează ceea ce noi am gândit.

Numele unui lucru, al unei plante, al unui animal, al unui om evocă acel lucru, acea plantă, acel animal, acel om. Numele conține *tot* ce reprezintă el. Poate că acesta este motivul pentru care călugării tibetani nu îşi dezvăluie niciodată

numele, de teamă ca duşmanii să nu acţioneze asupra lor. A-ţi schimba numele înseamnă să-ţi abandonezi personalitatea, să ieşi din tine însuţi pentru a deveni altcineva, cu o altă viaţă (călugării, femeile prin căsătorie). În cercetările noastre psihice, numele înlocuieşte adesea lucrul pe care îl reprezintă şi care poate să fie subiectiv.

Practic, cum putem fi conştienţi de răspunsul la o întrebare pe care o adresăm şi de înţelesul lui? În mod normal, în stare de veghe suntem vigilenţi, atenţi şi cu concentrarea îndreptată spre exterior; ascultăm, vorbim, acţionăm, suntem interesaţi de ceea ce văd ochii noştri.

Pentru a ajunge la percepţia extrasenzorială pe care o căutăm trebuie să ne deconectăm, să ne relaxăm, să nu ne gândim la ceva anume, să ne detaşăm de tot ce ne înconjoară, să fim indiferenţi într-o postură de aşteptare.

În această stare de calm, ne punem o întrebare care nu poate avea decât un răspuns: da sau nu. De exemplu: „Cumpărarea acestei case îmi satisface nevoile?” sau „Această persoană este dotată pentru limbile străine?” etc.

Această întrebare provoacă instantaneu în noi o reacţie nervoasă dacă gândul şi-a întâlnit omologul (elemente corespondente în interiorul unor ansambluri diferite legate printr-o relaţie, mai simplu spus, elemente în armonie cu gândul şi care îl trimit la sursă). Este imposibil de explicat exact ce se petrece, dar aşa este!

Această reacţie nervoasă provoacă uşoare contracţii ale anumitor muşchi, în special ai braţelor. Dacă suntem atenţi, vom observa că mâna (sau braţul) începe să se mişte. Atunci interpretăm aceste mişcări pline de semnificaţii.

Mai târziu aceste mişcări vor fi utilizate în alte scopuri, pe care le vom descoperi ulterior.

La început această reacţie este slabă şi reclamă un anumit antrenament care se efectuează în paralel cu studiul.

Între timp, mişcarea trebuie amplificată pentru a fi percepută de oricine. Vom folosi în acest scop un balansier scurt (numit pendul), pe care îl ţinem între degetul mare şi arătător. În funcţie de situaţie, pendulul oscilează sau desenează cercuri şi spirale pe care învăţăm să le interpretăm.

Folosirea acestui pendul este provizorie, dar permite o dezvoltare rapidă a facultăţilor pe care dorim să le utilizăm.

Evident, nu vom adresa întrebări pendulului, pentru că el nu are capacitatea de a ne răspunde; el este doar un accesoriu util, dar nu indispensabil. Trebuie să ştim că de modul în care este formulată întrebarea depinde corectitudinea răspunsului.

Această facultate pe care ne este permis să o dezvoltăm nu se foloseşte pentru a ne scuti de efort, pentru a ne aduce „totul pe tavă", ci pentru a ne ajuta în căutarea noastră. „Caută şi vei găsi." ... Spiralianul care te va ajuta! „Bate şi ţi se va deschide." Să nu uităm însă că nu este un joc, nici o indiscreţie.

Uneori folosim cuvântul „karma”. Iată o definiție pentru cei care nu cunosc acest cuvânt.

„Karma este legătura ineluctabilă dintre acțiunile umane şi consecințele lor. Aceste acțiuni antrenează situații de care autorii lor sunt responsabili, în această viață sau în viețile anterioare. Este o înlănțuire de cauze şi efecte care asigură ordinea în Univers.”

În „The Human Brain” („Creierul uman”), John Pfeiffer afirmă: „... Informații despre starea lucrurilor ajung în interiorul corpului prin organele de simț care reacționează printr-o senzație de tensiune musculară. Nu cunoaştem cu exactitate numărul simțurilor noastre; cu siguranță sunt mai multe de cinci; probabil în jur de douăzeci. Unele dintre aceste simțuri necunoscute implică legături cerebrale inaccesibile observației, prin urmare nu putem nici măcar să formulăm teorii în ceea ce le priveşte”.

Experimentele pe plante, animale şi oameni demonstrează că există o „interconexiune” la un anumit nivel al materiei din Univers, între lucrurile din Univers. (Tiller)

Pentru a încerca să explicăm căutarea răspunsurilor la întrebări în subconştientul nostru, putem recurge la ipoteza lui Walter care afirma că ritmul alfa înseamnă o explorare pe care creierul o face prin baleiaj, în căutarea unei amprente tipice (*pattern*). Acest baleiaj încetează imediat după ce patternul a fost localizat. E ca şi cum ai mătura cu privirea o pagină tipărită în căutarea unui anumit cuvânt şi ai înceta după ce găseşti cuvântul.

Când suntem conştienţi de cele de mai sus, s-ar putea să dorim să ne dezvoltăm anumite simţuri pentru a folosi enormele posibilităţi latente care dorm în noi. Dacă cercetătorul acţionează dezinteresat şi concentrarea lui este corectă, va putea primi informaţii ce pot părea supranaturale; în plus, va avea străfulgerări de intuiţie care îl vor uimi chiar şi pe el.

Pentru a ajunge la percepţia extrasenzorială trebuie să ne deconectăm şi să ne relaxăm, să schimbăm ritmul gândurilor noastre. În mod normal suntem în stare de vigilenţă, atenţi şi concentraţi spre lumea exterioară; creierul nostru funcţionează în ritm beta (14 cicluri pe secundă cu amplitudini relativ slabe). Trebuie să „desfacem legăturile”, să ne relaxăm pentru a atinge starea de interiorizare a conştiinţei; ritmul cerebral scade putând să ajungă la 10 cicluri/secundă; acesta este ritmul alfa.

Cu titlu de experienţă, iată cum se procedează pentru a intra în această stare. Ne aşezăm confortabil într-un fotoliu cu faţa către fereastră; privim cerul, uitându-ne în gol şi fără să ne gândim la nimic, adică ne concentrăm asupra unui singur punct imaginar. Am intrat în ritmul alfa regulat: suntem disponibili.

Când ne pregătim de o cercetare intrapsihică trebuie să putem intra rapid în această stare alfa (am putea să o denumim şi altfel). Se spune că a fi în alfa înseamnă că uşa îţi este deschisă...

A fi în alfa înseamnă să conversezi cu subconştientul tău, să poţi extrage informaţii din orice creier, din „spiritul universal”,

din „subconştientul colectiv”, din „conştiința colectivă”. Aceasta arată, încă o dată, că putem să găsim totul… cu condiția obligatorie să ştim exact ce anume căutăm.

În starea alfa, e suficient să dirijăm către un scop un gând care comportă un singur răspuns pentru ca acel gând să declanşeze o reacție perceptibilă de către creierul care l-a emis. Dacă acest gând şi-a întâlnit omologul, acest fapt declanşează un răspuns pozitiv. Dacă gândul nu declanşează nicio reacție, adică nu întâlneşte nimic asemănător, răspunsul este negativ.

De exemplu, dacă emitem un gând de „bunătate” spre psihicul unui individ care nu posedă bunătate, gândul, negăsind nimic asemănător, nu se va putea acorda cu nimic; nu va exista „rezonanță”, sintonizare, reacție neuromusculară, pendulul sau mâna nu se vor mişca. Răspunsul este negativ.

Învățarea tehnicii intrapsihice, adică dezvoltarea facultăților paranormale, se face prin exerciții în care întrebările declanşatoare de răspunsuri sunt studiate cu atenție pentru ca elevul să intre progresiv în starea psihică adecvată. La început, spiritul lui este atent la manifestările pendulului, dar încetul cu încetul atenția i se va îndrepta spre ceea ce simte; pendulul devine doar un martor a ceea ce elevul ştie deja în interior.

Exercițiile propuse pot părea copilăreşti pentru necunoscători, însă ele duc rapid şi sigur la rezultate pozitive, concrete. Condiționarea prezentată în acest text se produce lent şi fără ca elevul să conştientizeze acest lucru. Explicațiile sunt lungi, există repetări necesare şi exemple de aplicare

a tehnicii care ar putea face ca această învățătură să pară dificilă. Nu este deloc aşa.

Această învățătură a fost verificată pe parcursul a numeroase seminarii şi se asimilează în doar două zile de lucru. Prima zi este consacrată exercițiilor de dezvoltare şi de antrenare a psihicului, cea de-a doua, aplicării metodei, aşa cum sunt ele descrise în această carte. Acuratețea şi rapiditatea execuției se dobândesc prin practică.

În aceste condiții, cine poate învăța? Răspuns: orice persoană motivată. A fi motivat înseamnă să-ți „doreşti" cu orice preț. Înseamnă să-ți amâni îndatoririle profesionale şi familiale, să faci deplasări mai mult sau mai puțin costisitoare, să-ți plăteşti cota-parte, să nu te laşi distras de nimic pentru a-ți satisface setea de cunoaştere. Este singura explicație pe care o putem da pentru a justifica lipsa eşecului printre elevii noştri.

Nu trebuie să credem că dispunem doar de două răspunsuri: DA şi NU; cel mai interesant este răspunsul nesigur: DA, DAR... El se traduce printr-o reacție pozitivă ezitantă care ține de „da" şi de „nu", specific unui obstacol care stânjeneşte şi care trebuie eliminat.

Aici trebuie să intervină inteligența proprie, cunoştințele, intuiția, pentru a trece în revistă toate capcanele posibile într-o situație dată şi pentru a găsi cauza care se opune realizării. Este o şcoală extraordinară pentru a dezvolta inteligența şi intuiția care ne interzic să dăm cu banul în fața unor soluții aparent la fel de valabile.

Asimilarea celor ce urmează nu cere prea mult efort. Nu trebuie să vă descurajaţi când citiţi descrierile detaliate ale cercetărilor, tehnica de bază este aceeaşi pentru toate. Rezultatele sunt sigure pentru cel care lucrează cu încredere şi perseverenţă.

Nu poţi obţine nimic dacă dai nimic. Trebuie să munceşti, pentru că lucrurile primite gratuit nu au, de cele mai multe ori, nicio valoare. Trebuie să vă deschideţi spiritul; trebuie să vreţi să asimilaţi noi cunoştinţe. Trebuie să vă „imaginaţi" că sunteţi impregnaţi de cunoaştere şi să nu uitaţi niciodată că omul este ceea ce gândeşte. (Lobsang Rampa)

Folosirea unui pendul la începutul procesului de învăţare nu are nimic de-a face cu ceea ce fac radiesteziştii cu acest accesoriu. Nu folosim nicio convenţie mentală prealabilă şi nu este vorba despre sensibilitate la anumite radiaţii. Facem apel la fenomenele parapsihologice care îşi au sediul în creierul nostru. Nu ne angajăm într-un dialog cu pendulul, care nu are nicio legătură cu ceea ce se petrece. Dovada: după primul seminar, 80% dintre elevii noştri pot să facă exerciţii fără să folosească pendulul.

Pendulul nu este decât o masă oarecare suspendată de un fir. Materia din care este făcut are puţină importanţă, la fel şi lungimea firului; este o chestiune de alegere personală. Fiecare adaptează acest accesoriu în funcţie de temperamentul său, iar rezultatele nu depind de pendul absolut deloc. Rolul lui este să amplifice reacţiile neuromusculare involuntare comandate de creier. Creierul este centrul emiţător/receptor

al gândurilor; ca un post de radio, sensibilitatea şi selectivitatea lui condiționează calitatea rezultatelor.

Pentru început, este necesar să vă familiarizați cu instrumentele: creierul care emite gândurile şi primeşte răspunsurile, sistemul neuromuscular care le materializează şi pendulul care le amplifică şi le face vizibile. Învățăm astfel să formulăm corect un gând, ceea ce este esențial, întrucât un gând incorect exprimat va declanşa o reacție negativă.

Pentru a ajunge la rezultat începem cu exerciții de antrenament, aşa cum facem când învățăm să şofăm. Doar după ce este familiarizat cu instrumentele, elevul va învăța să le folosească în căutarea răspunsurilor la întrebările sale şi, mai târziu, în lucrul cu diverse energii.

Cu titlu orientativ, se recomandă folosirea unui pendul sferic din metal cu o greutate de 50 – 60 de grame, în genul celui folosit de abatele Mermet. Mişcările pendulare trebuie simțite în vârful degetelor; în felul acesta nu e nevoie să privim pendulul, iar mai târziu putem să renunțăm la el. Pendulul se ține între degetul mare şi arătător, cu mâna moale şi fără să sprijinim cotul (cel puțin la început).

Când pendulul ținut între degetul mare şi arătător se roteşte sub mână, el desenează un con, o spirală spațială ascensională când se roteşte pozitiv de la stânga la dreapta în sensul acelor de ceasornic şi o spirală spațială descendentă când se roteşte în sens invers acelor de ceasornic. Sensul de rotație nu indică un răspuns pozitiv sau negativ la întrebarea care

îi motivează mişcarea, aşa cum se întâmplă în radiestezie. Din figurile schematice care urmează, vom vedea că este vorba despre ceva diferit.

Intrapsihismul – Metodă de evoluție

Nu voi înceta niciodată să spun că cea mai importantă parte a învățării este INTRAPSIHISMUL. Probabil că el constituie baza şi Fundamentul însuşi, rațiunea de a fi a ceea ce au vrut să ne aducă Ghizii noştri de Lumină prin mişcările spiralei.

Într-adevăr, la ce bun să ne mulțumim să ameliorăm ori să „vindecăm" o maladie fizică dacă subiectul continuă să nu se simtă bine în pielea lui, nu reuşeşte să se desprindă de stresul cotidian şi acționează întotdeauna la întâmplare, fără să ştie încotro merge, ce şi cu cine face, ce mănâncă etc. În felul acesta, el se va îmbolnăvi din nou sau îşi va întreține boala.

Intrapsihismul îi permite să-şi atenueze grijile, să-şi găsească adevărata cale, să-şi urmeze programul de viață, să evite greşelile prin care riscă să-şi dezechilibreze şi să-şi rateze viața.

Ajutorul pe care îl poate da intrapsihismul în planul vieții cotidiene înseamnă mai mult decât o simplă vindecare a bolii, pe care poate că această tehnică ar fi evitat-o; sigur că una nu o contrazice pe cealaltă, ele sunt complementare şi practica energetică este întotdeauna utilă şi indicată.

„Energetismul” fiind doar complementar, se adresează planului material care vă interesează în primul rând. Poate că este o „momeală” pe care EI o folosesc pentru a vă ajuta să vă „atingeți” sufletul şi a vă ghida cu generozitate pe drumul evoluției pe care îl căutați şi pe care îl doriți. În acest caz, să le MULȚUMIM Lor!

După acest preambul, să încercăm să înțelegem mai bine acest intrapsihism. Intrapsihismul ne pune la dispoziție un mijloc eficient şi rapid pentru a ne construi mai bine viața familială, emoțională, profesională şi pentru a-i ajuta pe ceilalți.

Este dezvoltarea unui al şaselea simț care ne permite să avem acces la:

- a) arhetipuri;
- b) programe de viață:
    - a) subiectul le cere;
    - b) doar pentru a-l ajuta în cazuri dificile când nu găseşte soluții.

Această facultate nu trebuie în niciun caz folosită:

- a) pentru îmbogățire materială, în vederea obținerii unor bunuri nenecesare;
- b) din curiozitatea de a cunoaşte viitorul;
- c) pentru a viola intimitatea altora, „scotocind” prin psihicul lor.

Cel care practică intrapsihismul din dorința de a „sluji” şi respectând cu scrupulozitate aceste condiții va reuşi cu adevărat în viață.

Ce sunt, pe scurt, arhetipurile?

Sunt modele ideale şi inteligibile după care au fost copiate toate lucrurile senzoriale, adică perceptibile prin cele cinci simțuri ale noastre. Ne putem imagina machete ale tuturor formelor, iar tot ce există pe pământ reprezintă o reflectare a lor; în consecință, am putea spune că realitatea nu este din această lume.

Arhetipurile se situează în Lumea Gândirii concrete (Cosmogonia Rozacrucienilor), în care avem privilegiul de a ne informa, adresând una dintre întrebările următoare:

Este în conformitate cu... sau, după caz, este favorabil să... ?

Ce sunt programele de viață?

Înainte de a renaşte, avem posibilitatea să ne evaluăm starea spirituală. În mod conştient şi complet liberi, noi am ales şi am stabilit un nou program de viață terestră; l-am alcătuit în funcție de posibilitățile noastre şi în funcție de dorințele noastre de evoluție. Pentru a îndeplini această muncă, am fost ajutați de îngerii noştri păzitori, care au sarcina de a ne însoți pe tot parcursul vieții noastre terestre.

Avem acces la programele de viață ale celor chestionați prin îngerii lor păzitori, care hotărăsc dacă la momentul respectiv avem dreptul să le aflăm.

Acțiunile noastre se situează pe două planuri, ale căror margini sunt vagi şi dificil de sesizat; nu e nimic grav în asta şi nu avem motive de îngrijorare.

În primul rând, în planul fizic lucrăm cu undele cerebrale. Undele înseamnă frecvențe. Undele gândului cerebral au frecvențe mult mai înalte decât frecvențele folosite în radio. Ca şi acestea, ele fac legătura între un emițător şi un receptor, putând să realizeze comparații sau analogii.

Când creierul nostru se gândeşte la o persoană, el se acordează automat pe lungimea de undă (sau frecvența vibratorie) a persoanei respective. Dacă gândul stabileşte o apropiere cu o culoare, de exemplu, care are aceeaşi lungime de undă cu el (sau o armonică a acesteia), se va produce o ciocnire, adică o suprapunere a două mişcări vibratorii identice, fapt ce va declanşa o reacție. Culoarea va fi în armonie cu frecvența vibratorie a persoanei respective.

Ce e valabil în cazul unei culori e valabil pentru orice alt obiect material, pentru că în natură totul este vibrație, materia însăşi nu este altceva decât energie sau spirit condensat.

În acest mod putem detecta orice materie (metale, minerale, plante, obiecte diverse etc.) care poate să fie în armonie cu un individ sau în rezonanță cu el (dacă nu există armonie, rezonanță, spunem că cele două fenomene sunt complementare sau incompatibile).

În al doilea rând, pe plan psihic sau mental, lucrăm cu gânduri emoționale care vibrează pe o frecvență şi mai înaltă; ne adresăm îngerilor noştri păzitori (nu e obligatoriu să le spunem pe nume) şi, prin intermediul lor, unor Ființe de Lumină care au un rang şi o frecvență vibratorie mai înalte.

Aşa se întâmplă când cerem informaţii pentru a-i ajuta pe alţii, detaşaţi de „material”.

Trebuie să înţelegeţi că există o mare diferenţă între frecvenţa vibratorie a entităţilor înalte şi frecvenţa noastră. Ele nu pot să-şi reducă frecvenţa pentru a ajunge la nivelul nostru. Acesta este motivul pentru care există intermediari, a căror frecvenţă de vibraţie se situează între frecvenţa noastră şi frecvenţa acestor entităţi înalte; intermediarii acţionează pe principiul transformatoarelor electrice de la nivelul nostru de utilizare. Înţelegem acum de ce există ierarhii cereşti.

În consecinţă, când ne întrebăm dacă un aliment, un medicament, o locuinţă, orice este „material” e în armonie sau în rezonanţă cu o persoană, *adevăraţii* noştri prieteni invizibili nu intervin. Tocmai de aceea e bine să nu ne adresăm lor *în aceste condiţii*. Trebuie doar să ne gândim: există armonie sau compatibilitate sau rezonanţă între... şi... ?

În alte cazuri, adresându-ne ghizilor noştri, întrebăm: Este favorabil... şi, în anumite circumstanţe, întrebăm dacă putem cunoaşte răspunsul la întrebarea pe care intenţionăm să o adresăm. Ei au acces la gândurile noastre şi cunosc deja întrebarea pe care o avem în minte.

Înţelegeţi acum că nu este indicat să cerem ajutor decât atunci când el este indispensabil pentru a realiza cât mai bine programul nostru de viaţă. Asta nu exclude în niciun caz efortul, acest „dar” este complementar; este un mijloc

de evoluție personală care ne este acordat atunci când îi *ajutăm pe alții*.

Practicând astfel intrapsihismul, punându-vă în slujba semenilor, vă veți dezvolta intuiția şi veți simți care este calea voastră. Această percepție minunată va elimina multe ezitări, veți înainta pe drumul vostru cu mai multă încredere şi siguranță, cerând din ce în ce mai rar ajutorul ghizilor voştri şi înțelegând mai bine limbajul lor.

Astfel veți evolua în libertate, în armonie cu voi înşivă şi cu legile naturii. Vă veți ridica, aşa cum un dop de plută se ridică la suprafața apei, în direcția pe care singuri ați ales-o. Veți rupe frânghiile care vă țineau pe loc sau care vă limitau zborul. Ele au fost necesare, întrucât nu erați pregătiți să vă asumați responsabilitățile, nici să evitați ori să înfruntați anumite dificultăți care îl amenință întotdeauna pe cel care evoluează.

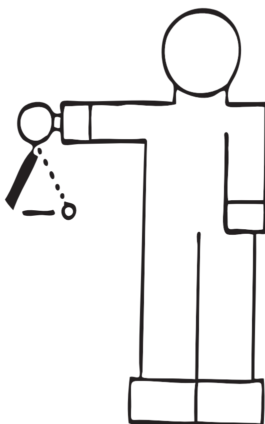
Când trecem de la întuneric la lumină, suntem orbiți; riscăm să fim încetiniți pe cale de piedicile generate de obiceiurile noastre negative, care vor să ne rețină. Aceste piedici, aceste blocaje pot lua forme şi aspecte foarte diverse (materiale, emoționale, psihice). Se ştie că pentru cel care evoluează dificultățile se înmulțesc. Ele sunt inevitabile, necesare, de înțeles, dar benefice, întrucât ne permit să repurtăm cea mai frumoasă dintre victorii, aceea asupra noastră.

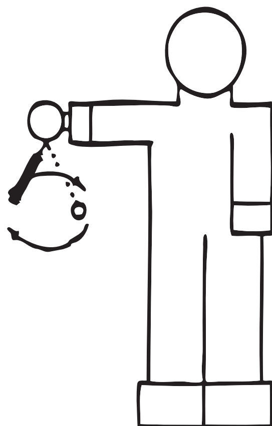
Exerciții pentru dezvoltarea neuropsihologică

(pentru început, cu un pendul)

PUNCT MORT
Oscilații

REACȚIE
Rotații

EMISIA UNUI GÂND INTEROGATIV

Nicio schimbare = negație

Schimbare-reacție = afirmație
(indiferent dacă rotația este la stânga sau la dreapta)

Când învățăm să conducem un automobil, nu ne avântăm imediat pe drum. Facem manevre pentru a învăța să folosim automobilul. Acelaşi lucru este valabil şi pentru creierul nostru, pentru sistemul nervos şi pentru amplificatorul mişcărilor musculare involuntare, adică pendulul. Mai târziu se va dezvolta un al şaselea simț şi pendulul nu va mai fi necesar.

1. DEASUPRA MÂINII

a) Țin pendulul în poziție verticală deasupra mâinii mele stângi, aşezată orizontal, cu fața în jos, şi gândesc: *Ce va face pendulul deasupra mâinii mele?*

Aştept răbdător, un spectator relaxat, fără idei preconcepute.

Dacă pendulul se mişcă un pic, scurtez sau las să alunece puțin firul dintre degetele mele, ca să găsesc lungimea optimă pentru a amplifica mişcările pendulului.

OBSERVAȚIE:

Lungimea firului între pendul şi degetele mele poate varia între 4 şi 15 cm. Cu cât firul este mai lung, cu atât amplitudinea mişcărilor va fi mai mare. În principiu, când găsim lungimea la care reacția se simte cel mai bine păstrăm acea lungime şi ne obişnuim să o folosim de fiecare dată.

Revenind, pendulul aflat deasupra mâinii mele începe să se mişte. Respir adânc, fapt care îmi relaxează sistemul nervos. Pendulul se mişcă cu amplitudine şi mai mare. Mişcările

sale, incoerente la început, se transformă în oscilații care devin regulate şi stabile.

b) Sub pendulul care oscilează întorc mâna stângă cu palma în sus şi gândesc: *Ce va face pendulul deasupra mâinii mele?*

Păstrând starea de spectator relaxat, observ ce se petrece în continuare. Oscilațiile pendulului îşi micşorează amplitudinea şi apar mişcări ovale care devin din ce în ce mai ample, transformându-se în rotații pozitive, adică spre dreapta. Pendulul se roteşte în mod clar.

OBSERVAȚIE:

Dacă pendulul se roteşte spre stânga, acest lucru indică „rotații negative”, ceea ce nu înseamnă un răspuns negativ; vom vedea mai departe că totul depinde de modul în care formulăm întrebarea. Anumite persoane nu obțin decât rotații negative, fapt care nu are importanță, cu condiția ca reacțiile lor să fie mereu identice în exercițiile propuse.

Notă: Toate gândurile pe care le voi emite mental sunt în mod riguros cele notate şi nu trebuie să le modific, altfel risc să deformez rezultatele. Stângacii pot să utilizeze pendulul cu mâna stângă.

2. CU AJUTORUL UNEI BATERII ELECTRICE

OBSERVAȚIE:

Aşez pe masă, în fața mea, o baterie cilindrică, polul pozitiv (+) fiind extremitatea „creionului” care iese în afara

bateriei, iar polul negativ (-), fundul cilindrului. În cazul unei baterii plate, polul pozitiv (+) este lamela mai scurtă.

a) Cu bateria în poziție culcată, plasez pendulul deasupra sau în fața polului pozitiv şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în prezența polului pozitiv?*

Respir adânc pentru a facilita începerea mişcării pendulului. Îl observ şi mă gândesc doar la întrebarea mea (pe care mi-am adresat-o mie, nu pendulului). Pendulul se mişcă... Oscilează foarte regulat, după ce a găsit o anumită direcție pe care şi-o menține.

b) Deplasez pendulul oscilant spre cealaltă extremitate a bateriei, polul negativ, şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în prezența polului negativ?*

Continui să fiu relaxat şi observ ce se petrece. Oscilațiile scad în amplitudine, mişcările se rotunjesc spre dreapta şi pendulul meu descrie mişcări aşa-zis „pozitive".

OBSERVAȚIE:

Am oscilații în prezența polului pozitiv (+) şi rotații spre dreapta (le numim pozitive doar pentru că sunt spre dreapta) în prezența polului negativ (-) al bateriei.

3. CU O BUSOLĂ

Aşez o busolă pe masă, în fața mea.

a) Aşez pendulul în fața extremității unde e polul nord al acului (cu vopsea deschisă la culoare) gândesc: *Ce va face pendulul meu în prezența polului nord al acestui ac?*

Respir adânc... mişcarea e oscilatorie: ea se amplifică şi se stabilizează într-o direcție oarecare, întrucât eu n-am căutat direcția nord, ci doar reacția mea pendulară în prezența polului nord al magnetului care este acul.

b) Deplasez pendulul oscilant spre cealaltă extremitate a acului, care indică sudul şi este polarizată negativ, şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în prezența polului sud al acestui ac?*

Constat că oscilațiile sunt frânate şi că se declanşează rotații pozitive care se stabilizează apoi în cercuri largi şi perfecte.

OBSERVAȚIE:

Am oscilații deasupra polului nord şi rotații deasupra polului sud (rotații pozitive, spre dreapta).

4. CU UN MAGNET

Aşez un magnet în formă de potcoavă pe masă, în fața mea.

OBSERVAȚIE:

Polul nord este marcat cu litera „N” sau prin culoarea roşie; polul sud este marcat prin litera „S” sau prin culoarea albastră.

a) Plasez pendulul în dreptul polului nord al magnetului şi gândesc (gândul este întotdeauna elementul principal al exercițiului): *Ce va face pendulul meu în fața polului nord?*

Respir adânc pentru a-mi relaxa sistemul nervos şi observ ca spectator interesat, calm, fără idei preconcepute. Pendulul meu se mişcă... reglez lungimea firului şi constat că oscilează.

b) După câteva clipe îl deplasez spre partea sudică a magnetului şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în fața polului sud?*

Oscilațiile îşi reduc amplitudinea şi se declanşează uşoare rotații pozitive care se amplifică, formând cercuri din ce în ce mai largi.

5. CU AJUTORUL CULORILOR

a) Aşez în fața mea o hârtie de culoare roşie. Plasez pendulul deasupra şi gândesc în timp ce privesc culoarea: *Ce va face pendulul meu în prezența culorii roşii?*

Ca spectator atent, aştept şi respir adânc. Pendulul se mişcă, oscilează din ce în ce mai tare într-o anumită direcție (pe care o vom studia mai târziu) şi îşi menține această mişcare.

b) Înlocuiesc hârtia de culoare roşie cu una de culoare albastră.

Plasez pendulul deasupra şi gândesc în timp ce privesc această culoare: *Ce va face pendulul meu în prezența culorii albastre?*

În scurt timp constat că pendulul se roteşte spre dreapta, deci pozitiv.

OBSERVAȚIE:

Aceste două culori mi-au dat reacții pendulare (şi nervoase) opuse: oscilațiile reprezintă opusul rotațiilor.

Dacă fac aceleaşi experiențe cu alte culori, voi avea răspunsuri diferite. E în funcție de persoană; fiecare culoare ne face să reacționăm altfel, de aici şi necesitatea de a ne înconjura de culori favorabile.

6. CU FOTOGRAFII

OBSERVAȚIE:

Se ştie că bărbații şi femeile au polarități inverse. Le putem detecta, de exemplu, cu ajutorul unor fotografii în care, pentru un începător, nu trebuie să apară decât o persoană, una singură.

a) Aşez în fața mea fotografia unei persoane, bust sau în picioare, nu contează; pentru început, o să luăm fotografia unui bărbat.

Plasez pendulul deasupra fotografiei şi gândesc: *Care este polaritatea acestei persoane?*

Nu gândesc „a acestui bărbat", vom vedea de ce nu.

După ce respir adânc, ca de obicei, pendulul oscilează foarte clar şi într-o direcție bine determinată.

Până în prezent, am constatat că polul pozitiv (+) declanşează în sistemul nervos reacţii care antrenează oscilaţii pendulare. Această persoană are deci o polaritate pozitivă, ca toţi bărbaţii polarizaţi normal.

OBSERVAŢIE:

La fel stau lucrurile şi în cazul femeilor. Anumite femei pot avea polaritate pozitivă, fapt ce indică tendinţe homosexuale.

Dacă încercăm să aflăm sexul unui copil înainte de naştere, trebuie să fim atenţi şi să gândim „polaritate", nu „sex". Acest aspect este foarte important şi poate explica anumite eşecuri de estimare.

7. CU LUMINI COLORATE

Luminile pot fi colorate fie cu lămpi electrice colorate, fie cu folie din plastic transparent. Acesta este procedeul pe care îl folosim la seminariile noastre. Fixăm cu autocolant pe sticla unei ferestre un pătrat de folie roşie cu latura de 30 cm, iar alături de el lipim unul similar, dar de culoare albastră.

a) Întind mâna dreaptă, în care ţin pendulul, spre lumina roşie (la 30 cm de sticlă) şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în lumina roşie?*

Respir adânc pentru a-i facilita mişcarea şi privesc atent, gândindu-mă doar la ce văd ochii mei. Pendulul se mişcă,

oscilează din ce în ce mai tare, fără să se oprească. Aceasta este reacția mea inconştientă la lumina roşie.

b) Scot pendulul din câmpul de culoare roşie şi rămân cu el în mână câteva momente. Pendulul încă oscilează, dar şi-a schimbat direcția (vom vedea ulterior de ce).

Îl îndrept acum spre lumina albastră şi gândesc: *Ce va face pendulul meu în lumina albastră?*

Oscilațiile îşi modifică imediat forma, transformându-se în rotații pozitive. Scot pendulul din câmpul de lumină albastră. Rotațiile încetează şi se revine la oscilații, dar nu în direcția pe care o aveau când pendulul se afla în lumina roşie. Mai târziu vom vedea de ce.

8. CU METALE DIFERITE

Aşez în fața mea, pe masă, un obiect din fier (o cheie, de exemplu), apoi un obiect din cupru, de exemplu un cuțit pentru tăiat hârtie.

a) Plasez pendulul deasupra cheii şi gândesc: *Ce va face pendulul meu deasupra acestei chei din fier?*

Răspunsul pe care îl primeşte sistemul meu nervos nu va întârzia să apară: pendulul oscilează...

b) Plasez pendulul deasupra cuțitului din cupru (sau bronz) pentru tăiat hârtie şi îmi formulez gândul: *Ce va face pendulul meu deasupra acestui cuțit din cupru pentru tăiat hârtie?*

Oscilațiile, care nu au încetat, ci doar şi-au schimbat direcția, se transformă rapid în rotații pozitive. De îndată ce mă îndepărtez de obiect, rotațiile încetează.

OBSERVAȚIE:

Este amuzant să testăm astfel diverse monede care duc la rezultate diferite. Toate aceste experimente au un singur scop, acela de a ne familiariza cu instrumentele noastre (creierul şi sistemul nervos), de a ne rafina sensibilitatea pe care o vom folosi apoi în scopuri utile.

9. CU LICHIDE DIFERITE

Aşez în fața mea un pahar cu apă, iar alături aşez unul cu vin roşu sau alb.

a) Suspend pendulul deasupra paharului cu apă. Gândesc: *Ce va face pendulul meu deasupra acestui pahar cu apă?*

OBSERVAȚIE:

Remarcați că întrebările pe care mi le pun sunt întotdeauna foarte precise: acest lucru este foarte important.

Pendulul meu oscilează... deasupra paharului cu apă.

b) Plasez pendulul deasupra paharului cu vin şi gândesc: *Ce va face pendulul meu deasupra acestui pahar cu vin?*

Se roteşte.

OBSERVAȚIE:

Dacă aş gândi „deasupra vinului”, n-ar fi acelaşi lucru, întrucât dorința mea de a şti priveşte acest pahar cu vin, nu vinul în general. În folosirea acestei facultăți, lucru pe care îl veți constata fiecare, nu eşti niciodată îndeajuns de precis.

Efectuând aceste exerciții, am văzut că pendulul nostru a oscilat independent de orice gând interogativ şi că oscilațiile lui păreau să răspundă stării noastre nervoase normale, nefiind influențate de gândurile noastre. Această stare se numeşte PUNCT MORT (P.M.).

L-am putea compara cu punerea în mişcare a motorului de la automobilul nostru. În poziția neutră nicio viteză nu este cuplată, motorul se învârte în gol, automobilul nu înaintează. Este starea în care ne găsim atunci când nu emitem niciun gând interogativ. Creierul nostru funcționează în P.M. şi pendulul oscilează în ralanti. Când emitem un gând interogativ, „ambreiem” şi sistemul nostru nervos răspunde, întocmai ca motorul unui automobil.

I. UTILIZAREA PRACTICĂ A CUNOŞTINŢELOR DOBÂNDITE

1. Metodă de lucru prin compararea reacțiilor

LUCRUL PRIN COMPARAREA REACȚIILOR

În exercițiile pe care le-am făcut până acum, v-am îndreptat atenția, gândurile şi privirea asupra pendulului. Era necesar pentru început, dar nu putem continua în acest mod dacă vrem să ne rafinăm senzațiile şi să ajungem la înțelegere.

Scopul acestei învățături este să ne dezvoltăm senzația reacțiilor noastre, să le înțelegem exact pentru ca apoi să le interpretăm înainte ca pendulul să se pună în mişcare, ulterior putând să renunțăm la el dacă dorim şi să-i redăm rolul de instrument indicator.

În investigațiile care vor urma vom acorda toată atenția răspunsurilor neuromusculare pe care le vom simți şi vom gândi ca atare. Vom pune din ce în ce mai mult accentul pe scopul pentru care căutăm ceea ce căutăm.

Investigarea stării generale de sănătate

Primul caz: persoana este în fața mea

Încep prin a „testa” sau, dacă preferați, prin „a lua contact” cu persoana. În acest scop, intru în P.M. cu intenția de a afla ce reacție voi avea la contactul cu un organ sau un membru sănătos, normal. Aleg un membru; este mai simplu, fiindcă nu mai e nevoie să pun întrebări, văd că arată normal. Mă hotărăsc asupra unui braț, de exemplu.

Pot să ating acest braț, pot să îl indic cu degetul arătător de la mâna stângă sau pot doar să îl privesc şi să mă gândesc la el. Exercițiile precedente ne-au demonstrat că gândul susținut de privire este suficient.

Fiind în P.M., „ambreiez” (prin analogie cu motorul unui automobil), adică privesc brațul stâng şi gândesc:

Ce reacție voi vedea? N-am nevoie să precizez „la acest braț sănătos”, ştiu asta, tocmai din acest motiv l-am ales. Oscilațiile mele pendulare îşi modifică puțin direcția, apoi se stabilizează. Este direcția care corespunde stării acestui braț, aşa cum vom învăța mai târziu. Revin în P.M. şi, pentru confirmare, privesc celălalt braț şi gândesc în acelaşi mod. Oscilațiile punctului mort au altă direcție, care nu este neapărat aceeaşi ca pentru brațul stâng, deoarece starea

celui drept este probabil puțin diferită (circulator sau articular, de exemplu).

Intru în P.M. şi „ambreiez”, privesc persoana şi gândesc:

Care este starea sa generală de sănătate?

În funcție de tipul meu de reacție, mă voi lămuri, întrucât am un termen de comparație adecvat acelei persoane, nu o convenție mentală artificială adoptată şi impusă subconştientului meu. În câteva secunde pendulul meu oscilează mai nervos şi îşi schimbă puțin direcția, ca în cazul membrelor. Acest fapt dovedeşte că sunt conectat şi obțin răspunsul meu, adică: stare generală bună.

Dacă oscilațiile P.M. pierd în amplitudine şi devin ovale, voi concluziona: starea generală nu este perfectă. Dacă reacția mea nervoasă va declanşa rotații într-un sens sau în celălalt, voi spune că starea generală este proastă, întrucât am o reacție opusă unei stări normale.

ATENȚIE: Dacă aş fi gândit „Starea generală este bună?”, aş fi explorat într-o direcție diferită, or eu vreau să evit acest lucru. Dificultatea este acum să ştiu cu exactitate ce vreau să caut, apoi să formulez corect întrebarea mentală.

Al doilea caz: în absența subiectului

Putem proceda în acelaşi mod folosind un obiect-martor: o fotografie, o şuviță de păr, ceva scris de persoana respectivă etc. Dacă este vorba despre o fotografie, plasez pendulul

deasupra ei, intru în P.M. şi procedez ca în primul caz. Dacă este o fotografie a întregului corp, este uşor să privim sau să atingem cu un creion părțile aparent sănătoase, de exemplu membrele, pentru a iniția „contactul”. Dacă nu putem vedea membrele, putem să ne imaginăm că sunt normale şi să le vizualizăm (să ni le reprezentăm mental); acest lucru este mai dificil pentru un începător. Cel mai bine e să utilizăm o planşă anatomică sau un desen cu un om şi să atingem membrele cu degetul arătător. Acest procedeu ajută la focalizarea minții; prin antrenament, se poate renunța însă la aceste elemente de sprijin.

Când lucrez cu o şuviță de păr, cu ceva scris de persoana respectivă sau cu alte obiecte-martor, folosesc planşa anatomică aşa cum am explicat, pentru o fotografie în care se vede doar capul.

Prin antrenament, urmărind amploarea mişcărilor obținute, putem nuanța reacțiile: (sănătate) foarte bună, destul de bună, acceptabilă, proastă, foarte proastă. Este doar o chestiune de sensibilitate.

Investigarea calității produselor alimentare

Ca şi precedentele, această investigație se face comparând o reacție „sănătoasă” cu o altă reacție a alimentului pe care îl analizăm. Vă prezentăm câteva exemple pentru a demonstra modul în care se procedează, care este întotdeauna acelaşi.

Fructe

Am în fața mea un fruct frumos. Plasez pendulul deasupra lui, intru în P.M. şi gândesc:

Care este reacția mea față de acest fruct frumos?

Direcția oscilațiilor se modifică puțin. Bine, mă decuplez. Iau un fruct mucegăit şi, în P.M., plasez pendulul deasupra lui şi gândesc:

Care este reacția mea în fața acestui fruct?

Obțin rotații. Mă decuplez. Am testat un produs alimentar. M-am acordat pe ce se mănâncă; am decis bazându-mă exclusiv pe ce am simțit.

CONCLUZIE: Am investigat o problemă cunoscută şi am constatat că fructul necomestibil, aş putea spune chiar nociv, mi-a dat o reacție contrară (rotații) unui fruct comestibil (oscilații). Plecând de la această constatare, voi trece acum la probleme cu care ne confruntăm în mod curent.

Cutii de conserve

Aşez pe masă mai multe cutii de conserve. Le voi „asculta" una câte una. Aflat în P.M., plasez pendulul deasupra primei cutii, cu INTENȚIA de a afla dacă acea conservă este proaspătă. Cea mai importantă este intenția, ea este o altă fațetă a gândului, este motivul pentru care deseori avem o reacție înainte să ne fi formulat precis întrebarea.

Aşadar, vreau să aflu cât de proaspătă este această conservă şi gândesc:

Care este reacția mea?

Dacă aş fi gândit „Această conservă este bună?", aş fi adoptat o convenție mentală şi, de exemplu, puteam să am o rotație pozitivă în caz afirmativ (sau orice altă convenție arbitrară). Ați văzut din cele prezentate până acum că am evitat astfel de convenții mentale. Nu este o tehnică adecvată pentru a compara reacțiile pe care ni le dau nişte elemente opuse.

Presupun că în cazul acestei cutii de conserve, care pare normală, obțin oscilații modificate în raport cu P.M. (aşa cum se întâmplă întotdeauna când intru în contact cu ceva „normal"); rețin acest răspuns.

Investighez celelalte cutii. Toate îmi dau aceeaşi reacție. Aceste conserve, aparent normale, sunt cu adevărat bune pentru a fi consumate. Dacă în cazul uneia dintre ele aş fi obținut rotații, aş fi fost îndreptățit să o suspectez. Dacă toate erau alterate, ar fi rezultat rotații chiar de la primul contact.

Ouă

Mă gândesc să fac o investigație asupra unor ouă comestibile, fără să mă intereseze dacă au patru sau douăzeci de zile vechime. Acest lucru este posibil, după cum vom vedea când vom studia evaluarea în cifre a reacțiilor.

Pentru moment, ne vom mulțumi să eliminăm ouăle improprii pentru consum.

Pentru a testa primul ou pot să procedez exact cum am făcut cu cutiile de conserve. Există însă un procedeu fără posibilitate de eroare, unul mult mai simplu decât comparațiile psihice.

Dacă scufundăm în apă un ou proaspăt, care are cel mult patru zile de când a fost ouat, oul va rămâne în poziție orizontală. Iau un mic recipient transparent (este mai practic şi se vede mai bine), din material plastic sau din sticlă, prin care pot observa bine poziția oului. Prin simpla studiere a poziției, pot deduce câte zile sunt de când a fost ouat.

Este simplu dacă ştim că... în a treizecea zi oul stă vertical şi urcă spre suprafața lichidului, cu capătul mai mare în sus. O scală gradată între linia orizontală care trece prin mijlocul oului şi verticală va indica: 4, 8, 12, 16, 20, 24 de zile etc. Întotdeauna capătul mai mare al oului, acolo unde se află camera de aer, se ridică spre suprafață. Aerul pătrunde lent prin coaja poroasă şi măreşte volumul camerei de aer. Aşa se explică de ce un procedeu de conservare a ouălor limitează accesul aerului, astupând, mai mult sau mai puțin, porii din coajă. Dacă este un ou de import, de exemplu, putem spune că un ou de opt zile a fost ouat în urmă cu aproximativ treizeci de zile.

Să ne amintim că putem să ne determinăm reacțiile fiind în prezența obiectului de studiat sau doar privindu-l. Este deci posibil să testăm alimentele în magazin, înainte de a le

cumpăra, mascând pendulul. Eu folosesc un pendul care are un fir de 4 cm; aşa pot să obţin rapid un răspuns şi pot să maschez uşor pendulul cu cealaltă mână. (De cele mai multe ori însă, în asemenea cazuri nu folosesc un pendul, aşa cum voi explica într-un capitol special.)

Nu voi prezenta mai multe exemple de investigare a produselor alimentare sănătoase; toate pot fi testate de aproape sau de departe folosind metoda prin comparare, care vă permite să aflaţi care produse sunt comestibile şi care nu sunt.

În alte exerciţii vom învăţa cum să alegem acele produse (sănătoase, evident) care ni se potrivesc mai bine decât altele. Altfel spus, vom învăţa să stabilim un regim alimentar individualizat pentru o anumită persoană. Orice investigaţie în domeniul alimentar se va efectua în acelaşi mod. E foarte important să nu schimbaţi nimic în maniera de operare şi în obiectivul întrebărilor pe care vi le adresaţi. Dacă acest gen de investigare nu vă mulţumeşte sau dacă vi se pare insuficient de precisă, fiţi convinşi că alte exerciţii, prezentate mai departe, vă vor aduce toată precizia posibilă.

Acupunctura

Încep acest capitol despre acupunctură cu expozeul domnului J. B. BRION, medic specialist în ortopedie, acupunctor, licenţiat al Spitalului de Acupunctură Chineză din Taipei şi al Colegiului Medical din Taichung, membru al Federaţiei Acupunctorilor din Hong-Kong şi licenţiat al Institutului de Acupunctură din Hong-Kong. Este unul dintre

cei mai competenți practicieni care poate emite o părere avizată despre aplicarea INTRAPSIHISMULUI în acupunctură.

„Ce ar putea aduce INTRAPSIHISMUL în acupunctură? În primul rând, ne permite să aflăm cu exactitate egalitatea vibrațiilor pentru fiecare parte a corpului nostru: partea superioară (cap–gât), partea mediană (torace–abdomen–membre superioare), partea inferioară (bazin–membre inferioare).

Ne permite să «măsurăm» diferențele de vibrație între sistemele organice: circulator, nervos, osos, articular, digestiv, pulmonar etc.

Reprezintă un ajutor fundamental în orice tip de medicină, dar mai cu seamă în medicinile naturiste şi energetice cum este acupunctura, atât în planul diagnosticării, cât şi în cel terapeutic.

Ne permite să rafinăm diagnosticul în funcție de simptom, de maladie, de partea corpului afectată, de funcția dereglată, de omul privit ca ansamblu fizic, mental şi psihic.

În terapeutica puncturală, acesta ne permite:

- ALEGEREA exactă a modului de acțiune pentru un tratament eficient şi, mai ales, noninvaziv, pentru a-i lăsa organismului posibilitatea să aleagă singur cum vrea să se vindece;

- ALEGEREA exactă a acului – lungime, diametru – şi a materialului din care este confecționat mânerul: aur, argint, cupru;

- ALEGEREA exactă a punctului sau punctelor care trebuie înțepate;

- ALEGEREA adâncimii exacte la care trebuie înfipt acul, în funcție de individ, simptome, anotimp, ora consultației;

- ORDINEA exactă de efectuare a înțepăturilor;

- DURATA de stimulare pentru fiecare punct;

- ORDINEA în care trebuiesc extrase acele sau acul, în funcție de ora la care pacientul vine la consultație şi de simptomele energetice ale acestuia."

Alegerea acului. Autorul prezentei lucrări are o părere personală despre forma acelor. În literatura ştiințifică se afirmă că celula este comparabilă cu un sistem vibrator care funcționează pe frecvențe bine determinate şi foarte înalte, în mod asemănător unei ministații radio de emisie-recepție.

Cred că atunci când vârful acului pătrunde într-o celulă, acesteia i se ataşează o antenă miniaturală. Lungimea acestui ac îi va determina frecvența (lungimea de undă), care se va acorda sau nu cu frecvența de vibrație a celulei, rezultând o acțiune excitantă sau inhibitoare. Când mânerul acului este prevăzut cu spire, ele reprezintă un solenoid

care măreşte lungimea de undă şi micşorează frecvenţa. Chinezii, s-ar părea, realizează miniaparate de radio folosind ace uneori foarte lungi.

Există însă ceva şi mai interesant: un efect de directivitate! Există ace al căror mâner este format dintr-o buclă metalică; dacă această buclă este întoarsă spre nord sau spre est, ea va recepţiona sau va emite o radiaţie diferită. Este tehnica folosită la anumite antene: cercul metalic orientabil de pe anumite staţii radio mobile (aflate pe un vehicul).

Unde nocive

Am lucrat cu fotografii şi planşe anatomice. De ce nu am folosi şi o schiţă reprezentând un loc, un apartament, o zonă comercială, de exemplu? Direcţia în care o orientăm nu are nicio importanţă pentru ceea ce facem noi.

Aşez în faţa mea, pe birou, planul reprezentând camerele, baia, bucătăria etc., un anumit etaj, o anumită casă locuită de domnul Cutare – căruia îi pot indica numele şi adresa pe plan pentru a-l individualiza.

Voi examina cu INTENŢIA DE A AFLA DACĂ EXISTĂ O „AMBIANŢĂ" ANORMALĂ undeva, indiferent de natura ei. Plasez pendulul oscilant în P.M. în colţul din stânga jos şi gândesc întotdeauna la fel în acest gen de căutări: *Care este reacţia mea?* Constat că pendulul meu oscilează. Îl plimb încet pe deasupra tuturor încăperilor, atent la cea mai mică senzaţie. Dacă într-un anumit loc simt un impuls

care face ca pendulul meu să se rotească, acesta este un indiciu că acolo se petrece ceva opus unei ambianțe bune şi sănătoase. Această anomalie poate fi produsă de multe lucruri, care trebuie ELIMINATE unul câte unul.

Gândesc, de exemplu: *cauze care emană din subsol*. Rotațiile mele declanşate de ambianța anormală persistă. Gândesc: *cauze emanând de deasupra solului*. Rotațiile încetează pentru a reîncepe de îndată ce abandonez această ipoteză. CONCLUZIE: o influență de la sol perturbă ambianța locului pe care se află apartamentul sub care se găseşte pendulul meu... privirea şi mintea mea. Toate celelalte cauze posibile pot fi detectate în acelaşi mod.

2. Metodă de lucru prin sintonizare

Lucrul prin sintonizare

Este metoda cel mai des folosită de majoritatea radiesteziştilor. Ea constă în adoptarea unei convenţii mentale, fixarea şi chestionarea pendulului, de la care aşteaptă totul şi care le răspunde cu DA sau NU la tot felul de întrebări!

Operând în acest mod au rezultate, altfel de mult nu s-ar mai fi vorbit despre ei, dar câte erori fac! Sunt abordate tot soiul de întrebări: despre trecut, prezent, viitor! Prezicătorii găsesc în „pendul” un mijloc de a-şi umple lacunele.

În cazul meu, lucrurile stau cu totul altfel. Bineînţeles, cel care mă priveşte nu vede decât mişcările pendulare, ca toţi ceilalţi. Cu toate acestea eu acţionez în alt mod. Sunt în permanenţă axat pe gândurile mele şi caut să formulez exact gândul pe care vreau să-l emit, cunoscându-i perfect sensul; ştiu că acolo se află centrul emiţător. Este ceva cât se poate de subtil şi de delicat: de precizia gândului va depinde eficacitatea răspunsului, care va veni din subconştientul colectiv.

La sfârşitul seminarului, elevii mei înţeleg că nu este întotdeauna uşor să-ţi exprimi cu claritate gândul; înainte de

toate trebuie să ştii clar ce vrei şi apoi să ştii cum să procedezi pentru a ajunge la rezultatul final.

Pentru a lucra prin sintonizare, intru în P.M. şi emit gândul interogativ; dacă mă tem să nu fiu distras de ceva sau dacă sunt un pic obosit, îl rostesc în şoaptă.

Imediat, uşoare fibrilații pun în mişcare pendulul. Oscilațiile P.M. se transformă în rotații spre dreapta (pozitive) sau spre stânga (negative). Nu trebuie să concluzionăm că semnalul pozitiv este „bun” şi că semnalul negativ este „rău”. Este un răspuns la un gând interogativ şi răspunsul se referă întotdeauna la el.

Mă pot lipsi de pendul, întrucât percep foarte clar reacțiile neuromusculare şi le interpretez perfect. Nu este un caz ieşit din comun: întocmai cum indic în cursul meu, mulți elevi ajung să le simtă la fel ca mine.

Sigur că elementele ajutătoare sunt utile pentru a fixa gândul: pendulul, desenele, obiectele şi diversele aparate utilizate pentru materializarea gândurilor. Însă, cu toate calculele care se vor ştiințifice, aceasta este singura lor utilitate. Cea mai bună dovadă? Operatorul care crede că ele produc o acțiune sau au o sensibilitate oarecare nu poate să lucreze dacă închide ochii. Noi putem.

NOTĂ: Vom înțelege de unde ne vin răspunsurile atunci când vom ajunge la ultima parte a procesului de învățare. Se cuvine să precizăm însă de la bun început că nu e vorba de spiritism.

Dietetică

Dietetica este ştiinţa care se ocupă de alimentaţia umană. Această ştiinţă despre igiena alimentară a stabilit un număr de principii care sunt, în mod necesar, teoretice; ele exprimă nevoile alimentare în calorii, iar pe baza acestor calorii se stabileşte o listă cu diferite produse. Un calcul nu mai puţin convenţional aduce la stadiu teoretic de corpuri pure din punct de vedere chimic cele trei substanţe nutritive indispensabile vieţii şi producătoare de energie. Proteinele, glucidele şi lipidele nu sunt însă singurele; există şi apă, săruri minerale, oligoelemente, vitamine şi celuloză vegetală.

Pornind de la aceste noţiuni analitice, s-au întocmit tabele şi au fost definite raţii care ţin cont de vârstă, de sex şi de condiţiile individuale de viaţă. Toate acestea sunt date convenţionale care nu iau în calcul calitatea sau provenienţa alimentului, deşi ele conferă hranei o eficacitate nutritivă diferită.

Pe de altă parte, ar fi o greşeală dacă am afirma că aportul alimentar în elemente subtile, cum sunt vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele, este constant. Acest aport variază considerabil din punctul de vedere al echilibrului, în funcţie de procedeele aplicate astăzi în agricultură, şi e posibil să avem alimente dezechilibrate.

Acest punct de vedere asupra calităţii alimentelor ne demonstrează complexitatea problemei de a ne hrăni sănătos. Este important să determinăm ce trebuie să consume fiecare zilnic, ţinând cont că intervin atâţia factori: un sportiv

consumă mai multă energie decât un funcționar care nu face mişcare; o persoană în vârstă arde mai puține calorii decât una tânără. Nu trebuie neglijate nici alte noțiuni importante: anotimpurile, natura țării în care locuim, temperamentul şi starea de spirit ale fiecărui individ.

Alimentele noastre pot fi clasificate după diferite criterii:

– aportul caloric;
– conținutul în glucide, lipide şi proteine;
– bogăția în vitamine, săruri minerale şi oligoelemente.

Eminenții noştri dieteticieni ne propun meniuri aşa-zis echilibrate pentru copii, adolescenți, adulți, persoane în vârstă: atâtea grame de carne, de brânză, de zahăr, de legume, de fructe, de unt, de grăsimi etc., cu o mulțime de detalii. Ca şi cum aceşti copii, adolescenți, adulți şi persoane în vârstă nu ar fi diferiți. Trebuie să ne hrănim tot aşa cum trebuie să ne îngrijim, adică „personalizat”.

Iată însă că aici lucrurile devin complicate: cum putem să ştim alimentele care ne sunt propuse şi să ştim de care alimente are nevoie un individ? Această cercetare ar necesita mult timp, ar fi complexă şi, probabil, falsă, pentru că există multe necunoscute.

Repet, tehnica noastră INTRAPSIHICĂ poate fi folosită cu succes, întrucât este o metodă polivalentă. Tot ce trebuie să facem e să comparăm un aliment cu persoana respectivă pentru a afla dacă există sintonizare – sau acord. Nu ne acordăm cu ceva care ne este contrar sau antipatic, ne place

un lucru care vibrează pe aceeaşi lungime de undă cu noi, prezența lui ne îmbogățeşte şi ne fortifică.

COMBINAȚII ALIMENTARE

ÎNTREBARE: Care sunt produsele favorabile sănătății domnului X în acest moment?

Fructe dulci: banane – curmale – struguri şi stafide – smochine – mure – piersici – prune – pere uscate – pepeni.

Fructe semiacide: smochine proaspete – pere – cireşe – mere – caise – coacăze – rodii.

Fructe azotate (bogate în protide): migdale – alune – arahide – nuci – nuci caju – nuci de cocos – semințe de susan.

Salate: cicoare – creson – lăptucă – păpădie – andive.

Legume verzi: varză – tulpini de țelină – spanac – praz – sfeclă albă – fasole verde – măcriş – mazăre dulce.

Legume rădăcinoase: morcovi – țelină – napi – ridichi – cartofi – păstârnac – rutabaga (nap suedez).

Făinoase sau amilacee: cereale – fasole boabe – bob – mazăre uscată – năut – cartofi – castane – arahide – dovleac – linte – soia.

Legume diverse: sparanghel – anghinare – vinete – castraveți – dovlecei – ciuperci – ardei gras – rubarbă.

Uşor făinoase: varză – conopidă – sfeclă – morcovi – rutabaga – scorţoneră – nap.

Condimente: usturoi – ceapă – fenicul – ghimbir – ginseng – cuişoare – coriandru – anason-mare – scorţişoară – tarhon – antonica – hasmaţuchi – pătrunjel – rozmarin.

Diverse: alge marine – lăptişor de matcă – embrioni de găină – lapţi de peşte – miere de lavandă, rozmarin, tei, cimbrişor, iarbă-neagră, castan, hrişcă, sparcetă, trifoi şi lucernă – polen – clorofilă – drojdie alimentară – germeni de grâu – condimente – paste – ouă – lapte – unt – brânzeturi – zahăr – cafea – orez.

Carne: vită – oaie – miel – porc – iepure.

Peşte slab: ştiucă – cambulă – crap – merluciu – limandă – merlan – morun – calcan – limbă de mare – păstrăv.

Peşte gras: ţipar-de-mare – hering – macrou – barbun – somon.

Păsări: găină – curcan – prepeliţă – porumbel.

Pâine integrală: pâine neagră – pâine albă.

Uleiuri: măsline – migdale dulci – arahide – germeni de porumb – susan – floarea-soarelui – soia – seminţe de bostan.

Fitoterapie

Putem afla imediat răspunsul la diferite întrebări propuse mai jos, procedând întotdeauna aşa cum am arătat anterior.

PUTEM DETERMINA:

- – amestecurile;
- – proporțiile;
- – modul de administrare: intern, extern (băi, cataplasme);
- – modul de preparare: infuzie, decoct (timp de fierbere);
- – frecvența;
- – incompatibilitățile.

PUTEM ALEGE ÎNTRE URMĂTOARELE:

Plante care stimulează hipofiza: iarbă-mare.

Plante care inhibă activitatea hipofizei: mei păsăresc.

Plante care inhibă activitatea tiroidei: alge (fabiana) – fenicul – varză – rapiță – chimen – cervană (talpa gâştei) – nap.

Plante care stimulează tiroida: alge (fucus, laminaria) – ovăz.

Plante care stimulează glandele suprarenale: busuioc – pin – cimbru – cimbrişor.

Plante care inhibă activitatea glandelor suprarenale: angelică – verbină – ylang-ylang.

Plante care stimulează funcția ovariană: anason-mare – angelică – iarbă-mare – anason stelat – cajeput (mirt) – gălbenele – chimion – hasmațuchi – coriandru – şofran – chiparos.

Plante care inhibă activitatea ovariană: chimen – mielărea.
Plante cu acțiune hipoglicemiantă: usturoi – eucalipt –

ciumărea – ienupăr – muşcată – ceapă – măslin – afin – troscot – rugi de mur – etc.

Plante care stimulează sistemul nervos simpatic: cuişoare – oregano (sovârf) – rozmarin – verbină.

Plante care inhibă activitatea sistemului nervos simpatic: angelică – levănțică – ylang-ylang.

Plante care stimulează sistemul nervos parasimpatic: cajeput – chiparos – tarhon – isop – cimbru sălbatic – cimbrişor.

Investigarea carențelor

ÎNTREBARE: Ce vitamină sau mineral îi lipseşte acum domnului X? Dacă se declanşează o reacție, răspunsul este pozitiv, oricare ar fi sensul mişcărilor pendulare.

Vitamine şi enzime – definiție

Studiile asupra nevoilor alimentare ale oamenilor au arătat că, în afară de apă şi de săruri minerale, există trei mari categorii de substanțe nutritive: glucidele sau zaharurile, lipidele sau grăsimile şi proteinele sau substanțele azotate.

În consecință, s-au stabilit regimuri „echilibrate”. Din păcate, rezultatele au fost catastrofale. Cobaii hrăniți după regimul aşa-zis „rațional” au slăbit şi au murit rapid, în timp ce cobailor care s-au hrănit „după bunul plac” le-a mers foarte bine.

În final au fost descoperite vitaminele, aceste elemente „indispensabile" care, în ciuda cantității lor infime, joacă un rol important în întreținerea vieții: asimilare, dezvoltare, funcționare, reproducere etc.

Vitaminele sunt substanțe organice indispensabile în cantitate minimă, conținute în țesuturile animale şi în vegetale; organismul nu le poate sintetiza singur, ele sunt introduse prin alimentație şi joacă un rol de metaboliți, aşa cum oligoelementele sunt catalizatori.

„Radiestezia medicală",
R. P. Jean Jurion-Soprodé (1973)

Vitaminele sunt clasificate, în general, în două grupe:

– vitaminele liposolubile: A, D, E şi K (solubile în grăsimi);
– vitaminele hidrosolubile: B, C, P şi alte câteva care sunt solubile în solvenți apoşi.

Organismele animale nu pot sintetiza singure vitaminele liposolubile. Absorbția intestinală nu poate avea loc decât în prezența sărurilor biliare; prin urmare, posibilitățile de absorbție sunt limitate. Aşa se face că organismul are nevoie să îi fie furnizate vitaminele gata preparate.

Funcția lor pare să aibă legătură cu stimularea glandelor cu secreție internă.

VITAMINELE LIPOSOLUBILE

1. Vitamina A sau retinol

Surse: carotenul sau provitaminele, prezente în majoritatea plantelor, în afară de ciuperci, fructe şi cele mai multe alge. Carotenul este slab hidrolizat şi, în consecinţă, foarte puţin asimilat.

Vitamina A propriu-zisă se găseşte în ouă, unt, ficat de morun, de cambulă, de ton, însă rata de absorbţie este destul de slabă raportată la cantitatea introdusă prin alimentaţie.

Depozite: nouă zecimi în ficat; sângele conţine 0,07 mg; doza zilnică necesară este de 2 până la 3 mg.

Acţiune: lipsa ei produce tulburări de vedere, poate genera xeroftalmia (uscarea conjunctivei şi a corneei), apar probleme de creştere şi de osificare; acţionează asupra ţesuturilor epiteliale şi are un rol important în refacerea acestora după plăgi sau arsuri.

2. Vitamina D sau antirahitică

Surse: germeni şi tărâţe de cereale, drojdie de bere, ulei din ficat de peşte.

Acţiune: similară celei a paratiroidelor în metabolismul calciului şi al fosfaţilor; favorizează absorbţia intestinală a calciului şi reabsorbţia fosforului în canalele renale.

3. Vitamina E: previne sterilitatea

Surse: ulei din germeni, unt, carne roşie, ficat de viţel.

Depozite: ficat, muşchi, hipofiză, placentă, organe genitale.

Acţiune: sterilitate, vase sangvine, hemoragii, edeme, miopie evolutivă, muşchi.

4. Vitamina K: coagulare

Surse: există mai multe tipuri, principalele fiind vitamina K_1, de origine vegetală, şi vitamina K_2, de origine animală, care se extrage din făină de peşte intrat în putrefacţie; există şi vitamine K sintetice, dar ele ar trebui evitate, din cauza unei anumite toxicităţi şi a acţiunii hemolizante (distrugerea globulelor roşii).

Vitamina K naturală, de origine vegetală, se găseşte din abundenţă în toate plantele cu multe frunze verzi – spanac, urzici, lucernă, tomate verzi, cartofi – şi în ficatul animalelor rumegătoare.

Depozite: stocurile din ficat sunt puţin importante; vitamina K pare să fie utilizată pe măsură ce este absorbită în organism, de aici pericolul administrării de antibiotice care, prin distrugerea florei intestinale, riscă să provoace o carenţă de vitamina K.

Doza zilnică necesară este destul de ridicată, 4 mg.

Acţiune: hemoragii, acţionând asupra biosintezei protrombinei de către celulele hepatice; are un rol important şi în reacţiile vitale intracelulare.

5. Vitamina F: împotriva eczemelor

Surse: uleiuri vegetale, în special cele din germeni, porumb, grâu.

Acțiune: intervine în metabolismului grăsimilor şi în special al colesterolului.

La nivel celular, intervine în formarea membranei, deci poate fi responsabilă de permeabilitatea lor selectivă; tulburările de permeabilitate pot duce la transformarea unei celule normale în celulă canceroasă.

VITAMINELE HIDROSOLUBILE

1. Vitamina B_1: antinevritică, echilibru nervos

Surse: drojdii, cuticule de cereale; este sintetizată şi de bacteriile din flora intestinală; vitamina sintetică este foarte utilizată.

Depozite: ficat, rinichi, inimă, anumiți muşchi.

Doza zilnică necesară, nu prea mare, depinde în mare măsură de greutatea corporală: 0,5 – 1 mg la copii, 3 – 6 mg la adulți, dar 15 mg pentru femeile care alăptează.

Acțiune: la nivel celular, în metabolismul glucozei.

Vitamina B_1 joacă un rol esențial în transmiterea influxului nervos: durerile şi mişcările peristaltice ale intestinului, boala beri-beri, paralizii, edeme.

Lipsa vitaminei B_1 poate avea diverse cauze: alimentație dezechilibrată, grave probleme stomacale sau intestinale, nu este asimilată, alcoolism cu deteriorarea celulelor hepatice.

2. Vitamina B_2

Surse: alimentație; drojdie de panificație.

Depozite: ficat, inimă, rinichi.

Doza zilnică necesară e mică: 3 mg.

Acțiune: nutriție, creştere, cornee, metabolismul glucidelor.

3. Vitamina B_3 sau PP: antipelagră

Surse: carne, ficat, drojdie, cuticule de la boabele de cereale.

Depozite: ficat; celulele musculare şi cele nervoase consumă cel mai mult.

Doza zilnică necesară este de 50 mg.

Acțiune: rol-cheie în metabolismul celular.

Pelagră, eczemă, piele sensibilă, tulburări digestive, inflamații ale mucoaselor, limbii. La nivel psihic: amnezie, stări delirante sau depresive.

4. Vitamina B_6

Surse: drojdie, tărâțe de orez şi diverse cereale, ficat, rinichi şi mai ales în lăptişor de matcă.

Doza zilnică necesară e mică: 2 – 3 mg. E suficient să avem un regim echilibrat care să conțină şi carne.

Acțiune: vitamină omniprezentă, participă la transformarea şi asimilarea lipidelor şi a proteinelor şi intervine în metabolismul glucidelor, în nutriția pielii.

5. Vitamina B_{12}

Surse: ficat, rinichi, ouă, majoritatea țesuturilor animale.

Doza zilnică necesară este mică: 3 – 5 mg. Nu poate fi absorbită decât dacă este combinată cu o substanță specială secretată de celulele stomacului.

Acțiune: la nivelul celulei; anemie pernicioasă, globule roşii.

6. Vitamina B_5 sau acidul pantotenic

Surse: drojdii, ficat, rinichi, gălbenuş de ou; în majoritatea alimentelor.

Depozite: ficat.

Acțiune: dermatită, căderea părului, creştere.
Sterilitate şi malformații.

7. Vitamina B_7 (vitamina H) sau biotina

Surse: în alimente, foarte variată, dar puțin abundentă, liberă sau legată de albumine.

Depozite: țesuturi embrionare.

Doza zilnică necesară este foarte mică: 0,01 mg.

Acțiune: este neutralizată de albuşul crud.

Probleme cutanate, dureri, prostrație mentală, creştere. La nivelul celulei.

8. Vitamina M sau acidul folic

Surse: destul de răspândită, deopotrivă în regnul animal şi în cel vegetal; legume verzi (spanac), ficat, rinichi, muşchi, creier, drojdie, cartofi.

Depozite: ficat.

Acțiune: tulburări de denutriție şi de creştere, leziuni cutanate, malformații congenitale.

9. Vitamina C sau acidul ascorbic

Surse: legume şi fructe crude: portocale, lămâi, grepfrut, ardei iute, pătrunjel, varză etc.; ficat, rinichi, glandele suprarenale.

Este distrusă de anumite bacterii din flora intestinală, colibacilul.

Doza zilnică necesară este destul de mare: 75 – 100 mg; 150 mg pentru femeile care alăptează.

Acțiune: funcționarea glandelor suprarenale.

Are rol în sinteza țesuturilor colagene şi a substanței fundamentale, materia interstițială a țesutului conjunctiv; cicatrizare.

La nivelul celulei, scorbut; intervine în metabolismul glucozei, al anumitor acizi graşi, în asimilarea fierului.

În doze foarte mari, se pare că poate înlocui mai multe vitamine, B_5, M, B_1, anemie, astenie, boli infecțioase, pigmentație etc.

10. Vitamina P

Permeabilitate capilară.

ACȚIUNEA MEDICAMENTOASĂ

Acțiune în sinergie: vitamina *acționează prin prezență*, *nu prin cantitate* la nivelul celulei, în calitate de catalizator sau activator; prin urmare, dozele utile sunt uneori foarte mici.

Orientare profesională

UTILIZAREA CLAVIATURII PSIHOLOGICE

1. Pentru a-i cunoaşte în profunzime pe cei cu care avem intenția să:

– TRĂIM;
– COLABORĂM;
– NE ASOCIEM.

2. În orientarea profesională, pentru a descoperi calitățile necesare când alegem o anumită profesie.

În funcție de profesie, calitățile necesare sunt diferite. În toate cazurile este bine ca în primul rând să ținem seama de starea de sănătate. Însă, ATENȚIE: ceea ce percepem noi este *starea actuală*. În cercetarea noastră trebuie să precizăm: starea de sănătate fizică OBIŞNUITĂ, precum şi sănătatea morală OBIŞNUITĂ.

A practica „activitățile psihice" înseamnă a conştientiza semnalele PSI.

CLAVIATURA PSIHOLOGICĂ

Cifrele de mai jos corespund numerelor ataşate întrebărilor sugerate în paginile următoare:

01 – Sănătate morală
02 – Sănătate psihică
03 – Curiozitate
04 – Atenție
05 – Perseverență
06 – Observare
07 – Concentrare
08 – Reflecție
09 – Meditație
10 – Rafinament
11 – Subtilitate
12 – Perspicacitate
13 – Asimilare
14 – Inteligență
15 – Memorie
16 – Autodidacticism
17 – Instruire
18 – Educație
19 – Cultură
20 – Seducție
21 – Grație
22 – Eleganță
23 – Gust
24 – Distincție
25 – Rutină
26 – Dezinvoltură
27 – Neglijență
28 – Neatenție

29 – Împrăştiere
30 – Zăpăceală
31 – Incoerență
32 – Mediocritate
33 – Lentoare
34 – Credulitate
35 – Arierație
36 – Idioție
37 – Ignoranță
38 – Vulgaritate
39 – Grosolănie
40 – Intuiție
41 – Imitație
42 – Realizare
43 – Ingeniozitate
44 – Iluzie
45 – Utopie
46 – Prejudecată
47 – Metodă
48 – Ordine
49 – Precizie
50 – Minuțiozitate
51 – Bun-simț
52 – Spirit critic
53 – Judecată sănătoasă
54 – Echilibru
55 – Raționament
56 – Răbdare
57 – Stare de spirit constantă
58 – Stabilitate
59 – Cumpătare
60 – Indiferență
61 – Răceală
62 – Sensibilitate
63 – Veselie
64 – Optimism
65 – Manie
66 – Depresie
67 – Îndoială
68 – Scrupule
69 – Anxietate
70 – Amabilitate
71 – Receptivitate
72 – Impresionabilitate
73 – Emotivitate
74 – Susceptibilitate
75 – Iritabilitate
76 – Furie
77 – Indolență
78 – Tristețe
79 – Pesimism
80 – Îngrijorare
81 – Aprehensiune
82 – Frică
83 – Obsesie
84 – Dinamism
85 – Voință
86 – Vitalitate
87 – Energie
88 – Vivacitate

89 – Entuziasm
90 – Spirit de inițiativă
91 – Inhibiție
92 – Decizie
93 – Fermitate
94 – Severitate
95 – Curaj
96 – Resemnare
97 – Siguranță
98 – Îndrăzneală
99 – Prudență
100 – Stăpânire de sine
101 – Logică
102 – Continuitate în idei
103 – Tenacitate
104 – Fragilitate psihică
105 – Delicatețe
106 – Nonşalanță
107 – Lene
108 – Activitate dezordonată
109 – Tendință spre oboseală
110 – Ezitare
111 – Autoritate, simț al disciplinei
112 – Duritate
113 – Intransigență
114 – Timiditate
115 – Laşitate
116 – Refulare
117 – Sânge rece
118 – Toleranță
119 – Pasiune
120 – Violență
121 – Capriciu
122 – Sugestibilitate
123 – Combativitate
124 – Ambiție
125 – Egoism
126 – Acaparare
127 – Economie
128 – Avariție
129 – Dezinteres
130 – Devotament: Interesele personale se subordonează intereselor generale
131 – Generozitate
132 – Cheltuieli
133 – Înclinație spre desen
134 – Talent artistic
135 – Plăcerea de a călători
136 – Plăcerea de a face sport
137 – Senzualitate
138 – Sexualitate
139 – Lăcomie
140 – Libertinaj
141 – Tendința de a consuma băuturi alcoolice

142 – Idealism
143 – Amor propriu
144 – Orgoliu
145 – Sinceritate
146 – Simpatie
147 – Indulgență
148 – Recunoştinţă
149 – Binefacere
150 – Caritate
151 – Cinste
152 – Loialitate
153 – Adaptabilitate
154 – Continuitate în efort
155 – Sociabilitate
156 – Dorință de progres
157 – Simțul calității
158 – Spirit întreprinzător
159 – Capacitatea de a găsi soluții practice
160 – Simț al detaliului
161 – Nevoia de bani
162 – Echitate, spirit justițiar
163 – Diplomație
164 – Pudoare
165 – Discreție
166 – Sobrietate
167 – Misticism
168 – Modestie
169 – Simplitate
170 – Lăudăroşenie
171 – Onestitate
172 – Ingratitudine
173 – Agresivitate
174 – Gelozie
175 – Invidie
176 – Brutalitate
177 – Onestitate
178 – Simț al aprecierii
179 – Îndrăzneala de a concepe
180 – Dorință de autoperfecționare
181 – Iubeşte dificultățile
182 – Creativitate
183 – Inițiativă: capacitatea de a rezolva singur problemele
184 – Pricepere în afaceri
185 – Moralitate, simț al datoriei
186 – Valoare profesională
187 – Activități manuale
188 – Iubeşte studiul
189 – Iubeşte viața sedentară
190 – Iubeşte viața activă
191 – Aptitudine pentru limbile străine
192 – Contacte umane
193 – Locvacitate
194 – etc.

CÂTEVA SUGESTII (ÎNTREBĂRI)

Cifrele de mai jos corespund numerelor din *Claviatura psihologică*.

PENTRU A CUNOAŞTE:

Un asociat – evaluarea tendințelor sale:

01-02-03-04-05-06-07-13-14-17-18-25-27-28-29-32-33-47-48-51-54-58-68-84-85-86-87-88-90-92-99-100-102-103-108-109-111-113-124-127-130-141-152-153-154-156-157-158-159-161-166-177-184-185-186

Un partener (căsătorie) – În acest moment, el sau ea este...

01-02-14-17-18-19-21-22-23-24-38-39-46-54-57-58-60-61-62-63-64-65-66-68-69-74-75-76-78-79-82-84-85-86-89-91-104-105-107-113-116-119-120-121-124-125-127-128-131-132-137-138-139-140-141-145-164-166-169-174-176-185

O orientare profesională – evaluarea aptitudinilor utile:

01-04-05-06-07-13-14-15-17-47-48-49-50-109-111-113-134-135-136-153-187-188-189-190-191

Aptitudinile manuale – lemn, metale (care anume), materiale plastice, pământ, natură, mulaje, dragoste față de animale

Aptitudinile pentru comerț = simț al comerțului, apoi:

03-06-13-15-20-40-56-70-89-90-99-124-127-158-159-160-163-184-189-190-191-192-193

Valoarea unui comerț = amplasament (bun, de viitor):

Există „în aer” elemente care pot să dăuneze (concurență, transformări locale etc.)? Argumentele prezentate de vânzător sunt corecte? Este el un bun comerciant? Beneficiile nete declarate sunt exacte? Valoarea investiției este în raport cu beneficiile reale? Există multe mărfuri nevandabile în stoc? Este posibil ca acest comerț să fie dezvoltat în mod eficient? Este el în progres? Valoarea creditului este semnificativă?

Motivele pentru care o afacere nu este rentabilă:

Responsabilul este eficient? Valoarea profesională – Sănătatea – Nevoia de bani care îi condiționează onestitatea... Este bine secondat? Contabilitatea reflectă adevărul? Prețurile de cost sunt cunoscute cu exactitate?

Valoarea profesională a celor responsabili:

Onestitatea lor – Există risipă, furturi = raportul stoc – mărfuri şi cifră de afaceri? Starea materialelor – Randamentul său – Costul de întreținere.

Dacă este cazul ca domnul X să investească acum:

IMOBILIAR: clădiri de locuit, comerciale, industriale = Stare – Calitatea ocupanților – Raportul preț/rentabilitate netă. TERENURI: viabilitate – construibile – inundabile – regiune cu perspective apropiate. PĂDURI: vârsta medie a arborilor – calitatea comercială – situația tăierilor – rentabilitatea pe termen mediu, lung. COMERȚ: A se vedea un studiu despre comerțul respectiv. VALORI MOBILIARE: Compania este bine administrată? Starea financiară – Progres. BIJUTERII, OBIECTE DE ARTĂ: evaluarea fiecărei piese în parte.

Ambianță familială:

Pentru profesori: Copilul este fericit în familie? Îşi iubeşte mama, frații şi surorile? Este maltratat? Trăieşte într-un climat de gelozie? Părinții se înțeleg, se ceartă? Mănâncă atât cât trebuie? Se ocupă familia de el? Îi lipeşte afecțiunea? Este deseori singur acasă? Are prieteni? Îi place să studieze, să meargă la şcoală, să se joace, să râdă? Dacă este necesar, apelați la întrebările din *Claviatura psihologică*.

Ambianță profesională:

Munca este o corvoadă? Şeful este nedrept, exploatator? Colegii de muncă sunt serviabili, invidioşi, răi? Locul de muncă este unul plăcut? Este prost plătit, insuficient, cu întârziere? Munca este zgomotoasă, nesănătoasă, monotonă? Se întrevede o promovare? Căutați punctul slab al celui care

va decide promovarea (sensibil la măguliri, la sexul opus, la băutură, la mâncare bună) şi acţionaţi în consecinţă.

Propunerea unei situaţii:

Afacerea este curată? Cel propus este capabil să îndeplinească munca vizată? Stabilitatea situaţiei? Remuneraţia în raport cu munca cerută? Este obositoare? Promovare posibilă? Studiu asupra şefului direct (consultaţi *Claviatura*).

Ajutor în vederea unui examen:

Nu căutaţi întrebările care vor fi puse, ci evaluaţi în special cunoştinţele persoanei respective pentru a-i indica punctele slabe asupra cărora va trebui să lucreze pentru a fi pregătit la examen.

CÂTEVA APLICAŢII

Alegerea unei metode de tratament

S-a constatat că anumite persoane reacţionează la o terapie mai bine decât la alta. Puteţi să economisiţi timp şi să găsiţi imediat terapia cea mai adecvată pentru o anumită persoană.

Adresăm întrebarea: *Care este terapia cea mai eficientă pentru domnul*... (şi succesiv ne gândim la: medicină oficială, acupunctură, kinetoterapie, osteopatie, homeopatie, fitoterapie, magnetism, hipnoză etc.).

a) băi calde, b) băi reci, c) băi temperate, d) băi alternate, e) băi foarte calde, care favorizează drenajul, relaxează şi calmează durerile. Atenţie la contraindicaţii: slăbiciune cardiacă, hipertensiune sau hipotensiune severă. Putem determina durata optimă a băii: mai puţin de 15 minute; peste 15 minute? etc. Se poate adăuga un ingredient în apă? Care? Enumeraţi ingredientele posibile, în ce cantitate.

Asocieri

A-ţi lua un asociat este foarte important. Este util să te asociezi? Dacă da, cu cine? Sănătate? Calităţi necesare pentru ce va avea de făcut? Etc. Consultaţi *Claviatura psihologică* pentru a şti ce întrebări să adresaţi pentru tipul de activitate urmărit.

Căsătorie

Dragostea este oarbă, ca şi cum ai fi legat la ochi. Ar fi bine ca bandajul să dispară ori să fie transparent înainte de a vă implica într-o relaţie. Ar trebui adresate multe întrebări cât mai este timp. Cum nu puteţi fi judecător şi parte în acelaşi timp, şi întrucât sunteţi implicat în situaţie, ideal e să vă adresaţi unei persoane din afară care să formuleze aceste întrebări şi să nu încercaţi să vi le adresaţi singur. (Consultaţi *Claviatura psihologică* pentru a găsi întrebările adecvate.)

Orientare profesională

Nu oricine poate îndeplini cu succes orice gen de activitate. Este bine să studiați candidatul în funcție de meseria pe care o urmăreşte, ținând cont de toți factorii necesari pentru a o realiza în mod eficient. Nu trebuie să indicați imediat o meserie, să-i „aduceți pe tavă" totul, scutindu-l de efortul de a descoperi singur ce afinități are; doar când el exprimă aceste afinități puteți studia dacă posedă calitățile indispensabile pentru a efectua bine meseria aleasă. Trebuie să găsiți împreună cu el ocupația lucrativă în care se va distra muncind. Dacă face un lucru care îi place, îl va face bine, nu va obosi şi va fi fericit. INTRAPSIHISMUL trebuie să-l ajute să se realizeze, acesta este scopul metodei în cauză. Este posibil şi uşor. (Consultați *Claviatura psihologică* pentru a găsi idei pe care să le adaptați persoanei respective.)

Aptitudini pentru comerț

A cumpăra sau a crea o afacere comportă riscuri. Putem limita aceste riscuri căutând răspunsuri la anumite întrebări pe care e bine să le formulăm înainte de a lua o decizie. Întrucât tehnica noastră permite acest lucru, nu trebuie să ezităm să cunoaştem cât mai multe despre proiectul pe care intenționăm să-l demarăm. La finalul *Claviaturii psihologice* există exemple de întrebări care pot fi adresate. Dar puteți folosi şi altele, în funcție de caz.

Perioade favorabile pentru a vinde sau a cumpăra

Se ştie că în toate domeniile există momente în care totul vă reuşeşte şi altele în care este mai bine să vă abţineţi. Credem sau nu, suntem influenţaţi de o multitudine de factori şi în special de mişcările astrelor. Anumite influenţe ale lunii şi soarelui sunt cunoscute şi studiate ştiinţific. Nu toate influenţele sunt măsurabile în mod concret.

Întrebările pe care le formulăm (prin modalităţi speciale şi nu ca să ne distrăm ori să-i uimim pe alţii) sunt, de cele mai multe ori, eficiente. În domeniul de care ne ocupăm aici, întrebăm: *Este favorabil pentru mine* să vând (cumpăr) în acest moment? În cazul unui răspuns negativ: în ce moment pot să formulez din nou întrebarea? Preţul cerut este corect, avantajos pentru mine? Există şanse ca tranzacţia să se finalizeze la acest preţ? Cumpărătorul meu este cu adevărat „cumpărător"? Dispune de fonduri? Se poate împrumuta?

Alegerea unei unităţi de învăţământ

Dacă putem să alegem o unitate şcolară pentru un copil, trebuie să-i acordăm toate şansele pentru ca el să reuşească să-şi valorifice posibilităţile. Iată elementele care pot influenţa elevul: Clădirile respective îi plac? Mediul este agreabil? „Camarazii" sunt amabili? L-au adoptat?

Există simpatie sau comunicare cu profesorul/profesorii? Materiile predate îi convin? etc.

Alegerea unui loc pentru amplasarea unei activități profesionale

Locul în care amplasați o activitate profesională în raport cu persoanele cu care intrați în legătură este foarte important. Accesul este uşor de găsit? Facilități de parcare. Aspect exterior. Strada se pretează unei asemenea activități? Dacă e o activitate comercială, trebuie luate în calcul trotuarele. Există scări de acces (este defavorabil)? Numele ales este favorabil? etc.

Alegerea unui loc de vacanță

Perioada prevăzută este favorabilă pentru mine? Locul este unul liniştit? Există posibilități de distracție convenabile pentru mine sau unele care mă pot deranja? Cei care frecventează acel loc sunt în armonie cu poziția mea socială? Am şanse să cunosc persoane agreabile, utile? Este un loc favorabil sănătății mele? etc.

Călătorii şi deplasări

Dacă este o călătorie turistică, este ea programată în aşa fel încât să nu-mi înşele aşteptările? Data este bine aleasă? La

fel pentru o călătorie de afaceri. Există şansa să întâlnesc persoanele aşa cum s-a prevăzut? Aceste persoane sunt dispuse să primească favorabil propunerile mele? Durata călătoriei este suficientă? În ansamblu, această călătorie are şanse să fie benefică? Este bine să fiu însoțit?

Pregătirea pentru examene

Nimeni nu trebuie să se aştepte că vom prezice dacă respectivul candidat va reuşi sau care sunt întrebările care îi vor fi adresate. A-l ajuta înseamnă să-l întrebăm care sunt disciplinele sau domeniile din care poate fi chestionat. Apoi vom formula întrebările: În momentul de față, domnul... este capabil să răspundă la întrebări despre cutare sau cutare subiect care face parte din examenul ce se va desfăşura la... pe data de... Analizând cunoştințele subiectului la fiecare dintre materiile implicate, îi vom semnala punctele slabe, asupra cărora va trebui să lucreze în mod special. Cunoscându-şi punctele slabe, persoana respectivă va putea să se concentreze asupra lor şi astfel are toate şansele să reuşească. Asta înseamnă a-l ajuta să fie „gata" de examen, dându-i încredere în reuşită.

Alegerea produselor de înfrumusețare personalizate

Niciun proces de fabricație, oricare ar fi el, nu este identic cu cel anterior. Nu toate seriile de fabricație sunt la fel de reuşite (automobilele, de exemplu). Nici cele mai bune mărci

nu sunt ferite de greşeli, fie în calitatea componentelor, fie în cursul procesului de fabricație.

În ce priveşte produsele de înfrumusețare, intervin factori suplimentari – depozitarea, excesul de frig sau de căldură, diversele radiații, învechirea, modul de condiționare etc. –, care pot influența calitățile şi apoi eficacitatea produselor. Prin urmare, nu trebuie să ne încredem exclusiv în renumele mărcii, e bine să examinăm şi calitatea produsului finit pe care dorim să-l cumpărăm.

Specialitățile propuse reprezintă rezultatul unor teste efectuate pe un anumit număr de cazuri; am folosit o medie a rezultatelor obținute. Întrucât fiecare utilizator este diferit, nu vorbim despre o „medie”, ci despre o individualitate.

Cum INTRAPSIHISMUL poate fi adaptat în funcție de persoană, puteți să formulați singuri întrebările sau să rugați pe cineva să vi le adreseze. Exemplu: Acest produs pe care îl privesc şi la care mă gândesc, sau pe care îl am în mână, este în acord perfect cu starea actuală a tenului meu (sau a pielii de pe corpul meu)? Este el foarte eficient? Există ceva mai bun? Aplicări – metode – frecvență – etc.

Alegerea parfumurilor personalizate

Aplicați puțin parfum pe mână şi simțul vostru olfactiv decide. Vă place sau nu. Dar este acel parfum potrivit pentru

voi? Întrucât vă parfumați mai ales pentru ceilalți, vă „expuneți” şi nu conştientizați. Un lucru foarte important şi pe care nu îl ştiți este că acest parfum se combină cu secreția glandelor voastre sebacee (o substanță grasă) şi se obține un al treilea parfum ce va fi perceput de cei din jur, care s-ar putea să-l aprecieze altfel decât voi.

Aşadar, ar fi util să comparați INTRAPSIHIC dacă există armonie între parfumul care vă „place” şi mirosul vostru ca persoană.

Alegerea unui sport adecvat

Mai întâi, este acel sport recomandat pentru domnul X? Nu se pune problema ce sport îi place (pentru că sportul care îi place poate să fie nefast pentru sănătatea lui). Trebuie cercetat cu ce este în armonie, de exemplu: contactul cu apa este benefic pentru actuala stare de sănătate a domnului X... (simpla lui prezență în apropierea apei). Activitatea pe zăpadă este favorabilă actualmente domnului X? Muntele? Starea inimii, a muşchilor, a plămânilor, a oaselor? Sunt întrebări care trebuie formulate pentru a determina ce sport i se potriveşte. Frecvența?

De reținut că mersul zilnic, în propriul ritm, este cel mai bun sport şi se potriveşte tuturor.

Psihologie animală

a) *Animale domestice:* Dacă animalele nu-şi exprimă uşor sentimentele, nevoile, intrapsihismul ne permite să le chestionăm, probabil prin intermediul spiritului de grup. Astfel putem să le întrebăm dacă sunt fericite, dacă hrana este bună pentru sănătatea lor, dacă au dureri sau... şi, desigur, putem să le îngrijim. Dacă au nevoie de mai multă afecțiune... în special din partea cui? Stăpânul, stăpâna? Îi sâcâie copiii? etc.

b) *Animale mari:* Aceleaşi întrebări, plus unele adaptate rasei lor. Exemplu: Vă place persoana care vă îngrijeşte? Aveți un adăpost bun? Se abuzează de puterile voastre?

3. Influența culorilor

Am considerat util să scriu un capitol despre influența culorilor, pe de o parte pentru că acțiunea lor asupra fenomenelor vieții este dovedită, pe de altă parte pentru că folosirea lor este uşoară, gratuită şi fără pericol. De fapt, acesta este şi scopul: să oferim fiecărui individ o modalitate prin care să se vindece singur.

Culorile pot fi folosite pentru a acționa direct asupra corpului sau pentru a încărca substanțele care urmează să fie ingerate. În fine, o a treia modalitate e să absorbim vibrațiile colorate printr-un procedeu pur psihic, această ultimă modalitate fiind cea care reclamă cel mai mare efort (mental), însă nu este mai puțin eficientă (dacă este efectuată corect); ea are avantajul că poate fi utilizată în orice împrejurare.

MOTIVUL ACESTOR INFLUENȚE

Culorile corespund unor radiații cu lungimi de undă diferite. Culoarea acționează prin frecvența sa vibratorie, modificând starea nervoasă şi radiantă a bolnavului (modificarea corpului subtil al omului). Acționează, de asemenea, şi nu este un secret, asupra elementului patologic (microbian, de exemplu). De fapt, culorile distrug prin radiațiile lor forme microbiene specifice. Această influență este atât de clară, încât în anumite spitale lenjeriile de pat sunt albastre,

datorită calităților antiseptice ale acestei culori. Nu este de mirare nici că radiațiile respective modifică sau neutralizează radiațiile specifice ale bolii.

Întrucât INTRAPSIHISMUL ne permite individualizarea, vom adapta această tehnică pentru a realiza o armonie între culori şi indivizi.

Dacă ne impregnăm cu energii inadecvate, denaturăm anumite funcții biologice, psihice şi chiar spirituale.

CUM PUTEM ABSORBI CULORILE:

1. Proiectând pe corp lumina unui bec de 100 W sau mai mult, filtrată printr-un ecran colorat.

2. Bând apă încărcată cu o culoare (câteva linguri la fiecare masă). Apa expusă la lumina soarelui (sau a unui bec), filtrată prin lumina convenabilă timp de cel puțin 4 ore (apa distilată prelungeşte viața omului).

3. Prin concentrare, simțind cum suntem înconjurați de culoarea aleasă:

   a) vizualizați *roşu*, *portocaliu* şi *galben*, cum ies din pământ şi pătrund în corp prin tălpi;
   b) vizualizați *verde*, cum vine dinspre orizont;
   c) vizualizați *albastru*, *indigo* şi *violet*, cum vin din cer, pătrund prin cap, coboară în corp şi iradiază în jurul lui.

4. Prin purtarea hainelor colorate şi prin mediul înconjurător.

Pentru a combate insomnia nocturnă: *gândiţi-vă la albastru*; ca să nu adormi în timpul unei conferinţe *vizualizaţi roşu* etc. Razele galbene întăresc ochiul drept, razele albastre întăresc ochiul stâng.

Proprietăţile curative ale culorilor

Roşu

Probleme circulatorii ale inimii, osificare.

Stimulează sângele, ficatul, nervii, simţurile. *Favorabilă în*: răceli, guturai, anemii, reumatisme, constipaţie prin atonie, neurastenie, tulburări ale chakrei 1.

Simbol al cuceririi. Stimulează spiritul pentru încercări pe termen scurt (examene, competiţii).

Portocaliu

Culoare antioboseală, stimulează sistemul respirator, creşte tonusul sexual, aduce optimism, acţiune antispastică (crampe).

Favorabilă în: slăbiciune pulmonară, astm, răceli cronice, lipsă de vitalitate, neurastenie, calculi biliari, tulburări renale, diaree, edeme, diabet, anemie, hipertiroidie (prin acţiune tonifiantă asupra paratiroidelor).

Prevenirea tumorilor maligne. Lactaţie insuficientă. Prolaps anal. Oprirea ciclului.

Asupra emoțiilor: crește optimismul prin senzația de bine și printr-o relație optimă corp/spirit.

Galben *Stimulează sistemul nervos central*, energia digestivă, tonusul muscular, ficatul, vezica, intestinele, sistemul limfatic. Armonizează chakra 3 prin energia sa pozitivă.

Favorabilă în: constipație, paralizii, balonare abdominală, reumatisme musculare, eczeme, cefalee, sânge impur.

Psihic: depresii, oboseală mentală, melancolie. Stimulează intelectul (examene), nervii.

Evocă lumina, bogăția materială și pe cea a spiritului.

De notat acțiunea asupra vezicii și a vezicii biliare atone.

Galben-lămâie *Acțiune stimulantă* și acțiune detoxifiantă. Stimulant sexual. Stimulează sistemul nervos central.

Favorabilă în: blocaj și congestie hepatică, ochi roșii, muște luminoase (fosfene) în fața ochilor, vertij și greață, tulburări ale vezicii biliare, înlătură oboseala, stimulează oasele. Bună pentru memorie și concentrare.

Verde *Culoare negativă*, înviorătoare şi calmantă. Se va utiliza cu prudență: nu vă îmbrăcați şi nu vă înconjurați de această culoare care, pe termen lung, poate provoca tulburări la nivelul primelor două chakre: invidie, gelozie în special. Rolul său principal e să vă ajute să vă eliberați de problemele mentale sau emoționale importante.

Favorabilă în: insomnie, dureri de spate, iritabilitate, hipertensiune, hemoroizi, tulburări veneriene, crize de furie ale hepaticilor şi alcoolicilor. Calmează nervozitatea şi tensiunea nervoasă. Regenerează fizic şi mental, schimbă ideile.

Scade tensiunea sanguină, purifică sângele şi țesuturile, înlătură germenii nocivi şi bacilii.

În funcție de nuanță, cu mai mult galben sau cu mai mult albastru, este o culoare caldă sau rece. *Culoare a echilibrului* (se află în centrul curcubeului). Simbol al păcii. Fiind în apropierea ultravioletului, albastrul şi verdele-albăstrui acționează asupra parasimpaticului. Respirația şi bătăile inimii se răresc, tensiunea scade; se instalează calmul şi relaxarea fizică, facilitează concentrarea.

Albastru *Creşte puterea de apărare a organismului*. Efect calmant, înviorător asupra sistemului nervos. Acționează asupra asimilării, fortifică sângele. Purtarea hainelor albastre poate favoriza depresia, constipația, oboseala.

Favorabilă în: toate afecțiunile însoțite de febră, dureri în gât, răceli, reumatisme acute, inflamații oculare, bufeuri, arsuri, muşcături, ulcere stomacale, menstre dureroase, dureri dentare, căderea părului, tuse nervoasă, epilepsie, afecțiuni ale pieii, insomnie, blocaje emoționale.

Psihic: permite depăşirea egoismului, induce starea de linişte, de pace, favorizează meditația şi trezirea intuiției (favorizează deschiderea chakrei 6). Deschide mintea omului spre problemele universale, punând omul în armonie cu ceilalți.

Indigo *Indicată în tulburări endocrine*, limfatice, îmbătrânire prematură. Stimulează glandele paratiroide, calmează tiroida, stimulează chakra 6 şi circulația energetică.

Favorabilă în: tulburări oculare, astenie. Toate durerile: dinți, apendicită, sinuzite, reumatisme acute, sciatică, angină eritematoasă, nevralgii faciale, convulsii, dureri

abdominale. Tulburări ale celor cinci simțuri. Cataractă. Sângerare nazală. Acufene, otite, oreion.

Psihic: calmează excitația mentală, stimulează intuiția, controlează limfa şi sperma (pierderi seminale). Senilitate. Menstre neregulate, menopauză, leucoree, afecțiuni cronice ale pielii.

Violet

Dacă predomină albastrul: unirea omului cu sacrul: simbol spiritual. *Dacă predomină roşul*: putere de a domni pe pământ (purpura regală, toca judecătorului, aceasta este lumea imaginarului; 75% dintre adolescenți preferă violetul).

Favorabilă în: tulburări nervoase, inflamații şi afecțiuni cutanate, reumatisme, anumite forme de constipație, calmează inima, purifică sângele, elimină toxinele, stimulează capacitatea de apărare a organismului.

Efecte asupra emoțiilor: contribuie la eliminarea urii, iritabilității, furiei, calmează toate emoțiile violente. Reduce angoasa, frica fără motiv.

Folosită pentru: splină, indigestie cronică, tulburări ale vezicii, cistită, rahitism, rinichi, lumbago, sciatică cronică; căderea părului; astm.

O persoană care nu este sclavul modei nu va alege culorile la întâmplare, le va alege în funcție de vibrația sa. Astfel, analizând culorile care sunt pe placul unui individ, putem detecta orientarea sa psihologică şi chiar şi pe cea fiziologică.

PIETRE COLORATE

Au aceeaşi influență ca şi culorile, cu condiția:

a) să fie naturale;
b) să atingă pielea.

Roşul, *portocaliul*, *galbenul* sunt culori calde care produc o senzație de căldură. Sunt dilatatoare, expansive, decongestionante.

Albastrul, *indigoul*, *violetul* sunt culori reci, contractante, care induc senzația de frig.

Verdele este situat între aceste două grupe şi participă simultan la ambele influențe.

Când suntem scăldați într-o lumină favorabilă, aceasta acționează doar asupra părților sau asupra organelor din corp care au nevoie de ea; pentru celelalte este neutră.

ÎMBRĂCĂMINTE

Atenție la suprapunerea culorilor care constituie un melanj. O rochie albastră cu o lenjerie de corp galbenă va da pe corp o radiație verde; cu o lenjerie portocalie, radiația albastră va deveni albă!

APE COLORATE

Dacă dorim să ne impregnăm cu o anumită culoare întrucât culorile au o acțiune curativă, una dintre metode e să absorbim o „apă colorată”.

Prin intermediul INTRAPSIHISMULUI, cercetăm dacă o culoare oarecare are un efect binefăcător asupra domnului X. În caz afirmativ, testăm fiecare culoare a curcubeului, nuanță deschisă sau semi-închisă, sau o altă culoare ori combinație de culori. Turnăm apă filtrată, fără clor, într-un recipient de sticlă albă, apoi îl înfăşurăm cu o folie de plastic transparentă de culoarea dorită. (Se găseşte în comerț.) Putem să fixăm folia pe recipient folosind una sau două benzi elastice.

Recipientul se ține la lumina zilei, sub un bec de 100 W sau mai bine la lumina soarelui. Durata expunerii la lumină este proporțională cu intensitatea acesteia. Poate fi între 3 şi 12 ore. Putem determina uşor durata prin intermediul INTRAPSIHISMULUI şi putem aprecia exact impregnarea lichidului cu culoarea impusă.

Numărul de înghițituri zilnice (2, 3, 4?) chiar şi momentele cele mai bune ale zilei pot fi determinate prin INTRAPSIHISM, precum şi durata tratamentului.

În cadrul seminariilor noastre pregătim câteva flacoane cu apă colorată în diferite nuanțe. Căutăm doi sau trei elevi în acord benefic cu una dintre aceste culori, apoi măsurăm cu rigla starea fizică a acestora. Cifrele sunt notate. Le cerem

apoi să absoarbă o înghițitură din culoarea „lor”. După câteva minute rugăm elevii să refacă aceleaşi măsurători pentru fiecare dintre „cobai”; de fiecare dată elevii sunt surprinşi să constate o creştere cu aproximativ 15% a cifrei notate anterior. Aceasta este dovada că apa are „memorie”.

Putem măsura din nou după una sau mai multe ore pentru a aprecia durata stimulării energetice provocate de acțiunea colorată. Când o culoare nu mai are efect benefic, trebuie lăsată deoparte şi aleasă o alta care va asigura redresarea şi va completa creşterea energetică.

Influența bijuteriilor

Valoarea energetică a unei bijuterii depinde de patru elemente:

a) *metalul* din care este făcută;
b) *forma*;
c) *piatra* sau *inscripțiile* pe care le are;
d) *intenția* sau *condițiile* în care a fost primită.

În cazul dizarmoniei cu o anumită persoană, putem deci să cunoaştem motivul şi să îl înlăturăm.

Pietre prețioase

Sunt ființe vii cu energii proprii datorate materiei din care sunt alcătuite şi datorită culorii lor. Îşi transmit energiile celor care le poartă (în special dacă ating pielea). Este deci preferabil să se armonizeze cu persoanele respective.

În funcție de locul pe care îl ocupă, influența lor este diferită.

Diamant Este simbolul suveranității universale, al incoruptibilității. Alungă spiritele rele, înlătură visele urâte. Favorizează castitatea. Întreține legătura între soți, de unde şi numele de „piatra reconcilierii”. Reprezintă inocența, înțelepciunea şi credința.

Topaz Corespunde soarelui; culoare galben transparent.

Rubin Este emblema fericirii. Bun pentru inimă, creier, memorie; limpezeşte sângele.

Safir Previne sărăcia; creşte vitalitatea. Talisman puternic împotriva deochiului. Vindecă maladiile oculare. Piatra speranței.

Ametist Violet la culoare, păzeşte de orice beție. Vindecă guta. Aşezat sub pernă, dă vise benefice, întăreşte memoria.

Lumina violetă stimulează glandele sexuale feminine, lumina roşie, pe cele masculine.

Smarald Este verde şi translucid. Are putere regene ratoare; dar şi un aspect fast şi nefast. Bun pentru afecțiuni ale vederii. Piatra clarviziunii şi a fertilității.

Opal Cu reflexe schimbătoare, poartă în el o superstiție regretabilă care îi atribuie o influență malefică.

Onix O piatră a discordiei. Poate induce coşmaruri şi poate fi fatală femeilor însărcinate (avort).

4. Intrapsihismul în slujba formelor de medicină noninvazivă

INDIVIDUALIZAREA TRATAMENTELOR

Homeopatie

Privilegiul homeopatiei este că reprezintă o metodă terapeutică personalizată, în sensul că este cu adevărat adaptată fiecăruia dintre noi: INTRAPSIHISMUL nu poate decât să aducă o mai mare precizie în alegerea remediilor şi în posologia lor.

Disciplina medicală homeopatică numără peste două mii de descrieri ale acțiunii experimentale a medicamentelor; e deja prea mult pentru majoritatea memoriilor, căci doar despre asta este vorba. Prin urmare, muți practicieni se mulțumesc să utilizeze mult mai puține medicamente.

Există o mare dificultate în a găsi patogenia care să se adapteze cel mai bine simptomelor bolnavului. Tipurile pure sunt foarte rare. Aproape întotdeauna există un amestec de patogeni sau de medicamente care pot fi convenabile; de aceea trebuie prescrise mai multe. Am depăşit deja metoda

„unicistă”, atât de dragă lui Hahnemann: vedem deseori rețete cu peste patruzeci de remedii şi acum aplicăm metoda pluralistă. Unde este remediul sau unde sunt cele două – trei care se potrivesc cu adevărat? Au fost înglobate în masa prescripțiilor.

Câteva sfaturi referitoare la homeopatie

Cel care vrea să trateze prin homeopatie trebuie să aibă un minimum de cunoştințe homeopatice. Sigur că poate sintoniza câteva remedii active pentru un subiect şi să i le prescrie; rezultate vor exista, dar această metodă terapeutică înseamnă mai mult, ea are legi care trebuie respectate.

Pe scurt

a) Trebuie mai întâi efectuat un drenaj, adică facilitată funcția excretorie naturală prin remedii cu diluție slabă care au o acțiune organică specifică: asupra ficatului, a vezicii, a intestinelor, a rinichilor, a pielii.

b) În al doilea rând trebuie prevăzut un drenaj funcțional care se adresează tulburărilor funcționale ale bolnavului: tuse, diaree etc.

c) Trebuie să se găsească apoi remediul sau remediile de fond care trebuie să acționeze în profunzime şi pe terenul bolnavului. Dacă vrem să mergem mai departe, trebuie să ținem seama de constituții: carbonică, fosforică, fluorică, după clasificarea doctorului Léon Vannier.

Tehnica noastră ne permite să ne dăm seama dacă un remediu este modificat prin faptul că este amestecat cu un altul. Este un remediu diferit, deseori atenuat, care şi-a pierdut „personalitatea”. Ne-o demonstrează studiile următoare.

Iau un drenor hepatic complex a cărui formulă este:

chelidonium majus
taraxacum dens leonis
carduus marianus
salidago virga aurea

3x

cinchona succirubra
hydrastis canadensis
magnesil chloridum

3CH

care convine în masă doamnei G... asta înseamnă că indexul meu stâng plasat pe acest flacon sau pe această formulă provoacă o modificare a manifestării pendulare, oscilațiile mele devenind rotații pozitive: există deci sintonizare sau acord.

Toate aceste medicamente îi sunt însă favorabile? ... Le testez unul câte unul, în acelaşi mod, şi găsesc doar două remedii dintre cele şapte care îi sunt favorabile. Acestea sunt:

chelidonium majus 3x şi
carduus marianus 3x

Solidago este favorabil, dar în 4CH, nu în 3x.

Acum voi căuta sfera de acțiune a acestui drenor hepatic complex. Individualizez drenorul punându-l pe martor sau, dacă vreau, îl „conectez” la bolnav cu intenția de a căuta organele cu care sintonizează, adică organele care vor provoca o reacție de acord.

Plasez pendulul pe verticala bolnavului şi a drenorului. Intru în P.M. şi ating cu indexul stâng pe planşa anatomică:

inima – nicio reacție;
ficatul – reacție;
vezica – nicio reacție;
pancreasul – nicio reacție;
intestinul subțire – nicio reacție;
colonul – reacție.

Concluzie

Acest drenor acționează asupra ficatului şi a colonului doamnei G... Sfera sa de acțiune este restrânsă, dar va fi probabil diferită în cazul altei persoane.

Întrucât chelidonium este indicat, să-l studiem singur... în afara oricărui amestec. Aşez martorul homeopatic chelidonium 3x (sau, dacă nu-l am, aşez numele său urmat de diluție) pe martorul bolnavului (în mod simbolic, el ia acest remediu); plasez deasupra pendulul în P.M. şi ambreiez aşezând degetul pe:

ficat – reacție;
vezică – nimic;
pancreas – nimic;
intestin subție – reacție;
colon – reacție;
rinichi – reacție.

Concluzie

Constat următoarele: chelidonium 3x acționează asupra ficatului, a intestinului subțire, a colonului, a rinichilor (cu toate că înainte nu acționase asupra rinichilor) doamnei G... Dacă am fi ştiut asta, am fi prescris doar acest remediu, în cazul de față sfera sa de acțiune fiind mai extinsă, deşi se află într-un amestec în acest complex (sub rezerva că e nevoie de un studiu mai amănunțit referitor la sfera de acțiune a complexului în alte domenii decât digestia).

Al doilea medicament indicat în acest complex este carduus marianus 3x. Procedez la fel, cu intenția de a afla organele doamnei G... asupra cărora acționează acest remediu; şi găsesc:

vezica biliară.

Concluzie

Carduus marianus 3x este un medicament indicat pentru doamna G... Din nefericire, în amestec şi-a pierdut acțiunea asupra vezicii biliare.

Putem cerceta, din curiozitate, ce rezultate ar da alte diluții ale acestor medicamente în cazul doamnei G...

Să ne întoarcem la chelidonium, dar 4CH; vom găsi că acționează asupra:

ficatului;
pancreasului;
intestinului subțire;
rinichilor.

Concluzie

Acest 4CH este de preferat în cazul acestei persoane dacă vizăm pancreasul şi neglijăm colonul.

Să testăm acum chelidonium 5CH. Vom găsi că acționează asupra:

ficatului,
vezicii biliare; şi atât.

La diluții mai ridicate nu există nicio reacție.

Să ne întoarcem la carduus marianus, dar la diluție 4CH: nicio reacție. La fel, pentru 5CH. 7CH are o acțiune asupra ficatului. La creşterea diluției se produce un efect regulator, în timp ce diluțiile joase, până la 4CH, au un efect de stimulare; diluțiile de la 9CH în sus au efect inhibitor şi psihic.

Am vorbit de solidago, care nu este favorabil acestei persoane decât la diluția 4CH, cu acțiune asupra ficatului şi puțin asupra inimii.

Este interesant să aflăm ce efect ar avea Nux Vomica, cel mai important dintre remediile policreste, depurativ prin excelență, în cazul acestei persoane. Iată rezultatele

testelor: acțiune asupra ficatului, a vezicii, a intestinului subțire, a colonului, dar doar la diluția 4CH.

Putem studia mai multe amestecuri din aceste remedii.

Primul exemplu: chelidonium 3x + Carduus marianus 3x: acțiune asupra ficatului.

Al doilea exemplu: chelidonium 4CH + Carduus marianus 3x: acțiune asupra ficatului şi a vezicii biliare.

Al treilea exemplu: chelidonium 4CH + carduus 3x + solidago 4CH: acțiune asupra inimii, a ficatului, a vezicii biliare, a pancreasului. Solidago a făcut să reapară acțiunea asupra pancreasului, înlăturată de carduus marianus!

Al patrulea exemplu: chelidonium 4CH + carduus 3x + solidago 4CH + Nux Vomica 4CH: acțiune asupra ficatului, a vezicii biliare. În acest amestec Nux Vomica a pierdut o parte din acțiunea sa asupra inimii şi a pancreasului din exemplul 3.

Concluzie

Medicamentele adăugate la chelidonium 4CH nu sunt adjuvante; din contră, ele reduc sfera de acțiune a acestuia în cazul doamnei G...

În ce moment trebuie luat un remediu?

Homeopații au constatat că un medicament este activ o anumită perioadă (determinabilă) după ce este absorbit; după trecerea acestui interval de timp devine inutil, ca să nu spunem contraindicat. Prin INTRAPSIHISM putem, de exemplu, să definim creşterea valorii funcționale a unui ficat măsurat înainte şi după administrarea unui remediu, fapt ce va determina perioada în care acel medicament este activ. (Se poate chiar preciza momentul exact în care va acționa.) Diminuarea va semnala dacă tratamentul poate fi urmat. Într-un alt capitol vom învăța tehnica măsurătorilor relative.

Acelaşi procedeu ne permite să precizăm ora şi ziua care convin cel mai bine unui anumit bolnav în cazul unui remediu precis. Organismul nostru face parte dintr-un tot şi trebuie să ținem cont de acest aspect. Se ştie că Bryonia acționează mai bine dacă este administrată dimineața; cât despre Aureum, ar fi mai eficace seara, dar este oare adevărat pentru toți bolnavii?

Diluțiile ridicate se iau în doze şi o singură dată, la intervale destul de mari... în principiu. Cum putem să ştim asta? Nu toți practicienii sunt dotați cu un al şaselea simț.

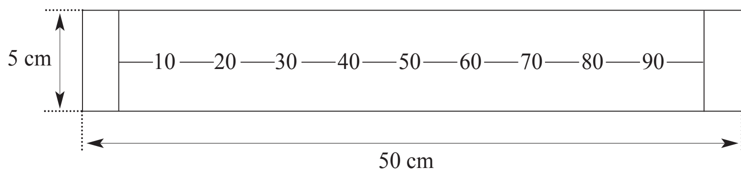
Cum se efectuează măsurătorile

Măsurătorile se fac cu ajutorul unei rigle gradate în 100 de părți egale reprezentând o scală de mărime relativă, care

permite stabilirea evaluărilor în procente (este un suport fizic ca acesta de mai jos).

Lungimea riglei nu are nicio importanță. Din comoditate, a mea este confecționată dintr-o bucată de placaj de 50 cm x 5 cm cu grosimea de 1 cm. Este gradată pe o lungime de 40 cm şi la fiecare extremitate rămâne un pătrat de 5 cm unde vor fi amplasați martorii (fotografii, fire de păr, nume).

Această riglă serveşte la evaluarea tuturor măsurătorilor în procente. Voi prezenta doar câteva exemple de utilizare care vor servi drept bază pentru toate celelalte. Pentru mai multă siguranță în utilizarea ei, scrieți gândurile interogative pe o bucățică de hârtie şi plasați-o pe martor, în pătratul care îi este rezervat. Pentru operatorul experimentat, această precauție nu este necesară; ea este însă recomandată începătorilor.

Evaluarea stării generale de sănătate

Toate măsurătorile noastre reflectă *starea prezentă*. Dacă vrem să cunoaştem *starea obişnuită*, trebuie să precizăm mental acest lucru.

Plasez martorul unei persoane pe pătratul din stânga, lângă punctul zero al riglei; deasupra aşez o hârtie pe care am scris: *sănătate generală obişnuită*. Plasez deasupra pendulul în P.M. şi mă gândesc la numele acelei persoane pentru a iniţia contact (ca şi cum l-aş lua de mână). Intru în contact. Reacţia nu are importanţă: principalul este să aibă loc. Poate să fie o rotaţie sau o oscilaţie cu direcţie modificată, contează ce va urma. Toate măsurătorile noastre reflectă *starea prezentă*. Fără această precauţie „obişnuită" vom cunoaşte starea din acel moment, care poate să fie excepţională.

Am luat deci contact cu pacientul, fapt ce a durat cinci secunde, apoi deplasez pendulul foarte lent de-a lungul riglei, de la stânga la dreapta. De îndată ce a părăsit martorul, oscilaţiile (sau rotaţiile) revin la P.M. (30 de grade la stânga pentru mine). Continui acest parcurs lent, citind cifrele peste care trec, fără să scap din vedere, indirect, extremitatea riglei care simbolizează valoarea maximă, adică 100.

Într-un punct foarte precis, simt ceva ca o rezistenţă, o frână; oscilaţiile se redresează spre mine (la nord) sau se transformă în rotaţii (n-are importanţă). Mă retrag puţin... pentru a detecta punctul exact al semnalului. Murmur: 70–65–68... până la cifra care dă reacţia cea mai clară. Acest număr indică starea generală faţă de 100. Manevra este mai dificilă şi explicarea ei durează mai mult decât aplicarea, întrucât studenţii reuşesc după două sau trei încercări.

Evaluarea stării sistemului nervos

Doresc, de exemplu, să evaluez starea nervoasă generală. Scriu pe o bucățica de hârtie „sistem nervos general obişnuit" şi o aşez sub martorul-pacient de pe pătratul stâng. Sunt pregătit să reperez cifra care îmi va indica starea precisă a ceea ce am sub ochi: sistemul nervos general (creier complet, măduvă spinală, simpatic, toate inervațiile, nervii senzitivi, nervii motori etc.) sau fiecare dintre aceste părți, individual.

Mențin pendulul în P.M. deasupra martorului. Citesc sau îi murmur numele. Aştept câteva secunde pentru a intra în contact cu el; îl simt, pentru că oscilațiile mele deviază puțin, apoi se stabilizează sau sunt înlocuite de rotații pozitive. N-are nicio importanță, totul depinde de polaritatea „obiectului" studiat.

Ambreiez: evaluarea stării nervoase? Foarte lent, deplasez pendulul de-a lungul riglei; îşi reia oscilațiile din P.M. Continui să mă îndepărtez uşor de zero până în momentul în care mă simt frânat; atunci mă opresc, întrucât cifra căutată se află foarte aproape. Avansez puțin, mă retrag puțin şi reacția mea se declanşează clar, fie prin oscilații spre mine, fie prin rotații pozitive. Oscilațiile perpendiculare pe riglă dau o indicație imediată, mult mai precisă decât rotațiile, rostind însă cifrele cu voce joasă, obținem acelaşi rezultat. Numărul care dă reacția cea mai puternică este cel bun. Această măsurătoare a durat două minute.

La fel de uşor puteți evalua funcția cerebrală, bulbară etc.; tot ce trebuie să faceți e să dirijați gândul (şi să-l înscrieți) în direcția dorită.

Atenție:

Nu reluați măsurătoarea, o singură dată e suficient. De fapt, dacă repetăm operațiunea, o facem pentru că ne îndoim, caz în care eroarea este inevitabilă.
Concluzie:

Pentru a începe lucrul trebuie să aveți condiții excelente. Este imprudent să lucrați la comandă, oriunde sau în prezența cuiva.

Evaluarea stării psihismului vostru

Este important să cunoşti starea nervoasă a unui subiect, dar fără îndoială că este mai interesant să-i testezi starea psihică generală. Precizez întotdeauna „generală”, pentru ca gândul meu să nu rămână fixat pe o anume particularitate a psihismului examinat anterior. Trebuie luată întotdeauna această precauție: întâi generalul, apoi particularul. Cum nu am o planşă anatomică pentru psihism, scriu pe o hârtie: stare psihică, impregnând bine sensul acestor cuvinte cu gândul meu despre ceea ce reprezintă ele. E normal ca fiecare să aibă un punct de vedere personal asupra psihismului; prin urmare, va fi analizată condiția proprie acelei persoane. Dacă doi practicieni obțin o diferență în

evaluare, se întâmplă aşa doar pentru că au considerat psihismul din unghiuri diferite.

Ating cu degetul cuvintele scrise pe hârtie şi ambreiez pe acest gând. Specialistul poate evalua o multitudine de psihoze. Această metodă de investigare nu este deloc neglijabilă în studierea tulburărilor somatice de origine psihică şi a repercusiunilor psihice ale maladiilor organice.

Evaluarea stării voastre cardiace

Aşez pe pătrat martorul persoanei consultate şi o bucată de hârtie pe care este scris cuvântul „INIMĂ"; deasupra lor plasez pendulul meu în P.M., care se află în aşteptare. Mă gândesc la acea persoană murmurându-i numele. Stabilesc contactul, adică simt o reacție care modifică direcția oscilațiilor pendulare sau le transformă în rotații pozitive; înseamnă că am intrat în contact cu subiectul. Ambreiez în timp ce gândesc:

Evaluarea stării cardiace. Deplasez lent pendulul spre dreapta, oscilațiile sau rotațiile lui redevin mişcările pendulare din P.M. Continui să-mi mişc lent brațul drept spre 100, privind cifrele care îmi trec prin față. În momentul în care simt o frânare, pendulul meu pare atras spre înapoi; am depăşit semnalul. Această senzație se percepe bine, chiar şi la începători. Tatonez, cum am explicat deja, pentru a determina cifra exactă.

Odată găsită, ea reprezintă starea generală a inimii. Desemnând şi gândindu-ne la fiecare parte internă a inimii, putem afla toate detaliile. Atenție: nu trebuie să abuzăm de măsurători în serie, pentru că oboseala se va resimți repede, mai ales la început; atunci apare îndoiala... o luați de la capăt... lucru cum nu se poate mai rău.

Aplicând această metodă, se poate măsura starea sau valoarea funcțională a oricărui organ: starea sângelui, a limfei etc. Nu trebuie să credem că procedând astfel vom elimina examenele de laborator (care nu trebuie niciodată neglijate); însă putem să detectăm şi să verificăm o „anomalie”.

Printre numeroasele aspecte care pot fi cunoscute, starea arterelor este foarte importantă. Putem utiliza principiile organoterapeutice homeopatice, e simplu şi mai elegant. Rezultatul va fi identic şi dacă folosim cuvintele: „stare arterială”. Dacă cercetăm starea unui organ despre care nu ştim nimic (un tub organoterapeutic al cărui conținut este necunoscut), semnalul obținut este instabil şi nu se stabilizează de două ori în acelaşi loc. Pentru investigațiile noastre, nu materia sau radiațiile ne fac să reacționăm, ci gândurile noastre dirijate.

Evaluarea stării de evoluție a unei afecțiuni (tuberculoză)

Presupun că trebuie să cunosc stadiul unei tuberculoze şi să urmăresc evoluția generală. Pentru aceasta, trebuie evaluată starea actuală a bolnavului. Una este afecțiunea, cu

totul altceva sunt rezistența la boală şi terenul biologic al bolnavului. Aşadar, e logic să facem un mic bilanț care ne va da o idee asupra pronosticului.

În primul rând caut:

Starea generală de sănătate	65/100
Rezistența sau reacția de apărare (slabă)	40/100

Acest tabel nu este foarte încurajator, mai ales în privința reacției de apărare.

Acum voi evalua importanța patologiei (pulmonară sau renală, nu are importanță). Plasez în apropierea punctului zero de pe rigla mea martorul bolnavului, peste care aşez cuvântul „tuberculoză" sau bioterapeuticul „tuberculinum". Procedând astfel am individualizat martorul tuberculoză, care nu mai este o maladie oarecare, ci tuberculoza domnului X.

Intru în contact cu această tuberculoză X plasând pendulul în P.M. deasupra martorilor. Oscilațiile îşi modifică direcția, aşa cum am mai spus deseori, indicându-mi că am stabilit contactul. Deplasez lent pendulul (care oscilează sau se roteşte) spre dreapta şi mă gândesc:

Care este importanța acestei tuberculoze? După cum ştim, un hop, o frână ne semnalează că am ajuns la cifra căutată.

De exemplu, am găsit 30/100. Din punct de vedere medical, nu înseamnă nimic, dar rețin cifra, destul de scăzută, pentru a o compara cu cea pe care o voi găsi peste câtva timp. Dacă noua cifră este 50/100, voi concluziona că este o

ameliorare de 20/100; din contră, dacă cifra este 20/100, agravarea va fi de 10%. De aici reiese utilitatea măsurătorilor relative care ne permit să realizăm comparații. Practica a demonstrat că putem foarte bine să urmărim de la distanță (prin martori şi, mai ales, prin gândurile noastre) evoluția oricărei afecțiuni; este o realitate, nu o vizualizare mentală.

În paralel cu măsurarea evoluției tuberculozei, trebuie să supraveghem organul afectat. De exemplu, rinichiul, care revine la viață şi pe care îl urmărim pas cu pas.

Procedând astfel, putem evalua cu uşurință starea tuturor organelor implicate în această maladie, le putem urmări modul în care evoluează şi se transformă. Dacă vedem o creştere a valorii rezistenței vitale, a „calității" sângelui, pe care am măsurat-o în prealabil, putem fi optimişti şi putem linişti familia în deplină cunoştință de cauză.

Nu vom omite să măsurăm starea psihică, pentru că ea este foarte importantă în toate maladiile. Un moral ridicat deschide uşa vindecării.

Evaluarea eficacității unui remediu

De exemplu, am ales un remediu... (oricare ar fi el) care are o acțiune favorabilă asupra intestinelor domnului X. L-am ales prin sintonizare, în primul rând pentru că acționează asupra intestinelor, apoi pentru că acționează asupra intestinelor domnului X. Este individualizat, fără a preciza procentajul de eficacitate.

Pentru a-l determina, iată cum procedez:

Plasez pe riglă, în apropierea cifrei zero, martorul domnului X, apoi deasupra lui aşez cuvântul „intestin" (fie numele, fie organoterapeuticul). Deasupra martorilor suspend pendulul în P.M. Intru în contact. Se manifestă o reacţie pendulară (oscilaţii deplasate sau rotaţii): m-am conectat. Ambreiez gândindu-mă:

Starea actuală a intestinelor şi deplasez lent pendulul în direcţia cifrei 100. Oscilaţiile P.M. se restabilesc imediat ce îndepărtez pendulul de martori. Avansez încet până la semnalul pe care îl caut.

Cifra obţinută indică starea actuală a intestinelor domnului X; să presupunem că este 50/100.

Pe aceşti martori plasez martorul „remediu"; am deci trei martori suprapuşi. Prima dată am individualizat intestinele, plasându-le pe domnul X, apoi am personalizat acţiunea remediului, plasându-l peste intestinele domnului X.

Plasez pendulul în P.M. peste aceşti trei martori. Intru în contact ca mai înainte şi ambreiez gândind:

Acţiunea acestui remediu asupra intestinelor domnului X. Deplasez lent pendulul spre cifra 100 şi găsesc, de exemplu, 85/100. Concluzionez spunând: „actualmente, acest remediu intestinal propus domnului X are o acţiune favorabilă de 40%. Prin urmare, îl pot alege pe acela care va creşte starea intestinelor domnului X spre 100".

După cincisprezece zile de la începerea tratamentului, repet aceeaşi operaţiune şi găsesc 75/100. Voi deduce că eficacitatea

tratamentului a scăzut cu 20%. Voi detecta deci momentul în care acțiunea devine mult prea slabă pentru a continua recomandarea lui. Prin sintonizare am şi posibilitatea de a afla valoarea lui aproximativă. Reacția va fi slabă; motiv suficient pentru a-l elimina, rezultatul fiind mai rapid.

Este posibil ca alegerea mea să se fi oprit asupra a două sau trei remedii cu acțiune intestinală şi asupra unuia cu acțiune hepatică. Le pot determina acțiunea compusă.

Remediul intestinal fiind evaluat la 85/100, îi suprapun un al doilea medicament, având acum patru martori; măsor din nou. Procedez la fel utilizând un al treilea remediu şi obțin cifre care cresc sau scad în funcție de simpatiile medicamentoase cu intestinele domnului X.

De asemenea, este posibil să indic momentul precis în care remediul începe să acționeze. Notez cifra care indică starea de moment, fie a intestinelor, fie cea generală, apoi măsor din nou, 15, 30, 60 de minute mai târziu. Când cifrele încep să crească, efectul se produce.

De notat: Remediul eficace pentru intestine în proporție de 30% şi care aduce starea generală la 85/100 nu va putea să mențină această stare; am văzut că după cincisprezece zile ea a scăzut la 75/100. Abia după ce acest remediu va ajunge la efect maxim, starea intestinelor va fi de 60/100, de exemplu, în loc de 55/100, ca la început; ameliorarea definitivă va fi deci de 5%. Atunci trebuie căutat un alt tratament adaptat acestei noi stări, unul care să se impună şi să îmbunătățească succesiv starea intestinelor, până se ajunge la un nivel normal.

Dacă facem o greşeală în sintonizarea unui remediu, iar el este neutru sau, din contră, defavorabil, ne vom da seama efectuând aceste măsurători; cifra inițială va scădea.

Evaluarea intoxicațiilor şi a poluărilor

Pentru a aprecia gradul de intoxicație tabagică, aşezăm o țigară sau doar cuvântul „tutun" peste fotografia sau numele unei persoane (dacă lucrăm cu numele, trebuie să ne gândim constant la el, întrucât nu are valoare decât dacă ni se imprimă în minte). Plasăm aceşti martori unul sub celălalt în partea stângă a riglei şi căutăm procentajul. Vom fi surprinşi să găsim un anumit grad de intoxicație tabagică la persoane care nu fumează, dar care trăiesc într-un loc poluat.

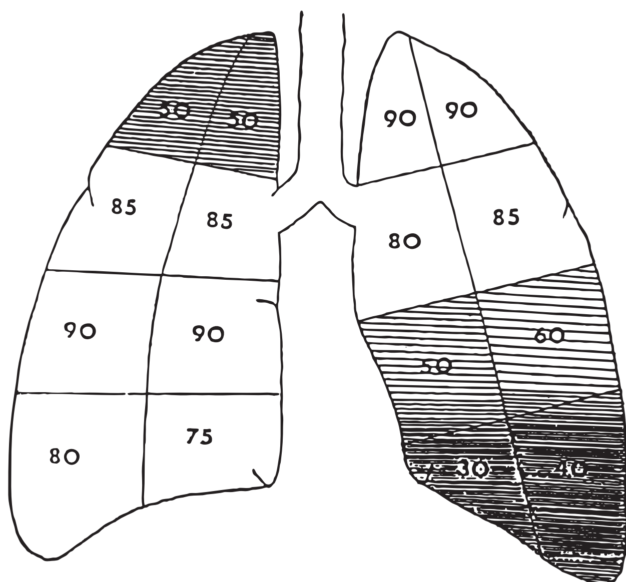
În privința intoxicației alcoolice, scrieți „intoxicație alcoolică" în loc de tabagică şi gândiți-vă la ceea ce căutați.

Echivalența unei radiografii (reprezentare grafică)

Dacă putem determina starea unui organ folosind rigla, nimic nu ne împiedică să procedăm la fel când ne interesează o parte a organului. În acest sens, vom analiza diferitele părți ale plămânilor unui subiect pentru a obține o reprezentare grafică; ea va reflecta starea pulmonară, atât de detaliată pe cât dorim. Iată metoda pe care o vom folosi.

Pe o foaie de hârtie, desenez în mod simbolic plămânul stâng şi pe cel drept. Îl împart pe fiecare printr-o linie verticală şi trei linii transversale; în felul acesta plămânii vor fi divizați în opt părți aproximativ egale. Dacă vreau să obțin o apreciere mai exactă, pot să-i împart în continuare, dar opt părți dau deja o fizionomie convenabilă a ansamblului.

GRAFISM INTRAPSIHIC

Obiectivul următor este să valorizez fiecare parte obținută prin împărțire. În acest scop, aşez desenul în stânga mea, plasez rigla în fața mea cu cifra 0 spre stânga, iar alături aşez martorul, în locul care îi este rezervat. Sunt gata să încep.

Evaluarea valorii nutritive a unui produs

Evaluarea valorii nutritive pentru o anumită persoană.

Legume verzi	lăptucă, țelină, andive, cicoare, spanac, varză, sfeclă
Amilacee	făinoase – fasole, bob, cereale, cartofi, mazăre uscată, nap, dovleac; făinoase mici – sfeclă, morcovi, scorțoneră, rutabaga, anghinare, nap de câmp
Carne	vițel, vită, jambon, mezeluri, friptură, rasol, peşte, scoici, carne fiartă
Protide	nuci, brânzeturi, lapte
Nuci sau fructe azotate	nuci, alune, migdale, semințe de pin nuci caju, arahide
Fructe dulci	banane, curmale, smochine, struguri, stafide, prune, pere uscate
Fructe semiacide	smochine proaspete, pere, cireşe, piersici, mere, caise
Fructe acide	portocale, lămâi, grepfrut, ananas, grenadine, tomate acre, struguri acri

Uleiuri şi grăsimi	ulei de măsline, de migdale dulci, de arahide, de seminţe de dovleac, de germeni de grâu, de susan, de floarea-soarelui, de soia; unt alb, galben, slănină, carne grasă

Evaluarea digestibilităţii pentru o anumită persoană

Prin sintonizarea produselor pe care doreşte să le consume (acord între digestia sa şi aceste produse).

Evaluarea acţiunii benefice pentru o anumită persoană

– argilă;
– gălbenuş;
– biscuiţi;
– pâine integrală, 94%, 85%;
– zahăr, sare, drojdie, orez etc.

Aceste măsurători se efectuează cu rigla, aşa cum s-a arătat anterior.

Metaloterapie energetică

În organism se găsesc numeroase metale în cantitate redusă, de unde şi denumirea de *oligo*, care în limba greacă înseamnă „puţin”. Rolul lor este foarte important. Ele sunt

indispensabile celulei în funcţiile de eliminare şi regenerare. Le găsim în alimentaţie şi în apele minerale. Sunt nişte catalizatori. Le obţinem lăsând metalul să stea un timp în apă distilată. O cantitate minimă se află dizolvată în apa minerală.

Din argintul în contact cu 1 dm^3 de apă (un pahar) se obţine o soluţie conţinând 0,01 mg de metal în 24 de ore şi 0,037 mg în 21 de zile. După acest timp soluţia nu se mai îmbogăţeşte. Dacă folosim un curent electric slab, încărcarea vibratorie a apei se accelerează.

Ştiinţa a descoperit că energia vibratorie a unui metal e suficientă, că el poate fi transferat într-un suport cum este apa pentru a obţine acelaşi rezultat. Amprenta vibratorie a metalului acţionează exact la fel cum ar acţiona metalul însuşi.

Viaţa este rezultatul unui echilibru vibratoriu dinamic. Dacă apare un dezechilibru care se menţine şi nu este corectat, rezultatul va fi o denaturare a funcţionării celulei şi poate chiar moartea ei, iar atunci se instalează leziunea.

O metodă prin care putem restabili echilibrul vibratoriu al celulei este să folosim în mod adecvat energia metalelor care pot fi deficitare la un individ. *Mai târziu vom vedea şi alte metode de echilibrare energetică*.

Metalizarea energetică a apei

Cu titlu experimental, ne putem amuza fabricând ape încărcate vibratoriu cu anumite metale (pe care ni le putem procura de la furnizorii laboratoarelor).

Aşa am obţinut următoarele metale: magneziu, titan, zinc, nichel, argint, aluminiu, fier, mangan, cobalt, siliciu, cupru.

În cadrul seminariilor noastre, demonstrăm acțiunea acestor licori metalice. Introducem aceste metale în flacoane cu apă obişnuită şi le lăsăm acolo câteva ore (e suficient pentru experiențele noastre). Căutăm intrapsihic câteva persoane prezente care au o carență în ce priveşte unul dintre aceste metale. La întrebarea noastră: „Există o carență a acestui metal?”, reacția obținută relevă că în momentul de față acest metal este favorabil persoanei respective. Elevii noştri măsoară starea generală de sănătate a subiectului şi notează cifra obținută. Se administrează o înghițitură din apa încărcată vibratoriu cu metalul rezultat din măsurători, iar după câteva minute elevii refac măsurătoarea şi constată mărirea cifrei de la 10 la 20%. Prin măsurători ulterioare, se poate afla cât timp a durat această ameliorare şi, în consecință, frecvența prizelor. Putem căuta combinații de metale care să dea o creştere mai importantă sau o durată de acțiune mai mare.

În loc de metale, putem încărca o apă cufundând într-un lichid vârful unei antene TV sau radio, conferindu-i astfel calități noi. Autorul acestor rânduri a observat germinarea boabelor de cereale aşezate pe o bucată de vată îmbibată cu diferite tipuri de apă încărcată vibratoriu.

Iată care sunt aplicațiile energetice ale câtorva metale prin ingerarea apei încărcate vibratoriu cu acestea în scopul de a restabili anumite dezechilibre:

Aluminiu	*Țintă*: Sistemul nervos. Întârziere în dezvoltarea intelectuală a copilului. Insomnii.
Argint	*Țintă*: Sistemul imunologic. Antiinfecțios. Stare gripală.
Cobalt	*Țintă*: Sistemul simpatic şi parasimpatic. Circulație.
Cupru	*Țintă*: Sistemul imunologic. Suprarenale. Stare gripală. Antiinfecțios. Reumatisme.
Fier	*Țintă*: Anemie. Amenoree. Diaree. Hemoragii.
Magneziu	*Țintă*: Intestine.
Nichel	*Țintă*: Pancreas.
Zinc	*Țintă*: Glandele endocrine.

Şi mai bine

În absența metalului, mi-am fixat gândul asupra lui făcând să se învârtă spirala pozitiv cu mâna dreaptă, cea stângă fiind întoarsă spre pământ – am procedat astfel timp de câteva minute.

Apa absorbită de subiect a avut acelaşi efect ca şi când ar fi fost impregnată cu metalul respectiv.

O mare descoperire
face din Franța baza unei noi
aventuri ştiințifice care asigură
un viitor fantastic cercetării

PROF. BENVENISTE: „DA, APA ARE MEMORIE”.

Jacques Benveniste a descoperit că şi acolo unde moleculele au dispărut, trecerea lor lasă o urmă. Apa pură este, în realitate, încărcată cu memoria a tot ce s-a aflat vreodată în ea.

Paris Match. Prestigiosul jurnal ştiințific britanic Nature face o dezvăluire incredibilă: apa este capabilă să conserve proprietățile active ale moleculelor cu care a intrat în contact. Şi aceasta, chiar după ce toate aceste molecule au dispărut ca urmare a diluțiilor repetate de mai multe ori! Acest lucru demonstrează că materia are memorie. Ca autor al acestei descoperiri fantastice, vă rog să ne explicați cum a început această aventură.

TABELUL PRINCIPALELOR MINERALE DIN CORPUL UMAN (1)

Săruri	Acțiune organică	Maladiile determinate de carența lor	Cantitatea conținută în corp	Alimente care le conțin în cantități semnificative
Calciu	Oase	Tuberculoză	1,5 kg	Frunze de nap, de morcov, ciuperci de cultură, migdale, nuci
Sodiu	Celule	Receptivitate	150 g	Germeni de grâu, fasole verde, sparanghel
Fosfor	Creier	Oboseală cerebrală	450 g	Muştar, germeni de grâu, orz, porumb, migdale, alune, anghinare, nuci, ciuperci
Sulf	Piele, țesuturi	Țesuturi	450 g	Germeni de grâu, varză roşie, migdale, alune, piersici, curmale
Potasiu	Celule	Nutriție	150 g	Țelină, gulie, migdale, curmale, prune, piersici, cireşe, caise
Magneziu	Sânge	Tumori, cancer	30 g	Spanac, grâu, migdale, nuci, alune, curmale, germeni de grâu, sparanghel
Fier	Sânge	Anemie, cloroză	3 g	Spanac, grâu, migdale, nuci, alune, sparanghel
Fluor	Oase	Creştere	5 g	Sparanghel, orz, orez, morcovi, scorțoneră
Cupru	Celule	Cancer	Urme	Migdale, nuci, alune, sparanghel, scorțoneră, conopidă, sfeclă roşie
Zinc	Oase	Rahitism	Urme	Sfeclă roşie, grâu, porumb, piersici, conopidă, morcovi, spanac, lăptucă
Mangan	Sânge	Anemie	Urme	Orz, grâu, nuci, arahide, spanac, salată, sfeclă roşie, creson, nuci, arahide
Iod	Glande	Limfatism	Urme	Alge, creson, ananas
Siliciu	Artere	Arterioscleroză	Urme	Grâu, mere, cireşe, conopidă
Arsen	Păr, unghii	Slăbiciune generală	Urme	Varză, lăptucă, spanac, nuci
Cobalt	Celule	Nutriție	Urme	Ciuperci, hrişcă, smochine, morcovi (frunze), ceapă
Nichel	Celule	Nutriție	Urme	Ciuperci, varză, smochine, cireşe, caise
Brom	Celule	Nutriție	Urme	Pepene roşu sau galben, tomate, ciuperci de cultură
Bor	Creier	Nutriție	Urme	Ceapă, morcovi (frunze), piersici, pere

(1) „Santé, jeunesse, vitalité à la portée de tous", Stone, Éd. Dangles, Paris

Circuitele oscilante ale lui Georges Lakhovsky

În electricitate, un circuit oscilant este alcătuit dintr-un inductor (o bobină cu fir de cupru), un condensator (două părți metalice separate printr-un izolator) şi o alimentare (curent electric). Circuitul oscilant emite radiații în raport cu valoarea bobinei, a condensatorului şi a curentului electric aplicat. Bobina poate să aibă o singură spiră. Este cazul circuitelor oscilante ale lui LAKHOVSKY.

Un inel din sârmă de cupru, secționat şi cu extremitățile separate printr-unul sau mai mulți centimetri, este un circuit oscilant (cele două secțiuni ale firului aşezate față în față formează un mic condensator).

Dacă este izolat de pământ, acest circuit este alimentat de curenți telurici, vibrează la frecvențe foarte înalte şi creează un mic câmp electromagnetic în centrul şi în jurul său.

Importanța acestui câmp depinde de diametrul spirei, de distanța dintre cele două secțiuni şi de curenții telurici. Aceşti curenți variază în funcție de mai mulți factori: temperatură, gradul de umiditate, vânt, compoziția solului, altitudine etc.

Georges Lakhovsky a dispus aceste circuite oscilante în jurul unor plante cu diverse maladii, inclusiv cu tumori (excrescențe pe tijă), iar ele s-au vindecat.

Într-un grup de plante identice, supuse aceloraşi condiții exterioare, plantele dotate cu un circuit oscilant s-au dezvoltat mai bine.

Fig. 58

Fig. 59

Fig. 56

Fig. 57

Fotografii ale plantelor tratate de Georges Lakhovsky

Fig. 56 Aspectul tumorii martorului netratat. Subiectul de *Pelargonium zonatum* (muşcată) inoculat la 10 aprilie 1924 cu *Bacterium tumefaciens* şi fotografiat la 6 iunie 1924. Se remarcă dezvoltarea considerabilă a tumorii canceroase pe tijă (*Clinica de chirurgie Salpêtrière*). – Reproducere după lucrarea domnului Georges Lakhovsky, *loc. cit*.

Fig. 57 Aspectul aceleiaşi plante *Pelargonium* după câteva luni (iunie). – Planta este de acum complet vindecată. A continuat să crească şi să înflorească. – Martorii, care au stat tot timpul aproape de ea, au murit toți. – Reproducere după lucrarea domnului Georges Lakhovsky, *loc. cit*.

Fig. 58 Altă *Pelargonium* tratată cu circuitul metalic deschis. În jurul subiectului inoculat la 4 decembrie 1924 a fost dispus un circuit metalic deschis cu diametrul de 30 cm, aşezat pe un suport din ebonită. – Fotografia, făcută

la două luni după inoculare, adică la sfârşitul lui ianuarie 1925, arată că tumora s-a dezvoltat odată cu planta, care nu pare să sufere, în timp ce martorii, inoculați la aceeaşi dată şi plasați alături, au murit deja. – Reproducere după lucrarea domnului Georges Lakhovsky, *loc. cit*.

Fig. 59 Aspectul plantei *Pelargonium* din planşa VIII după vindecare. – Planta prosperă în continuare, chiar s-a dezvoltat considerabil şi a înflorit. – Tumoarea a căzut şi se poate vedea pe pământul de la marginea ghiveciului. – Pe tijă a rămas o cicatrice. – Reproducere după lucrarea domnului Georges Lakhovsky, *loc. cit*.

După aceste experiențe, Georges Lakhovsky a fabricat circuite oscilante pentru oameni, sub diferite forme:

a) coliere de perle (sticlă sau material plastic) montate pe un fir de cupru sau de metal inoxidabil;
b) centuri din fire metalice împletite, izolate cu mătase sau bumbac;
c) jartiere.

Extremitățile firelor metalice nu trebuie să se atingă; catarama (încuietoarea) trebuie să fie izolantă (panglică, de exemplu).

Concluzie

Persoanele care poartă un circuit oscilant G. L. constată o îmbunătățire a circulației sanguine şi nervoase, şi o stimulare a funcțiilor glandulare.

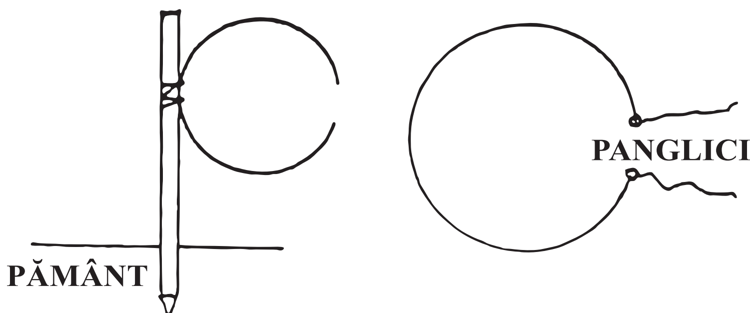
Orientarea deschiderii spirei are importanță. O determinăm uşor prin INTRAPSIHISM, precum şi ecartamentul deschiderii şi durata de aplicare.

„În Univers, nimic nu este creație, totul este reproducere prin materializare."

Toate informațiile utile, precum şi cărțile şi aparatele LAKHOVSKY se pot procura de la COLYSA, str. Montmartre, nr. 25, Paris 75016.

Până atunci, vă puteți confecționa o curea (centură) cu ajutorul unui fir de 50 de ohmi folosit în televiziune pentru a racorda antena interioară la aparat. Firul este dublu, extraplat (panglică), din material plastic alb. Se face o gaură în acest material, iar cele două extremități se leagă cu o panglică, în aşa fel încât capetele să fie la o distanță de 2 – 3 centimetri.

Eficacitatea se constată destul de repede; putem controla efectele măsurând starea fizică generală fără centură, apoi măsurând din nou, după ce ne punem centura. Vom constata o îmbunătățire instantanee a câmpului energetic, cu 15 până la 20%.

Cultura energetică a solurilor

Acum cincizeci de ani, am văzut ceva incredibil în regiunea pariziană. Legumele şi grâul cultivate fără îngrăşăminte erau cu 80% mai dezvoltate decât media.

Aceste rezultate erau obținute datorită unei regenerări a terenului prin energii cosmo-telurice. Nu-mi amintesc exact numele celui care a inventat sistemul, ceva de genul „Chapoteau". Ca toate invențiile care încurcă anumite interese (în cazul de față cele legate de îngrăşămintele), ea a fost redusă la tăcere.

Cum nu cultiv pământul, n-am experimentat această idee originală. Iată în ce constă, este foarte simplă; tocmai din acest motiv mi-o aduc aminte perfect, dar şi pentru că am fost foarte impresionat de ea.

1. Fixați stâlpi de lemn la distanță de 4 metri unul de altul; stâlpii trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 4 metri (mai înalți dacă terenul este abrupt) şi să fie amplasați în partea nordică a terenului.

2. De aceşti stâlpi fixați un fir de cupru neizolat, cu diametrul oarecare, în aşa fel ales încât să reziste la intemperii (aproximativ 2 mm).

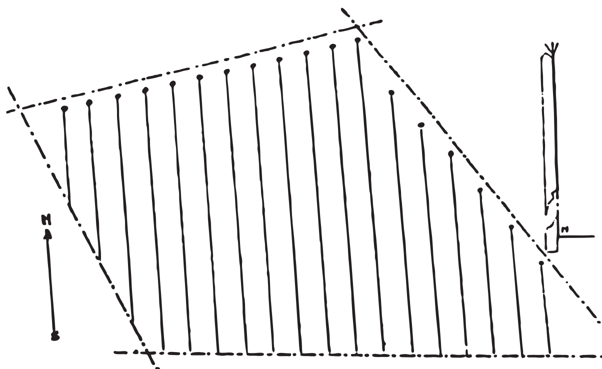
În vârful stâlpilor, firul se împarte în trei fire lungi de aproximativ 25 cm. Este fixat prin cuie până la nivelul solului. De baza stâlpilor, firul este îngropat pe direcția nord–sud până la marginea terenului, maximum 100 m. Adâncimea

va fi aleasă în aşa fel încât să nu fie smuls de utilajele agricole. Se pare că acţiunea acestor fire are un câmp radiant de 2 m pe fiecare latură.

Aş fi foarte interesat să aflu dacă cititorii folosesc acest sistem economic nepoluant, ecologic prin excelenţă.

Nu înseamnă că pentru o recoltă mai bună nu ţinem cont şi de fazele lunii. Amintiţi-vă că tot ce se recoltează de la suprafaţa pământului trebuie plantat sau semănat fie când luna este în creştere, fie între luna nouă şi luna plină (salată, fasole etc.). Tot ce se recoltează de sub pământ se va recolta fie când luna este în descreştere, fie între luna plină şi luna nouă (cartofi, ridichi etc.). Luna crescătoare accelerează creşterea; luna în descreştere o frânează. La fel se întâmplă şi în cazul părului. Părul care cade va fi stimulat şi nu va mai cădea dacă e tuns când luna este în creştere.

CULTURA ENERGETICĂ A SOLURILOR
Instalaţia de pe teren

STUDIEREA UNEI SPIRE DESCHISE
(circuit oscilant)

Spiră (diametru 16 cm) = Cupru (diametru 4 mm)

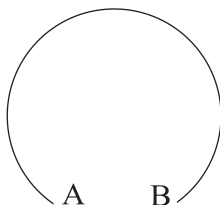
Câmp energetic pozitiv în centru, mai dens spre sud decât spre vest: redus la 1 centimetru. Nul spre est şi spre nord.

Distanţa dintre A şi B influenţează densitatea câmpului energetic.

A–B = 2 cm	= nul
A–B = 4 cm	= 4 cm deasupra spirei 5 cm dedesubt = 9 cm
A–B = 5 cm	= 6 cm deasupra spirei 7 cm dedesubt = 13 cm
A–B = 6 cm	= 5 cm deasupra spirei 7 cm dedesubt = 12 cm

Spiră (diametru 13 cm) = bandă de cupru (grosime 1,5 mm)

Spre deosebire de spira din fir de cupru rotund cu diametrul de 4 mm, în cazul de faţă câmpul energetic nu se manifestă decât la nord şi la est, cu o distanţă A–B de 35 mm.

Grosimea câmpului: 1 cm deasupra, 13 cm dedesubt.

Niciun câmp cu o altă spațiere.

Niciun raport aparent între 35 mm şi diametru, circumferință sau suprafață (3,8; 11,93; 391).

Caracterologie

TEMPERAMENT

Temperamentul condiționează starea de spirit. Este format din patru stări dozate diferit, în funcție de individ:

– sangvinicul este vesel,
– nervosul este activ,
– limfaticul este apatic,
– biliosul este serios şi taciturn.

Putem determina cu exactitate temperamentul unei persoane. În acest scop, măsurăm fiecare stare care formează acest complex. Iată cum procedez.

Scriu pe o hârtie: sangvinic – nervos – limfatic – bilios. Plasez pe riglă martorul subiectului de studiat, întotdeauna în partea cu cifra zero. Aşez pendulul în P.M. deasupra martorului. Mă gândesc la acea persoană şi se produce contactul. Ambreiez gândind: *evaluarea temperamentului sangvinic al acestei persoane?* ... Aşez arătătorul meu stâng pe cuvântul „sangvinic” pentru a-mi fixa bine ideea şi

îndepărtez pendulul de martor. Puțin mai departe mă simt frânat în dreptul cifrei care corespunde dozajului temperamentului sangvinic al acestei persoane, de exemplu 20%.

Reiau pentru celelalte trei temperamente de bază şi, să presupunem, voi obține: nervos = 60%; limfatic = 10%; bilios = 10%. Temperamentul acestei persoane este nervos, sangvinic, o persoană veselă şi activă în proporția pe care o obțin.

VOINȚĂ

Voința este forța psihică, în egală măsură motor şi cârmă, care ne conduce în viață. Un individ fără voință este o ființă amorfă, uşor de manevrat şi fără valoare. Voința este forma superioară perfectă a activității umane. Este o activitate reflexă, este puterea de a acționa în cunoştință de cauză, de a fi stăpân pe propriile acțiuni. De aici rezultă că este foarte important să o apreciem cât se poate de exact.

Repet metoda, care va fi aceeaşi pentru toate măsurătorile ce urmează (lucrând cu rigla).

Scriu pe o hârtie calitatea de studiat. În acest caz: voință; aşez hârtia la stânga mea, lângă rigla care se află în fața mea. Plasez martorul subiectului de examinat (fire de păr) pe pătratul rezervat în acest scop, lângă zero. Plasez deasupra pendulul în P.M. şi mă gândesc la acea persoană pentru a intra în contact. Acesta se anunță printr-o modificare mai mult sau mai puțin importantă a direcției oscilațiilor – repet că pentru mine P.M. este la 30 de grade în stânga – sau prin transformarea în rotații pozitive, acest aspect nu are importanță.

După ce am stabilit contactul cu martorul, aşez arătătorul stâng pe cuvântul „voință” şi ambreiez gândind:

Care este gradul de voință al acestei persoane? ... Îndepărtez lent pendulul de deasupra martorului, oscilațiile reîncep. Citesc 10, 20, 30 etc. din 100, cifră situată la capătul riglei. Când este atins procentajul voinței subiectului, se produce o frânare, perfect perceptibilă, în deplasarea pendulului. Oscilațiile îşi schimbă direcția, perpendicular pe riglă, sau se transformă în rotații pozitive. Trebuie doar să notez cifra. Dacă este crescută, voința este puternică, dacă este scăzută, voința este slabă. Dacă vrem să cunoaştem tipul de voință, vom apela la sintonizare.

Inteligența este un factor primordial care trebuie precizat la o persoană; ea este în germen în ființa care vine pe lume.

Atenția este una dintre primele funcții ale inteligenței.

Imitația este a doua; acestea sunt primele două acte ale vieții intelectuale, la care se adaugă:

Curiozitatea; ele formează astfel cei trei factori esențiali ai oricărei inteligențe.

Se poate analiza inteligența evaluând aceşti trei factori sau ne putem mulțumi cu o măsurătoare globală. Gradul de inteligență generală se apreciază prin valoarea cifrei obținute pe riglă. Pot fi luați în considerare şi alți factori intelectuali:

Claritatea, este un element pe care îl atrage după sine atenția.

Înțelegerea rapidă este una dintre facultățile indispensabile ca element de inteligență.

Memoria este o altă facultate indispensabilă, indiferent dacă este vizuală sau auditivă.

Logica, cea care generează raționamentul, este unul dintre elementele inteligenței.

Rațiunea este esența însăşi a înțelepciunii, este ştiința de a te conduce în viață.

Judecata este necesară unui bun echilibru.

Imaginația este o facultate sclipitoare, dar poate fi un pericol dacă nu este canalizată.

Intuiția este facultatea de a ghici ceea ce nu cunoaştem.

Spiritul realizator este indispensabil pentru a reuşi.

Spiritul creator ține de domeniul geniului.

Spiritul chibzuinței este transformarea sentimentului de economie.

Spiritul de observație îmbogățeşte inteligența.

Spiritul dreptății este de apreciat în munca în echipă.

Enumerarea incompletă a acestor trăsături de caracter dă totuşi o bază de studiu şi de evaluare.

Tema generală a unui individ

Individul în ambianța sa, obligațiile, nevoile şi dorințele sale.

Se poate stabili un fel de temă care înglobează aproape tot ce ține de o persoană. Vom face detectări prin sintonizare, apoi putem trece la efectuarea măsurătorilor dorite. Iată punctele specifice pe care le vom determina prin: puțin – slab – rău – negativ – mediu – bun – afirmativ – foarte bun – mult:

– moralitate;
– stare psihică;
– caracter;
– abilități;
– intelectualitate;
– sentimente;
– câştiguri;
– mijloace financiare;
– îndemânare, pricepere;
– bunuri imobiliare (dobândite);
– fler în afaceri;
– comerț (simț al);
– relații cu frații şi surorile;
– relații familiale;
– relații cu vecinii, colegii;
– relații profesionale;
– sănătatea tatălui;
– sănătatea mamei;
– sănătatea soției/soțului;

– sănătatea copiilor;
– îi plac călătoriile scurte?
– îi plac călătoriile lungi?
– relația cu presa;
– relația cu legea;
– îi place distracția?
– îi plac jocurile?
– îi plac operațiunile financiare?
– îi plac speculațiile?
– iubeşte copiii?
– iubeşte animalele?
– îi place munca pe care o face?
– îi plac discuțiile?
– şi-a realizat vocația?
– îi plac onorurile?
– este progresist?
– îi place să stea în sânul familiei?
– are prieteni?
– are speranțe (aşteptări)?
– are proiecte?
– are duşmănii ascunse?

Răspunsul la aceste întrebări ne va dezvălui deja personajul.

Spiralogia = Şcoală a mutanților

Practicarea INTRAPSIHISMULUI dezvoltă în noi un al şaselea simț care ne măreşte intuiția. El modifică lent anumite funcții ale creierului nostru; acesta evoluează imperceptibil spre ceea ce, spunem noi, va fi o a şasea rasă.

Se spune că în viitor activitatea creierului nostru va fi mai rapidă şi că vom comunica într-un mod diferit. Actualmente, el funcționează în trei timpi: recepție, integrare, acțiune. Mai târziu activitatea lui se va desfăşura în doar doi timpi.

Credem că puțin din ce am afirmat constatăm în prezent la elevii noştri care practică asiduu SPIRALOGIA. Reacțiile lor la stimuli psihici sunt mai rapide, răspunsurile sunt aproape instantanee.

Se produc schimbări şi în alte domenii, anturajul observă o modificare pozitivă în comportament lor şi spun acest lucru.

Transferând energii care curăță şi regenerează celulele altora, operatorul este inevitabil influențat de aceste energii şi constată că şi celulele lui se modifică, „întineresc". Aspectul lui fizic se îmbunătățeşte, fapt deseori perceput de cei din anturaj.

În acest sens, am putea spune că seminariile noastre sunt „şcoli de mutanți", fără deosebire de vârstă sau de sex!

Aceasta este sursa multora dintre răspunsurile noastre.

Memoria naturii (1)

Iată încă un lucru fantastic pe care oamenii cu greu şi l-ar putea imagina. Este însă util să cunoaştem „mecanismul", pentru că această memorie ne poate furniza „cheia" tuturor conflictelor izvorâte din rațiunea umană.

---

(1) R. Emmanuel, „L'homme face au Fantastique", Dervy-Livres

Am fost întrebați adesea: „Pare logic să existe inițiați, dar de unde îşi iau DOVEZILE pentru a-şi susține ideile?"

DOVEZILE tuturor postulatelor fizice şi metafizice sunt consemnate în această fabuloasă Memorie a Naturii, ARHIVELE lumii; aceste dovezi nu sunt însă accesibile decât celor care au trecut printr-o primă inițiere MAJORĂ. Întrucât aceste arhive se află „în afara timpului şi a spațiului", putem vedea nu doar TRECUTUL, ci şi PREZENTUL şi VIITORUL. Este înscris acolo TOT ce s-a petrecut de la creația lumii, chiar şi întâmplările aparent neînsemnate; gândurile, acțiunile, CUVINTELE, gusturile, mirosurile, senzațiile tactile, cauzele şi efectele, tot ce ne putem „imagina" este înscris acolo, de la Alfa până la Omega!

Conform tradițiilor, această memorie este numită şi Galeria tabelelor cosmice, Cartea amintirilor lui Dumnezeu la primii creştini, Cronica Akasha în India, Lumina astrală în Kabbala, Cartea limpede sau Tabla păstrată la arabi sau Cartea Vieții în alte religii.

Ea conține TOATE IMAGINILE, cuvintele, sunetele şi tot ce ține de cele cinci simțuri, plus gândurile şi „mobilurile" acțiunilor umane.

Putem vedea şi cunoaşte viața lui Darius, a faraonilor, a atlanților, a lemurienilor; putem afla că arca lui Noe este un mit, aşa cum este Hercule sau războiul troian şi calul său; putem cunoaşte viața lui Vercingetorix sau moartea lui Iulius Cezar; NIMIC nu scapă Memoriei Naturii.

Să presupunem că un istoric inițiat vrea să cunoască „adevărul” despre moartea lui Socrate. Va asista la preliminariile condamnării sale. Va cunoaşte GÂNDURILE, sentimentele, starea de spirit a tuturor duşmanilor care îi doreau moartea. Va auzi cuvintele pronunțate, chiar în secret, sentimentele care i-au animat, precum şi cuvintele lui Socrate şi ale prietenilor săi. De asemenea, va putea să GUSTE din cupa care conținea cucută şi va SIMȚI, odată cu Socrate, cum îl cuprinde lent paralizia, de la picioare până la inimă. Va cunoaşte sentimentele lui Socrate DUPĂ MOARTE şi va vedea cum se derulează karma cumplită, generată de laşii săi duşmani.

NICIO CARTE, nicio inscripție, niciun manuscris, niciun simbol, chiar dacă au fost DISTRUSE în urmă cu milioane de ani, nu sunt pierdute, aşa cum nu s-au pierdut nici gândurile celor care le-au creat; pierdute nu sunt nici gândurile prosteşti sau gesturile lipsite de importanță. Nimic nu este mai fantastic, mai incredibil decât această Memorie, doar pentru cei care o pot consulta. Regăsim în ea cele mai infime particule din TOATE planurile, până la atomul primordial! De exemplu, crearea pământului şi a oamenilor, aşa cum arată acea schemă „simbolică” din Grecia antică.

De ce această Memorie prodigioasă?

Pentru că în ea sunt înregistrate toate evenimentele, oricât de „neînsemnate”, pentru că în ea sunt prezente TOATE VIEȚILE oamenilor, cu toate senzațiile lor, precum şi viața tuturor regnurilor.

Entitățile superioare care dirijează evoluția şi veghează REÎNCARNĂRILE au NEVOIE de ea pentru a face un bilanț CORECT, pentru a recolta ce au semănat oamenii până atunci, pentru a-i PLASA pe reîncarnați în mediul cel mai favorabil spre a-şi răscumpăra greşelile din trecut şi a-i aduce împreună pe cei între care există „legături karmice", căci dacă există datorii karmice, există şi indivizi care au creditat acele datorii.

Cei încă neinițiați, dar care au o clarviziune astrală superioară pot vedea în primul subplan astral o REFLECTARE a Memoriei Naturii, dar acolo imaginile nu sunt clare; le vezi ca printr-o fereastră pe care curge apă şi sunt posibile erori.

Să ne reamintim, de asemenea, că tema evoluției pământului este IUBIREA şi că fiecare Univers creat are o temă proprie.

Încă din copilărie, ne-au pus pe gânduri cuvintele pe care le învățam la orele de religie: „Dumnezeu vede tot, aude tot, ştie tot, chiar şi cele mai secrete gânduri ale noastre".

Acest lucru ni se părea imposibil. Acum însă putem să facem o apropiere originală între aceste atribute ale lui Dumnezeu... şi extraordinara Memorie a Naturii! Dacă Dumnezeu este într-adevăr „Totul întru Toate", EL ESTE ŞI această Memorie fabuloasă. Acum putem înțelege acest mister.

Pe de altă parte, SCÂNTEIA Sa divină este şi în NOI; ea trebuie să se dezvolte pentru a se uni într-o zi cu marea vâlvătaie...

Cum să te antrenezi ca să elimini pendulul

Folosirea pendulului reprezintă un factor de siguranță, dar uneori ne jenăm să-l folosim în public; este deci util dacă învățăm să ne lipsim de el. Dovedim astfel că nu el ne dă răspunsurile, ci ele ne sunt transmise de corpurile noastre subtile.

Când pendulul se mişcă între degetele noastre, greutatea lui le antrenează în acelaşi sens. Fiți conştienți de asta şi relaxați-vă muşchii, încurajați-vă mâna să urmeze mişcările pendulare. Numeroase persoane care folosesc pendulul nu-şi rețin mişcările mânii.

Reluați al doilea exercițiu, cel cu bateria. Atingeți cu arătătorul stâng polul negativ şi veți obține rotații spre dreapta. Conştientizați ce se petrece; simțiți impulsurile mâinii voastre. Poziționați apoi pendulul şi reîncepeți exercițiul cu aceeaşi poziție a degetelor, ambreiați şi gândiți:

Ce face mâna mea? ... Ea va descrie rotații, ca atunci când folosiți pendulul. Veți fi uimiți. Când veți atinge polul pozitiv al bateriei, mâna nu se va mişca, o veți simți oscilând şi o veți încuraja.

După câteva exerciții de acest fel, veți trece la un altul, căci exteriorizarea în public a acestor senzații va face să fiți remarcat. În loc să folosiți mâna dreaptă, veți folosi brațul

drept în întregime, ca pe un pendul mai lung; astfel nimeni nu va observa nimic.

Nu este greu să ajungeți la acest rezultat. Țineți pendulul între degete, cu brațul întins şi fără a fi crispat. Faceți două sau trei exerciții pentru a vă asigura că simțiți clar mişcările pendulare, apoi abandonați pendulul. Relaxați-vă brațul, balansați-l puțin pentru a simți că atârnă liber din umăr. Sunteți gata şi reîncepeți exercițiul cu bateria. Atingând polul negativ cu arătătorul stâng sau doar privindu-l, gândiți:

Ce face brațul meu drept? ... Cum nu-l reține nimic, veți constata cu uimire că începe să descrie cercuri, se roteşte ca un pendul şi, dacă nu-i frânați mişcarea, va descrie cercuri largi (gândiți-vă în permanență la reacția sa în funcție de polul pozitiv al bateriei). În public veți fi mai discret. La seminar, în seara primei zile, optzeci la sută dintre elevii mei reuşesc să execute aceste exerciții.

Sensibilitatea brațului se dezvoltă prin practică, semnalul-răspuns este perceput în creier din start; nu mai este deci necesar să-l lăsăm să coboare în muşchi, braț sau mână.

Voi încerca să explic... inexplicabilul!

Am în fața mea fotografia unei persoane sau mă gândesc la o persoană pe care o cunosc. O vizualizez sau mi se spune din public numele ei. Îmi imaginez balansările pendulului meu aflat în P.M.; mi se adresează întrebarea, sunt atent la oscilațiile mele imaginare; dacă se produce un

impuls cerebral, simt, „văd” rotațiile pozitive care înlocuiesc oscilațiile. De asemenea, simt nuanțele, acele DA, DAR… şi răspunsul imediat, ca un fulger. În acel moment precis, privirea mea este fixă, ochii mei nu văd nimic: „ei gândesc”. Când mi se adresează întrebări într-un ritm accelerat, rămân în această stare psihică – poate e alfa, nu ştiu. În orice caz, răspunsurile mele sunt instantanee şi conştiente.

Această facultate este rezultatul exercițiilor pe care le preconizez şi în spiritul a ceea ce am încercat să dezvolt.

Egregorul

Iată de ce este necesar să ne grupăm pentru a învăța.

Când suntem mai mulți, când scopul şi gândurile sunt dirijate de dorința comună de a învăța sub îndrumarea unei persoane căreia îi recunoaştem o anume competență, în grup se formează un „egregor”. Acesta este un „personaj” suplimentar care reprezintă transfigurarea celor prezenți, dar care nu este asemeni lor, căci în el sunt acumulate elemente cosmice imense.

Din acel moment, ca un stol, ca o turmă, ca un banc de peşti, toți vibrează la unison în lucrarea comună. Toți beneficiază de egregorul care îi conectează cu tonalitatea cosmică, el transformă fiecare ființă, amplificându-i puterea interioară printr-un efect de rezonanță care îi măreşte intensitatea vitală.

Atunci ei trăiesc mai intens, iar transmutațiile interioare sunt cu atât mai puternice cu cât sunt în acord cu legile cosmice. Fiecare este impregnat, marcat pentru totdeauna de învățătura primită prin prezența celui desemnat în acest scop.

Iată de ce niciunul dintre voi nu poate să predea singur în mod eficace tot ce ştie unei terțe persoane.

Este posibil ca anumite persoane să nu fie permeabile la egregor, să nu poată să vibreze pe aceeaşi frecvență psihică; unor astfel de persoane le rămân prea puține de făcut, insuficient pentru a-i motiva să continue practica. Rezultă că nu e bine să separăm prea mult grupul pe durata unei zile de curs.

Recomandări

A practica INTRAPSIHISMUL înseamnă să intri în interiorul tău şi să cauți în mod inconştient un al şaselea simț care să te ajute să obții un răspuns la o întrebare.

Înseamnă să intri în universul tău interior, să-ți armonizezi şi să-ți acordezi vibrațiile personale cu ordinea cosmică. Este o modalitate prin care vă eliberați de corpul fizic şi trăiți într-o altă lume, rupeți legăturile cu materia.

Acolo aveți acces la un anumit tip de cunoaştere, o cunoaştere pe care materia o acoperă cu un văl opac, văl pe care acum ne este permis să-l ridicăm. De ce acum? ... Răspunsul s-ar putea să vină curând.

Să pătrunzi în tine însuţi înseamnă să evadezi din închisoarea materiei, să ieşi din învelişul corpului, să fugi din viaţa cotidiană, să alergi prin natură, în aer liber, către spaţiile infinite; înseamnă să-ţi umpli plămânii cu aer proaspăt, nou, înviorător; atunci eşti în comuniune cu creaţia.

Pentru a ajunge la acest mod de a fi, la această libertate, trebuie să practicaţi exerciţiile intrapsihice care în primul rând vă permit să vă satisfaceţi dorinţa de a şti în viaţa curentă. Este începutul unui drum care are şi interese imediate. El vă permite să vă realizaţi anumite visuri; este începutul dezvoltării adevăratei voastre naturi.

În acel moment daţi la o parte, înlăturaţi barajele ridicate de educaţie care v-a impus, v-a inculcat un anumit mod de gândire. Rezultatele pozitive pe care le veţi obţine constituie deja o eliberare de condiţiile care v-au modelat, fie ele familiale sau sociale. Vă veţi elibera de constrângerile pe care vi le-aţi creat, vi le-aţi fabricat; pentru a vă supune normelor, daţi la o parte convenţionalul care maschează adevărul.

Practicând INTRAPSIHISMUL, veţi face meditaţie în stare de veghe. Vă veţi folosi de gând ca de un vehicul pentru a ieşi din voi înşivă; inconştient, veţi călători în alte spaţii, în alte lumi. Iată marele secret: să foloseşti acest minunat vehicul care este gândul şi în deplină cunoştinţă de cauză să mergi în altă parte, altundeva, fără a avea percepţia propriului corp; atunci gândurile nu mai sunt ceva abstract, ele se concretizează, veţi trăi în interiorul lor şi le veţi lua în stăpânire.

Să ieşiţi din corp, din materia care vă încătuşează, înseamnă să folosiţi în mod conştient un gând, să vă lăsaţi spiritul să urce în acest mijloc de transport, să faceţi corp comun cu el; din acel moment vă sunt permise călătorii extraordinare!

Trebuie să concretizăm, să materializăm gândul pentru a ne servi de el. El trebuie să ia locul corpului vostru fizic şi să vă propulseze. Spiritul vostru trebuie să-l ocupe în întregime şi să iasă din corpul fizic; acesta vă va deveni străin, vă va scăpa de sub control şi nu-i veţi mai acorda atenţie.

E ca o navă spaţială în care spiritul vostru se îmbarcă, se desprinde de pământ pentru a explora alte spaţii şi revine pentru a-şi relua locul şi a raporta rezultatul cercetărilor pe care le-a întreprins.

INTRAPSIHISMUL, care era mai întâi o cărare, se lărgeşte şi devine o şosea care urcă de-a lungul buclelor unei spirale ascendente ce vă poate duce foarte departe. Trebuie ca spiritul vostru să fie în permanenţă îndreptat către lumina care străluceşte la capătul acestei spirale. Ea este speranţa spre care trebuie să progresăm mereu şi pe care nu trebuie să o pierdem din vedere.

Gândul vostru este însufleţitor. El posedă o energie care nu trebuie risipită. Trebuie folosit pentru a vă îndrepta pe calea Adevărului. În felul acesta, încetul cu încetul, veţi deveni conştienţi de ceea ce vă înconjoară, de locul în care intraţi, iar acest lucru vă va deschide noi orizonturi. Vă veţi scălda

într-o lumină strălucitoare, în înțelegerea anumitor secrete ale vieții.

Practicând cât mai des posibil INTRAPSIHISMUL pe planul în care vă situați, veți dobândi posibilitatea acestei evadări. Nu păstrați în rezervă această oportunitate; ea vă este dată acum pentru că vă poate conduce spre evenimente neprevăzute.

Sfătuindu-i şi ajutându-i pe alții prin această practică, veți avansa. Vă veți dezvolta vehiculul psihic, propria „navetă spațială”, care vă va permite să călătoriți din ce în ce mai departe, un spirit conştient de propria existență!

Intrapsihismul: busolă pe calea spiritului

Suntem liberi să ne urmăm sau nu ambianța karmică. Aşa cum spun astrologii: „Astrele propun, omul dispune”. Trebuie să fim siguri că, dacă ne exercităm liberul arbitru pentru a acționa în alt mod, va fi o greşeală pe care va trebui să o reparăm mai târziu.

A-i ajuta pe alții să facă ce şi-au programat de bunăvoie înseamnă a-i ajuta să nu facă greşeli de care vor trebui să răspundă ulterior. Avem noi dreptul să-i ajutăm să-şi afle karma? DA, dacă ei ne-o cer. „Cere şi ți se va da.” Este un mod de a evita ca ei să-şi exercite necorespunzător liberul arbitru, să facă vreo nechibzuință pentru care vor da socoteală şi care le

va împovăra viitoarea karmă. Folosind greşit liberul arbitru, omul îşi agravează karma.

Din contră, urmând drumul pe care şi l-a trasat în deplină cunoştinţă de cauză înainte de întrupare, omul îşi uşurează karma. Una dintre raţiunile de a fi ale INTRAPSIHISMULUI este să-l ajute să iasă cu faţa curată. Acesta este scopul nostru.

Este bine să nu încercăm să cunoaştem viitorul decât în sensul de „ce trebuie să facem", pentru a ne respecta programul, nu în sensul de ce vom face. Să rămânem pe calea cea bună, să evităm prostiile care nu fac decât să ne încetinească evoluţia.

A fi conştienţi de deciziile noastre şi a merge pe drumul bun, către lumină, nu înseamnă să imităm vieţile altora. „Cunoaşte-te pe tine însuţi şi nu încerca să fii altcineva." Să ne trăim cu adevărat viaţa noastră – este filosofia personală pe care trebuie să o cunoaştem, să o apreciem şi să o folosim, ceea ce am ales pentru binele nostru şi al celor din jur.

INTRAPSIHISMUL ne deschide o nouă cale pentru a ajuta. Este o aventură minunată să poţi răspunde celor care vor să se cunoască mai bine şi să-i avertizezi asupra folosirii necorespunzătoare a liberului arbitru. „Să nu ne lăsăm ispitiţi de diavol."

Aşadar, atenţie! Trebuie să-ţi urmezi steaua şi să nu pleci urechea la sfătuitorii de rea-credinţă: orgoliu, invidie etc. Cunoaşte-ţi drumul şi urmează-l. Dacă nu-l ştii, întreabă...

şi îți va fi arătat; nimeni nu va fi pierdut dacă acceptă ajutorul. Lumina îți va fi dată pentru a te călăuzi prin întuneric spre țelul pe care ți l-ai ales de bunăvoie. Nu înainta pe bâjbâite dacă azi ai posibilitatea de a vedea clar. Poate că a venit momentul să ceri să-ți fie deschişi ochii, să fii avertizat de pericolul de a face paşi greşiți şi de a ieşi în afara drumului pe care trebuie să-l urmezi.

Urmează-ți calea, nu te ocupa de calea altora. Să mergem împreună, dar fiecare spre propriul țel. Dacă ne poticnim, să cerem ajutorul celor care ne sunt alături; dacă ei întâmpină dificultăți pe drumul lor, să-i lăsăm să le depăşească. Drumurile pe care le urmăm sunt uneori la distanță unele de altele, alteori se apropie sau se intersectează. Să fim atenți la ceilalți, ne-ar putea îmbogăți experiența. Să-i privim înaintând, să încercăm să-i înțelegem, dar să nu intervenim; să nu-i împiedicăm şi să nu le stânjenim mersul. Însă, dacă ne-o cer, să nu ezităm să le dăm ajutor.

Privind startul unui maraton, avem imaginea vieților noastre. Îi vedem pe participanți alergând cot la cot, cheltuind un maximum de energie pentru a ajunge la finalul cursei. Fiecare într-un efort doar pentru sine reprezintă imaginea egoiştilor care nu se gândesc decât la propria reuşită.

O altă imagine a vieților noastre ar putea fi lungul şir al refugiaților pe drumul exodului, când fiecare îşi târăşte catrafusele şi proviziile, cocoşat sub povara lor. Unii cedează, alții îi ajută, alții înaintează indiferenți, cu ochii întredeschişi pironiți în pământ; aceasta este cu adevărat imaginea vieții pământene.

În călătoria, în periplul nostru, nu trebuie să ne încărcăm inutil, e bine să luăm cu noi doar lucruri uşoare. Faptele bune pe care le-am făcut nu ne îngreunează, din contră, ne uşurează. Defectele, regretele ne țin legați de trecut şi ne frânează înaintarea; ele sunt poveri pe care le târâm după noi.

Să privim spectacolul celor care înaintează cu rapiditate, încrezători în viitor, eliberați de piedicile şi de tabuurile lumii materiale, să nu privim înapoi, ci doar înainte.

Suntem refugiați pe drumul exilului, ne-am abandonat casele, trecutul, înaintăm mai greu sau mai uşor, purtându-ne karma spre o altă viață. Să nu cărăm nimic cu noi. Să nu-i imităm pe sportivii care aleargă spre succes, spre onoruri, spre gloria de a fi primii.

Să nu uităm că „cei din urmă vor fi cei dintâi". Să nu riscăm, cum fac ei, să-i stânjenim, să-i împiedicăm pe cei alături de care înaintăm. Asemănarea dintre noi ne face să vedem setea de a câştiga a unora; un spectacol asemănător ne oferă un coş cu crabi care se urcă unii peste alții pentru a ajunge pe margine şi a scăpa.

Să fim conştienți că suntem ceea ce suntem şi să acceptăm asta din toată inima.

Cunoaşterea de sine

Am spus că INTRAPSIHISMUL este o cheie care deschide toate uşile, dar trebuie să precizez că ea deschide şi uşile

noastre interioare, dacă îi cerem acest lucru. Întrebările pe care ni le punem de obicei îi privesc pe ceilalți, de ce nu le-am pune şi pentru noi? ... „CUNOAŞTE-TE PE TINE ÎNSUȚI”, aşa scria pe frontispiciul templului din Delfi. Cunoaşterea de sine este indispensabilă dacă vrem să ne corectăm, să evoluăm şi să-i înțelegem mai bine pe alții.

Deseori îi criticăm uşor şi îi judecăm repede pe cei de lângă noi; este atât de simplu şi ni se pare că noi nu suntem implicați, că nu cădem în aceleaşi păcate pe care le semnalăm cu atâta uşurință la alții.

Ni se întâmplă să gândim ori să spunem: „este egoist, nedrept, are un spirit dominator, ştie tot, îşi dă aere, joacă teatru”... Ne punem însă aceleaşi întrebări în ceea ce ne priveşte?

În mod excepțional o facem, dar pe ce ne bazăm ca să dăm un răspuns echitabil şi fără părtinire? Îi întrebăm pe cei care ne cunosc? Răspunsurile lor vor fi subiective. Şi atunci?

Iată că metoda INTRAPSIHISMULUI ne permite să consultăm un domeniu care nu ne înşală, care este sincer şi adevărat. Dacă adresăm întrebarea subconştientului colectiv, atât de bine descris de Jung, dacă îl întrebăm despre comportamentele noastre, vom avea imaginea exactă a acestor comportamente. Dacă, de exemplu, îl întrebăm „Sunt pretențios?”, s-ar putea să primim un răspuns neaşteptat care ne va pune pe gânduri...

Putem să adresăm întrebări şi despre starea noastră spirituală. Sunt eu într-adevăr un spiritualist, aşa cum spun şi

aşa cum cred? ... Comportamentul meu este în acord cu Legile lui Dumnezeu şi cu ce aşteaptă El de la mine? ... Sunt plin de emfază? ... etc. În acest domeniu, răspunsurile sunt tulburătoare şi neaşteptate pentru cel care se consideră pe calea cea bună. Aceste răspunsuri dau naştere altor întrebări care luminează drumul nostru spiritual.

Să fim conştienți de necesitatea de a aplica această metodă de introspecție asupra propriei persoane, dar pentru asta trebuie să fim foarte obiectivi, aşa cum suntem în toate cercetările noastre.

Pentru a fi sănătos

ELIBERAȚI-VĂ DE POVERILE INUTILE = DEZINTOXICARE

SCAUNE REGULATE – Modalități: câteva prune uscate seara, înainte de culcare – 1 pahar cu apă cu lămâie pe nemâncate şi între mese – 1 zi de post pe săptămână. Fructe acide, mere, păpădie, castraveți, ulei de floarea-soarelui.

ACTIVITATEA RINICHILOR – Fructe acide, pepeni, pere, țelină (rădăcină sau frunze), anghinare, cartofi, ridichi, scorțoneră, praz, sparanghel, dovleac, fenicul, cicoare.

ACTIVITATEA PIELII – sudații, băi cu alge la 38 de grade timp de 25 – 30 de minute – masaje cu o mănuşă din păr de cal – băi de soare moderate.

RESPIRAȚIE DEZINTOXICANTĂ – în 4 timpi, 1 serie de 12 respirații. Exemplu:

Inspirație	8 pulsații cardiace
Reținere	4 pulsații cardiace
Expirație	8 pulsații cardiace
Pauză fără aer	4 pulsații cardiace

Mergeți, mergeți!

ELIMINAȚI CARENȚELE = REVITALIZARE

DETECTAREA CARENȚELOR – vitamine – metale – minerale – şi gradul lor.

ADAPTAREA personalizată a alimentației în funcție de carențe.

COMBINAȚII alimentare.

APRECIEREA rezultatelor prin noi măsurători.

ATENȚIE LA O MAI BUNĂ ASIMILARE – INTESTINE.

ECHILIBRAȚI SCHIMBURILE = STABILIZARE

Echilibrați alimentația în funcție de rezultate.

Relaxare: fizică şi morală.

Respirație în aer liber – hidroterapie.

Circuite oscilante Lakhovsky.

Varice ale gambelor

Pentru a ameliora varicele gambelor: în fiecare seară, înainte de a adormi, puneți sub fese o pernă și ridicați gambele în aer, sprijinindu-le de perete. Rămâneți în această poziție minimum 10 minute. Încercați!

Sfaturi

Știți că atunci când practicați INTRAPSIHISMUL nu puneți în mișcare anumite radiații, mai mult, că nu faceți radiestezie mentală. Vă folosiți facultățile paranormale care sfidează toate legile fizice clasice. De *aceste facultăți*, *pe care le avem toți*, vă serviți în scopuri precise, în mod inteligent și întotdeauna pentru a ajuta. Vă avertizez să nu vă satisfaceți curiozitatea prin această metodă, nu pentru asta v-a fost dată. Ar fi o greșeală să vă amestecați în intimitatea aproapelui și o greșeală și mai gravă să divulgați ce ați aflat.

Nu este același lucru când cineva vi se adresează pentru a-și regăsi liniștea, pentru a avea o sănătate morală sau fizică normală. Atunci aveți dreptul să cercetați, să scotociți prin subconștientul persoanei respective pentru a afla cauzele stării în care se află. La fel veți proceda dacă vi se cere sfatul când are de luat o decizie, de ales o profesie sau în alt domeniu, pentru că nu putem judeca decât în cunoștință de cauză.

Fiți prudenți în răspunsurile voastre, ca să nu distrugeți nimic şi să nu semănați îndoiala. Nu răspundeți decât la întrebări adresate cu voce tare, niciodată la gânduri pe care nu le cunoaşteți, căci răspunsurile voastre riscă să fie fatale.

Sunt întrebări la care nu trebuie să răspundem, de exemplu dacă riscă să distrugă o căsnicie sau o logodnă; nu vorbiți niciodată de data sau de posibilitatea decesului; nu uitați că viitorul nu ne aparține.

Fiți atenți ca sfaturile voastre să fie întotdeauna constructive, pozitive; nu fiți niciodată afirmativi în răspunsuri; lăsați loc de o mică eroare. Dacă e vorba de răspunsuri negative, nu descurajați persoana care v-a consultat, încercați să căutați împreună soluții valabile; aici trebuie să dați dovadă de imaginație. Există soluții pentru toate problemele, încercați să le alegeți cu bun-simț şi omenie.

Fiți convinşi că erorile voastre sunt aproape întotdeauna *consecința întrebărilor prost formulate*, imprecise sau care pot avea mai multe răspunsuri; atenție însă, ele pot să se refere la un domeniu tabu! Voi decideți sau întrebați dacă puteți adresa întrebarea.

Un ultim sfat: evitați să vă propuneți să-i ajutați pe alții, s-ar putea ca în acel moment condițiile favorabile reuşitei să nu fie întrunite; riscați să greşiți şi să fiți ținta sarcasmelor!

II. ENERGETISM – ARMONIZAREA ENERGIILOR

REECHILIBRAREA FORȚELOR PSIHICE

ACTIVAREA CHAKRELOR

Folosirea mobilității spiralei

Prin materie, spirala participă la viață. Formarea sa naturală este frecventă în regnul vegetal (viță-de-vie, dispunerea frunzelor pe creangă, plantele agățătoare etc.) şi animal (melc, scoici). Ea evocă evoluția unei forțe sau a unei stări. O întâlnim în toate religiile, încărcată de diverse semnificații simbolice; acestea sunt numeroase. Aici vom reține doar latura ştiințifică, indiscutabilă.

Alchimia vieții: biologie şi tradiție, spirit şi materie.

Pentru a susține modul nostru de a concepe şi de a folosi energiile biologice, cred că este util să facem referire la descoperirile ştiințifice.

Acesta este motivul extraselor din „L'alchimie de la Vie" de Etienne Guillé, doctor în ştiințe, şi Christine Hardy (Éditions du Rocher, Monaco) pe care le prezentăm aici. Astfel ceea ce facem va fi mai uşor de înțeles.

Pagina 23: ADN – Sursa vieții

Molecula de ADN, a cărei formă cel mai des întâlnită este spirala dublă, poate fi caracterizată prin două proprietăți fundamentale: pe de-o parte, capacitatea de a se reproduce singură; pe de altă parte, capacitatea de a transfera unei alte molecule informația pe care o conține. Aceasta se realizează printr-o serie de intermediari moleculari care transmit întregului organism ordinele de organizare şi de funcționare.

ADN-ul este mobil

ADN-ul poate lua tot felul de forme în spațiu, dar toate aceste forme sunt de fapt spirale elicoidale cu spire mai mult sau mai puțin depărtate. Această spirală se poate contracta sau se poate întinde ca un arc în funcție de starea fiziologică sau patologică a celulei. Putem spune că este *vie*.

ADN-ul informează

În ADN găsim şi informația care îi permite celulei:

1. să asimileze;
2. să dea naştere la două celule-fiice; iată de ce putem vorbi despre autocrearea ADN-ului. Aşadar, această moleculă conține *informația vieții*.

ADN-ul emite

Două proprietăți recent descoperite ale moleculei de ADN: una provenind din prezența metalelor şi alta fiind capacitatea pe care o are această moleculă de a transmite o informație la distanță.

Pagina 37: Spirala este pretutindeni

La nivel molecular descoperim spirala în proteine. La nivelul organismelor, ea se regăseşte în spiralele frunzelor şi în forma numeroaselor cochilii. La nivel cosmic, ea dă forma nebuloaselor. La scară atomică, ea există în traiectoriile electronilor în jurul nucleului.

Pagina 41

În plus, celula este opera energiei informatoare a spiralei.

Pagina 51: Dansul spiralei

Reprezintă orchestrația armonică a elementelor sale. Molecula de ADN este susceptibilă de a transmite la distanță un semnal de o anumită frecvență, intensitate şi amplitudine. Se poate spune că spirala vibrează şi că vibrația este transmisă în cutare sau cutare regiune îndepărtată de la locul de recepție a semnalului.

Pagina 56

Există un metru de ADN în fiecare celulă.

Pagina 86: Iată ce este încurajator pentru voi

Evoluția rapidă a cunoştințelor şi metodelor reclamă o adaptare permanentă a indivizilor. Cu cât ființele sunt mai capabile de răspunsuri variate, cu atât ele se adaptează mai uşor şi supraviețuiesc la condițiile schimbătoare ale mediului.

Invers, cu cât sunt mai închistați în normele sociale, morale sau ideologice stereotipe, cu atât schimbarea condițiilor de viață le va pune în pericol sănătatea fizică şi psihică.

Pagina 88

Normele pe care se bazează respingerile evoluează de-a lungul timpului. Acesta este motivul pentru care putem să

ne adaptăm încetul cu încetul la o hrană bazată pe îngrăşăminte chimice, în timp ce indivizii din țările în care se practică încă agricultura tradițională pot trece printr-o perioadă de intoxicare şi de respingere dacă adoptă brusc hrana occidentală.

Iată două pagini reproduse din cartea „L'alchimie de la Vie":

La începutul secolului al XX-lea, numeroşi autori au arătat că *organismul viu*, oricât de simplu ar fi, este capabil să acționeze ca *receptor şi emițător de unde* (17). Astfel, anumite animale şi plante emit radiații luminoase (licuriciul, ciupercile, microorganismele...), iar toate organele vii emit căldură.

Celula poate fi considerată un element al unui circuit electric oscilant dotat cu sarcină, autoinducție şi rezistență electrică (18). Ea poate vibra pe o frecvență de oscilație foarte ridicată care poate varia în funcție de constantele micromediului ionic.

Am văzut rolul important jucat de coloizi (proteine, acizi nucleici, polizaharide) şi de metale în realizarea acestei stări energetice.

Aşadar, la *scară vibratorie*, viața este rezultatul unui echilibru dinamic între influența undelor recepționate şi cea a undelor emise; interacțiunea acestor două tipuri de unde este dependentă în întregime de natura suporturilor vibratorii care formează celulele şi în particular de natura

secvențelor ADN. Echilibrul energetic al unui individ va depinde în primul rând de menținerea constantă a acestui echilibru oscilator al tuturor celulelor din care este alcătuit. *Dacă apare un dezechilibru oscilator*, *dacă el se menține*, dacă nu este corectat şi dacă afectează suporturile vibratorii esențiale vieții, materia organică, la rândul ei, va fi perturbată. Vor rezulta *alterări în funcționarea celulei* şi, în final, moartea. Este imposibil să modificăm definitiv emisiile telurice din sol şi să schimbăm natura şi intensitatea radiațiilor cosmice. *Este însă posibil să acționăm* asupra echilibrului oscilator al celulelor pentru a putea, în funcție de frecvența şi de amplitudinea vibrațiilor acestora, să corectăm influența emisiilor telurice şi a curenților cosmici, restabilind treptat echilibrul.

În timpul cercetărilor noastre am constatat că nu este necesar să existe un metal în lanțul de ADN; este suficientă *energia vibratorie a metalului*.

Din aproape în aproape, ea va fi transferată până la locul final de acțiune. Aşadar, putem să fim în prezența metalului sau doar a *energiei sale vibratorii transferate pe un suport* adecvat – *vom obține acelaşi rezultat*.

În cursul evoluției, cu siguranță ne-am detaşat din ce în ce mai mult de constrângerile lumii materiale. De fapt, este posibil ca altădată ADN-ul nostru să fi funcționat cu argint, plumb şi staniu, fără ca aceste metale să fie toxice pentru celule. Aceste metale foarte dense sunt acum toxice la nivel atomic.

O problemă delicată cu care ne confruntăm este legată de limita de detecție a aparaturii noastre. Cu un aparat îndeajuns de sensibil, suntem capabili să detectăm o particulă de metal la un miliard de molecule de solvent. Însă energia vibratorie dovedeşte că metalul a intervenit la o altă scară, la distanță de ținta vizată de noi. Trebuie să recurgem la tehnici de detectare mult mai sensibile, capabile să detecteze *amprenta vibratorie a unui metal,* nu doar metalul în sine.

Suntem în situația de a face distincție între noțiunea de suport vibrator şi cea de energie vibratorie, suportul fiind ceea ce *intră în vibrație* sub acțiunea energiei specifice.

Pe parcursul acestui capitol vom vedea cum am putut să punem în evidență diferite tipuri de energie vibratorie, nedetectabile anterior, cu ajutorul unor tehnici care operează la un alt nivel al realității.

Am putut demonstra că ADN-ul fără metal are aceleaşi proprietăți ca acela care conține un metal *dacă apa care ajunge la ADN a dobândit energie* de la metalul respectiv. Astfel, apa a transmis energia vibratorie a metalului specific către ADN, care va acționa ca şi când ar conține acel metal.

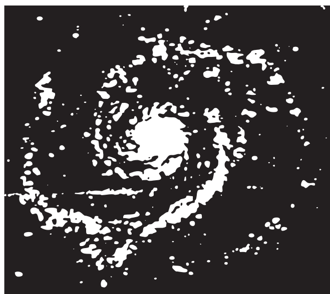
Când homeopații şi magnetizatorii dinamizează apa, ei o îmbogățesc transformând-o în apă trimeră. În acest mod obținem apa Violet. Dacă udăm cu această apă o plantă sau un coloid, proprietățile sale se vor păstra. În cazul plantelor, acțiunea sa este uşor de observat întrucât le accelerează în mod semnificativ creşterea şi înflorirea.

Efectul Raman se obține atunci când iluminăm o substanță cu radiația monocromă a unui laser. Rezultatul este un şoc între molecula substanței şi un foton luminos: asistăm astfel la o interacțiune lumină/materie.

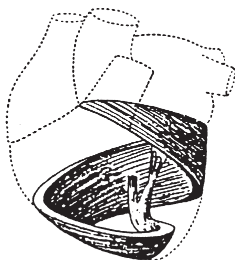
Ce e sus e la fel cu ce e jos
şi ce e jos e la fel cu ce e sus.

Hermes Trismegistul

GALAXIE

Nebuloasa în spirală în care Calea Lactee este o aprență şi căreia îi aparține Soarele.

Inima umană, cu muşchii şi fibrele în spirală care se contractă pentru a expulza sângele din cavitățile sale. (*Scientific American*, mai, 1957)

Bazele chimice ale eredității

Molecula de ADN – structură cu spirală dublă

Corpul fizic uman: descriere – funcții

Nu vom avea suficiente cunoştințe pentru a ne dezvolta tehnica dacă nu studiem puțin anatomia şi fiziologia corpului uman. Este util să ştim ce semnale pot primi mâinile noastre aşezate pe o anumită parte a corpului. Acest lucru ne va permite ulterior să ştim ce organ necesită anumite energii sau se eliberează de unele energii în exces.

Se înțelege că aceste cunoştințe ne vor fi utile în viața de zi cu zi!

Sistemul nervos vegetativ

Reglează şi coordonează funcțiile noastre interne.

1. Este involuntar.
2. Nu creează activitatea, doar o modifică în plus sau în minus.

Fiecare organ posedă un sistem nervos intrinsec, ascuns în profunzimea sa. Acesta conduce funcționarea organului, dar activitatea lui se accelerează sau se reduce sub influența sistemului nervos vegetativ.

Sediul acestui sistem este hipotalamusul. De acolo sunt coordonate toate funcțiile vegetative ale organismului, prin intermediul acțiunii antagoniste a ortosimpaticului şi a parasimpaticului. Prin predominanța unuia sau a celuilalt, activitatea organului se accelerează sau se reduce.

Lanțul simpatic uneşte de sus în jos ganglionii lateroverte-brali. Simpaticul posedă o topografie divergentă şi se distribuie în ansamblul corpului (aşa cum îl vedem întinzându-se radial în jurul gâtului în toate sectoarele organismului). Inervează în mod special medulo-suprarenala cu care are o similitudine de acțiune probabil, datorită hormonilor simpaticomimetici pe care îi secretă aceasta.

Căile de acțiune ale parasimpaticului sunt foarte diferite; ele sunt împărțite în contingente foarte complicate.

O hiperortosimpaticotonie antrenează:

a) o vasoconstricție a vaselor, cu o tendință spre creşterea tensiunii; hipofuncția determină vasodilatație;
b) o acțiune acceleratoare asupra inimii;
c) salivație puțin abundentă, dar bogată a glandelor salivare;
d) midriază (mărirea diametrului pupilei);
e) relaxarea muşchilor bronhici;
f) suspendarea contracției vezicii urinare;
g) suspendarea peristaltismului intestinal;
h) accelerarea transpirației, zbârlirea firelor de păr;
i) provoacă un aflux sangvin prin contracția splinei.

O hiperactivitate a medulosuprarenalei. *Hipofuncția temperează aceste efecte*.

O hiperparasimpaticotonie antrenează:

a) o dilatație a vaselor de sânge;
b) o încetinire netă a bătăilor inimii;
c) mioza irisului;
d) salivație abundentă, dar săracă;
e) contracție bronhică şi posibilitatea unor crize de astm;
f) o stimulare a mişcărilor peristaltice intestinale;
g) o contracție a vezicii urinare: micțiuni frecvente;
h) perturbarea funcțiilor pancreatice.

Hipofuncția temperează aceste efecte.

Capul

Sistemul nervos se compune din creier, cerebel, măduva spinării şi nervi.

Are două funcții importante: detectarea şi procesarea informațiilor venite din interiorul sau din exteriorul corpului; producerea şi controlul mişcărilor prin intermediul muşchilor.

Creierul este sediul acestui sistem. Cântăreşte aproximativ 1 400 de grame. Se împarte în: creierul propriu-zis (partea cea mai voluminoasă), trunchiul cerebral care face legătura între măduva spinală şi cerebel, situat în spatele trunchiului cerebral, sub creier.

Creierul are numeroase circumvoluțiuni; aceste cute acoperă o suprafață considerabilă şi permit gruparea unui număr mare de celule cerebrale într-un spațiu limitat.

Ansamblurile de circumvoluțiuni formează lobi, fiecare cu o funcție determinată. Lobii sunt înveliți într-un strat de materie cenuşie extrem de cutată, a cărei suprafață desfăşurată este de aproximativ 25 dm^2 şi care se numeşte cortex.

Mezencefalul, care se află adânc în creier, cuprinde mai mulți centri *coordonatori ai mişcărilor* şi comandă somnul şi starea de veghe.

Lobii frontali: interesează *personalitatea*, comportamentul şi mişcarea. Circumvoluțiunea frontală inferioară stângă este centrul *vorbirii*. Lobii occipitali interesează centrii *vederii*. Lobii temporali sunt sediul *auzului*.

Hipocampul, organ cu o formă foarte încolăcită, este legat de gust şi de miros.

Fiecare emisferă cerebrală comandă mişcările din partea opusă a corpului.

Regiunea prefrontală a cortexului joacă un rol foarte important în *emoții* şi *memorare*; ea este în primul rând sediul personalității şi al *inteligenței*.

O boală sau un accident pot produce modificări în comportament; judecata este afectată, simțul critic dispare, capacitățile scad. Se constată: absența concentrării, schimbarea

continuă a ocupației; alterarea reacțiilor emoționale, insensibilitate sau exagerare. O situație banală provoacă accese de furie sau ilaritate; instabilitate afectivă, comportament impulsiv etc.

Cerebelul este sediul sinergiei. Sinergia este un ansamblu de organe sau de funcții elementare care contribuie la îndeplinirea unei funcții. Sinergia umană, una dintre cele mai complexe, este ansamblul funcțiilor vieții omeneşti.

Cerebelul este releul care comandă toate actele necesare menținerii echilibrului şi executării mişcărilor voluntare. Se pare că asta e tot ce a putut constata fiziologia. Cu siguranță că există şi alte funcții, dacă judecăm după frecventele semne prezente pe iris care îl afectează, fără existența vreunui simptom cunoscut.

Hipofiza

Glandă cu secreție internă având o greutate de 400 mg. Este formată din doi lobi cu funcții foarte diferite.

1. Lobul anterior: secretă un hormon de creştere. Alți hormoni au proprietatea de a stimula secreția altor glande endocrine: tiroida, gonadele, suprarenalele, pancreasul.

2. Lobul posterior: guvernează majoritatea metabolismelor: al apei, al lipidelor, al glucidelor; presiunea sangvină; creşterea şi nutriția țesuturilor. Unul dintre hormonii săi joacă un rol în mecanismul naşterii.

Bulbul rahidian

Nervii bulbari sunt în număr de şapte. De acțiunea nervului pneumogastric depind respirația şi circulația. Acesta este rolul principal al bulbului rahidian.

Bulbul conține şi alți centri importanți, care au legătură cu foamea, setea, somnul, secreția salivară.

Laringele

Laringele este format din:

a) 5 segmente cartilaginoase care se articulează, legate între ele prin ligamente;
b) muşchi;
c) mucoasa laringiană, care căptuşeşte toate cartilagiile, ligamentele şi muşchii laringelui;
d) vasele şi nervii laringelui.

Laringele are trei funcții:

1. respiratorie;
2. protectoare;
3. fonatoare.

Faringele

Este gâtlejul, locul unde calea respiratorie se încrucişează cu calea digestivă. circuitul aerian (nas/laringe) se intersectează cu circuitul alimentar (gură/esofag).

În faringe se află amigdalele. Ele joacă un rol în producerea globulelor albe.

Tiroida

Este o glandă cu secreție internă. Cântăreşte între 30 şi 35 de grame. Este formată din doi lobi laterali, de 6 cm lungime, 3 cm lățime şi 2 cm grosime. Glandele paratiroide sunt lipite de fața posterioară a lobilor laterali. Au 5 – 10 mm lungime, 4 mm lățime, 1 – 2 mm grosime; numărul lor variază între 1 şi 6.

Tiroida secretă diverse substanțe hormonale, cum este tiroxina, bogată în iod.

Hormonul tiroidian are dublă acțiune:

a) stimulează dezvoltarea celulară şi tisulară; este important pentru sistemul nervos şi pentru creştere în general;

b) activează arderile la toate nivelurile; controlează metabolismul, temperatura corpului, nutriția pielii şi a sistemului pilos.

Traheea

Tub al aparatului respirator care leagă laringele de bronhii. Este formată din inele cartilaginoase suprapuse.

Aorta (cârja)

Se formează din ventriculul stâng al inimii.

Esofagul

Este segmentul tubului digestiv care leagă faringele de stomac (cardie). Are o lungime de 25 cm şi un diametru de 2 – 3 cm.

Este format din două straturi de mucoase şi o tunică musculară exterioară.

Plămânii

Plămânul drept cântăreşte 700 de grame, cel stâng, 600 de grame. Cel drept este format din trei lobi, iar cel stâng, din doi lobi. Suprafaţa totală a pereţilor alveolari în contact cu capilarele este evaluată la 200 m^2; este suprafaţa unde au loc schimburile gazoase.

Pleurele învelesc plămânii. Ele au un înveliş visceral şi unul parietal. Între cele două învelişuri există un spaţiu virtual (cavitatea pleurală) care în stări patologice se poate umple cu lichide inflamatorii (pleurită), sânge (hemotorax), aer (pneumotorax). În stare normală acest spaţiu conţine doar o cantitate mică de lichid care facilitează alunecarea celor două învelişuri unul peste celălalt.

Aerul circulă prin plămâni. Există însă 1,5 litri de aer care nu este vehiculat prin respiraţie. O parte din acest aer este închis în alveole. Compoziţia chimică a acestui *aer alveolar* este constantă. El reprezintă un rezervor în care sângele se alimentează cu oxigen şi se curăţă de dioxidul de carbon.

Plămânul joacă un rol în metabolismul grăsimilor (lipidele venite prin vasele chilifere trec prin plămâni înaintea oricărui alt organ glandular), al glucidelor şi are o funcţie antitoxică.

Relaţiile sistemului nervos cu bronhiile

Ştiind că acţiunea parasimpaticului antrenează contracţia muşchilor bronhici, o hiperactivitate poate provoca astm. Funcţia ortosimpatică relaxează muşchii bronhici.

Orice dezechilibru al acestor funcţii antagoniste antrenează perturbări ale musculaturii bronhice.

Inima

Inima este un muşchi striat care cântăreşte aproximativ 270 de grame. Este formată dintr-un ţesut muscular, *miocardul*, învelit într-o membrană seroasă, *pericardul*, şi este căptuşită la interior de o membrană (endoteliu) numită *endocard*.

Pericardul este un înveliş format din două foiţe. Între ele se pot acumula lichide inflamatorii (pericardită) sau sânge (hemopericardită).

Endocardul este o lamă subţire endotelială. Îmbolnăvirea ei se numeşte endocardită. Această patologie poate provoca reumatisme.

Inima este formată din:

a) un *auricul* şi un *ventricul drept*, cu o circulaţie prepulmonară a sângelui neoxigenat, deci „negru”;
b) un *auricul* şi un *ventricul stâng*, prin care circulă sângele roşu (oxigenat).

Auriculele şi ventriculele comunică prin două supape: *valvulele*.

a) la dreapta este orificiul *tricuspid*;
b) la stânga este *orificiul mitral*.

Inima este hrănită de *vasele coronariene*.

Circulaţia mare: sângele oxigenat (care a trecut prin plămâni), bogat în substanţe alimentare, iese din ventriculul stâng prin *cârja aortei*, alimentând toate celulele. Se întoarce apoi printr-un sistem de vene, prin două vene cave. Pe acest circuit principal sunt două ramuri: un circuit de aprovizionare care vine din sistemul gastrointestinal şi rezervorul hepatic; un sistem de epurare: sistemul renal.

Circulaţia mică: este alcătuită din sângele negru adus de vena cavă în inima dreaptă. De acolo se purifică în plămâni, unde se debarasează de dioxidul de carbon, se oxigenează şi se întoarce în inima stângă.

Relaţiile cu sistemul nervos – Să notăm că:

Parasimpaticul exercită o acţiune intermitentă de încetinire a ritmului cardiac.

Ortosimpaticul exercită o acțiune permanentă de accelerare.

În concluzie, raporturile existente între aceste două funcții antagoniste au, inevitabil, repercusiuni asupra ritmului cardiac.

Splina

Cântăreşte aproximativ 200 de grame. Rolul său nu este cunoscut în totalitate. Se ştie că produce limfocite care joacă un rol important în mecanismele imunitare. Limfocitele asigură formarea anticorpilor care luptă eficient împotriva agresiunii microbiene şi a oricăror altor agresiuni (în special psi, odată cu apariția T.T.).

Splina produce şi monocite care sunt un tip de leucocite mononucleare de mari dimensiuni, concomitent cu T.R.E. (țesutul reticuloendotelial). Acestea sunt elemente constitutive ale sângelui.

Splina este „cimitirul hematiilor”, întrucât distruge globulele roşii îmbătrânite. Se crede că poate juca acelaşi rol în distrugerea leucocitelor îmbătrânite şi a trombocitelor.

Pancreasul

Este o glandă cu secreție mixtă. Măsoară aproximativ 15 cm, cântăreşte 80 de grame şi furnizează sucul pancreatic.

În fiecare zi, pancreasul varsă în duoden între 500 de mililitri şi 1 litru de suc pancreatic. Joacă un rol în digestia cărnii, a grăsimilor şi a amidonului. Hormonul produs de el se

numeşte insulină şi este indispensabil în folosirea de către organism a hidraţilor de carbon.

Secreţiile pancreatice sunt declanşate de sistemul nervos sau de substanţele chimice produse de duoden.

Stomacul

Este situat sub jumătatea stângă a diafragmei, la stânga liniei mediane, în partea superioară a abdomenului. Polul său superior, ocupat de punga de aer, formează tuberozitatea mare. Aceasta, prin intermediul diafragmei, atinge pericardul. Astfel se explică tulburările funcţionale cardiace în cazul aerofagiei.

Stomacul are o faţă anterioară şi una posterioară, o margine dreaptă concavă (mica curbură) şi o margine stângă convexă (marea curbură).

Esofagul pătrunde în stomac printr-un orificiu numit cardie, care este în permanenţă deschis. Stomacul şi duodenul comunică prin pilor, format dintr-o valvulă care se termină cu voluminosul sfincter piloric; acesta controlează trecerea bolului alimentar.

Stomacul este un fel de buzunar musculos. Mucoasa interioară conţine celule care secretă pepsină, acid clorhidric şi mucus. Într-un mediu acid, pepsina descompune proteinele în polipeptide; mucusul are rolul de a împiedica stomacul să se autodigere. Secreţiile acide, care depind de

numeroşi factori, pot, dacă apar perturbări, să provoace ulcer gastric.

În concluzie, stomacul are două funcţii:

a) o funcţie mecanică de amestecare, prin mişcările de contracţie involuntară, şi apoi o funcţie de evacuare progresivă a bolului alimentar;
b) o funcţie chimică, prin care alimentele devin asimilabile, adăugându-li-se secreţiile hepatice, pancreatice şi intestinale.

Ficatul

Este o glandă anexată tubului digestiv şi organul cel mai voluminos din organism. Greutatea este cuprinsă între 1,500 kg şi 2 kg. Faţa inferioară este divizată în patru părţi. Partea externă est lobul drept, partea internă este lobul stâng, partea mediană şi posterioară constituie lobul lui Spiegel.

Ficatul are funcţii extrem de diverse, nu toate fiind cunoscute. Poate fi vorba de producţie, distrugere sau stocare.

Această intensă activitate fiziologică a ficatului este posibilă doar datorită particularităţilor circulaţiei sale. Aceasta drenează direct tot sângele care vine din intestin şi toate produsele absorbţiei intestinale. Debitul sangvin hepatic reprezintă un sfert din debitul cardiac.

Celulele hepatice conțin enzime care asigură numeroase procese chimice şi înmagazinează substanțe indispensabile vieții. Aceste substanțe sunt carbohidrații şi proteinele. Ficatul este responsabil de metabolismul acestora (asimilație). Glicogenul se depune sub formă de granule în celulele hepatice. În funcție de nevoile energetice, este descompus, iar produsele acestei descompuneri sunt trimise în sistemul circulator.

Ficatul procedează la fel şi cu grăsimile, depunându-le în celule. Distruge nocivitatea multor reziduuri azotate, combinându-le cu alte substanțe. Astfel, ureea, principalul produs rezultat din metabolismul proteinelor, este fabricată de ficat plecând de la amoniac şi dioxid de carbon. Celulele hepatice ştiu să facă şi sinteza proteinelor. Ele fabrică albumina şi o parte din globulina care se găseşte în plasma sangvină etc.

Ficatul secretă un litru de bilă pe zi; aceasta conține colesterol şi săruri biliare. Aceste săruri au o acțiune detergentă şi emulsionantă întrucât sunt solubile în apă şi în grăsimi; din acest motiv, bila facilitează absorbția grăsimilor în intestine.

Când secreția biliară este insuficientă, grăsimile neabsorbite trec în fecale şi, odată cu ele, trec şi vitaminele liposolubile A, D şi K, indispensabile organismului.

Ficatul stochează anumite vitamine: A şi vitamina D (de aici valoarea uleiului din ficat de morun). De asemenea,

conţine vitamina B_{12}, datorită căreia globulele roşii pot continua să se dezvolte câteva luni chiar şi în cazul unei alimentaţii insuficiente.

Informaţie

Intoxinare: În medicina homeopatică reprezintă starea unui organism modificat de toxine ereditare sau dobândite.

Acestea pot fi tuberculinismul (bacilul Koch), luetismul (treponema sifilisului), psora (toxine elaborate de organism care se manifestă periodic), sicoza (diplococul Neisser).

Duodenul

Este prima ansă a intestinului subţire; are o lungime de 25 cm (12 degete, de unde şi numele) şi începe de la pilor.

În duoden se varsă sucul pancreatic şi bila, prin canalul coledoc. Să nu uităm că mucoasa e sediul mai multor secreţii hormonale care participă la digestie.

Colonul

Începe de la cecum, a cărui inflamaţie se numeşte tiflită. Este un organ-rezervor în care se acumulează reziduurile bolului alimentar care nu au putut fi asimilate de intestinul subţire. Are însă şi un rol activ, prin posibilităţile de resorbţie (apă, de exemplu), fapt ce duce la o înmuiere a materiilor fecale, şi de contracţie, pentru transferul bolului spre

rect; rolul său activ e dat şi de prezența florei microbiene. Pereții săi secretă un mucus. În plus, aici sunt reabsorbite glucidele şi anumite medicamente; de unde posibilitatea administrării sub formă de supozitoare.

Vena portă

Trunchi format prin confluența principalelor vene ale viscerelor digestive abdominale. Drenează spre ficat tot sângele intestinal şi, în consecință, o bună parte din produsele absorbției intestinale. Fluxul sangvin portal este în medie de 1 – 1,2 litri pe minut.

Vezica biliară

Accesoriu care serveşte drept rezervor pentru bilă în intervalul dintre digestii. Are forma şi volumul unei pere.

Vezica biliară are trei funcții:

a) aceea de rezervor;
b) aceea de concentrare;
c) aceea de contracție.

Intestinul subțire

Lung de 7 metri şi cu un diametru de 3 cm, intestinul subțire se opreşte la cecum. A doua şi a treia parte, jejunul şi ileonul, urmează duodenului. În aceste porțiuni ale intestinului subțire se produce esența digestiei şi a absorbției.

Secrețiile din jejun şi ileon activează enzimele pancreatice. Alte enzime operează, şi ele, diferite transformări.

Absorbția produselor digestiei începe în duoden.

Rinichiul

Un rinichi cântăreşte 140 de grame. Cantitatea de urină produsă în 24 de ore este cuprinsă între 1 şi 1,5 litri; în general, are reacție acidă.

Funcția renală depinde în mod esențial de circulația sangvină, în special de tensiunea arterială. Nu există niciun element nervos periferic care să controleze funcționarea rinichiului. Pe de altă parte, este strâns legat de numeroase influențe hormonale: acțiunea antidiuretică a lobului posterior al hipofizei, acțiunea corticosuprarenalei, aceea a hormonului paratiroidian. Lungimea capilarelor renale: 50 km.

Funcțiile sale:

a) eliminarea deşeurilor: uree, deşeuri rezultate din metabolismul protidic al ficatului;
b) echilibrarea mediului intern: echilibru hidric, mineral, acido-bazic;
c) funcție de sinteză şi antitoxică, producerea acidului hipuric şi a amoniacului;
d) nu elimină substanțele organice (proteine şi glucide).

Suprarenalele

Sunt două glande endocrine de aproximativ 2 centimetri, cântărind fiecare între 4 şi 6 grame. La fiecare glandă se distinge un strat periferic de origine mezodermică (corticosuprarenala) şi o parte medulară de origine ectodermică (medulosuprarenala).

Corticosuprarenala secretă trei grupe de hormoni, dintre care hidrocortizonul şi corticosteronul care au acțiune antiinflamatoare, şi corticoizii sexuali.

Corticosuprarenala joacă un rol fundamental în demararea proceselor generale de apărare a organismului.

Medulosuprarenala secretă doi hormoni: adrenalina şi noradrenalina. *Ei exercită o acțiune asupra*:

a) sistemului circulator, putând antrena o creştere a presiunii arteriale, printr-o vasoconstricție intensă a vaselor (acțiunea simpaticului);
b) aparatului respirator, provocând o atenuare a amplitudinii mişcărilor şi a frecvenței respiratorii;
c) o acțiune hiperglicemiantă care stimulează arderile celulare.

Tuburile falopiene (trompele) şi ovarele

Situate de o parte şi de alta a capătului uterului, trompele sunt tuburi care leagă ovarele de coarnele uterine.

Ovulul eliberat din foliculul aflat pe suprafața ovarului ajunge în cavitatea uterină prin trompă; în interiorul acesteia are loc, în mod normal, fecundarea.

Ovarul măsoară 4 cm în lungime, 2 cm în lățime şi 1 cm în grosime. Are un rol dublu: *eliberează un ovul în fiecare lună*; *secretă hormonii sexuali feminini*. Aceste două funcții sunt guvernate de hipofiză şi hipotalamus. La rândul lui, ovarul este capabil să frâneze hipofiza prin secrețiile sale hormonale.

Testiculele

Sunt glande mixte, având dublă secreție: una externă, cu rol în reproducere, şi una internă, care comandă apariția caracterelor sexuale secundare şi condiționează comportamentul masculin.

Testiculele sunt două mase ovoide de 4 – 5 cm lungime şi 2,5 cm grosime. Funcția lor este să producă spermatozoizi.

Secreția exocrină depinde de o stimulină hipofizară: gonadostimulina.

Secreția endocrină este reprezentată, în esență, de secreția hormonului masculin sau testosteron, sub acțiunea unei alte stimuline hipofizare, stimulina B.

Uterul

Uterul primeşte ovulul fecundat şi asigură gestația. În absența fecundării, reînnoirea mucoasei corespunde cu

funcția menstruației. Tunica mucoasă are numeroase glande. Starea acestei mucoase depinde de hormonii ovarieni şi de fluctuațiile lor.

Prostata

Este o glandă care secretă cea mai mare parte din spermă. Are forma şi mărimea unei castane. Este traversată de uretra prostatică în care se varsă cele două canale ejaculatoare.

Vezica urinară

Este un rezervor musculo-membranos (muşchiul său se numeşte „detrusor”!) Capacitatea, fără nevoia de a urina: 350 cm^3.

Mucoasele

Mucoasele sunt membrane epiteliale care acoperă diferite conducte naturale deschise la exterior (căi respiratorii, tub digestiv, căi genitale, căi urinare).

Mucoasele au o constituție diferită, în funcție de caracterul lor, secretant (mucoasă gastroenterocolică) sau nesecretant.

T.R.E
Sistemul de autoapărare
Sistemul imunologic

Țesutul reticuloendotelial (T.R.E.) este un țesut hematopoietic difuzat în special în organele hematopoietice: celule reticulare din pulpa splinei, ganglionii şi țesutul limfatic al

ficatului, măduva osoasă, suprarenalele, hipofiza. El conține o celulă-suşă de mari dimensiuni, hemohistioblastul, din care poate rezulta fie o celulă-suşă a țesutului conjunctiv, fie o celulă-suşă a sângelui din care vor deriva toate celelalte celule.

Funcția esențială a acestui țesut este producerea monocitelor.

Sângele

Este purtătorul substanțelor nutritive şi al oxigenului necesar metabolismului; transportă deşeurile spre organele de eliminare (rinichi, plămâni etc.).

Cu toate că diferitele elemente ale sângelui nu sunt efectiv legate între ele, sângele este considerat un țesut unitar din punct de vedere funcțional. Dacă am calcula suprafața totală a globulelor roşii, al căror diametru este de 7,2 microni (1 micron = 1/1 000 mm), rezultatul ar fi de 3 000 – 3 500 m^2.

Împărțirea ei în nenumărate globule permite ca o suprafață foarte mare să se „replieze” în cantitatea relativ scăzută de sânge din corp.

Durata de viață a unei globule roşii, de la naşterea ei în circulația sangvină până la moarte, este de doar 80 până la 100 de zile. În volumul total de sânge (între 5 şi 7 litri), la femei există aproximativ 4,5 milioane de globule roşii pe centimetru pătrat; iar la bărbat sunt 5 milioane pe centimetru pătrat, ceea ce înseamnă un total de 25 – 35 de miliarde.

Dacă estimăm o pierdere zilnică de 400 de milioane (pierdere care este imediat compensată), înseamnă că în fiecare secundă în sânge se nasc 4 milioane de globule roşii.

Limfa

Acest lichid organic fie ocupă spaţiile intercelulare (limfa interstiţială), fie circulă prin vase (limfa vasculară).

Limfa interstiţială are rol de intermediar între sânge şi celulele pe care le scaldă, aducând elemente nutritive şi eliminând deşeurile.

Limfa vasculară circulă prin vasele limfatice şi se varsă în circulaţia venoasă generală, trecând prin ganglionii limfatici.

Sistemul limfatic constituie doar o cale de drenare, excepţia fiind la nivelul vilozităţilor intestinale, unde are rolul de a transporta grăsimile digerate şi absorbite.

Ganglionii limfatici

Ganglionii limfatici sunt deseori grupaţi în ciorchine pe traiectul vaselor limfatice, localizate în special în zona gâtului, în axile, în regiunea inghinală.

Ganglionul limfatic acţionează ca un filtru pentru particulele străine vehiculate de limfă, oprind numeroşi antigeni străini. Această funcţie explică formarea adenopatiei (umflarea ganglionilor) în grupul de ganglioni care drenează o zonă afectată de o infecţie.

Creierul

Tiroida a fost formată cu o parte din forța sexuală. Putem constata că această energie a stat şi la baza formării creierului.

Creierul este împărțit în două emisfere; se spune că emisfera dreaptă se află sub influența lui Mercur, planeta inteligenței. Fiecare emisferă controlând partea opusă a corpului, partea stângă a corpului va fi influențată îndeosebi de Mercur. Emisfera stângă a creierului care controlează partea dreaptă a corpului se află sub influența lui Marte, planeta luptei şi a războiului.

Coloana vertebrală

Şira spinării pleacă de la baza trunchiului, sau sacrum, şi urcă până la baza craniului, vertebra atlas susținând craniul. Este formată din 33 de vertebre; acest simbolism poate fi regăsit în toate sistemele mistice şi religioase, de exemplu: identificarea templului lui Solomon cu sufletul. Acest templu al sufletului n-a fost construit până când Kundalini nu a ajuns la a 33-a vertebră cervicală. De aceea se spune că primul templu al lui Solomon a strălucit timp de 33 de ani.

La acelaşi templu se referă Iisus când anunță că va reconstrui templul în trei zile (după crucificarea sa la 33 de ani). Aşa se explică şi de ce masoneria are 33 de grade inițiatice. Şira spinării se raportează numeric şi la astrologie. Ea este împărțită în cinci părți. Să începem de sus: această primă parte se numeşte regiunea cervicală şi este formată din

şapte vertebre, fiecare sub influenţa unei anumite planete, prima sub influenţa lui Saturn, a doua sub influenţa lui Jupiter, a treia sub influenţa lui Marte, a patra sub influenţa Soarelui, a cincea este legată de Venus, a şasea de Mercur şi a şaptea de Lună.

Urmează regiunea dorsală, cu douăsprezece vertebre numite toracice, care simbolizează cele douăsprezece semne zodiacale.

Ajungem apoi la regiunea sacrală, formată din cele cinci segmente ale sacrumului, a cărui parte eterică adăposteşte forţa adormită a şarpelui Kundalini, de unde şi numele de „sacru”. Cele cinci segmente sunt guvernate de Scorpion.

Ultima este regiunea coccigiană, cu cele patru segmente ale coccisului corespunzând celor patru petale ale centrului coccigian.

Constituţia omului total

Pentru a înţelege acţiunile energetice asupra corpului uman şi apoi asupra animalelor şi vegetalelor este necesar să cunoaştem, cu titlu educativ, alcătuirea Omului.

Terapeutul viitorului va trebui să cunoască în detaliu corpurile subtile ale fiinţei umane şi energiile capabile să le reechilibreze. Va trebui să aibă şi cunoştinţe aprofundate de anatomie fizică, fiziologie şi patologie, asigurându-şi astfel competenţa pe două planuri, cel ezoteric şi cel uzual. Va trebui să-şi exercite în mod conştient puterea spirituală

şi să-şi asume pe deplin responsabilitatea pentru acțiunile sale atunci când încearcă să aline suferința aproapelui.

Forme şi câmpuri

Considerat un vehicul al manifestării spiritului, sufletul trebuie, la rândul lui, să creeze o serie de forme care să-i permită să experimenteze niveluri joase de conştiință şi straturi mai dense ale materiei.

Cheia coerenței şi a vieții formelor o reprezintă sufletul, nu corpurile în sine. Cu trecerea anilor, sufletul îşi extinde controlul asupra formelor pe care le-a creat. Către vârsta de *şapte ani*, forma fizică este bine stabilită pe pământ şi glanda pineală, legată de exprimarea voinței spirituale, se atrofiază. Spre *paisprezece ani* apare pubertatea; acest eveniment semnalează preluarea controlului corpului astral de către suflet, fapt ce se traduce în general printr-un soi de criză în viața adolescentului. Acesta este momentul în care timusul începe să se atrofieze. Către vârsta de *douăzeci şi unu de ani* sufletul ia în stăpânire corpul mental, fapt ce provoacă o nouă criză existențială a individului, deseori animat de o mare sete spirituală. Viața interioară este astfel punctată de crize care se succed la un interval de aproximativ şapte ani.

Spre *douăzeci şi opt de ani*, se întrunesc condițiile pentru menirea viitoare a sufletului. Până la vârsta de *treizeci şi cinci de ani* se acumulează multe elemente şi experiențe provenind din existențele anterioare şi se depune un efort considerabil pentru a armoniza voința personală cu voința

sufletului. Către vârsta de *patruzeci şi doi de ani*, năzuința sufletului este de acum recunoscută, chiar dacă inconştient, şi misiunea e dusă la bun sfârşit.

Corpul mental

Este format din materie care provine din planul mental. Acest mecanism alimentează procesul gândirii raționale, discriminatorii şi intelectuale. În percepția clarvăzătoare apare ca un câmp ovoidal, a cărui dimensiune diferă în funcție de capacitățile mentale ale individului. Fenomenele mentale dau naştere unor structuri colorate care se mişcă în interiorul câmpului ovoidal. Dacă gândul este clar, strălucitor şi precis, la fel sunt şi culorile, dar dacă gândul este nehotărât, culorile şi formele se tulbură. Organismul mental îşi ascunde atunci capacitatea de a pătrunde în esența lucrurilor, devenind opac la lumina sufletului. Tehnicile yoghine de liniştire şi control al spiritului sunt metode de purificare a acestui corp; în timpul unui astfel de proces, elevul înțelege că multe dintre formațiunile mentale care par să vină din propriul spirit provin de fapt de la alte spirite. Educându-şi atenția, el va putea să distingă sursa fiecăruia dintre fenomenele care se petrec în câmpul conştiinței sale; atunci îi este îngăduit să le aleagă pe cele care i se par constructive şi benefice, să le încarce cu energie şi să le proiecteze pentru a-şi ajuta semenii. Până la urmă, corpul mental va deveni atât de clar şi de puternic încât va atrage toate vibrațiile pozitive, respingând undele nocive.

Corpul astral

Derivă din materia cea mai densă a planului astral. În acest corp individul experimentează jocul emoţiilor şi resimte bucuriile şi suferinţele existenţei. Corpul astral leagă conştiinţa de lumea exterioară prin intermediul corpului eteric; senzaţiile care provin din universul fizic sunt astfel transmise conştiinţei. Corpul astral al unui individ neevoluat are o textură grosieră, o culoare ternă şi contururi nedefinite. Acela al unei persoane inteligente şi active spiritual este clar şi impregnat de culori luminoase. Formele care circulă în acest câmp reprezintă aspectele emoţionale ale proceselor mentale. Astfel, claritatea câmpului astral depinde în aceeaşi măsură de natura proceselor mentale şi de gradul de puritate al corpului fizic însuşi. Prin intermediul corpului astral simţim starea de spirit a aproapelui sau „atmosfera" unei camere sau a unui loc. Acest corp este atât de sensibil la asemenea emanaţii încât anumiţi indivizi pot detecta, sub forma „materiei astrale", evenimente care s-au derulat în acel loc cu mai multe secole în urmă.

Este lumea luminii şi a culorii. Acest corp astral posedă şi ceea ce se numeşte clarviziune astrală. Prin intermediul vieţii astrale pătrundem în a patra dimensiune. În această a patra dimensiune timpul şi spaţiul nu mai există (ceea ce explică acţiunile noastre la mare distanţă). Viziunea şi clarviziunea sunt două lucruri cu acţiune inversă unul faţă de celălalt. Dobândirea clarviziunii permite consultarea „Memoriei Naturii" sau a „Cronicii Akasha". Ficatul este organul fizic al corpului astral, polul său material. El este acela

care determină plăcerile sau durerile. (Când suprimăm o durere, acționăm asupra corpului astral.)

Corpul astral poate părăsi corpul fizic în stare de veghe fără a antrena pierderea cunoştinței (dacă este educat printr-un antrenament special). Este ceea ce se numeşte clarviziune voluntară.

Corpul eteric

Corpul eteric este situat între corpul astral şi cel fizic. Acest vehicul este deseori numit dublu eteric, deoarece forma sa este identică formei corpului fizic. Corpul eteric este format din materiale provenind din cele „patru eteruri", adică din latura subtilă a corpului fizic; pătrunde în fiecare atom, în fiecare moleculă, în fiecare celulă a corpului fizic şi este legat direct *de sistemul nervos pe care îl hrăneşte*, îl controlează şi îl stimulează. În percepția clarvăzătoare apare ca o rețea fină de curenți energetici. Este ca un ansamblu de fibre luminoase, asemănătoare unor funigei, care pleacă în toate direcțiile, conectând ființa umană cu tot ce există. Aceste milioane de fibre de energie, pe care înțelepții indieni le numeau *nadi*, formează modelul arhetipal, *cadrul pe care este construit corpul fizic*. Paracelsus a făcut precizări asupra cadrului eteric al corpului sideral: „Ființa umană are un corp animal şi unul sideral; cele două nu sunt separate, ci sunt unul singur. Relația care le uneşte este următoarea: corpul animal, din carne şi sânge, este, prin el însuşi, un lucru mort; are nevoie de acțiunea corpului sideral pentru ca în el să pătrundă viața. Foc şi aer, corpul sideral este legat de viața animală a corpului uman. Astfel, omul muritor este format din apă şi pământ, din foc şi aer".

Corpul eteric îndeplineşte trei funcții fundamentale, strâns legate între ele. El acționează ca *receptor*, *asimilator* şi *transmițător* al pranei, adică al forței universale care însuflețeşte toate formele existente în diversele regnuri naturale. Corpul eteric absoarbe această energie solară prin intermediul unui ansamblu de mici centri receptori, apoi *o transmite splinei*, unde esența vitală *provenită de la soare* este intensificată sau slăbită, în funcție de condițiile organismului, înainte de a fi pusă în circulație pentru a vitaliza corpul fizic. Se spune despre corpul eteric al omului că exercită o reacție negativă sau receptivă față de radiațiile solare, în timp ce față de corpul fizic are o funcție pozitivă, emițătoare.

Unii dezîncarnați îşi pot condensa corpul eteric îndeajuns de mult pentru a putea fi văzut de anumite persoane sensibile, el constituind corpul aparițiilor, al „fantomelor".

Corpul eteric este acela care îi face pe copii să crească, iar dacă nu ar fi frânat de antagonistul său, corpul astral, am fi victimele „gigantismului".

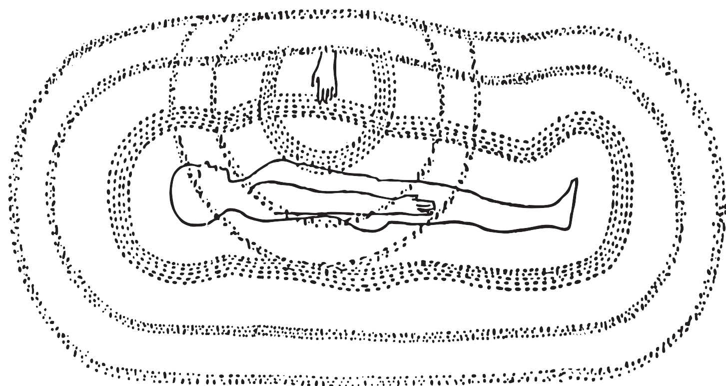
Etericul repară corpul fizic şubrezit de oboseală; face acest lucru în timpul somnului, reparând propriile stricăciuni cauzate de corpul astral care foloseşte cele două corpuri interioare în timpul stării de veghe. Înțelegem astfel importanța considerabilă a somnului în viața noastră. În timpul somnului se produce o „scindare" între corpul fizic şi cel eteric pe de o parte, cel astral şi mental pe de altă parte; acesta este motivul pentru care ne pierdem cunoştința. În timpul tratamentelor noastre energetice se produce o uşoară „scindare" între diferitele corpuri, fapt ce ne permite o

acțiune eficientă de reglare. Subiectul este deseori conştient de acest lucru, iar asta îi induce o stare de bine.

Corpul eteric este dotat cu o vedere eterică; ea ne permite să vedem prin obiecte aidoma razelor X. Vederea astrală este diferită, ea ne permite să pătrundem în interiorul obiectului, să fim realmente acolo, adică să accedem la a patra dimensiune.

Corpurile noastre subtile se întrepătrund reciproc păstrându-şi însă autonomia şi specificitatea proprie.

Câmpurile energetice umane: descriere

Armonizarea energiilor

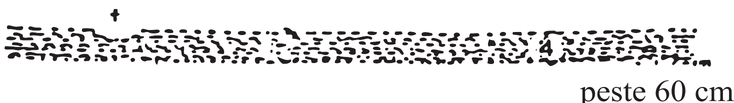
Putem vedea extremitatea degetelor mâinii stângi într-o masă sau o concentrare de energie deasupra ombilicului.

Cele trei câmpuri energetice ale mâinii pătrund în cele trei câmpuri energetice ale subiectului stabilind fiecare câte o derivație, cum face poliția în cazul unui drum blocat.

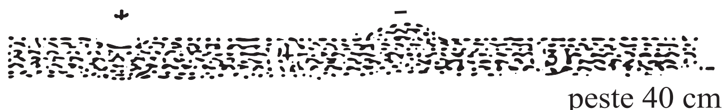
În acest timp, prin chakra sa, mâna drenează excesul energetic local spre cealaltă mână, prin intermediul umerilor. Aceasta le aspiră şi le proiectează pe pământ prin chakra sa activată de o mişcare în sens pozitiv a spiralei.

La încetarea acestei mişcări, nu mai există de evacuat niciun exces de energie. Calea energetică este liberă pentru trecerea normală a informațiilor. Mâna stângă se poate retrage.

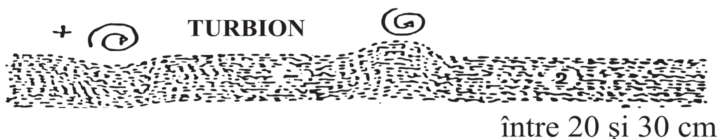
CÂMPURILE ENERGETICE

SUNT VARIABILE

ÎN FUNCȚIE DE INDIVIZI

ŞI DE STAREA LOR DE SĂNĂTATE

Cele trei câmpuri energetice

Studiul energetismului uman

Înțelegând structura trinității inferioare a ființei umane, să studiem acum energiile care circulă prin ea.

Considerăm mai întâi că Omul Total este un complex extraordinar de „corpuri subtile” care funcționează pe frecvențe multiple, prin care circulă curenți energetici cu efecte bine definite. Deşi sunt autonome, aceste „corpuri” şi curenții lor energetici se întrepătrund şi acționează unele asupra altora. Aşa se explică de ce o perturbație în sistem se face simțită în întregul edificiu. La fel ca într-o clădire, fiecare etaj este autonom, dar este legat prin scări de celelalte etaje şi un zgomot sau o inundație poate să afecteze toată casa.

Câmpurile vibratorii alcătuiesc „niveluri” străbătute de particule de energie care se deplasează în acelaşi sens, după linii de forță care formează curenți ce îmbracă întregul corp fizic.

Ne putem face o idee despre aceste linii de forță printr-un experiment în care materializăm liniile de forță ale unui magnet. Pentru această demonstrație, aşezăm un magnet sub o foaie de hârtie pe care presărăm pilitură de fier. Sub acțiunea magnetului, pilitura de fier se deplasează şi desenează imagini reprezentând liniile de forță emise de magnet.

Aceste „niveluri” pot fi originea perturbațiilor locale statice (aidoma norilor albi şi imobili pe care îi vedem pe cer) sau turbionare care par să iasă din corp (ca un gheizer din mare sau ca un vulcan în erupție).

Cauzele sunt de obicei de origine exterioară: traumatisme, intoxicații, acțiune nocivă a soarelui, înțepături, gânduri, radiații perturbatoare de orice fel. Aceste perturbații afectează nivelurile, îngreunând circulația informațiilor. Cum ar putea să circule cu uşurință într-o zonă plină de obiecte şi deşeuri?

Corpul eteric este primul corp „subtil”, legat de corpul fizic; se mişcă împreună cu el, dar cu o uşoară întârziere. O ființă care înaintează îşi vede corpul eteric anterior comprimându-se şi pe cel posterior destinzându-se. La oprire, totul revine la normal. De notat că picioarele lasă o urmă eterică pe sol. Aşa se explică de ce un câine care amuşină îşi găseşte stăpânul, iar animalele sălbatice le „adulmecă” pe cele care au trecut pe acolo înaintea lor.

Cele cinci simțuri ale noastre ne permit accesul la lumea materială; al şaselea simț, la energie. Acesta este scopul pe care îl urmărim practicând exercițiile de INTRAPSIHISM: să ne dezvoltăm un al şaselea simț pe care îl avem cu toții.

Lumea vizibilă este doar vibrație. Realitatea este ondulatorie. Materia este purtătoare de informații. Dacă vom considera materia ca fiind spirit condensat, o vom înțelege. Aşadar, tot ce ne înconjoară trăieşte, nimic nu este inert. Totul este emițător şi receptor.

Sub conducerea creierului, sensibilitatea sistemului nostru nervos ne permite să detectăm diverse niveluri energetice care învăluie corpul uman. Analizând reacțiile sistemului nostru nervos, putem găsi eventualele anomalii. Aceste

anomalii provoacă în noi reacții neuromusculare; cum la început sunt slab percepute de elev, ele sunt amplificate cu ajutorul unui balansier.

Mergând pas cu pas pe drumul Învățăturii, punem bazele Cunoaşterii. Cunoaşterea este personală, imediată şi netransmisibilă.

Putem considera aura sau ansamblul corpurilor noastre subtile drept zona de atracție a unei ființe, aşa cum este ansamblul atmosferă/stratosferă pentru pământ. În mod curent, aura este impresia pe care o avem la apropierea de o persoană; atracția sau repulsia sunt inconştiente.

Noi înşine ne putem analiza, putem să simțim starea noastră sufletească sau fizică şi chiar să o „materializăm" pentru a lucra asupra ei. În acest caz pacientul putem fi noi.

Actul terapeutic atinge mai multe învelişuri sau niveluri. Printr-un efect al vaselor comunicante, poate să „vindece" un loc şi să agraveze un altul. La fel în cazul unui pacient care poate afecta terapeutul. Se poate ca vindecând să transferăm problema în altă parte.

Există legături care unesc între ele locuri geografice ale corpului, deci corespondențe patologice între diverse organe. Este cazul organelor omoloage.

Un organism nu acceptă toate frecvențele. Trebuie să i le aplicăm pe acelea de care are nevoie, în cazul cărora există o carență.

A impune o vibrație fiziologică unui organism viu înseamnă a-i induce o maladie vibratorie, punct de plecare al unei maladii reale. Orice emisie fizică ondulatorie sau corpusculară – radar, culoare, sunet, radiații etc. – nu trebuie impusă.

Corpul nostru, să nu uităm, este în acelaşi timp emițător, receptor şi transformator de energie; o parte poate reprezenta întregul, deoarece corpul este un tot; şi acționând asupra unei părți putem să acționăm asupra întregului.

Medicina astrală este legată de structura vibratorie a materiei, care este o mineralizare, o concretizare a energiei şi a unor particule pe care Dr. Lamblin Dostromon le numeşte „PSIHONI".

Acestea sunt particule de energie vie (există alte forme de energie în spectrul invizibil), emise de psihic direct sau indirect.

Corpul nostru emite particule care se întorc la el, ca o piatră aruncată în aer. Limita acestei zone de întoarcere posibile este limita aurei, a cărei înălțime a nivelurilor diferă de la individ la individ. Dacă trimitem un satelit în afara zonei de atracție terestră, el poate ajunge într-o altă zonă de atracție. La fel se întâmplă cu terapeutul care emite particule terapeutice îndreptate către bolnav. Astfel se explică de ce o persoană poate fi vindecată doar prin simpla prezență a terapeutului. La rândul lui, bolnavul poate elibera emisii nocive, acelea ale maladiei sale, spre cei din jur şi spre terapeut; totul depinde de *starea de receptivitate* a acestuia. Toți indivizii se află într-o continuă atracție unii cu alții.

Patologiile sunt declanşate de unul sau mai multe defecte într-unul sau mai multe corpuri subtile; condensările de energie sau carenţele formează obstacole la trecerea informaţiilor care vor circula cu dificultate; atunci apare boala.

Omul are în el întreaga simbolistică cosmică. *Pentru că totul este în tot, acţionând asupra unei părţi, acţiunea se poate răsfrânge asupra întregului*.

Din câte ştim, bolnavul radiază propriile vibraţii, cele elementale pot pluti... şi terapeutul le poate aduna. Totul depinde de „calitatea" terapeutului; nu succesul contează, important e să fie elevat spiritual şi să acţioneze cu iubire. În felul acesta va fi înconjurat de mijloace de protecţie adaptate riscurilor la care se expune.

(Text inspirat şi completat de Societatea de Spectralogie, Dr. Lamblin Dostromon, La Marchandial, Turenne, 19500 Meyssac)

SINELE nostru emite gânduri care declanşează activitatea computerului nostru cerebral. Acesta transmite ordinele restructurate în energii care se propagă, prin circuite puţin cunoscute, spre punctele lor de acţiune. Ambianţa muzicală este extrem de favorabilă în cazul intervenţiilor energetice. Lăsaţi muzica să vagabondeze prin spaţiu; în felul acesta vibraţiile culese de operator vor fi dirijate, prin degete, către pacient.

DIN PLANUL FIZIC ÎN PLANUL ATMIC

Planuri

ATMIC	TATĂL – Primul Logos BRAHMA – URANUS – ZEUS – KETHERALLAH	TRINITATEA DIVINĂ NEMURITOARE (MONADA)
BUDDHI	FIUL – Al doilea Logos – CHRISTUL CHRIST – VIŞNU – OSIRIS – DIONIS Apollo – VERBUL – Concepția lui PLOTIN despre NOI	
CAUZAL Divin	Sf. DUH – Al treilea Logos – EUL SPIRITUAL KALI – ISIS – RHEA Manas superior CIBELA – AFRODITA PSIHICUL EUL DIVIN Puntea ANTAHKARANA	
Roman MENTAL	EGO MENTAL Manas inferior Intelectul – Inteligența umană	KAMA MANAS Falsul Eu TRINITATEA FIZICĂ MORTALĂ
ASTRAL	ASTRAL sau CORPUL DORINȚEI	
ETERIC sau VITAL	ETERIC sau corpul VITAL Dă naştere corpului fizic.	
FIZIC	FIZIC – Instrumentul SPIRITULUI – SOMA Sfântului Pavel Planul în care rata vibratorie este cea mai slabă.	

Ratele vibratorii CRESC CONSIDERABIL PE MĂSURĂ CE URCĂM.

Noi am studiat trinitatea inferioară: acest plan mental (Eul inferior), sediul intelectului şi al inteligenței umane, apoi planul astral, sediul dorințelor şi al emoțiilor, apoi planul eteric, considerat ca făcând parte din corpul fizic de care este intim legat.

Nu vom studia trinitatea superioară: planul Atma (planul Buddhi, planul Manas). Prezentul curs cuprinde doar instruirea necesară pentru a înțelege ceea ce vom face în activitatea noastră energetică.

Suntem lucrători speculativi, nu practici. Cu toate acestea, este util să cunoaştem marile legi ale Universului. Dacă vrem să ne păstrăm sau să ne redobândim sănătatea, nu trebuie să mergem împotriva curentului.

1. Lumile (materiale şi imateriale) sunt o creație mentală a Spiritului universal (Dumnezeu). Lumile sunt construite pe tiparul cifrei şapte; şapte planuri de execuție, şapte corpuri umane, şapte culori, şapte note în gamă etc.

2. Fiecare plan se subîmparte în şapte sub-planuri, iar fiecare dintre aceste planuri şi sub-planuri are propria sa „rată vibratorie".

3. Fiecare plan şi sub-plan posedă sau emite un „sunet" propriu (Acțiunea Verbului sau a Vieții Fiului).

4. Legea Polarității: Universul este construit pe opoziția armonioasă a „Două Forțe" care se echilibrează reciproc, fie un pol pozitiv şi unul negativ, fie „Masculin–Feminin".

Aceste două forțe dau naştere câmpurilor magnetice necesare formării şi menținerii Universului.

5. Legea Ritmului: Universul are ritmurile sale care se succed la infinit pe toate planurile şi în toate lucrurile.

6. Legea Cauzalității: „Orice efect are o cauză” şi „Fiecare cauză produce un efect”, vizibil sau invizibil. „Nimic nu se produce fără Nimic.”

7. Legea Corespondenței: „Ce este sus este la fel cu ce este jos” şi „Ce este jos este reflectarea a ceea ce este sus”. Atomul, de exemplu, este reflectarea universului nostru.

Prana

Într-o zi însorită putem zări petele de ozon care se detaşează pe albastrul cerului, răsucindu-se într-un dans tăcut, apărând şi dispărând într-o fulgerare de lumină albă. Aceste mici puncte corespund cu exactitate globulelor vitale din literatura teosofică, globule care pătrund în splină pentru a vitaliza corpul fizic. În opinia lui Çankara, *prana* animă corpul şi asigură funcțiile respiratorie, circulatorie, digestivă, menținând integritatea formei.

În „L’Homme et ses corps”, Annie Besant susține că puterile psihice şi motorii nu se află în corpul eteric sau fizic, ci realizează activitatea sufletului în aceste corpuri prin *energia pranică* ce curge de-a lungul fibrelor nervoase. *Prana* este energia activă a sinelui.

Sănătatea depinde de funcționarea corpului eteric. Acest vehicul poate fi întreținut corect dacă ne concentrăm asupra regimului alimentar, dacă dăm întâietate unei hrane simple şi sănătoase, bogată în fructe şi legume. Alimentele devitalizate, anumite droguri, precum alcoolul şi tutunul, provoacă obstrucția canalelor subtile, sau nadi, şi pun în pericol sănătatea individului. Pe de altă parte, exercițiul fizic în aer liber, combinat cu o *respirație corectă*, adică abdominală, contribuie la purificarea corpului eteric, atitudinea spirituală având, şi ea, un rol important.

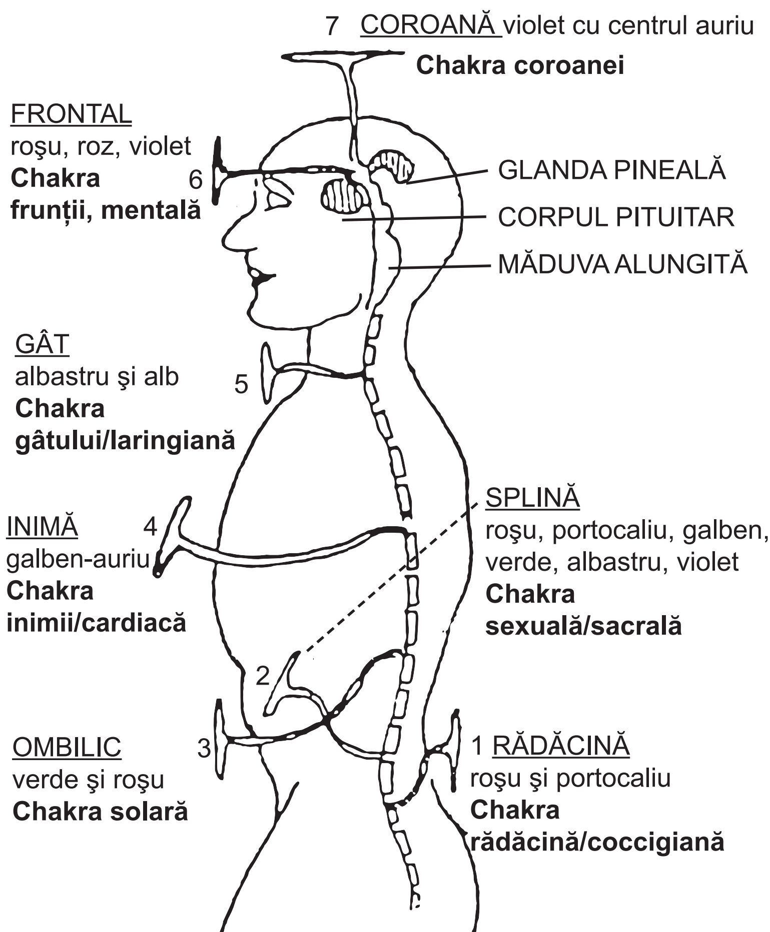
O percepție clarvăzătoare poate *distinge trei tipuri principale de curenți de energie care circulă prin corpul eteric. Unul curge vertical, de-a lungul axei cerebrospinale, şi induce fluxuri energetice de un alt tip, de această dată orizontale; acestea din urmă provoacă, la rândul lor, o circulație verticală*.

Fluxul vertical efectuează o reglare autonomă, în timp ce curenții orizontali absorb şi vehiculează prana atmosferică, asimilând substanțele eterice în suspensie.

Termenul „aură" vine din limba greacă şi înseamnă „briză uşoară". Câmpurile aurice ale corpului astral şi mental se îndepărtează mult mai mult de corpul fizic, în timp ce câmpul corpului eteric se află doar la câțiva *centimetri* distanță de acesta. Culorile scânteietoare animate de ondulațiile ritmice care formează câmpurile mental şi astral dau într-adevăr impresia că sunt purtate de o briză. Poate că cea mai bună analogie cu această manifestare luminoasă şi

sclipitoare este fenomenul aurorei boreale, această iluminare tăcută a cerului care, în Marele Nord, etalează pe cerul nopții imense draperii ondulatorii. O asemenea analogie este mult mai profundă decât s-ar putea crede la prima vedere. De fapt, soarele a simbolizat întotdeauna sufletul omenesc, iar pământul, corpurile sale mai dense. O auroră boreală se produce atunci când electronii şi protonii purtați de vântul solar intră în coliziune cu moleculele de dioxid de carbon şi de oxigen, fapt ce provoacă aceste unde colorate de o surprinzătoare frumusețe. Când activitatea sufletului se intensifică, sub efectul rugăciunii ori al meditației, sau într-un moment de profundă inspirație spirituală, energiile sale se revarsă în *câmpurile mental*, *astral* şi *eteric*, sporindu-le amploarea şi strălucirea culorilor.

CELE ŞAPTE CHAKRE

CELE 7 CHAKRE

După C. W. LEADBEATER, „Les Centres de Force dans l'homme", (Editura Adyar, Paris)

Chakrele

Ceea ce am studiat despre structura Omului Total nu este suficient pentru a înțelege acțiunile noastre energetice şi pentru a le executa în mod corect. Trebuie să mergem mai departe şi să înțelegem „chakrele”. Prin chakre intră *viața cosmotelurică*, iar ea se răspândeşte apoi în corpurile subtile. În cele trei corpuri subtile ale omului există centri de forțe. La omul obişnuit, acestea sunt mici cercuri, de aproximativ cinci centimetri diametru, care emit o lumină slabă. La individul dezvoltat spiritual, ele sunt trezite şi însuflețite; sunt aidoma unor turbioane înflăcărate şi scânteietoare; diametrul lor creşte, făcându-le să arate ca nişte sori în miniatură.

Chakrele seamănă cu o floare aflată pe suprafața corpului eteric, în partea anterioară a corpului. Ele filtrează substanțele mentale, astrale şi eterice. Sunt cavități în formă de farfurie sau de turbion; de fiecare dintre ele este fixată o tijă care îşi are originea în coloana vertebrală.

Chakrele sunt roți în perpetuă mişcare care se rotesc în sens antiorar; la clarvăzătorul voluntar rotația fiind în sens orar. Asta se întâmplă în stare normală. Chakrele se împart în chakre majore, care sunt şapte, şi chakre minore, care sunt douăzeci şi una.

În cavitatea sau gura enormă a fiecăreia dintre aceste flori se varsă în mod constant o energie venită din lumea superioară, energie numită forță primară. Această forță are o natură septuplă şi are legătură cu cele şapte culori ale

curcubeului. Ele se regăsesc în fiecare dintre centri şi una (sau două) dintre ele de obicei predomină.

Energia cosmică venită din exterior intră în fiecare centru şi pune în mişcare, perpendicular pe ea însăşi (adică în suprafața dublului eteric), forțe secundare a căror mişcare este ondulatorie şi circulară. Forța primară însăşi pătrunde în vortex şi radiază din nou în unghi drept, de această dată în linii drepte, ca şi când centrul vortexului ar reprezenta butucul unei roți.

Fiecare dintre forțele secundare care se rotesc în cavitatea în formă de farfurie are o lungime de undă proprie (adică o frecvență), aşa cum are lumina de o anumită culoare, dar în loc să se propage în linie dreaptă, ca lumina, ea se propagă în ondulații relativ mari şi cu dimensiuni diferite, fiecare fiind un multiplu al lungimilor de undă mai mici care o compun. Lungimile de undă sunt infinitezimale.

Acțiunea noastră energetică ne permite să armonizăm, să restabilim proporțiile activităților acestor forțe colorate, proprii fiecărui individ. Fără acest influx de energie, corpul fizic nu ar putea exista.

În cazul persoanelor neevoluate, rotația chakrelor este apatică, doar cât să ofere energie vortexului necesar, nimic mai mult. La persoanele evoluate palpită o lumină şi chakrele sunt străbătute de un şuvoi de energie infinit mai mare; persoanele respective dobândesc astfel aptitudini şi posibilități suplimentare.

Maeştrii Cunoaşterii susțin cu tărie că responsabil de numeroase maladii este corpul eteric. Cauza sau cauzele pot să vină din planul sau planurile superioare, astral şi mental. Este ceea ce numim azi boli psihosomatice.

Receptori şi transmițători de energie

Prin intermediul chakrelor, al celor mai importante plexuri nervoase, al glandelor endocrine şi al rețelei complicate de fibre nervoase, ființa umană primeşte energiile care îi parvin din multiple surse din Univers, inclusiv de la constelațiile zodiacale şi corpurile planetare. De asemenea, îşi pun amprenta energiile din planurile mental, emoțional şi eteric; în cursul dezvoltării spirituale, omul devine din ce în ce mai conştient de energiile care îi parvin de la suflet şi care îi stimulează personalitatea pentru a reuşi să-şi îndeplinească destinul spiritual.

Chakrele transmit energiile pe care le primesc în scopuri creatoare sau distructive. De exemplu, o persoană foarte polarizată în plan astral şi guvernată de un plex solar dezvoltat şi necontrolat poate avea o influență dezastruoasă asupra mediului în care trăieşte. În schimb, o ființă care şi-a dezvoltat armonios chakra gâtului şi a inimii influențează anturajul în sensul păcii şi al armoniei. Centrii superiori se trezesc progresiv şi automat dacă ne purificăm cele trei elemente ale sinelui inferior şi dacă ne consacrăm aproapelui. Dacă încearcă deliberat să forțeze deschiderea chakrelor şi să le intensifice acțiunea printr-o practică pretins spirituală, destinată să stârnească focurile interne, şi fără controlul

unui maestru adevărat, elevul ignorant riscă să elibereze energii care vor arde realmente țesuturile din corpul lui fizic, în special celulele nervoase şi neuronii. În cel mai bun caz, va ajunge într-un profund stadiu de instabilitate psihică şi emoțională; în cel mai rău caz, va sfârşi în demență. În felul acesta va semăna germenii unor tulburări care se vor prelungi în încarnările viitoare. Cheia pentru deschiderea armonioasă a chakrelor este pur şi simplu să avem o orientare fermă şi hotărâtă în direcția sufletului, care se exprimă printr-o practică urmată de rugăciune şi de meditație şi printr-o deschidere spre comunicarea „de la suflet la suflet” care se realizează prin dăruire.

Energiile care pătrund prin chakre şi conferă forță organismului trebuie să-şi găsească o expresie fizică; piedicile în libera lor circulație conduc în ultimă instanță la boală. Când o chakră este tulburată de un traumatism fizic sau emoțional, receptarea şi transmiterea energiilor sunt denaturate şi apar disfuncții în zona corpului guvernată de centrul respectiv. De exemplu, un şoc sau un blocaj emoțional care tulbură chakra gâtului poate da naştere astmului; sau, dacă este afectat plexul solar, se creează condiții pentru apariția diabetului. Evident, o reechilibrare a chakrei va avea repercusiuni fericite la nivel fiziologic. Pentru ca energia să circule corect, este necesar ca diferitele aspecte ale corpului fizic şi corpului subtil să fie bine coordonate. Nu sunt rare cazurile în care o relație insuficientă între nadi-uri şi sistemul nervos se traduce prin oboseală cronică.

Corespondența vertebrelor cu planetele

Există corelații între vertebre şi planete; cele şapte vertebre cervicale sunt conectate astfel:

– prima, cu SATURN;
– a doua, cu JUPITER;
– a treia, cu MARTE;
– a patra, cu SOARELE;
– a cincea, cu VENUS;
– a şasea, cu MERCUR;
– a şaptea, cu LUNA.

Cele douăsprezece vertebre dorsale reprezintă semnele zodiacale.

Cele cinci vertebre lombare reprezintă cele cinci elemente: Foc, Pământ, Aer, Apă, Eter.

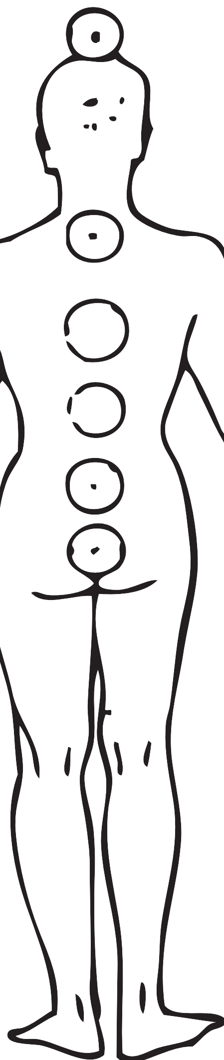
Toate sunt reglate de Balanță, întrucât centrul de gravitație al corpului se află în această zonă. Cele cinci segmente ale zonei sacrale care dezvăluie forța Kundalini sunt unite şi guvernate de Scorpion. La baza sacrumului se află cele patru segmente ale coccisului unite într-un singur os = 33 de vertebre.

CHAKRELE ŞI ORGANELE CORESPONDENTE

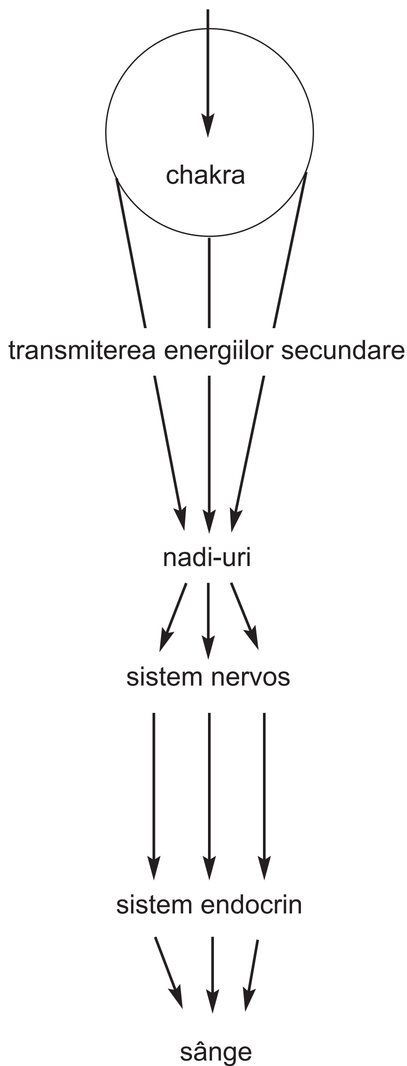
Chakre	Notă	Culoare	SITUAREA în zona dorsală	ORGANE IMPLICATE
RĂDĂCINĂ sau COCCIGIANĂ		Portocaliu	Baza coloanei vertebrale	Suprarenale – rinichi – coloana vertebrală. Dezvoltarea şi perfecţionarea corpului dens.
SACRALĂ sau a SPLINEI (splenică)		Roşu	3/4 lombară	Organe genitale – (gât) – prostată. Canalizează vitalitatea spre toate organele.
SOLARĂ sau OMBILICALĂ		Roz	1/2 dorsală	Pancreas – Boli emoţionale – dorinţe – stomac – intestine – ficat. Centrul maladiilor psihosomatice. Sistem nervos – Vezică biliară.
CARDIACĂ		Galben	2/3 dorsală, între omoplaţi, puţin spre stânga	Corpul mental superior – Energie creatoare – inimă – sistem circulator – nervul vag – plămâni – Centru spiritual al fiinţei fizice – timus.
LARINGIANĂ		Albastru-argintiu	Cervicalele 6, 7	Corp mental – relaţie cu sexualitatea – tiroidă – aparat respirator – canal alimentar.
FRONTALĂ		Roz–albastru violaceu	Cervicalele 1, 2	Dezvoltarea personalităţii – Rezultatele încarnărilor anterioare – hipofiză – regenerarea ţesuturilor uzate – nas – sistem nervos.
COROANĂ		Violet	Epifiză	Glanda pineală – raport/Tiroidă – corticosuprarenale – sexualitate – ochi drept.

Chakrele şi liniile de forţă cerebrale

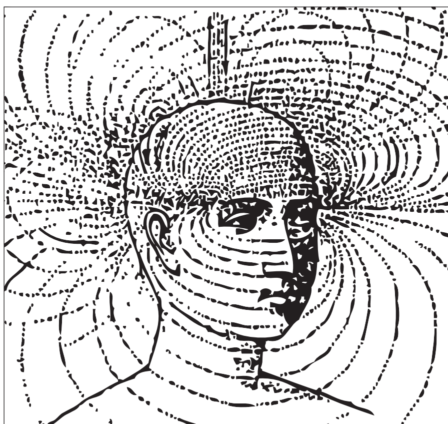
Cele şapte chakre principale

Chakra	*Glande*	*Regiuni*
coroanei	pineală	părțile posterioare ale creierului ochiul drept
a sprâncenei	pituitară	părțile anterioare ale creierului ochiul stâng, urechile, nasul sistemul nervos
a gâtului	tiroidă	plămâni, bronhii coardele vocale
a inimii	timus	inimă circulația sangvină
a plexului solar	pancreas	stomac, ficat sistemul nervos
sacrală	gonade	sistemul reproducător
a bazei	suprarenale	coloana vertebrală, rinichi

pătrunderea energiei primare
chakra
transmiterea energiilor secundare
nadi-uri
sistem nervos
sistem endocrin
sânge

Liniile de forță ale câmpului psihomagnetic care înconjoară capul. În opinia lui Babbitt, aceste unde pot fi proiectate la mare distanță pentru a influența, a atrage sau a îngriji aproapele. (Babbitt, „Principles of Light and Colour”)

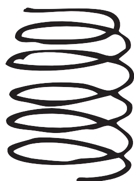

Chakrele şi liniile de forță cerebrale

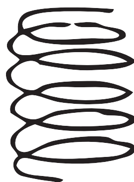
Reechilibrarea generală pe care o facem este un procedeu de dezvoltare spirituală prin armonizarea raporturilor între chakre. Astfel, terapeutul corpului fizic se poate transforma în terapeut spiritual sau instructor.

CHAKRE MINORE

Solenoid pozitiv

Solenoid negativ

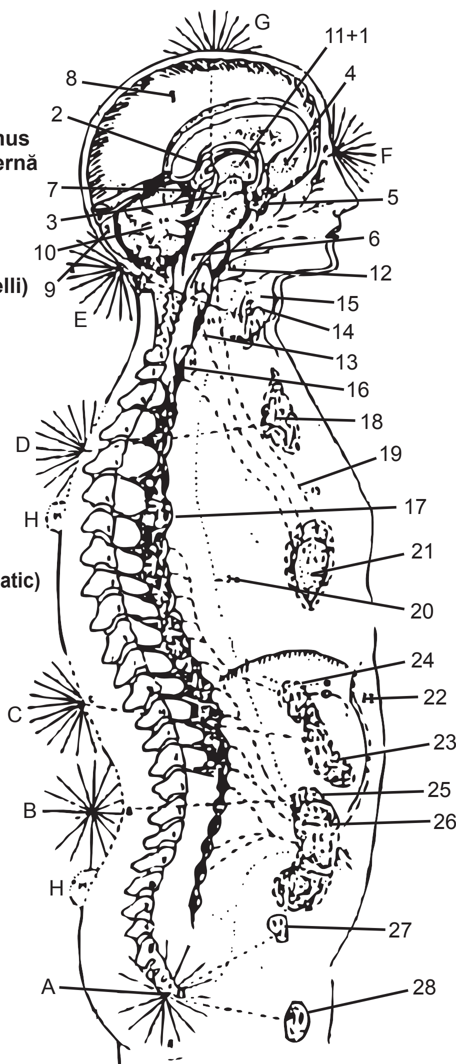

Cele douăzeci şi una de chakre secundare

CENTRII PSIHICI ŞI GLANDELE ENDOCRINE

1. Al treilea ventricul
2. Glanda pineală
3. Al treilea ventricul – hipotalamus
4. Circumvoluțiunea frontală internă
5. Glanda pituitară
6. Medulla oblongata
7. Tuberculii cvadrigemeni
8. Coasa creierului (falx cerebri)
9. Coasa cerebelului (falx cerebelli)
10. Cerebel
11. Talamus (straturile optice)
12. Ganglionul cervical superior
13. Ganglionul cervical median
14. Glanda tiroidă
15. Glandele paratiroide
16. Ganglionul cervical inferior
17. Lanțul sistemului vegetativ sau marele simpatic
18. Timus
19. Nervul cardiac (ortosimpatic)
20. Nervul pneumogastric (parasimpatic)
21. Inima
22. Plexul solar
23. Splina
24. Pancreasul
25. Capsulele suprarenale
26. Rinichii
27. Ovarele
28. Testiculele

A. CENTRUL COCCIGIAN
B. CENTRUL SACRAL
C. CENTRUL SOLAR
D. CENTRUL CARDIAC
E. CENTRUL LARINGIAN
F. CENTRUL FRONTAL
G. CENTRUL COROANEI
H. CENTRUL SPLINEI

Extras din cartea „Chakrele” de Michel Coquet – Dervy Livres

	Chakra centru	Glanda endocrină	Organe fizice	Tipuri de forţă	Origine	Corp
	SAHASRARA Centrul COROANEI	glanda pineală	partea superioară a creierului; ochiul drept	voinţă spirituală, sintetică, dinamică	Monadă Atma prin suflet, voinţă	corp cauzal, giuvaier în lotus
	AJNA Centrul FRONTAL	corp pituitar	partea inferioară a creierului, nas, sistem nervos	forţa sufletească, iubire, magnetism, lumină, intuiţie, viziune	petalele lotusului considerate ca un tot	vehicul buddhic, corp cauzal, mental superior
	VISHUDDHA Centrul LARINGIAN	glanda tiroidă	aparat respirator, canal alimentar	energie creatoare, sunet, conştiinţă de sine	a treia coroană a lotusului, petalele cunoaşterii	corp mental
	ANAHATA Centrul CARDIAC	glanda timus	inimă, sistem circulator, nerv vag	forţă vitală, conştiinţă de grup sau colectivă	a doua coroană a lotusului, petalele dragostei, înţelepciunii	corp mental superior, corp cauzal
ombilical	MANIPURA Centrul SOLAR	glanda pancreatică	stomac, ficat, vezică biliară, sistem nervos	forţă astrală, emoţii, dorinţă, atingere	centri astrali	corp astral
rădăcină	SVADHISH-THANA Centrul SACRAL	gonade, glande sexuale masculine şi feminine	organe sexuale	forţa vitală în plan fizic, energie vitală, viaţă animală	plan fizic	corp eteric
splină	MULADHARA Centrul COCCIGIAN	capsule suprarenale	rinichi, coloana vertebrală	energie a voinţei, viaţa universală, foc Kundalini	Maica lumii	corp fizic

Forța focului, şarpele pământului, pătrunde prin chakra nr. 1 şi, în contact cu alți curenți, formează forța feminină KUNDALINI, care se transformă într-un cuib straniu, compus din şapte sfere scobite concentrice de materie astrală şi eterică, aflate în chakra-rădăcină nr. 1, în interiorul şi în jurul ultimei celule vertebrale, în apropierea coccisului.

Doi curenți semimateriali, pozitiv şi negativ, circulă de-a lungul coloanei vertebrale, punând în acțiune un al treilea curent liber şi spiritual în interiorul măduvei spinării.

Forța feminină Kundalini se scurge din măduva spinării, prin tijele tuturor chakrelor, spre centrii superficiali. Aici întâlneşte fluxul vieții cosmice pozitive, iar presiunea care rezultă din această conjuncție radiază orizontal forțele acum unite, urmând raza chakrei.

Culorile, adică frecvențele chakrelor, sunt personalizate, deci diferite pentru fiecare individ; este un amestec foarte bine dozat din toate culorile.

Fără să ştim, putem să acționăm empiric şi inconştient asupra chakrelor. Putem să le reglăm mişcările de rotație, să echilibrăm curenții care circulă între ele prin nadi-uri. Trebuie ştiut că fiecare chakră are o acțiune specifică bine determinată şi este în comunicație cu celelalte chakre. Un dezechilibru al uneia, major sau minor, se repercutează asupra celorlalte.

Această trecere în revistă a chakrelor (pe care le percep foarte bine cei care au dobândit ori sunt dotați cu al doilea văz) ne lămureşte puțin asupra lucrării pe care o facem în jurul corpului fizic.

Propria noastră stare fizică, psihică şi spirituală modifică în mod constant curenţii energetici care circulă prin nadi-uri, deci diametrul şi viteza de rotaţie a chakrelor, precum şi strălucirea pe care o emit. Chakra minoră care se află în interiorul mâinilor noastre, precum şi emisiile din extremităţile degetelor sunt deci extrem de variabile. În consecinţă, este posibil să le punem în acord, să le armonizăm cu cele ale persoanei de care ne ocupăm. Ştiind acest lucru, avem posibilitatea de a fi relativ pasivi sau activi; totul depinde de gândurile noastre!

Nu e cazul să detaliem aceste observaţii, pentru că fiecare terapeut acţionează în funcţie de temperament, de posibilităţi şi de cunoştinţele pe care le are.

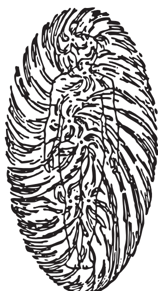
Ne-am ocupat până aici de chakrele corpului eteric, întrucât ele sunt cele care primesc şi distribuie viaţa. *Centrii corpului astral* sunt vitalizaţi în alt mod, prin senzaţii, emoţii etc., pe când centrii *corpului mental* sunt vitalizaţi de gânduri.

În afară de centrii de forţe descrişi mai sus, corpul eteric al omului este traversat în toate sensurile de curenţi de vitalitate; datorită acestor curenţi, diversele corpuri se pot întrepătrunde (nu sunt distribuite în straturi suprapuse), conservându-şi totuşi activităţile specifice.

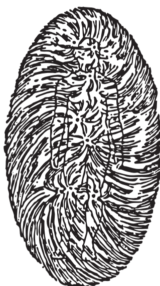
Aceşti curenţi de vitalitate îi permit omului să asimileze toate elementele indispensabile vieţii (alimente, aer, emoţii, gânduri etc.). Curenţii de vitalitate sunt în strânsă legătură cu chakrele.

Sistemul nervos fizic îşi are corespondentul în corpul eteric, format din canale sau linii de forţă numite „nadi-uri" care acoperă tot corpul.

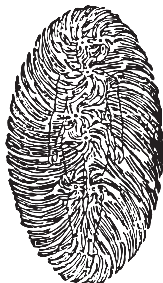
OMUL OBIŞNUIT

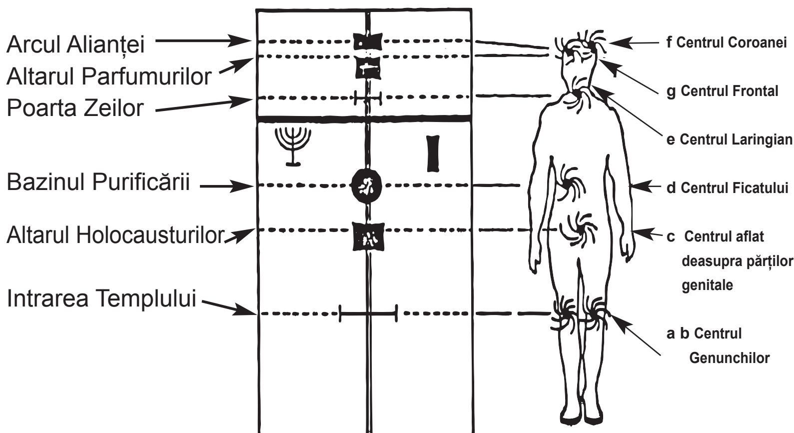

VIZIONARUL INVOLUNTAR

CLARVĂZĂTORUL VOLUNTAR

Curenţii corpului dorinţei

Din cele 72 000 de nadi-uri, 14 au o importanță mai mare. Fiecare nadi are o natură cvintuplă şi cuprinde cinci fibre de energie strâns legate în interiorul unui grăunte care le cuprinde. În interiorul chakrei se întâlnesc forțe de polaritate pozitivă şi negativă, care formează *două platouri colorate care se rotesc în sens invers*!

Acolo unde liniile de forță (nadi-uri) se încrucişează de douăzeci şi una de ori se află o chakră majoră. Când aceleaşi linii se încrucişează de paisprezece ori, ele formează o chakră minoră. Chakrele majore sunt în număr de şapte; cele minore sunt douăzeci şi una, răspândite în diverse părți ale corpului, dintre care două la genunchi şi două în căuşul palmelor.

Coloana vertebrală este împărțită în cinci părți:

1) regiunea coccigiană, formată din patru vertebre sudate între ele, care constituie *Centrul Coccigian* sau *Rădăcina*;
2) regiunea sacrală, formată din cinci vertebre care constituie un singur os: sacrumul este *Centrul Sacral* sau al *splinei*;
3) regiunea lombară, formată din cinci vertebre, este re giunea *Solară* sau *ombilicală*;
4) regiunea dorsală, formată din douăsprezece vertebre, este *Centrul Cardiac*;
5) regiunea cervicală, formată din şapte vertebre, este *Centrul Laringian*.

De-a lungul coloanei vertebrale (numită şi rahis) sunt implantate cele şapte tije ale chakrelor majore care se deschid ca o floare sau ca o pâlnie la marginea anterioară corpului eteric (în afară de chakra-rădăcină).

În ordinea situării lor, cele şapte chakre majore sunt:

1) Centrul Coccigian, sau chakra-rădăcină, este situat la baza coloanei vertebrale;
2) Centrul Sacral, legat de centrul coccigian, este centrul splinei sau Centrul Splenic;
3) Centrul Solar sau Ombilical este situat deasupra ombilicului (buric);
4) Centrul Cardiac se află deasupra inimii;
5) Centrul Laringian;
6) Centrul Frontal;
7) Centrul Coroanei.

Dacă punctul de plecare al chakrei din coloana vertebrală este precis, nu la fel se petrec lucrurile în ce priveşte deschiderea ei în formă de floare. Aceasta variază în funcție de anumite influențe puțin cunoscute.

Iată un studiu puțin detaliat al acestor chakre majore. Pentru mai multe informații, consultați lucrări de specialitate; pentru ce facem noi, explicațiile următoare sunt suficiente.

„Iată, taină vă spun vouă: nu toți vom muri,
dar toți ne vom schimba.”
Sfântul Pavel

1. Centrul coccigian posedă 4 petale care radiază un foc portocaliu: Kundalini, forța feminină. Este extrem de periculos să dezvoltăm prematur centrul coccigian. Putem face acest lucru abia după ce parcurgem stadiul de discipol într-un lung şir de încarnări. Este necesar să atingem un grad înalt de elevare spirituală, „Transfigurarea” creştinilor.

Acest centru este în strânsă legătură cu glandele suprarenale. O *hiperstimulare* a suprarenalelor dă naştere unei puteri mari şi unui spirit dominator care riscă să devină dur, rece şi crud, sau poate cădea pradă exceselor sexuale.

O *activitate scăzută* determină o stare depresivă şi slăbiciune, dar şi o hipersensibilitate la tot felul de impresii.

În centrul acestei chakre-rădăcină cu 4 petale care formează un pătrat sacru se află un triunghi feminin cu vârful în sus, sediul Kundalini. La bărbat, vârful triunghiului este inversat pentru a indica diferența de polaritate, corpul subtil având aceeaşi sexualitate ca şi corpul fizic. Femeia este negativă din punct de vedere fizic şi pozitivă din punct de vedere psihic; bărbatul este pozitiv fizic şi negativ psihic. Din triunghiul cu vârful în jos se înalță un lingam în jurul căruia, luminoasă şi puternică, se odihneşte Kundalini care se răsuceşte de trei ori şi jumătate în jurul ei înseşi şi acoperă cu capul orificiul lingamului. Elefantul alb, simbolul inițiaților, reprezintă Kundalini în acțiune, când se înalță cu forță şi putere prin cele şapte chakre.

(Lingam: cuvânt sanscrit, simbol falic al zeului Shiva al cărui cult este legat de ideea creației. Sanscrită: limba brahmanilor din India).

2. Centrul sacral. Este receptorul a doi curenți specifici, unul venind de la Kundalini, celălalt, de la vitalitatea solară. Funcția sa este să întrețină vitalitatea care animă şi susține corpul fizic. Influențează în mod special organele sexuale.

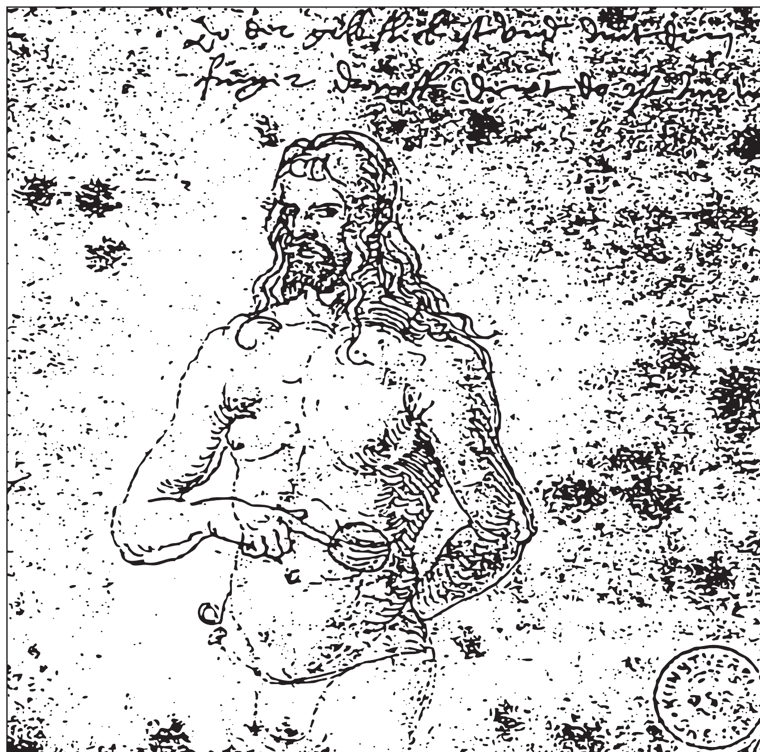
Prin clarviziune, acest centru apare ca un lotus roşu-vermillon cu 6 petale, situat în regiunea lombară, la baza părților genitale. Este un centru psihic foarte puternic deoarece controlează întreaga viață sexuală.

O hiperactivitate a centrului sacral se dovedeşte a fi periculoasă. El este strâns legat de materie, ca agent care predispune la generarea fizică; de asemenea, este legat printr-un aflux de energie de alți doi centri:

a) centrul psihic al splinei, organ receptor al pranei sau energiei vitale pozitive provenind de la soare;
b) centrul coccigian care hrăneşte toate părțile structurii umane, oferindu-le marele principiu dătător de viață, voința de a trăi.

Centrul sacral este legat de centrul gâtului. Când energiile centrului sacral, actualmente concentrate spre crearea vehiculelor fizice, se vor înălța şi se vor reorienta spre centrul laringian, discipolul va deveni (mulți dintre ei devin foarte repede) o forță conştient creatoare în lumile superioare ale conştiinței cosmice şi spirituale.

Puțin deasupra centrului sacral şi asimilat cu acesta se află centrul *splinei*. Se vorbeşte puțin despre el pentru că nu intervine în procesul inițiatic. Scopul lui este canalizat spre aspectul vital al omului, dirijând această vitalitate spre toate organele. Energia vitală a soarelui este asimilată prin centrul eteric al splinei care este corespondentul splinei fizice. Forțele primite sunt canalizate în şase direcții diferite, stimulate de splină. Când aceste forțe sunt corect canalizate în organism, rezultatul este o însănătoşire, datorită dezvoltării unei aure magnetice şi pline de bunăvoință atât pentru pacient, cât şi pentru cei apropiați lui.

Splina se află în partea superioară a abdomenului şi reprezintă un rezervor sangvin. Organul fizic nu este altceva decât exteriorizarea unui centru de forțe subtile care absoarbe *prana* din energia solară şi redistribuie virtuțile revitalizante ale acesteia în tot corpul fizic, prin intermediul corpului eteric. Într-o scrisoare atribuită lui Albrecht Dürer şi adresată medicului său, există un desen în care splina este reprezentată sub forma unui disc solar, simbolizând astfel relațiile pe care acest organ le are cu energia emanată de astru. William Blake reprezintă aceeaşi forță dinamizantă printr-o zeitate tânără, puternică şi vibrantă, înconjurată de o aură în care predomină galbenul. (*Autoportret*, desen de Albrecht Dürer, Germania, sec. al XVI-lea – *Soarele la Porțile Orientului*, acuarelă de William Blake, Marea Britanie, sec. al XIX-lea)

3. Centrul eteric solar. Este situat la câțiva centimetri în spatele joncțiunii dorsolombare. Culoarea sa este roz şi i se atribuie 10 petale. Exteriorizarea sa fizică este pancreasul. Nu trebuie să confundați plexul solar, rețea nervoasă fizică, cu centrul solar eteric plasat în spatele coloanei vertebrale.

Centrul solar este punctul în care se întâlnesc centrii localizați sub el şi deasupra lui. Este deci un punct de fuziune între energiile personalității şi cele ale sufletului. Este răspunzător de toate maladiile de origine emoțională, frustrarea şi inhibiția, apoi de durerile de stomac, de intestine şi de tulburările hepatice.

Zona ventrală umană este într-o continuă clocotire, din cauze deopotrivă individuale şi colective.

Se poate spune că centrii participă la construcția templului omului şi că fiecare centru determină un număr bine stabilit de tulburări inerente privind calitatea energiei sale.

În centrul solar şi în plexul cu acelaşi nume se află cauza principală a maladiilor psihosomatice care provin din situații exclusiv emoționale. Stăpânirea emoțiilor nu se obține prin vreo metodă de respirație, ci prin anumite virtuți, în special ajutându-ne aproapele.

4. Centrul cardiac eteric este situat între omoplați, uşor spre stânga față de coloana vertebrală. Este format din 12 petale de un galben incandescent. Acest centru nu are legătură cu personalitatea umană, ci cu principiul spiritual al ființei.

Centrul cardiac este exteriorizat fizic prin timus, glandă situată în partea inferioară a gâtului.

Vechiul Testament ne spune că „sângele este viața”, dar se pare că prin acelaşi sânge viața se retrage din corpul pe care îl însuflețeşte pentru o perioadă precisă. Într-adevăr, când sufletul dă semnalul trecerii, întregul sistem glandular se pune în mişcare şi injectează în sânge o substanță hormonală, încă necunoscută, a cărei misiune, similară cu aceea a unei otrăvi, este să producă, în funcție de circumstanțele karmice, decesul subiectului. Prin intermediul limfei care înconjoară inima, această substanță va permite ruperea firului vieții, oprind pulsațiile inimii.

5. Centrul laringian este situat la baza gâtului şi are 16 petale de culoare albastru-argintiu. Între centrul gâtului şi energia sexuală există o relație. Ambele se exprimă prin forța creativității. Forța sexuală creează noi vehicule fizice, pe când gâtul reprezintă aspectul mental, creează idei, concepte, forme gândite şi cunoştințe. De exemplu, în cazul în care energia sexuală este inhibată sau refulată, energia se concentrează anormal, apoi sfârşeşte prin a se ridica şi se acumulează lent în glanda tiroidă. Dacă aceasta din urmă nu este folosită în scopul creației în domeniul artistic, muzical, al cuvântului, al sunetelor sau literar, tiroida şi centrul laringian vor fi temporar hiperactivate şi vor duce la o viață activă necontrolată la nivelul nervilor şi al caracterului; în acest caz poate apărea guşa. Atitudinile negative, când se manifestă, pleacă din centrul gâtului.

6. Centrul frontal este localizat la rădăcina nasului, între ochi. Clarvăzătorii îl percep sub forma a două petale etalate ca două aripi. Principala sa funcție interesează dezvoltarea adevăratei personalități umane, a eului interior, rezultat al

încarnărilor anterioare. Atât timp cât un om nu şi-a dezvoltat propria personalitate, el caută să adopte personalitatea altora, să preia gândurile, idealurile şi chiar înfăţişarea acelor indivizi.

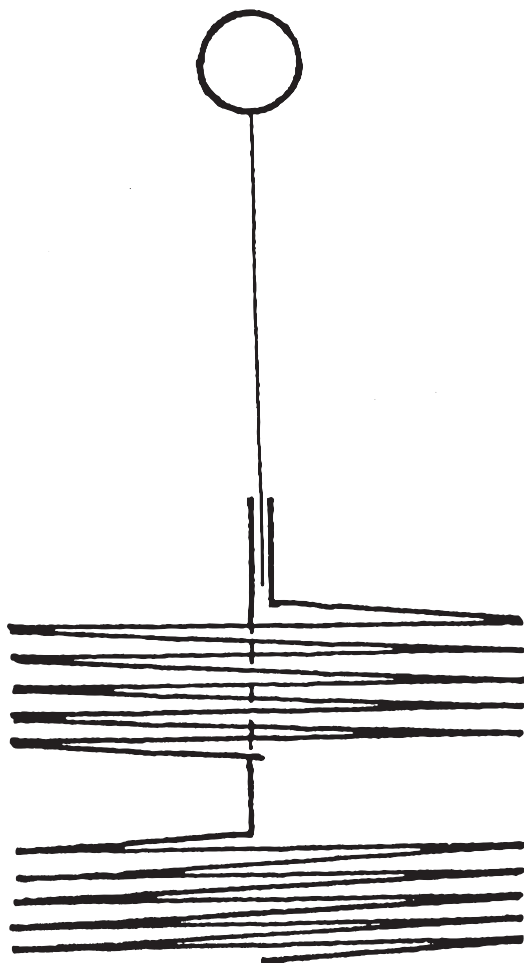
În centrul frontal se află hipofiza a cărei importanță psihică este notabilă. Ea menține o relație armonioasă între forțele fizice şi cele spirituale; participă la regenerarea țesuturilor şi a celulelor uzate. Este dirijorul glandelor cu secreție internă.

În acest centru frontal se situează şi cel de-al treilea ochi, care nu are o existență reală, dar care se poate dezvolta.

7. Centrul coroanei este situat deasupra craniului. Clarvăzătorilor le apare ca un minunat soare scânteind cu mii de focuri aurii. Este format din 12 petale albe şi aurii şi din 960 de petale secundare, dispuse de jur-împrejur. În acest centru se varsă energia violet care vine din centrul laringian şi energia galbenă din centrul cardiac. Devine activ prin meditație şi ajutându-ne semenii, în special când omul înțelege cuvintele lui Iisus: „facă-se voia Ta, nu a Mea", adică atunci când voința personalității se supune întru totul voinței divine.

În acest centru al creierului se află glanda pineală sau epifiza. Pentru mistici, această glandă (0,16 grame) este centrul viziunii spirituale şi divine. Secrețiile sale sunt prea puțin cunoscute, dar se presupune că se află în legătură cu tiroida, corticosuprarenalele şi sexualitatea. Glanda pineală este în special legată de imaginile sufletului.

BALANSIERUL „ADN” CU SPIRALĂ DUBLĂ INVERSATĂ

Utilizarea balansierului cu spirală dublă inversată

Pentru a simți mai bine impulsurile neuromusculare şi a pregăti mobilitatea mâinii, am recomandat ca în INTRAPSIHISM să fie folosit un pendul greu. Mai târziu vom putea să utilizăm doar mişcarea mâinii şi a brațului pentru a forma spirale spațiale.

În prezent, pentru a lucra asupra energiilor, putem continua să folosim un pendul greu, sferic, dar ar fi preferabil să-l păstrăm pentru utilizarea lui primară, adică pentru INTRAPSIHISM.

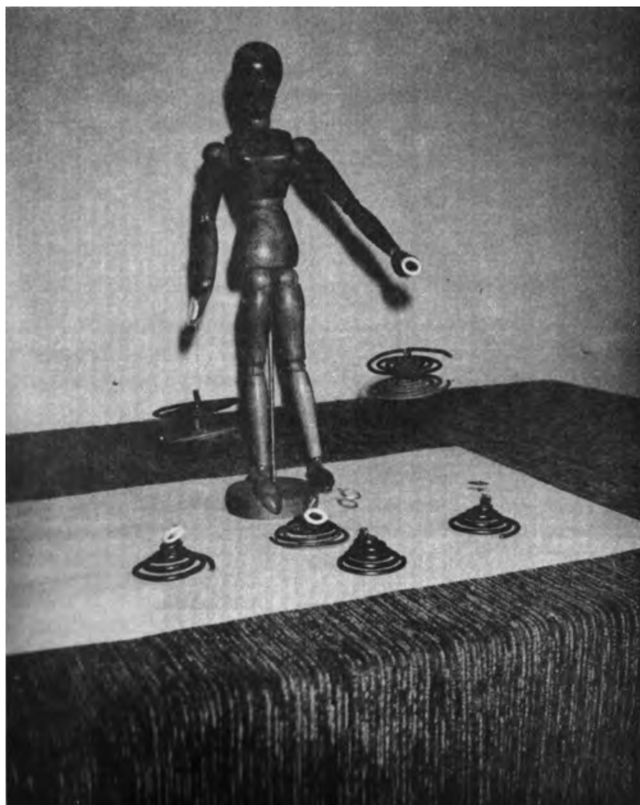
Va fi mai avantajos să-l înlocuim cu o spirală din metal (cupru, de exemplu), formată din cinci spire elicoidale şi suspendată printr-un fir de nailon (gută pentru pescuit).

Şi mai bine, două spirale înfăşurate în sens invers, una sub alta, fără a avea vreun contact electric între ele, reprezintă instrumentul sau „transmițătorul" ideal pentru energiile noastre. El este imaginea moleculei de ADN şi are o dublă eficacitate. Rotațiile sale pozitive, precum şi cele negative sunt folositoare pentru că generează în aer forme eterice dinamice.

Se confecționează din fir de cupru izolat. Spirala inferioară va fi înfăşurată cu fir albastru şi în sens negativ (de la dreapta la stânga, plecând din centru); spirala superioară va fi înfăşurată cu fir roşu şi în sens pozitiv (de la stânga la dreapta, plecând din centru). Ele nu se vor atinge în niciun

punct. Punctele de plecare din centru vor fi legate împreună cu un fir de nailon de lungime variabilă (1 – 1/2 inchi sau 3 cm), terminat printr-un mic inel din material plastic, asemănător celor folosite la perdele.

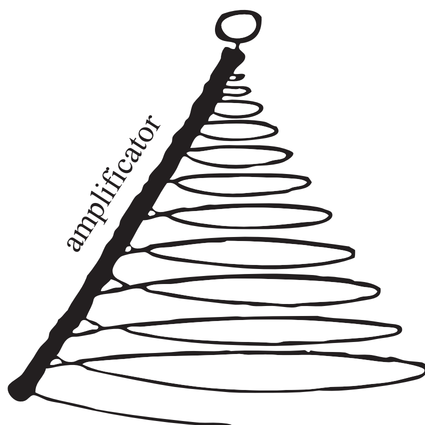
Acest nou „instrument” îl vom denumi „spirala noastră dublă”, cu care vom lucra asupra energiilor.

Tehnică energetică

AMPLIFICATORUL RECTILINIU

Este un „instrument” dintre cele mai eficiente, după cum vom explica în continuare.

Este constituit dintr-un obiect rectiliniu. Această linie dreaptă simbolizează comunicarea de la cauză la efect, de la necreat la creat, ca acțiune şi trecere a influxului de la unul la altul.

De asemenea, este un simbol falic prin care circulă sămânța înspre partener: cercul, inelul. Îi transmite sămânța, energia, ca un canal care se varsă în mare.

Când amplificatorul nostru rectiliniu se roteşte între degetele noastre, el descrie în spațiu un con.

Unirea liniei drepte cu cercul, adică a polului pozitiv cu cel negativ, va da naştere unei forțe creatoare.

Mişcarea de rotație a amplificatorului rectiliniu descrie deci numeroase cercuri, de la un diametru mic la cel mai mare, creând curenți de forțe descendente sau ascendente, în funcție de sensul rotației.

Acestea nu sunt cercuri concentrice închise desenate în spațiu, deoarece nu au fost generate de un cerc mic.

Ele sunt continuarea unei mişcări circulare pornite dintr-un centru, dintr-un *punct* situat între cele trei degete ale mâinii.

Această figură în mişcare este o spirală.

Când creierul lucrează în *Intrapsihism*, declanşarea mişcării giratorii este consecința unui impuls primit de creier. Este răspunsul pozitiv la un gând interogativ.

În cazul în care creierul *devine sensibil la câmpurile energetice* în timpul unei prospecțiuni ale acestor câmpuri, impulsurile primite sunt emise de excesul sau de carențele detectate.

Amplificatorul funcționează deci ca un multiplicator al energiilor *transmise* sau *absorbite*, în funcție de sensul rotației. În *Intrapsihism* funcționează ca *amplificator* al mişcărilor.

Tehnică energetică: metodă de intervenție

Precizăm pentru început că lucrăm asupra energiilor principalelor trei corpuri subtile: corpul eteric, corpul astral, corpul mental. Excludem lucrul direct prin contacte cu

corpul fizic, care rămâne îmbrăcat, şi cu corpurile subtile superioare, care fac parte din trinitatea superioară.

În mod schematic, iată cum arată CELE 7 PLANURI ALE „CASEI” NOASTRE:

Atma	Al şaptelea etaj	
Buddhi	Al şaselea etaj	
Cauzal	Al cincilea etaj	
Mental	Al patrulea etaj	Al patrulea nivel
Astral	Al treilea etaj	Al treilea nivel
Eteric	Al doilea etaj	Al doilea nivel
Fizic	Primul etaj	Primul nivel

Din cauza oboselii psihice şi fizice se produce o acumulare de toxine (deşeuri rezultate din uzura ţesuturilor, din arderea alimentelor) care antrenează un blocaj în circuitele de transmisie a energiei vitale; se acumulează condensări de energie. Este necesar să suprimăm aceste blocaje, aceste baraje, legând „la pământ” energiile nedorite. Există larve eterice, elementali, paraziţi astrali pe care trebuie să-i distrugem sau să-i eliminăm. Se impune o adevărată dezintoxicare energetică.

În timpul tratamentului se produce deseori o uşoară separare a vehiculelor „inferioare” (fizic şi eteric) de corpurile

„superioare” (astral şi mental). Corpul fizic şi cel eteric rămân pe canapea, în timp ce corpurile astral şi mental plutesc uşor pe deasupra; Spiritul poate chiar să hoinărească prin lumea astrală.

Când subiectul deschide ochii, povesteşte fie că a avut senzația unui corp fizic foarte greu lipit de canapea, fie că s-a simțit foarte uşor, fără să fi conştientizat existența corpului fizic; câteodată revine dintr-o lungă călătorie cu sau fără imagine.

Aceste stări diverse induc subiectului calm şi o stare generală de bine. În acest timp, operatorul a putut să elimine liniştit obstacolele, pulsațiile negative sau nedorite şi să le devieze spre pământ, stimulând apoi forțele vitale.

În continuare, a transmis energiile specifice cosmice, telurice şi de altă natură în locurile unde ele lipseau. În felul acesta, el a reechilibrat, a revitalizat, a regenerat învelişurile energetice ale subiectului, restabilind funcțiile normale ale ansamblului organismului fizic, emoțional şi psihic.

Incontestabil, cel care lucrează cu spirala pentru a-şi ajuta semenii se află obligatoriu antrenat într-o spirală spirituală ascensională.

A pune în mişcare puterile gândului înseamnă a acționa asupra energiilor.

Trebuie să ştim că în mod normal mâna dreaptă transmite ceea ce primeşte mâna stângă. Că fața superioară a mâinii

nu captează şi că palma devine activă doar în funcție de starea spiritului. Dorind sănătatea pacientului, în mod pasiv (fără a vrea nimic), căuşul palmelor devine activ.

Astfel acționăm asupra curenților energetici folosind un simbol cosmic, element important în constituirea materiei: SPIRALA. Punem în aplicare mişcări turbionare spiralate energetice. Acestea provoacă o forță evolutivă plecând dintr-un centru atunci când se rotesc orar (pozitiv) şi o forță involutivă cu întoarcere la centru atunci când rotația este antiorară (negativă).

Mişcările spiralate sunt create de rotațiile spiralei noastre duble care formează în aer o spirală spațială conică al cărei vârf central se află între degetul mare şi arătător. Când rotația este pozitivă (de la dreapta la stânga, pornind din centru), ea proiectează în jos fluide care ies din degete şi din chakra aflată în căuşul palmelor; atunci acționează spirala roşie. Când rotația este în sens antiorar, adică negativă, spirala albastră este activă şi atrage, absoarbe energiile de sub ea pentru a le proiecta în căuşul palmelor. Chakra minoră le „înhață”, le primeşte şi le dirijează prin nadi-urile brațelor spre chakra minoră a celeilalte mâini, care le eliberează în direcția unde este nevoie de ele.

Precizări: În mod normal, fără o directivă specială din partea creierului, dreptaciul primeşte energia prin căuşul mâinii stângi şi, după ce o transformă, o restituie prin căuşul mâinii drepte. La stângaci fenomenul este invers.

Corpul este capabil să transforme energiile primite şi face acest lucru prin gând sau prin activitatea creierului. Nu numai că poate modifica şi modula frecvenţele primite, dar se poate folosi de braţe, în mod specific de mâini şi degete, ca de nişte antene receptoare şi emiţătoare, un fel de „walkie-talkie”. Aceste posibilităţi le vom folosi ulterior.

Înainte de orice, trebuie să curăţăm, să degajăm un loc dacă vrem să fie curat, sănătos, dacă vrem ca lumina să poată penetra şi să-şi desăvârşească lucrarea. Apoi vom vedea cum putem să-l amenajăm pentru a-l face mai confortabil şi mai plăcut pentru cei care vor locui acolo.

A. ELIMINAREA

Începem deci printr-o procedură de eliminare. Îi cerem pacientului să se întindă (îmbrăcat) pe partea care îi convine mai mult. Întrucât lucrăm cu corpurile subtile care îmbracă în întregime corpul fizic şi se întrepătrund reciproc, acţionăm asupra părţii posterioare a corpului lucrând pe faţa anterioară. La fel se întâmplă când acţionăm asupra chakrelor care, având rădăcina în coloana vertebrală, se răspândesc în corpul eteric anterior.

Plasaţi apoi mâna stângă cu palma deschisă deasupra pacientului culcat, la aproximativ 10 cm de corp, şi deplasaţi-o lent, pornind de la cap dacă pacientul este culcat pe spate şi de la baza coloanei vertebrale dacă este cu faţa în jos. Mâna dreaptă ţine spirala în P.M. în afara corpului, deasupra „pământului”. Căutaţi un loc în care reacţia neuromusculară provoacă o rotaţie pozitivă a spiralei (de la stânga la dreapta,

în sens orar). Odată găsit locul, mențineți mâna stângă în aceeaşi poziție până când mişcarea giratorie pozitivă a spiralei duble încetează. Cercetați apoi de-a lungul corpului, întorcându-vă chiar la punctul de plecare, în căutarea altor locuri în care apar reacții. Mişcați lent mâna stângă cu palma deschisă la diferite înălțimi față de corp (până la 70 cm).

Efecte

Mâna stângă a întâlnit condensări de energie în cele trei planuri prospectate. Căuşul mâinii (unde se află o chakră minoră) le-a atras, le-a aspirat prin efectul mişcării pozitive a spiralei duble care se roteşte în mâna dreaptă. Aceasta, tot cu palma deschisă pentru a activa chakra minoră, acționează ca o suflantă, proiectând în jos (spre pământ) excedentele de energie captate de căuşul mâinii stângi.

„Norii" de energie care stagnau deasupra anumitor organe formau obstacole, baraje în circulația informațiilor prin cele trei câmpuri vibratorii ale corpului: eteric, astral şi mental. Constituiau baraje în funcționarea normală a organelor fizice.

Din această acțiune de eliminare se obțin multe efecte benefice în planul fiecăruia dintre cele trei niveluri energetice.

În primul care are legături directe cu fizicul, se instalează o stare de calm care atenuează eventualele hiperfuncții organice. Vasele sangvine se relaxează, circulația sangvină şi limfatică se ameliorează, varicele se estompează, dispar congestiile sangvine cauzate de traumatisme; inima se linişteşte. Se produce o acțiune dezinflamatoare de care beneficiază articulațiile, iar durerile dispar imediat.

Calmul a înlocuit excesul de nervozitate şi a ameliorat echilibrul funcțional al sistemului glandular.

Corpul astral (sau corpul dorinței, după unele şcoli), eliberat de blocajele care se scurg în pământ, se va purifica. Se vor putea dezvolta mult mai uşor anumite calități care îl vor îmbogăți. Emoțiile se vor exprima mai liber, participând la o mai bună funcționare a acestor corpuri subtile. Consecința va fi o reglementare a frecvențelor vibratorii celulare şi o consolidare a echilibrului energetic care va ameliora anumite „alergii" şi stările de hiperemotivitate.

Planul mental va fi, şi el, ameliorat printr-o mai bună difuzare a informațiilor. Un spirit „luminos" va țâşni dintre gândurile mai mult sau mai puțin sumbre; vom putea vedea mai bine în noi înşine, se va instala încrederea, Credința va putea germina, favorizând o înălțare spirituală.

B. TONIFICAREA

E posibil să fie nevoie şi de altceva decât curățenia sau puritatea unui loc sănătos, deşi experimentăm o anumită stare de bine când ne aflăm în locul respectiv. Poate că îi lipseşte ceva care ne-ar face viața acolo mai confortabilă, mai plină, mai sigură.

Absența unor asemenea elemente în corpul omului se numeşte carență, slăbiciune; iată de ce este bine să aflăm ce anume lipseşte din casa noastră umană.

Problema e să găsim carențele, dacă ele există, şi să aflăm de ce natură sunt; care sunt energiile care trebuie aduse

corpului fizic şi în ce locuri. Pentru aceasta, deplasați lent spirala dublă în P.M., ținută în mâna dreaptă, la aproximativ douăzeci de centimetri deasupra corpului pacientului. Dacă pacientul este întins cu fața în jos, începeți de la coccis şi urcați spre cap. Dacă pacientul este întins pe spate, începeți de la cap şi coborâți spre picioare.

În timp ce căutați o reacție care va antrena o rotație a spiralei duble, mâna stângă va fi poziționată cu palma deschisă spre pământ. Ea va absorbi energia telurică (de polaritate negativă) dacă spirala dublă începe să se rotească în sens orar, adică pozitiv. În acel moment ea „suflă", astupă găurile (carențele) cu energii de polaritate negativă atrase de căuşul mâinii stângi; energii care sunt „cerute" de partea corpului corespunzătoare poziției spiralei duble. Aşteptați să se oprească rotația (carența respectivă este înlăturată), apoi prospectați tot corpul în căutarea unei reacții care necesită această polaritate.

S-ar putea să fie necesară înlăturarea unei carențe de energie pozitivă. Pentru aceasta, reîncepeți operațiunea, întorcând însă palma stângă spre cer. În cazul în care spirala dublă se roteşte într-un loc oarecare, de la picioare la cap, ea va capta energiile cosmice polarizate pozitiv. Aşteptați întotdeauna ca rotația să înceteze înainte de a căuta un alt loc deficitar în energie.

Efectele acestui aport de energii specifice în locurile potrivite şi în cantitățile precise determinate de timpii de rotație ai spiralei duble vor tonifia, vor fortifica, vor întări cele trei

câmpuri vibratorii care sunt corpurile eteric, astral şi mental. Activitatea acestor planuri va fi activată şi va antrena forţe fizice suplimentare, o întărire a sistemului nervos şi glandular, o stimulare regeneratoare a celulelor, funcţii organice mai stabile şi mai regulate.

În plan emoţional vor lua naştere sau se vor dezvolta noi emoţii benefice; vom trăi mai bine, ne vom simţi mai bine în pielea noastră iar relaţiile cu mediul ambiant se vor îmbunătăţi.

În plan psihic se va dezvolta creativitatea, vor apărea idei noi şi dorinţa de a le realiza. Va creşte Credinţa în ceea ce facem şi, de ce nu, în Cel atotputernic.

Putem însă face mai mult şi mai bine prin această acţiune tonică. Am văzut că putem transmite radiaţii cosmice corpului uman (dar şi animalelor şi plantelor) prin mâna cu palma deschisă spre cer; aceste radiaţii sunt extrem de numeroase şi acoperă diverse frecvenţe. Corpul uman nu acceptă şi nu reclamă decât ceea ce îi este necesar. Ştie să-şi aleagă hrana energetică şi pe cea materială – *cu condiţia să nu i se impună acest lucru*!

Putem să îi cunoaştem nevoile în materie de frecvenţe şi să îl ajutăm în acest sens, filtrându-le pe acelea care îi convin şi excluzându-le pe toate celelalte.

Astfel, dacă frecvenţa culorii galbene este deficitară, vom aşeza o hârtie de culoare galbenă în palma deschisă spre cer a mâinii stângi. Doar frecvenţa „galbenă” va trece şi va fi difuzată în locul convenabil.

Mai mult, aşa cum am văzut în studiul asupra ADN-ului făcut de cercetători, nu este necesar să oferim materie, energia vibratorie a acesteia este suficientă şi are aceleaşi efecte. Prin urmare, dacă în loc de culoare plasăm în palma stângă o plantă selecționată în prealabil prin intrapsihism, vom transmite energia acelei plante către spirala dublă, care o va proiecta acolo unde este nevoie. La fel se procedează în cazul unui metal aflat în deficit, care este „cerut” de corpul fizic. Un medicament oarecare, un element care lipseşte diferitelor corpuri, poate fi administrat sub formă vibratorie. Căuşul palmei stângi îndreptat spre emisia unui sunet, spre radiația unui copac frumos, spre soare, spre un simbol etc. captează energiile degajate şi le poate transmite spiralei duble emițătoare, după ce au fost transformate, modulate, dacă este necesar, la trecerea prin creier.

Din cele expuse anterior vedem că spiralogia este capabilă să ajute oamenii, să-i amelioreze, să-i transforme, totul însă la cererea şi cu consimțământul lor. Nu avem dreptul să intervenim din proprie inițiativă asupra aproapelui dacă el nu ne-o cere (cu excepția unor cazuri excepționale), chiar dacă avem dorința sinceră de a-i „face bine”. La o adică, ştim noi sigur că îi „facem un bine”? Nu avem de unde să ştim!

C. CURĂȚIREA SPECIALĂ

Când acționăm cu spirala dublă deasupra corpului fizic, se poate întâmpla ca aceasta să înceapă să se rotească în sens negativ, adică în sens antiorar. Înseamnă că acolo se află un loc de unde iese un curent de energie, propulsat în aer

ca un vulcan în erupție. Această forță proiectată spre căușul mâinii care ține spirala dublă provoacă o rotație negativă absorbantă. (Aşa cum tirbuşonul se roteşte când este scos din dop.) Această proiecție a energiei, această explozie interioară va întâlni mâna stângă pe care o vom întoarce spre sol pentru a elibera această „pungă” de energii nedorite. Ele ies din corp ca un fuior de fum în spirală. Desigur, această eliminarea este bună. În acest caz, constatăm că nu reținem nimic şi că, încă o dată, împământăm prea plinul de energie. Nu o etalăm şi nu o redistribuim într-o altă parte a corpului.

PENTRU SINE

Putem aplica tehnica spiralei pe noi înşine. Pentru a *procеda la eliminarea energetică din corpul nostru* ne întindem pe spate. Plimbăm mâna stângă deasupra corpului, în căutarea unei reacții. Cu mâna dreaptă în care ținem spirala dublă în P.M. şi care este plasată în afara corpului, aşteptăm apariția unei rotații pozitive care va trimite spre pământ surplusul local de energie.

Dacă spirala dublă se roteşte în sens negativ, ea va aspira energiile telurice „cerute” de locul unde este plasată mâna stângă.

Pentru a ne *tonifica energetic*, deplasăm deasupra corpului spirala dublă ținută în P.M. cu mâna dreaptă, în căutarea unei reacții pozitive, mâna stângă fiind întoarsă cu palma fie spre sol, fie spre cer. Dacă se produce o rotație negativă, aceasta înseamnă o cerere de forțe, telurice când mâna

stângă este întoarsă spre sol, respectiv cosmice dacă este cu palma spre cer. În acest caz, filtrăm vibrațiile pentru metale, culori etc., aşa cum am explicat anterior.

Viteza de rotație, adică puterea spiralei duble, este în funcție de lungimea firului de care este suspendată şi de intensitatea reacției.

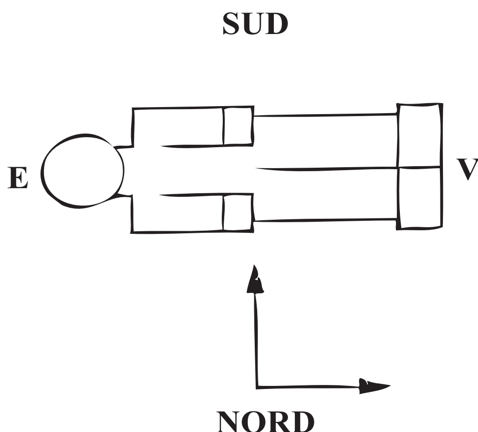
UNDE INTERVENIM?

Când se produce o reacție, e suficient să ne gândim la un organ care se află sub mână sau sub spirala dublă. Dacă reacția încetează înseamnă că acel organ nu este implicat. Ne gândim la un altul aflat în vecinătate; dacă rotația continuă înseamnă că este vorba despre organul la care ne-am gândit.

Din motive de sens al curenților telurici este bine ca, pe cât posibil, picioarele şi corpul subiectului să aibă o anumită orientare; acest lucru nu este însă imperativ.

Poziționarea picioarelor

Eliminare

Cereți subiectului să-şi aleagă poziția.

Piciorul stâng spre SUD trimite energiile telurice excedentare colectate prin aspirația cu mâna stângă în curentul teluric.

Piciorul drept spre VEST trimite energiile astrale excedentare în sensul curentului de Lumină cosmică.

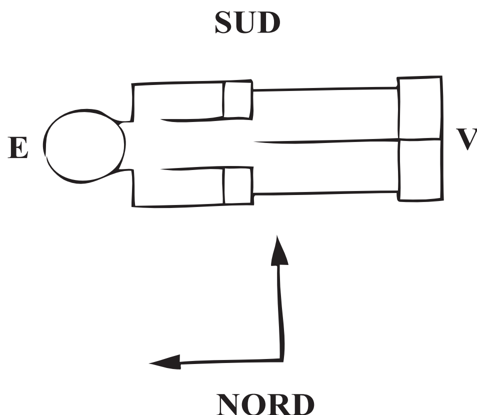
Energia telurică (negativă) pare absorbită de chakra mâinii şi energia astrală (pozitivă), de către degete.

Un exces produce o radiație, o pulsație care pune în mişcare aspiratorul/suflanta care este spirala.

Spirala din mâna dreaptă orientează energiile creând mişcarea şi participă la eliminare prin proiectarea spre pământ.

Membrele noastre şi degetele sunt nişte antene. Ca la un radio, ele pot avea funcții emițătoare şi receptoare. Aceasta este situația în procesul de tonificare

Tonificare

Piciorul stâng spre EST receptează energiile luminoase cosmice; piciorul drept spre SUD aspiră energiile telurice. Aceste energii + şi - sunt antrenate şi apoi proiectate prin mişcarea spiralei spre regiunea din corp unde există carențe. Acolo unde există o carență, o lipsă, un gol se produce o absorbție, fenomen care declanşează mişcarea spiralei. Operatorul stă în picioare, cu fața spre Nord sau spre Est, după cum preferă.

Subiectul este întins, cu capul spre Est sau spre Nord.

Cum ne curățăm?

Nu ne murdărim niciodată, pentru că nu reținem nimic.

Nu ne epuizăm, pentru că nu dăm nimic. Transmitem ceea ce primim.

Când energiile absorbite prin mâna stângă sau aspirate de spirala dublă care se roteşte în sens negativ deasupra corpului sunt trimise spre pământ, ele antrenează, la trecerea prin corpul nostru, energii negative sau corupte.

Când tonificăm şi transferăm energii noi şi curate prin corpul nostru, beneficiem, şi noi, de ele. Aşa se explică de ce operatorul nu oboseşte; dimpotrivă, deseori este într-o formă mai bună după ce efectuează mai multe tratamente!

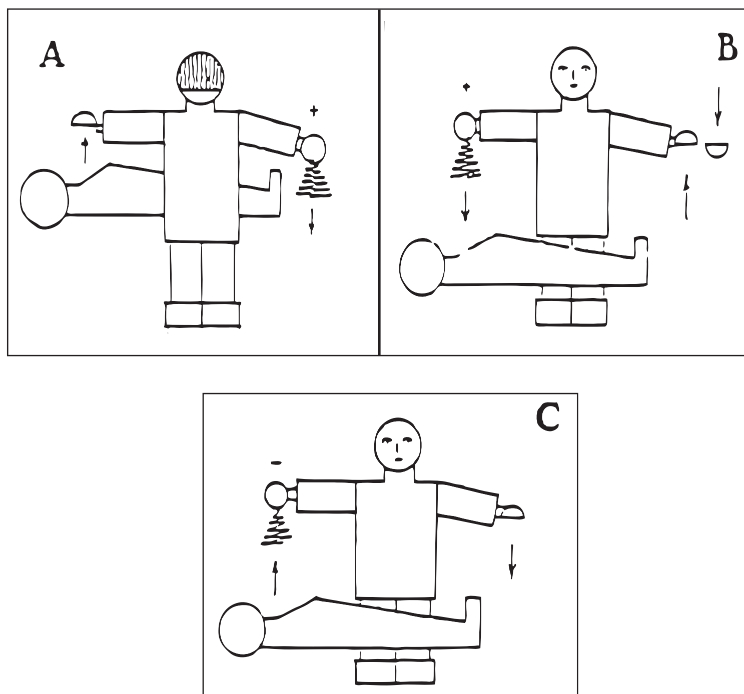
Cât despre protecție, nu ne gândim la aşa ceva. Întrucât operatorul este „în serviciul" altora, în jurul lui se creează şi se dezvoltă un înveliş care îl izolează de toate miasmele, forțele şi intervențiile exterioare. În plus, noi nu suntem singuri, unii ghizi vindecători ne ajută, alții ne protejează în ocupațiile noastre pozitive destinate aproapelui.

TEHNICĂ

SINELE nostru emite gânduri care declanşează activitatea computerului nostru cerebral. Acesta transmite ordinele restructurate în energii care se propagă prin circuite puțin cunoscute spre punctele lor de acțiune.

Elementele din corpul nostru funcționează ca transformator şi totodată schimbător de frecvențe pe o scară foarte extinsă care înglobează toate sistemele noastre, de la cele mai subtile (gândurile, sentimentele) până la schimburile intracelulare fizico-chimice.

Ambianța muzicală este foarte favorabilă intervențiilor energetice. Lăsați muzica să colinde prin spațiu: în felul acesta vibrațiile receptate de operator vor fi dirijate, prin degetele sale, către pacient.

Energetism asupra animalelor şi plantelor

Cele trei Lumi ale planetei noastre sunt actualmente câmpul de evoluție pentru un anumit număr de regnuri diferite ajunse la diverse grade de dezvoltare.

Omul are în comun cu animalele următoarele facultăți: sentiment, mişcare, creştere, reproducere şi percepție senzorială.

Dacă omul complet posedă şapte corpuri, animalele nu au decât trei: fizic, eteric, astral. Spiritul fiecărui animal nu este încă individualizat şi conştient de el însuşi, dar face parte din vehiculul unei entități conştiente; un spirit-grup care aparține unei evoluții diferite. Spiritul-grup domină acțiunile animalelor, în armonie cu legile cosmice. Fiecare rasă de animale are propriul spirit-grup care îi indică ce trebuie să facă pentru a trăi şi a supraviețui.

Din punct de vedere energetic, animalele, mici şi mari, se tratează la fel ca oamenii, fără a mai cerceta planul mental.

Plantele au un corp fizic a cărui viață este întreținută de corpul eteric. Unele plante posedă o mică parte din corpul astral inferior, ceea ce explică senzațiile sau emoțiile resimțite şi detectate ştiințific prin experiențe de laborator.

O acțiune asupra corpului lor eteric le vindecă bolile, favorizează sănătatea şi le poate activa dezvoltarea.

Întrucât plantele nu se pot mişca (pentru a se hrăni) şi nici nu-şi pot exprima nevoile, le putem chestiona prin intrapsihism. Exemplu: nevoie de lumină, de apă, de îngrăşăminte (care anume?), de schimbare a locului etc.

Puterile mâinilor în intervențiile noastre

Lucrând asupra energiilor, folosim chakra minoră situată în căuşul palmelor. Când în cadrul unui tratament energetic intervine activitatea cerebrală, chakrele mâinilor îşi modifică rotația şi devin sediul emisiilor şi recepțiilor de energii turbionare spiralate. Ele au deci o dublă acțiune.

Frecvențele vibratorii pe care funcționează corespund unor funcții sau calități psihice precise care interferează şi se modulează. Împreună cu alte chakre, ele reglează funcțiile organice prin intermediul sistemului nervos şi al secrețiilor glandulare.

Frecvențele care corespund culorilor sunt în raport cu senzațiile şi sentimentele, deci cu gândurile care le motivează sau ale căror consecințe sunt.

Fig. 1:
În poziție de receptivitate, căuşul palmei drepte trebuie să fie îndreptat spre cer, iar gândul cerebral să fie în poziția solicitată. Viteza de rotație a chakrei se accentuează, ea „aspiră” forțele cosmice care sunt necesare şi care vin sub

formă de spirală pentru a percuta şi a intra în centrul chakrei. Exemplu: poziția mâinilor lui Buddha, a yoghinilor, a preotului care se roagă cu brațele întinse, palmele deschise spre cer şi privirea îndreptată în aceeaşi direcție.

În atitudinea cerebrală emițătoare, căuşul uneia dintre palme poate fi:

Fig. 2:
a) *îndreptat spre înainte*, ceea ce înseamnă dominație care determină supunerea (Hitler, jurământul, experiența cu taurii...). (Fig. 2) Emisia radiației care însoțeşte acest gest poate fi modificată, modulată, suprimând anumite frecvențe, frânându-le sau intensificându-le.

Cele două mâini deschise îndreptate spre înainte pot avea un efect de stopare (oprire) sau de radiație (binecuvântare), indiferent de azimut;

b) *îndreptat în jos*: spre ceva viu – reprezintă intervenția asupra „vieții" în general: plante, animale, oameni, tot ce este viu.

Radiația corespunzătoare gândului emis iese din chakră sub formă de spirală, răsucindu-se în sens orar (ca un tirbuşon care pătrunde într-un dop), şi se propagă în linie dreaptă în direcția indicată de palma deschisă, la o distanță nedefinită...

În atitudinea cerebrală receptoare, sensul de rotație al chakrei se inversează, aceasta absorbind frecvențele de radiație corespunzătoare reglajului cerebral.

Organe omologe

RAPORTURI ANATOMO-OMOLOGE

Aşa cum am văzut, există legături care unesc între ele locuri geografice ale corpului, din aceasta rezultând corespondențe. În virtutea spuselor „Ce este sus este la fel cu ce este jos şi ce este jos este la fel cu ce este sus”, avem următoarele:

Gură	= Orificiul urogenital (vagin)
Creier	= Intestine
Clitoris	= Limbă
Gland (penis)	= Limbă
Glande mamare	= Ovare
Glande mucipare ale organelor genitale	= Glande salivare
Glanda tiroidă	= Ovare – Testicule
Laringe	= Uter – Prostată
Buza superioară	= Perineu
Bărbie (barbă)	= Pubis (pilozitate)
Orificiu nazal	= Rect
Plămâni	= Rinichi
Ochi	= Degete de la picioare (aici se întâlnesc acei „ochi de potârniche”, monturile dureroase când le îndepărtăm)
Obraz	= Fese

Etc. Lista rămâne deschisă!

Precizări

Consider util să vă reamintesc că până acum v-am învățat două tehnici diferite; spun asta pentru că v-am auzit deseori confundându-le sau grupându-le sub aceeaşi denumire.

Când căutați răspunsuri la întrebări, faceți „INTRAPSIHISM". Când interveniți asupra unei persoane care se află în fața voastră în corpurile ei subtile, practicați „ENERGETISMUL".

Se poate ca în cursul unui tratament să vă puneți întrebări pentru a dirija o altă persoană – şi atunci faceți „INTRAPSIHISM". Când tratați la distanță, departe de persoana respectivă, interveniți prin intermediul gândului şi declanşați un proces de vindecare. Este un şir de gânduri active condensate în astral şi îndreptate în direcția acelei persoane. Acest şir de gânduri continuă să acționeze singur, independent de voi, fără alte intervenții, până la epuizarea forțelor puse în mişcare. Aceasta presupune că ați atins un anumit grad de dezvoltare – şi atunci faceți „psihoenergetică".

Creierul nostru, nu trebuie să uităm, are numeroase posibilități şi noi încercăm să dezvoltăm altele. Creierul nu doar că secretă o cantitate mare de gânduri care sunt ele însele puternice, dar este capabil să acționeze, să dirijeze şi să modifice diferitele energii din corpul nostru fizic. De asemenea, poate să recepteze, să se sensibilizeze şi să se acordeze pe diverse frecvențe. Este „Centrul de Comandă", turnul nostru de control!

Indivizii dotați cu al doilea văz percep aura, efluviile colorate care înconjoară corpul fizic sub efectul gândurilor şi al sentimentelor. Chakrele, aceşti centri turbionari de forțe cunoscuți încă din antichitate, funcționează pe diferite frecvențe în raport cu culorile. Radiațiile pe care le emitem prin extremitățile noastre sunt acum parțial puse în evidență prin „efectul Kirlian”.

Munca pe care o facem cu „mâinile goale” este destul de complexă; să încercăm să clarificăm puțin. Mai întâi „activitățile noastre psihice”.

Ne putem exprima gândurile şi sentimentele cu mâinile, cu degetele în care ținem un creion sau o pensulă deasupra unei foi de hârtie. Animați de sistemul nostru neuromuscular, sub conducerea unei părți din creier... trasăm figuri pe care am învățat să le interpretăm. Aceasta este o manifestare cerebrală activă.

Dacă în loc de creion sau pensulă ținem între degete o spirală şi avem o atitudine cerebrală de aşteptare, de pasivitate, suntem deconectați de grijile cotidiene, spirala va traduce prin acelaşi proces gândurile noastre, mai exact ceea ce creierul nostru va resimți.

Fenomenul are loc într-un mod incoerent, într-un limbaj pe care nu suntem obişnuiți să-l înțelegem. Unii elevi spun la începutul cursurilor... pot să-i spun ce vreau spiralei mele, eu o fac să se pună în mişcare! ... Este evident că exact asta nu trebuie să faceți.

Ştim cum să căutăm anomaliile energetice care pot deranja şi perturba curenţii care circulă în mod obişnuit prin corpurile noastre subtile, prin şi în jurul corpului nostru fizic.

Trebuie să ştim că prin acţiunea gândurilor noastre putem declanşa mai multe sau mai puţine energii prin palme şi prin extremităţile degetelor. Aceste energii au frecvenţe foarte diferite, deci culori diferite, în funcţie de calitatea gândurilor pe care le emitem. La fel, trebuie să mai ştim că acei curenţi care traversează mâinile sau degetele murdare trec prin filtre care îi diminuează sau îi transformă.

Să respectăm deci calitatea energiilor pe care suntem puşi să le transmitem. Ele pot fi rezultatul gândurilor noastre la care se adaugă sentimentele şi dorinţa noastră de a ajuta. Nu putem da decât ce avem şi ce suntem. Acest fapt explică în parte diferenţele de rezultate în funcţie de operator.

Să ne reamintim că acţionăm asupra primelor trei corpuri subtile ale omului şi că încercăm să-l percepem în totalitatea sa prin acţiunea gândurilor noastre dirijate sau nu. Ştim că ştiinţa spirituală antropozofică, dar şi alte învăţături ezoterice sau iniţiatice descriu şapte corpuri care intră în alcătuirea Omului Total.

Dacă am putea vedea cu ochii spiritului forţele cosmice şi animice pe care le manipulăm, cred că am asista la derularea unui film minunat în culori de nedescris.

Simbolul nostru spiralogic

Eu l-am creat ca urmare a unei revelații, în care am văzut două spirale albe care se rotesc invers una față de cealaltă, dar într-un context specific şi diferit de structura moleculei de ADN.

De fapt, este vizualizarea unei spirale elicoidale albe, care se roteşte în sens pozitiv şi coboară lent din cer, întâlnind o a doua spirală elicoidală albă, care se roteşte în sens negativ, ieşind din pământ şi înălțându-se spre cea dintâi. Vârfurile lor fuzionează; mişcarea lor continuă până la joncțiunea celor două centre, de unde țâşneşte o lumină de un alb orbitor. Spiralele sunt percepute ca două triunghiuri care se unesc şi formează steaua cu şase brațe a lui Solomon.

Acest simbol care mi s-a revelat este altceva decât o stea cu şase brațe, întrucât ESTE VIU, VORBEŞTE!

Dacă îl privim mai atent, vedem că unul dintre triunghiuri este plasat în fața celuilalt, de exemplu cel cu vârful în sus. Continuând să observăm, îl vedem estompându-se şi apărând la locul său, în fața triunghiului cu vârful în jos. Cel cu vârful în sus dispare în spatele lui, pentru a reapărea după câteva clipe. Nu trebuie să credem că este o iluzie optică, întrucât două sau trei „stele” identice prezintă acelaşi efect în acelaşi timp. Este un fenomen sincron. Constatăm că cele două forțe prezente în acest simbol sunt în permanență active în mod separat în unitatea lor.

Această mişcare de du-te-vino nu este aceeaşi pentru toţi la un moment dat. Este un limbaj, o informaţie personală transmisă de... ? Poate că ne vom face o idee în timpul acestui curs.

În mod simbolic, spirala elicoidală sau triunghiul cu vârful în jos reprezintă apa care cade fertilizând pământul; cel care urcă, adică triunghiul cu vârful în sus, reprezintă focul din care se înalţă flăcări şi fum.

Reunirea acestor forţe reprezintă principiul creaţiei prin contopirea elementelor complementare. Este comuniunea pozitivului, cifra 1, care se alătură negativului, cifra 2, pentru a crea lucruri noi, cifra 3. Este unirea bărbatului cu femeia; Spiritul care coboară în materie şi în... Maria pentru a o fecunda.

Cele două triunghiuri formează o stea cu şase braţe. Nu este o întâmplare că în astrologie Casa a Şasea este cea a Fecioarei, principiul mamei. Este latura creştină a acestei stele. Este un limbaj pe care cred că l-am descifrat parţial şi i-am înţeles mesajele care ne sunt destinate, pentru a ne ajuta să ne punem în slujba aproapelui: aşadar, simbolul nostru este înainte de toate o hexagramă, dar diferă în sensul că este activ pentru noi. Ne transmite în plus mesajele la care ne-am referit, forţe cosmice pozitive şi forţe negative (cu polaritatea respectivă). Ele sunt adaptate nevoilor pentru care ni se cere rezolvarea, în funcţie de terapia pe care o adoptăm.

Difuzarea energiilor care ne sunt astfel transmise se face prin vibraţiile antenelor acordate pe polarităţile respective;

aceste antene, conectate la centru, apar între triunghiuri. Antenele drepte, rectilinii emit radiații de polaritate pozitivă, iar antenele ondulate trimit radiații de polaritate negativă. Aceste emisii de radiații nu sunt continue, ci alternative, modulate în funcție de ritmul, cadența pe care o observăm în deplasarea triunghiurilor ele însele polarizate.

Radiațiile spirituale sunt prezente în cazul chivotului care se compune dintr-o cutie cu pereți de sticlă (custodele) în care se află anafura sfințită. Radiația spirituală se degajă sub forma unui anumit număr de fire care radiază în jurul custodelui, un fir drept alternând cu unul ondulat. Acelaşi principiu ca în cazul emisiei de unde!

Simbolul nostru spiralogic

Utilizarea simbolului spiralian

Aspectul său de „MESAGER” este un far care proiectează o lumină modulată în noaptea subconştientului nostru. Este un limbaj articulat de „Ghidul” care ne ajută când manipulăm energiile în scopul echilibrării sau al regenerării.

În faza A, când am găsit un loc activ, privim simbolul nostru spiralian.

Dacă mâna noastră se află aproape de corp, iar triunghiul pe care îl vedem primul are vârful în jos, suntem în locul potrivit. Continuăm să observăm steaua. Dacă apare triunghiul cu vârful în sus, acesta cere ridicarea mâinii. O ridicăm lent până la ultimul câmp perceput şi o menținem aşa până în momentul în care vedem apărând triunghiul cu vârful în jos, semn că trebuie să coborâm mâna.

Ne oprim când nu mai percepem nicio reacție; extragem doar surplusul de energie. Forțând, riscăm să slăbim această parte organică.

Această acțiune de eliminare este personalizată, atât pentru pacient, cât şi pentru operator. Un alt pacient sau un alt operator vor declanşa un tratament diferit.

În faza B, când tonificăm, privim simbolul de îndată ce într-un anumit loc există o solicitare. Dacă ne apare triunghiul cu vârful în jos, ni se cere să aplicăm forțe telurice (vârful în jos, forțe negative); când percepem triunghiul cu

vârful în sus, întoarcem mâna receptoare spre cer şi primim forțe cosmice (pozitive).

Acționând astfel transmitem *alternativ* cele două energii „Mai mult” şi „Mai puțin” pe frecvența propice fiecărei persoane. Acest aport dinamic este mai complet şi mai bogat decât dacă am lucra fără stea. Prin această manieră de operare nu riscăm să saturăm *încontinuu* o singură energie într-un anumit loc.

Intervenții la mare distanță

Prima metodă

În transferul energiilor la mare distanță nu este vorba, cred, de energii biologice ca acelea asupra cărora lucrăm în energetism, ci de alt tip de energii.

Mai întâi, în lucrul la mare distanță folosim undele gândului care sunt energii psihice. Ele se propagă în mediul astral care ne înconjoară şi care este corpul astral al pământului. Acolo nu există distanță, nici rezistență materială care trebuie învinsă. Transmisia se face imediat şi fără pierdere de energie.

În această manieră de intervenție nu este vorba de transport cantitativ de energie; iată de ce este necesar ca în locul vizat să existe o rezervă de energie cât de mică. Emisia noastră nu face decât să declanşeze ceea ce există în stare latentă. Este aidoma efectului unui catalizator, o repunere în mişcare, un impuls, o trezire.

Pentru a efectua această intervenție, modul meu de operare este următorul. Folosesc fie un martor material: fotografie (nu neapărat recentă), fire de păr, ceva scris de persoana respectivă, un obiect care îi aparține/i-a aparținut sau pur şi simplu numele şi prenumele ei.

Privesc martorul şi mă gândesc la acea persoană. Plasez spirala dublă deasupra martorului şi, în acord cu starea mea pozitivă de bine, ea se roteşte pozitiv. Îmi mențin gândul asupra persoanei atât timp cât am o reacție pozitivă. Când rotațiile încetează (prima dată după aproximativ şapte minute, apoi mai repede), nu mai insist deloc. Putem repeta această intervenție, dar nu înainte de a întreba dacă ne este permis!

Operând în acest mod, putem transmite una sau mai multe sugestii. Exemplu: sunteți sănătos... vă simțiți bine în pielea dumneavoastră... dormiți bine... aveți o digestie foarte bună... munca pe care o faceți vă place... etc. Întotdeauna afirmații pozitive, niciodată vreo aluzie la ceva negativ. Exemplu: nu mai suferiți... aveți un apetit mai bun... etc.

Atenție: Nu folosiți sugestii care ar contraveni voinței cuiva, ci doar sugestii în sensul a ceea ce doreşte persoana. De exemplu, nu-l dezgustați de tutun pe un fumător care nu vă cere să-l ajutați să se debaraseze de acest viciu.

Solenoizii

Există o altă metodă pentru a acționa la distanță asupra unui corp viu; se aplică unei părți detaşate din corpul respectiv o „forță" sau o „constrângere"; se pot folosi fire de păr,

unghii, sânge, salivă, un frotiu, păr de animal, o frunză, care nu sunt complet detaşate de originea lor. Subzistă o legătură invizibilă între aceste părți şi entitatea din care fac parte. Se ştie că oamenii rău intenționați pot acționa la distanță folosind aceste produse. Fără să ştim, putem provoca arsuri anale unui sugar dacă obişnuim să-i ardem materiile fecale. Trebuie să mai ştim că o fotografie păstrează amprenta a ceea ce reprezintă şi că amprenta este legată în mod subtil de subiectul fotografiei.

Dacă supunem timp îndelungat un astfel de martor la o radiație de o proveniență oarecare, ea poate modifica rata vibratorie a respectivului subiect.

Printre alte aplicații ale acestor raporturi de fluide putem utiliza minicâmpurile electromagnetice create de solenoizi de mici dimensiuni.

În acest caz se folosesc solenoizi dintr-un fir oarecare de cupru, cu 5 sau 7 spire care *nu se ating* şi cu un diametru de aproximativ 2 cm. Ei seamănă cu mici bobine înfăşurate fie în sens orar, şi atunci sunt pozitive, fie în sens antiorar, caz în care sunt considerate negative. Putem folosi conductor electric de culoare roşie pentru solenoidul pozitiv şi de culoare albastră pentru cel negativ.

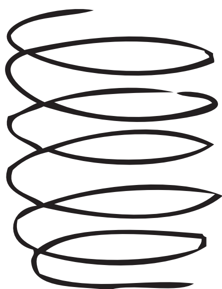
Dispuşi vertical, aceşti solenoizi sunt străbătuți de un curent teluric slab şi degajă un minicâmp magnetic. Dacă îi plasăm pe un martor de genul celor descrişi mai sus, câmpurile lor magnetice pot fi transmise subiectului pe care îl

reprezintă martorul. Prin metoda pe care o cunoaştem bine, Intrapsihismul, putem afla dacă avem şanse să acţionăm convenabil şi cum anume.

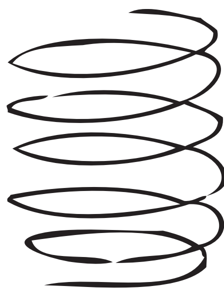
Am cunoscut un preot misionar radiestezist care spunea că făcuse un „spital" în camera sa. Am văzut o cutie de carton cu despărţituri în care pusese fotografii de identitate acoperite cu solenoizi. Supraveghea tratamentele şi le ajusta în fiecare zi – spunea el, cu succes!

Lista modalităţilor de influenţare rămâne deschisă!

Solenoid negativ

Solenoid pozitiv

Misterele flăcării

Când ceva arde, au loc două evenimente:

a) se produce lumină care se degajă şi care este un element spiritual, aparţinând unei alte lumi (este frontiera între lumea materială şi lumea spirituală);

b) se produce fum care se degajă prin combustia materiei; este el însuşi materie moleculară disociată, mai uşoară decât aerul, care se ridică spre cer.

De fiecare dată când există un foc, avem deci două aspecte. Aşa se explică de ce în tradiția inițiatică focul a fost întotdeauna considerat ca o frontieră între două stări. E ca şi cum ar exista o alianță între planurile inferioare şi cele superioare, ca şi cum s-ar fi creat o punte care devine o cale către spirit.

Aşadar, flacăra este simultan producătoare de materie, întrucât generează fum, şi producătoare de spirit, prin lumina căreia îi dă naştere. Ea este imaginea spiritului şi a transcendenței, sufletul focului. Este simbolul purificării, al iluminării şi al iubirii spirituale.

Lumina nu se vede. Ce se vede este materia care arde în flacără. Lumina este invizibilă. Ea nu este vizibilă decât prin efectul asupra materiei. O rază de lumină într-un loc întunecat nu se vede decât prin firele de praf care plutesc în aer.

Înțelegem acum că, dacă vrem ca o dorință să se împlinească, este bine să o scriem pe hârtie şi să o ardem, arzând astfel dorința. Mesajul scris trece în astral şi ajunge în planurile invizibile. Acolo se află direct pe drumul spre inteligențele din planurile superioare, care îl primesc şi îi dau curs aşa cum cred ele că este util.

Prin ardere, fiecare esență de lemn dezvoltă radiații vibratorii diferite. În funcție de mesajul care este emis, este

posibil să-l transmitem mult mai precis inteligențelor cărora le este destinat, folosind radiațiile potrivite.

Flacăra nu se descompune. Poate polua aerul, pământul şi apa; nu însă şi flacăra, care nu poate fi alterată, focul se stinge înainte de a se perverti. El nu poate fi pervertit; este principiul integrității, al incoruptibilității. Se multiplică fără a se diminua. Flacăra unei lumânări poate aprinde mari cantități de materie fără ca prin aceasta să se diminueze. În mod simbolic, ea este un semn al multiplicării şi al infinității, al universalității, întotdeauna egală cu ea însăşi.

Există un foc interior, focul subtil care poate ieşi prin mâini. Este o energie care vine din interiorul nostru şi pe care am învățat să o folosim.

Ce ştim despre flacără ne ajută să înțelegem mai bine incinerarea, dar şi mica flacără care nu se stinge niciodată în locaşurile de cult.

Iată de ce recomand acum prezența unei flăcări în locul în care „spiralăm", şi când încercăm să rezolvăm în mod eficient problemele care ni se pun, şi când lucrăm asupra energiilor. Ştim acum că în ambianța în care ne aflăm se creează o punte cu planurile superioare. De jos în sus şi de sus în jos se stabilesc legături de forțe psihice care ne sunt puse la dispoziție.

Cred că este bine să colorăm lumina care ne vine de la această flacără. Roşul pare foarte indicat, pentru că este în armonie cu spiritul de ajutorare şi dragoste care ne animă în ceea ce facem.

Fie ca flacăra Credinței în ceea ce faceți şi în Cel căruia îi datorăm totul să vă strălucească mereu în inimă şi să nu se stingă niciodată! În ce mă priveşte, voi face în aşa fel încât să vă ajut ca acest lucru să se îndeplinească... dacă şi voi doriți!

Putem varia culoarea flăcării în funcție de tipul de ocupații şi în relație cu ghizii noştri de Lumină. Consultați efectele şi relațiile cu culorile studiate într-un capitol special.

Spirala elicoidală verticală

Un alt mijloc de a acționa benefic la distanță

În stare de repaus, în jurul spirelor spiralei se formează un flux de forțe care constituie o spirală energetică invizibilă ce se roteşte în jurul axei sale în sensul înfăşurării (de la centru spre margine). Frecvența vibratorie a acestei spirale energetice poate fi modificată, de exemplu printr-o culoare aşezată sub ea. Spirala fizică este deci un focar energetic care poate impregna ceea ce se află în interior, dedesubt. Dacă este vorba de o parte a unui corp viu, energia spiraliană se scurge spre acesta.

Spirala cu înfăşurare dextrogiră (de la stânga la dreapta plecând din centru) creează o spirală energetică de polaritate pozitivă (+).

Spirala cu înfăşurare levogiră (de la dreapta la stânga plecând din centru) creează o spirală energetică de polaritate negativă (-).

În plan ezoteric, spirala elicoidală verticală evocă o forță. Ea este emanația, extinderea, dezvoltarea, rotația creativă. În egală măsură, ea reprezintă călătoria pe care sufletul defunctului o întreprinde după moarte, până la destinația finală.

Aşadar, putem confecționa o spirală elicoidală din fir de cupru (cuprul nu este indispensabil – orice metal este la fel de bun) cu 3, 5, 7, 12 spire de un diametru oarecare (3 sau 10 cm). Ea va acționa prin radiație asupra obiectului care va fi aşezat sub ea. Putem intercala o culoare, o plantă, un produs oarecare ales în concordanță cu martorul. Controlul se face prin intrapsihism, la fel şi durata aplicației. Este o acțiune comparabilă cu aceea a solenoizilor, deşi puțin diferită. Verificați prin intrapsihism.

Centrii noştri energetici şi vindecarea

Vindecarea este un act de iubire față de cei care suferă şi totodată reprezintă perceperea unei dizarmonii. Aceasta poate avea drept cauză profundă karma, dar şi cauze externe. Cele mai multe boli au însă ca punct de plecare centrii psihici care sunt, în majoritatea cazurilor, apatici sau hiperstimulați. Activitatea corectă a centrilor este absolut indispensabilă pentru exprimarea armonioasă a corpului fizic.

Este util să cunoaştem exact calitățile centrilor şi relațiile lor reciproce cu ansamblul organelor din corpul fizic.

Există o relație strânsă între sănătatea fizică, armonia spirituală şi centrii psihici.

Când omul a ajuns la un anumit grad de evoluție spirituală şi dacă este îndemnat prin fire spre vindecarea semenilor, el îşi poate folosi centrii după cum doreşte; în funcție de tratamentul vizat, poate face acest lucru folosind gândul, ochii, cuvântul, mâinile. Pentru a realiza acest tratament, o persoană trebuie să fie capabilă să-şi unească sufletul, creierul, inima şi mâinile. Forțele care se scurg prin mâinile sau prin degetele sale vin din centrii splinei şi inimii.

Vindecarea se poate face şi cu ajutorul radiațiilor. În acest caz, terapeutul trebuie să-şi unească sufletul, creierul, inima şi sfera aurică. Mâinile nu mai sunt necesare. Aura este cea care va opera vindecările.

Vindecătorul ocult trebuie să-şi cunoască foarte bine centrii şi să cunoască la fel de bine centrii bolnavului. Centrul bolnav este receptiv grație centrului corespunzător din corpul vindecătorului.

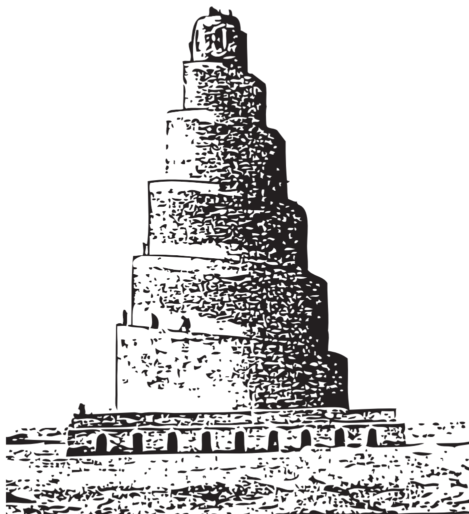
Pentru a acționa, trebuie să-şi însuşească substanța eterică cosmică (prana solară), apoi să-i dirijeze forța către centrul interesat.

Cercetarea trebuie făcută cu iubire şi mai ales fără intervenția voinței atunci când trimitem energie în regiunea bolnavă. Apoi toată energia astfel concentrată este scoasă în afara corpului.

Această purificare precede întotdeauna cealaltă parte a tratamentului, în care nu mai este vorba de purificarea sau curățarea locului bolnav, ci de vitalizarea organelor lezate prin repunerea în activitate a părții corespunzătoare din corpul eteric.

Tehnica spiralogică se aplică perfect acestor principii, raționalizând şi controlând toate aceste etape de armonizare.

DRUMUL VIEȚII NOASTRE ESTE UN TRASEU ÎN SPIRALĂ

Spirala mistică a lui Jill Purce

„A sluji" înseamnă a înainta; să fim neobosiți
în slujba aproapelui. Atunci ne vom ridica
din ce în ce mai repede pe spirele a căror lungime
se scurtează cu fiecare tur.

Reflecții asupra spiralei vieții noastre

La fel ca vechiul zeu Ianus, spirala are două fețe, ca tot ce alcătuieşte lumea noastră aici, pe pământ. Să părăsim aspectul exoteric pentru a medita doar asupra laturii ezoterice sau mistice.

Dacă intrăm în templul nostru interior, avem senzația verticalității întregii noastre existențe. Ne regăsim fără încetare în situații mereu aceleaşi, obositoare prin familiaritatea lor, atât timp cât nu le-am materializat în lumina precedentelor „reveniri”.

Itinerarul călătoriei noastre, de la plecare până în punctul în care ne aflăm, toate aceste paliere succesive sunt imaginea unei spirale. Cu cât stăpânim mai bine evenimentele, cu atât mai abruptă e panta spiralei şi cu cât urcăm, cu atât riscăm să cădem mai de sus; acest fapt ne dă măsura maturității noastre.

Spirala pe care o parcurgem în cursul vieții este un mijloc de a ne compara cu ceea ce am fost şi de a evalua cum ne-am schimbat față de la ultima dată când ne-am aflat într-o situație similară.

Să analizăm mişcarea de flux şi reflux pe care o descriem când parcurgem o spiră. Începem prin a avansa urcând pe prima parte a spirei, înaintăm spre încercări şi, de ce nu, spre cei apropiați pentru a da; gândul nostru zboară deseori

în căutarea unui răspuns. În a doua parte a spirei ne întoarcem şi adunăm roadele experiențelor noastre pe care le stocăm într-un etaj aflat mai sus... şi le semănăm din nou la începutul unei alte spire.

Suntem implicați în această spirală ascendentă nu pentru a fi slujiți, ci *pentru a sluji*; urcând, ne repunem în discuție la fiecare tur de spiră prin această mişcare de flux şi reflux la care... suntem supuşi şi care ne face de fiecare dată să mai urcăm cu un grad. Spirala noastră personală nu este statică, ci dinamică; ea se răsuceşte ca un şurub fără sfârşit, propulsându-ne inevitabil spre înălțimile cosmice, în aflarea Cunoaşterii. A acelei cunoaşteri care ia naştere din descoperirea pe parcursul drumului a încercărilor, a învățăturii care rezultă din acceptarea adevărului.

Astrologie ezoterică (rezumat)

Învățătura mistică despre formarea sistemului solar este în concordanță cu teoria nebuloasei care spune că din masa centrală a Soarelui au fost proiectate inele pentru a forma succesiv diferitele planete. Existența lor are o rațiune spirituală şi o explicație materială.

Sistemul solar, în întregul său, poate fi considerat corpul lui Dumnezeu, iar planetele, organele acestui corp animat de viața Sa, mişcându-se prin forța Sa, în acord cu voința Sa.

Fiecare planetă vizibilă este încarnarea unei importante inteligențe spirituale superioare care este ministrul lui Dumnezeu în departamentul Regatului divin în care Ea se

află. Ea se străduieşte să dea curs voinţei Sale şi urmăreşte *Binele suprem în cel mai înalt grad*, fără să ia în considerare răul temporar.

Aceste Spirite Planetare exercită o influenţă specifică asupra fiinţelor care evoluează pe planeta care le personifică, dar au influenţă şi asupra fiinţelor care evoluează pe alte planete, în raport cu dezvoltarea atinsă de aceste fiinţe.

Cu cât o fiinţă se află mai jos pe scara evoluţiei, cu atât influenţele planetare sunt mai puternice; dimpotrivă, cu cât o fiinţă este mai elevată, inteligentă şi individualizată, cu atât îşi va putea alege mai bine viaţa şi va fi mai puţin influenţată de vibraţiile stelare.

Este clar că Soarele este încarnarea celei mai înalte inteligenţe din sistemul nostru solar. La începutul fazei actuale a evoluţiei noastre, toate fiinţele care sunt acum în afara Soarelui erau în interiorul lui, dar nu toate au putut continua să vibreze la o scară aşa de mare: au pierdut teren, s-au cristalizat şi, cu timpul, au devenit un impediment pentru celelalte fiinţe mai avansate. Au început să se cristalizeze la poli, unde mişcarea este mai lentă; însă, încetul cu încetul, greutatea lor a crescut şi au coborât până la ecuator, unde mişcarea este mai rapidă, iar forţa centrifugă le-a proiectat în afara Soarelui.

Mai târziu, alte fiinţe nu s-au putut menţine la rata mişcării vibratorii; şi ele au pierdut teren şi au fost proiectate la distanţa adecvată pentru ca vibraţiile solare să le poată comunica mişcarea necesară dezvoltării lor.

Spiritele cele mai avansate au rămas cel mai mult pe Soare.

Pentru a evita orice neînțelegere, este bine să menționăm că Jupiter, cu enorma sa masă de substanță încinsă, a fost proiectat în afara Soarelui, pentru că locuitorii săi ajunseseră la un grad de dezvoltare foarte ridicat pentru care aveau nevoie atât de vibrații înalte, cât şi de o mişcare independentă. Jupiter este deci, în anumite privințe, o excepție de la regulă, un caz în care o lege este înlocuită cu o altă lege, inferioară.

În încheiere, vom spune din nou că planetele sistemului nostru solar sunt încarnarea vizibilă a celor Şapte Spirite din fața Tronului lui Dumnezeu: Soarele. Aceste Mari Spirite pot exercita o influență asupra noastră, ființele umane, în funcție de stadiul nostru de individualizare. Dacă acționăm în armonie cu legile Binelui, ne ridicăm deasupra tuturor celorlalte legi şi devenim propria noastră lege, colaboratorii lui Dumnezeu, ajutoarele naturii. Este un privilegiu al nostru, dar tot a noastră va fi pierderea dacă nu facem eforturi să trăim în conformitate cu posibilitățile noastre cele mai înalte. Aşadar, să ne străduim să dobândim cunoştințe pentru a putea face acest lucru.

Zodiacul – Cifrele arabe corespund succesiunii lunilor. (1 ianuarie etc.)

În ordinea imaginilor, desenele reprezintă:

Soarele:	personalitatea subiectului;
Luna:	mentalitatea, psihismul;
Mercur:	intelectul;
Venus:	dragostea;
Marte:	energia;
Jupiter:	şansa;
Saturn:	reflecția;
Uranus:	neprevăzutul;
Neptun:	intuiția;
Pluto:	instinctele.

Angeologie

„Dacă ei (Îngerii) urcă la cer, fac asta pentru a duce cu ei rugăciunile noastre; dacă Îngerii coboară, ne aduc darurile lui Dumnezeu.” (23)

O cunoaştere minimală a angeologiei este deci primordială dacă vrem să obţinem ajutorul lor preţios în rugăciunile noastre. Veţi găsi aici un tabel al arborelui Sefiroţilor, care rezumă locul pe care îl ocupă diversele *Coruri Îngereşti*. Ierarhia Angelică este împărţită în *nouă* coruri principale, dirijate de un Ambasador.

Folosirea cu justeţe a numelor lui Dumnezeu este de mare importanţă, căci numele divine nu sunt spuse în van. *Fiecare sunet* manifestă o *energie specifică*, o figură sonoră dată care intră în rezonanţă cu una dintre cele zece coarde. Tradiţia kabbalistică a determinat numele a şaptezeci şi doi de Îngeri care, împărţiţi în grupe de câte opt, formează cele nouă coruri angelice.

Aceste şaptezeci şi două de nume care reprezintă ca vibraţie cele şaptezeci şi două de forme de energie divină care ne sunt puse la dispoziţie au, aşadar, o putere specifică.

OMUL TOTAL

VEHICULE	FORMAREA CORPURILOR	IERARHII	PERIOADĂ şi LOC AL NAŞTERII
ATMA	„GERMENUL” acestui CORP a fost TREZIT de →	TRONURI	Pe vechiul SATURN
BUDDHI	„GERMENUL” format şi TREZIT de →	HERUVIMI	Pe vechiul SOARE
CAUZAL sau MANAS	„GERMENUL” format şi TREZIT de →	SERAFIMI	Pe vechea LUNĂ
EU	SUPERIOR sau SPIRITUAL de →	SERAFIMI	Pe veche LUNĂ
	INFERIOR sau EGO de →	PUTERILE (ELOHIMII) şi ARHEII	Pe TERRA la începutul ATLANTIDEI
MENTAL	CORPUL se dezvoltă în a V-a noastră RASĂ ACTUALĂ		TERRA fizică
ASTRAL	CORPUL a fost dezvoltat în timpul celei de-a IV-a RASE A ATLANŢILOR	Formată de ARHEI	Vechea LUNĂ
ETERIC	GERMEN format şi TREZIT, DEZVOLTAT în timpul celei de-a III-a RASE LEMURIENE de →	ARHANGHELI	Pe vechiul SOARE
FIZIC	GERMEN format, DEZVOLTAT în timpul întregii perioade LEMURIENE (a III-a RASĂ şi începutul celei de-a IV-a) de →	TRONURI şi ARHEI	Vechiul SATURN
ANIMAL	GERMEN format de →	HERUVIMI	Vechiul SOARE

După R. STEINER, „Les hiérarchies spirituelles”, Ed. 90, Rue d’Assas, Paris

Ierarhiile

A SE VEDEA OMUL TOTAL

Lumea elementară:

Gnomii:	spiritele rădăcinilor;
Ondinele:	spiritele apei;
Silfidele:	spiritele căldurii aerului;
Salamandrele:	spiritele focului.

A Treia Ierarhie:

Îngeri: (Trimişii, Fiii Vieţii) Spirite de clarobscur. Se manifestă în sfera Lunii.

Arhangheli: Spirite ale focului, guvernează îngerii. Se manifestă în sfera planetei Venus. Ghidează Comunităţi, triburi, popoare.

Arhei: (Prototipuri) Spirite ale Timpului, ale Personalităţii. Eoni. Se manifestă în sfera planetei Mercur. Trăiesc şi acţionează cu şi în EUL gânditor. Arheul găseşte în germenul nostru fizic punctul de sprijin al conştiinţei „umane” pe care a dobândit-o pe Saturn, aşa cum arhanghelul îl găseşte pe Soare în germenul nostru eteric şi îngerul îl găseşte pe Lună în germenul nostru astral. Arheul a utilizat pe Saturn substanţa Tronurilor pentru a-şi realiza stadiul uman.

A doua Ierarhie:

Puteri: (Exousia sau Potentați) Spirite ale Formei. Sfera lor este Soarele – Reprezintă Elohimii.

Virtuți: (Dynamis sau Vigori) Spirite ale Mişcării. Sfera lor este pe Marte. I-au ajutat pe îngerii de pe Lună să-şi obțină conştiința. Primesc de la Spiritele Înțelepciunii planul de coordonare în care introduc activitatea. O pun în acțiune şi o trec Spiritelor Formei care o vor condensa în operele pe care le creează. Introduc dinamism în ceea ce îngerii au primit înaintea sacrificiului Heruvimilor.

Stăpâniri: (Hyriote sau Domniile) Spirite ale Înțelepciunii. Sfera lor este Jupiter. Colaborează şi coordonează impulsurile pe care prima Ierarhie le inspiră şi pe care, la rândul lor, le vor încredința spiritelor mişcării (Dynamis).

Prima Ierarhie:

Este caracterizată prin: Puritate, inaccesibilă oricărui principiu de degradare, dotată cu o Sfințenie transcendentală, se bucură de contemplarea permanentă a lui Dumnezeu.

Tronuri: (Scaune) Spirite ale Voinței. Sfera lor este Saturn. S-au oferit pentru a fi prima substanță originară.

Heruvimi: Spirite ale Armoniei. Acordează mişcările planetelor unele cu altele pentru a uni într-un sistem perfect armonizat impulsurile lor specifice.

Serafimi: Spirite ale Iubirii Universale. Primesc de la Divinitate scopurile care stau la baza creației fiecăruia dintre sistemele cosmice, asigurând legăturile dintre ele. Pe pământ li se poate ghici prezența în fulgere.

Sefiroții şi centrii (chakrele)

Kabbala: acest cuvânt are mai multe semnificații. O reținem pe cea mai utilizată şi anume aceea de „tradiție". Se spune că originea Kabbalei ar fi evreiască. Este vorba desigur de forma ei actuală, întrucât, în esență, Kabbala îşi are originea în vechiul Egipt şi chiar în îndepărtatele tradiții indo-ariene. Este un sistem metafizic axat în special pe creație. Tratează relațiile omului cu Cauza inițială, precum şi cu puterile şi forțele Universului.

Fundamentele gândirii kabbalistice constau în explicarea creației ca reprezentând o serie de emancipări sau de concentrări ale puterii divine. Modul în care aceste emanații şi-au făcut apariția a dat naştere unui arhetip format din trei stâlpi, care sunt Sushumna nadi, înconjurat de Ida şi Pingala.

Din neant au apărut zece sfere ca un fulger infinit. Aceste sfere turbionare sau emanații poartă numele de Sefiroți.

Fiecare Sefirot se află în legătură cu un Centru psihic uman. Există trei Sefiroţi superior divini, KETHER, HOCHMA şi BINAH, urmaţi de şapte Sefiroţi inferiori care formează cele şapte zile ale creaţiei.

În corpul uman, Sefiroţii sunt reprezentaţi de chakre.

În aceşti centri psihici nu există nimic static, totul se află într-o perpetuă mişcare. Energiile sunt supuse unui ritm care nu se opreşte niciodată. Centrii psihici (chakrele) şi Sefiroţii sunt sub influenţa puternică a planetelor.

Corespondenţe în cazul omului obişnuit:

Chakra Coroană este influenţată de Pluto;
Chakra Frontală este influenţată de Venus;
Chakra Laringiană este influenţată de Pământ;
Chakra Cardiacă este influenţată de Soare;
Chakra Solară este influenţată de Marte;
Chakra Sacrală este influenţată de Uranus;
Chakra Coccigiană este influenţată de Pluto.

La discipolul avansat ordinea este diferită.

Primul Sefirot este KETHER. El se raportează la Centrul Universal din care emană toţi ceilalţi centri. Planeta care îi este asociată este SIRIUS. Kether sugerează centrul Coroană.

Al doilea Sefirot este HOCKMAH care emană din Kether. El se află în vârful stâlpului drept, „Stâlpul iertării”. Are polaritate masculină în raport cu Kether, care sintetizează cele două polarităţi.

Al treilea Sefirot, BINAH, emană din Hockmah. Este feminin şi se află în vârful stâlpului stâng, numit „Rigoare”. Este sfera lui Saturn.

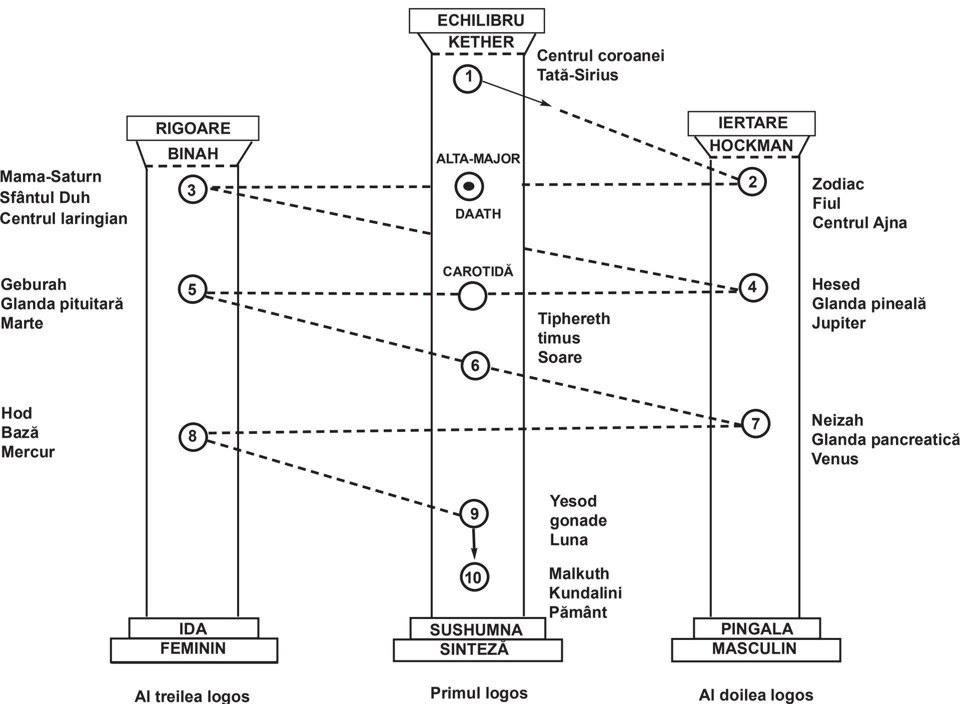
Al patrulea Sefirot, HESED, se află pe stâlpul masculin şi corespunde glandei pineale. Planeta care îl guvernează este Jupiter.

Al cincilea Sefirot, GEBURAH, feminin, este simbolizat de glanda hipofiză; este sfera lui Marte.

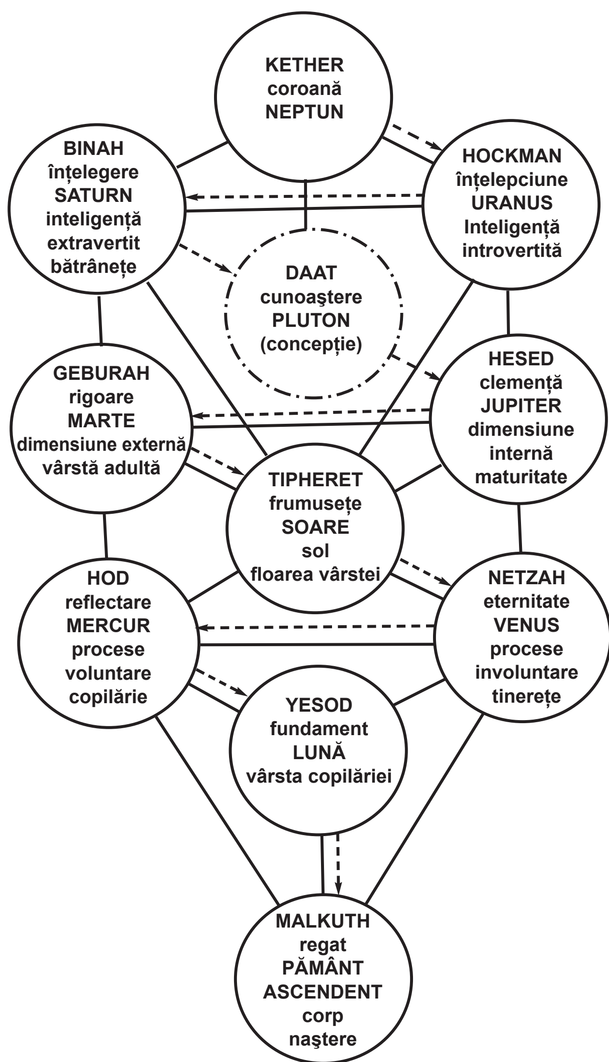
Al şaselea Sefirot, TIPHERET, se află pe stâlpul central. Este identificat cu centrul Cardiac şi este în acord cu planeta Soare.

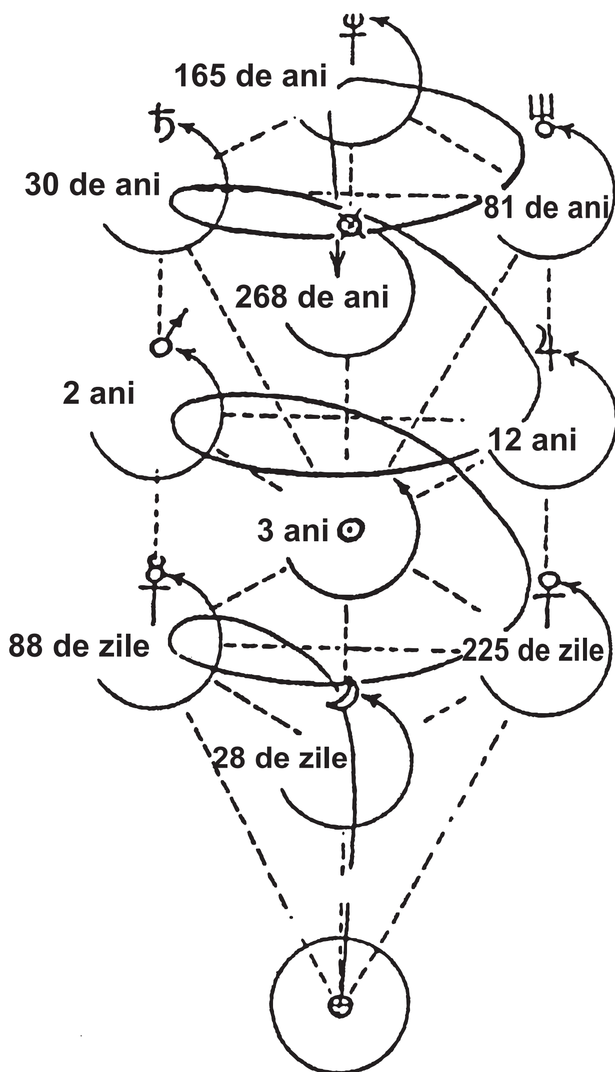
Sefiroții cei mai elevați, în număr de trei, reprezintă în om prototipul spiritului divin.

Astfel, coloana din mijloc reprezintă calea inițiatică pe care merge Omul drept; cea din stânga reprezintă datoria, cea din dreapta, iertarea.

Tabel ipotetic al glandelor endocrine şi al Sefiroţilor

KETHER
coroană
NEPTUN
BINAH
înțelegere
SATURN
inteligență
extravertit
bătrânețe
HOCKMAN
înțelepciune
URANUS
Inteligență
introvertită
DAAT
cunoaştere
PLUTON
(concepție)
GEBURAH
rigoare
MARTE
dimensiune externă
vârstă adultă
HESED
clemență
JUPITER
dimensiune
internă
maturitate
TIPHERET
frumusețe
SOARE
sol
floarea vârstei
HOD
reflectare
MERCUR
procese
voluntare
copilărie
NETZAH
eternitate
VENUS
procese
involuntare
tinerețe
YESOD
fundament
LUNĂ
vârsta copilăriei
MALKUTH
regat
PĂMÂNT
ASCENDENT
corp
naştere

165 de ani
30 de ani
81 de ani
268 de ani
2 ani
12 ani
3 ani
88 de zile
225 de zile
28 de zile

Cei trei Sefiroți de mijloc (Hesed, Geburah şi Tipheret) reprezintă Sufletul sau Sinele superior al omului.

Cei patru Sefiroți care urmează formează personalitatea. Al şaptelea Sefirot, NEIZAH, este masculin, corespunde pancreasului şi plexului solar şi este guvernat de Venus.

Al optulea Sefirot, HOD, planeta Mercur, în relație cu centrul Sacral, polaritate feminină.

Al noulea Sefirot, YESOD, în raport cu Luna.

Al zecilea Sefirot, MALKOUTH, sfera Pământului: Oamenii.

Între cei trei Sefiroți superiori şi ceilalți Sefiroți ai arborelui se află ceea ce kabbaliştii numesc un abis care separă microcosmosul de macrocosmos sau în termeni mai simpli, omul de Dumnezeul său. În acest abis se află deseori un Sefirot invizibil numit DAATH, care ar putea fi puntea ce uneşte personalitatea umană cu divinul prin intermediul centrului Alta-Major şi a unui centru situat în cerebel.

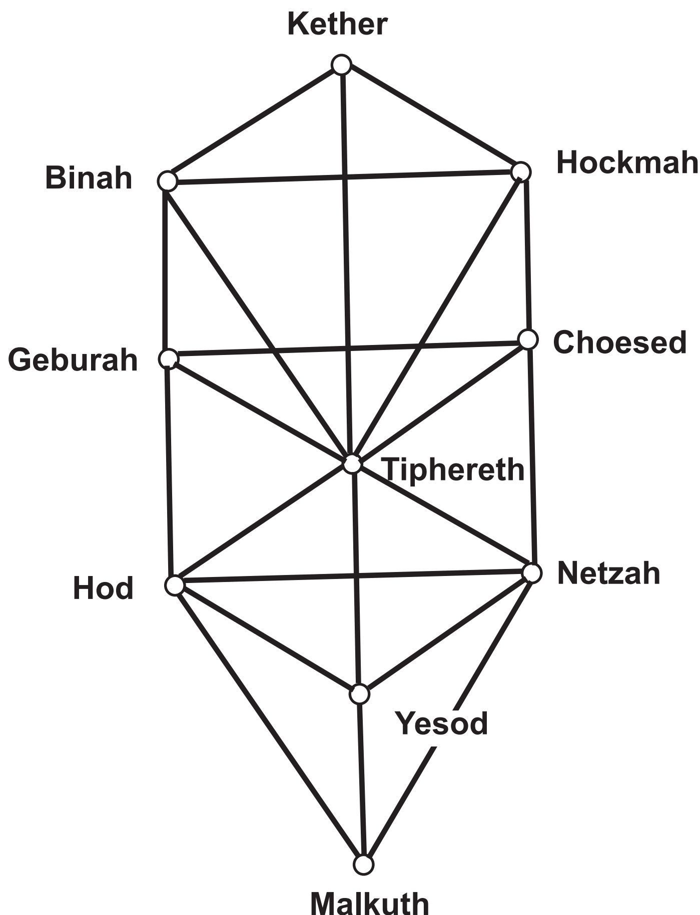
„Daath, misteriosul, invizibilul Sefirot, care nu este niciodată marcat pe arborele kabbalistic, este asociat, în sistemul occidental, cu baza gâtului, punctul unde şira spinării întâlneşte craniul, punct în care a avut loc dezvoltarea creierului la primii noştri strămoşi." Este un lucru foarte important şi poate reprezenta o cheie. Textele Kabbalei menționează apoi şapte Sefiroți care reprezintă cele şapte zile ale creației şi care ar fi manifestarea vizibilă şi concretă a celor şapte centri psihici.

Alta-Major are toate şansele să fie Daath şi noi ştim că Alta-Major este exteriorizată prin glanda carotidă care se află în bulbul rahidian. La om există trei glande majore care la discipol formează un triunghi alcătuit din glandele pineală, pituitară şi tiroidă; în cazul unui adept, tiroida este înlocuită de glanda carotidă (controlată de Alta-Major). Aşa se explică de ce Sefirotul Daath nu apare în diagrame; el rămâne invizibil întrucât apariția lui este târzie.

Pentru mai multe informații, consultați cartea „Les Chakras” de Michel Coquet.

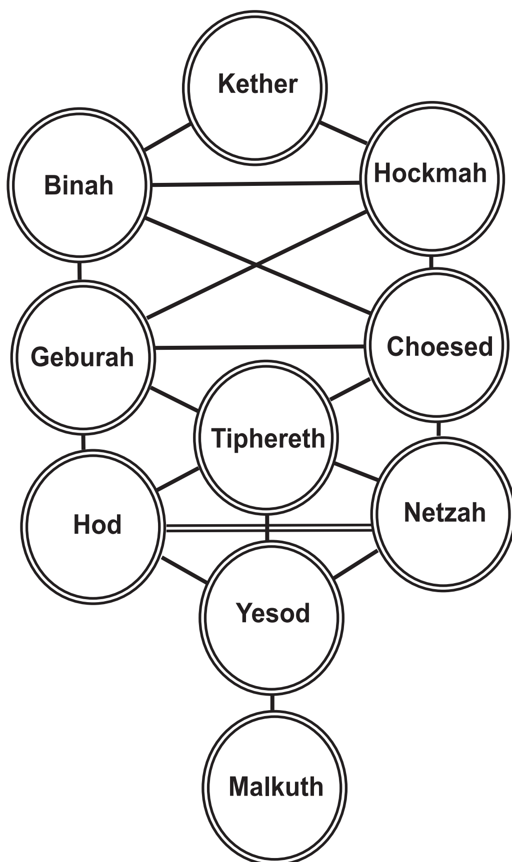
1. CEI ZECE SEFIROȚI

Cei zece Sefiroți sau „centri ale forțelor cosmice" sunt deseori reprezentați prin trei triunghiuri suprapuse, primul fiind cu vârful în sus, celelalte două, cu vârful în jos. Al zecelea Sefirot este plasat singur: este Malkuth (Pământul).

Arborele Sefiroţilor

Cele trei vârfuri din stânga, reunite printr-o linie, reprezintă coloana pozitivă a Templului, Jakim. Este coloana rigorii (Mercur, Marte şi Saturn). Cele trei vârfuri din dreapta, unite printr-o linie, reprezintă coloana negativă, Bohaz. Este coloana iertării (Zodiac, Jupiter şi Venus). Soarele este plasat în vârful de jos al triunghiului central şi Luna, în cel al triunghiului inferior.

IERARHIILE CEREŞTI

Sefiroți	Corespondențe	Ambasadori	Coruri Îngereşti după Denys
Kether (Coroană)	Primul Motor	Metatron	Serafimi
Hockmah (Înțelepciune)	Zodiac	Raziel	Heruvimi
Binah (Inteligență)	Sfera lui Saturn	Tsaphkiel Cassiel	Tronuri
Choesed (Iertare)	Sfera lui Jupiter	Tsadkiel Zachariel	Dominații
Geburah (Forță)	Sfera lui Marte	Samuel	Puteri
Tiphereth (Frumusețe)	Sfera Soarelui	Mihail	Virtuți
Netzah (Victorie)	Sfera lui Venus	Aniel	Principate
Hod (Glorie)	Sfera lui Mercur	Rafael	Arhangheli
Yesod (Fundament)	Sfera Lunii	Gabriel	Îngeri
Malkuth (Regat)	Sfera Pământului	Sandalphon (şi Iisus Hristos)	Oameni

Puterea numărului 12 reprezintă emanația spirituală activă cea mai înaltă din Univers, iar cifra 7 transformă această putere în forțe concrete şi creatoare care lucrează în planul fizic.

Cum să lucrăm cu puterile cosmice

O veche maximă latină spune aşa: „Roagă-te şi munceşte". Rugăciunea şi munca se contopesc în aceeaşi realitate.

„Tatăl Nostru" este rugăciunea perfectă şi cea mai puternică pe care o are tradiția creştină. Rostită înainte de a începe lucrarea noastră energetică, ea aduce triplului nostru Spirit o mai bună înțelegere a structurii sale septuple şi îi permite să lucreze mult mai eficient asupra diverselor vehicule. (Pentru mai multe detalii, consultați *Les-Sens-Ciel*, vol. 1, nr. 1, primăvara anului 1985.)

Adevărul este că Omul nu se poate uni cu Dumnezeul său şi nu poate intra în legătură cu ființele spirituale ale lumii superioare dacă în el există contradicție, opoziție şi sfidare. Resentimentul față de cineva este un păcat al corpului eteric care este sediul memoriei. Cel care iartă ofensele şterge astfel orice urmă de antagonism şi evită ca aceste resentimente să fie transferate după moarte corpului său astral, antrenând astfel serioase suferințe în purgatoriu. Se spune că „rugăciunea este metoda cea mai eficientă pentru dezvoltarea sufletului". „Ea este pentru suflet ceea ce respirația este pentru corp."

Acestea fiind spuse, înainte de a începe o lucrare energetică e bine ca, în fața pacientului, operatorul să se reculeagă în rugăciune, oricât de scurtă ar fi ea. Aceasta se va face fie cu un pendul „psi" (o singură spirală), fie cu balansierul ADN cu spirală dublă; sau fără pendul (mână sau braț, după caz).

Operatorul stă în picioare, cu picioarele în echer (orientate pe cât posibil), în fața subiectului care a solicitat o reechilibrare energetică.

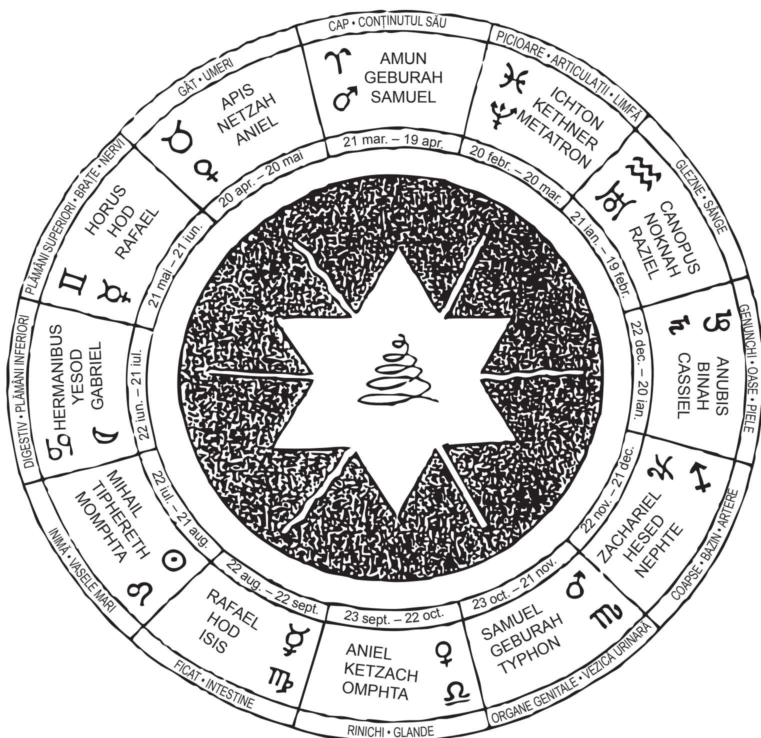
Presupunând că este născut sub semnul Berbecului, el se află sub influența vibratorie 1. a geniului zodiacal AMUN; 2. a Sefirotului GEBURAH; 3. a ambasadorului planetar SAMUEL (corpul fizic al lui Marte, guvernatorul Berbecului).

În prima fază a eliminării căutați o reacție, apoi priviți roata zodiacală, în special sectorul Berbec, precum şi cele trei nume ale forțelor cosmice care acționează în acest semn zodiacal. Numiți-le în gând şi cereți-le ajutorul. Continuați, evacuând excesul de energie. În funcție de partea corpului asupra căreia lucrați, puteți solicita entitățile cosmice care sunt în special legate de acea parte a corpului. Astfel, dacă există o reacție deasupra plămânilor, privim şi ne gândim la una dintre cele trei entități responsabile, Horus, Hod sau Rafael. Una singură începe să intervină... apoi, deseori, toate trei. Este deci posibil să urmărim intervenția ghizilor de lumină pe măsură ce investigăm corpul omenesc. Această colaborare cu ei este mai eficientă, îmbogățeşte şi tonifică subiectul şi operatorul.

În faza de tonificare vom opera în acelaşi mod, în acord cu energiile creatoare.

Toate acestea *reprezintă doar un mod de abordare* a ceea ce poate face operatorul. Există şi alte metode care pot fi dezvoltate. Ele nu pot fi învățate de la alții, pot doar să germineze în spiritul celui care străbate „spirala sa ascendentă" şi frecventează seminariile noastre.

ZODIACUL ENERGIILOR CEREŞTI

RELAȚIA SEMNELOR ZODIACALE
CU CORPUL UMAN ŞI CU GENIILE ZODIACALE

MARTE ♂	♈	**Berbec**	**Capul şi conținutul său**	**AMUN**	**Re b**
VENUS ♀	♉	**Taur**	**Gâtul şi conținutul său. Umeri**	**APIS**	**Mi b**
MERCUR ☿	♊	**Gemeni**	**Jumătatea superioară a plămânilor. Brațe**	**HORUS**	**Fa #**
LUNĂ ☽	♋	**Rac**	**Restul plămânilor. Sâni.**	**HERMANUBIS**	**La b**
			Tubul digestiv sub diafragmă		
SOARE ☉	♌	**Leu**	**Inimă. Vasele mari**	**MOMPHTA**	**La #**
MERCUR ☿	♍	**Fecioară**	**Intestine**	**ISIS**	**Do**
VENUS ♀	♎	**Balanță**	**Rinichi**	**OMPHTA**	**Re**
MARTE ♂	♏	**Scorpion**	**Organe genitale. Vezică urinară**	**TYPHON**	**Mi**
JUPITER ♃	♐	**Săgetător**	**Coapse. Bazin. Artere**	**NEPHTE**	**Fa**
SATURN ♄	♑	**Capricorn**	**Genunchi. Piele. Oase**	**ANUBIS**	**Sol**
URANUS ♅	♒	**Vărsător**	**Glezne. Sânge**	**CANOPUS**	**La**
NEPTUN ♆	♓	**Peşti**	**Picioare. Limfă. Articulații**	**ICHTON**	**Si**

INFLUENȚE FIZIOLOGICE ŞI PATOLOGICE ALE PLANETELOR ŞI AMBASADORII LOR

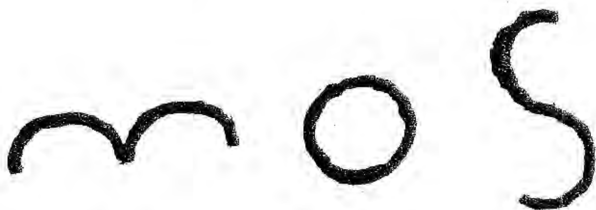
SOARE ☉	Sistem circulator sangvin. Forță vitală. Tonicitate. Iritații	MIHAIL	La #
LUNĂ ☽	Viața de nutriție (marele simpatic) care priveşte toate sistemele organice. Stare acută. Hiperemie	GABRIEL	Sol #
MARTE ♂	Sistem nervos encefalic şi cerebrospinal. Organele capului. Sistem genito-urinar şi renal. Astenie	SAMUEL	Mi
MERCUR ☿	Inervație gastrointestinală şi pulmonară. Nervi. Membre superioare	RAFAEL	Do
JUPITER ♃	Sisteme musculare. Vase sangvine. Membre inferioare	ZAKARIEL	Fa
VENUS ♀	Sistem glandular, renal şi hepatic	ANIEL	Re
SATURN ♄	Piele. Oase. Sânge şi compoziția sa. Astenie. Slăbiciune organică. Cronicitate	CASSIEL	Sol
URANUS ♅	Mental, psihism, boli imprevizibile	RAZIEL	La
NEPTUN ♆	Măduva spinării, creier, subconştient, toxicitate	METATRON	Si

PERIOADE ZODIACALE – METALE – CULORI – PIETRE PREȚIOASE

♈	Berbec	21 martie – 20 aprilie	Fier	Roşu	Rubin, hematit, jasp roşu
♉	Taur	21 aprilie – 20 mai	Cupru	Galben	Topaz auriu, coral, smarald
♊	Gemeni	21 mai – 21 iunie	Mercur	Violet	Cristal, carbuncul, acvamarin
♋	Rac	22 iunie – 21 iulie	Argint	Verde	Smarald, piatra lunii
♌	Leu	22 iulie – 21 august	Aur	Oranj	Rubin, sardonix, ambră
♍	Fecioară	22 aug. – 22 sept.	Mercur	Violet	Jasp roz, turcoaz, zirconiu
♎	Balanță	23 sept. – 22 oct.	Cupru	Galben	Opal, diamant
♏	Scorpion	23 oct. – 21 noi.	Fier	Roşu	Agat, granat, topaz
♐	Săgetător	22 noi. – 21 dec.	Staniu	Purpuriu	Ametist
♑	Capricorn	22 dec. – 20 ian.	Plumb	Albastru	Onix alb şi negru, beril, jais
♒	Vărsător	21 ian. – 19 febr.	Plumb	Indigo	Safir albastru
♓	Peşti	20 febr. – 20 mar.	Staniu	Indigo	Diamant, jad

AMBASADORII PLANETARI AI ZILELOR

☉	**Soare**	**Duminică**	**Oranj**	**Pietre galbene şi aurii**
☽	**Lună**	**Luni**	**Alb**	**Perle şi toate pietrele albe**
♂	**Marte**	**Marți**	**Roşu**	**Rubin şi pietre roşii**
☿	**Mercur**	**Miercuri**	**Violet**	**Turcoaz, safir şi pietre albastre**
♃	**Jupiter**	**Joi**	**Purpuriu**	**Ametist şi pietre violet**
♀	**Venus**	**Vineri**	**Verde**	**Smarald şi pietre verzi**
♄	**Saturn**	**Sâmbătă**	**Negru**	**Diamant şi pietre negre**

În lumile invizibile există tot felul de ființe care se află la niveluri de evoluție diferite. Unele dintre ele sunt grupate pe afinități şi lucrează pe planuri bine precizate în organizarea cosmică.

Trebuie să ştim că lucrarea anumitor grupuri nu este întotdeauna favorabilă evoluției noastre. (Ascultați cele două casete ale lui Rafael Payeur intitulate „Les voix qui nous parlent" – *Vocile care ne vorbesc.*)

Dacă vom contacta Ființele invizibile, este bine să ştim cu cine avem de-a face; putem judeca acest lucru după sfaturile pe care ni le dau.

Conducătorul Ghizilor vindecători este arhanghelul Rafael. Printre aceşti ghizi care se află în Devachan, primul cer, a doua parte a lumii astrale, există un grup de care suntem legați şi cu care avem afinități; el este în mod special destinat lucrărilor noastre şi întotdeauna disponibil la chemarea noastră. Lui ne adresăm atunci când cerem fie răspunsuri, fie energii.

Când eu am creat prin inspirație simbolul nostru, hexagrama, nu ştiam că este o emanație a grupului nostru de vindecători.

De fapt, un ghid vindecător nu cunoaşte tot, el este specializat într-un anumit domeniu. Este deci logic ca în funcție de ceea ce cerem sau de ceea ce energizăm să existe un ghid diferit care se ocupă de noi. Deseori, îl întreb dacă îmi poate răspunde sau mă poate ajuta în cazul unui răspuns negativ, îl rog să-l cheme pe cel pe care îl consideră potrivit.

Ştim că simbolul nostru ne transmite curenți spiralieni bipolari, cosmici şi telurici, prin întâlnirea a două forțe spiraliene complementare (+ şi –) şi că aceşti curenți sunt difuzați prin antenele polarizate. Acest simbol ne transmite totodată informații.

Actualmente suntem în măsură să cunoaştem mai bine în ce context operăm şi ştim că noi comunicăm prin intermediul centrului M.O.S.

Acestui centru cosmic îi cerem să ne răspundă la întrebări, să ne trimită şi să coordoneze energiile pe care le manevrăm, să ne informeze asupra modului de operare; toate acestea au loc prin „canalul" flăcării care ne leagă de el.

Prin meditație şi fixarea simbolului intrăm în M.O.S. pentru a lua forțele de regenerare, pentru a primi un impuls care ne înalță purificându-ne, aşa cum ne purificăm prin tratamentele energetice.

Centrul Mişcării Originare Spiraliene (M.O.S.) poate fi un releu pentru cei mai avansați din punct de vedere spiritual care doresc să contacteze Ființe aflate pe un plan mai înalt; ei vor afla cum să-l facă să funcționeze.

Mi-au parvenit informații suplimentare despre Centrul Cosmic pe care eu îl numesc Mişcarea Originară Spiraliană, denumire care corespunde destul de bine cu activitatea pe care o desfăşoară la cererea noastră.

Precizările care vă vor fi oferite vă vor permite să reflectați şi să meditați asupra modului în care intervenim fie asupra energiilor, fie prin răspunsurile care ne sunt transmise.

Acest Centru este format din roata zodiacală, cele douăsprezece semne zodiacale. Fiecare semn este în acord vibratoriu cu o constelație care poartă acelaşi nume şi este guvernat de trei Ființe spirituale. Acestea sunt:

- un geniu zodiacal;
- un Sefirot din Arborele Sefirotic;
- un ambasador planetar.

Aceste Ființe de Lumină împrăştie energiile cu care ELE sunt încărcate şi fac acest lucru pe toate planurile: fizic/eteric, emoțional/astral, psihic/mental.

Deoarece fiecare persoană este născută sub unul dintre cele douăsprezece semne zodiacale, rezultă că avem în mod obligatoriu Ghizi vindecători în armonie vibratorie cu fiecare dintre consultanții noştri.

Simbolul acestui Centru care mi-a fost transmis materializează perfect aceste douăsprezece forțe cosmice complexe. De fapt, avem cele trei vârfuri ale fiecăruia dintre cele două triunghiuri care sunt asamblate şi care radiază în şase

direcţii, alternate cu trei antene care transmit energii de polaritate pozitivă, şi alte trei care transmit energii de polaritate negativă. Aceasta înseamnă alţi şase curenţi care măresc la douăsprezece radiaţiile materializării terestre a M.O.S.

Numele de Mişcare Originară Spiraliană sugerat mie are un sens ezoteric ce mi-a fost revelat de curând. Primele trei litere care îl compun, M.O.S., îşi au originea în „O", care este un cerc. Dovada? Dacă desfacem inelul de la un portchei, „O" devine un semicerc care reprezintă chiar litera „M"; răsucim un semicerc – pe verticală vedem litera „S".

Aşadar, Centrul nostru Cosmic este cuprins în totalitate în „O"!

Iată de ce îi rog pe cei din cercul meu de prieteni din M.O.S. să mă ajute!

Aceste energii îmbracă deci toate fiinţele vii de pe planeta noastră, fapt care explică rezultatele pozitive obţinute cu majoritatea pacienţilor, oameni sau animale, pentru că toţi sunt născuţi obligatoriu sub unul dintre cele douăsprezece semne zodiacale.

Cunoscând acest lucru, putem face mai mult adresându-ne prin gând în special Geniului zodiacal al pacientului (AMUN pentru Berbec) şi cerându-i ajutorul necesar, fără a neglija totuşi ajutorul altor Genii.

Fixând cu privirea semnul zodiacal al pacientului în jurul stelei, este mult mai uşor să rămânem în contact cu Geniul activ decât să ne limităm la a-l vizualiza; în plus, simbolul va emite radiaţii care pătrund în noi.

Putem acționa cu mai multă precizie dacă acestui Geniu îi asociem Geniul semnului care este în mod special legat de partea corpului care ne interesează. De exemplu: pentru un GEAMĂN (Horus), putem cere de asemenea ajutorul lui OMPHTA (Balanță) pentru regiunea renală sau al lui ANUBIS (Capricorn) pentru piele.

Avem încă un mijloc pentru a mări puterea lucrării noastre: să alegem ziua pentru tratament, ştiind că fiecare zi a săptămânii este sub influența unui Geniu planetar care colorează tendințele vibratorii. Exemplu: miercuri, ziua lui Mercur, pentru o acțiune asupra sistemului nervos, digestiv şi pulmonar. Sâmbătă, ziua lui Saturn, pentru un tratament care vizează oasele sau pielea etc.

Putem ameliora anumite domenii psihice sau putem acționa în subconştient lucrând în acord cu Geniile planetare; acest aspect face obiectul unui studiu care nu este prevăzut aici şi care oricum ar fi prematur; situația este identică în ceea ce priveşte diversele acțiuni pe care le putem efectua asupra chakrelor. Folosirea puterilor spiralei este universală. De noi depinde să le utilizăm cu prudență, poate cu autorizarea ghizilor noştri. Este ceea ce predăm la seminariile noastre.

Limbajul literelor M.O.S.

Pentru cei care vor să meargă mai departe în explicarea limbajului legat de formele literelor, în cazul nostru „M.O.S.”, vom spune că asemeni tuturor celorlalte ele conțin energii

şi o anume cunoaştere care decurg din Limbajul Păsărilor, care este o limbă ezoterică. Vă prezint doar câteva date.

„M” are o energie creatoare, cristalizată ca formă în Matrice. În foarte multe limbi, această literă este folosită pentru a desemna M-ama, fie ea terestră sau divină. Cele două picioare ale literei „M” simbolizează cei doi poli, + şi –, care se întâlnesc în zona de mijloc, unde are loc împământarea şi se creează un curent energetic.

„O” este unul dintre simbolurile alchimice cel mai des folosite. Este mişcarea circulară perfectă, care nu are nici început şi nici sfârşit. Simbolizează timpul, Apele primordiale, Înaltul „O”. Este cercul protector care ia formă pentru individ: inel, brăţară, curea. Stabileşte protecţia imediată a operatorului. Este Energia concentrată, condensată care se deschide în două semicercuri pentru a fi eliberată în „M”.

Din „O” tăiat în două printr-o linie verticală rezultă două semicercuri. Al doilea semicerc răsturnat trimite energia în spate, ca un reactor care propulsează spre dreapta: viitorul. Este „S”. Este jumătatea lui „8” (infinitul) şi evocă totodată mişcarea giratorie, forţa Şarpelui Kundalini. Este manifestarea în jurul S-ursei M-amă în Caduceul lui Hermes. Nu poate decât să însoţească ideea de perfecţionare (Sigur, Sprinten, Silenţios, Senin etc.). Prezintă litera „S” sub formă de valuri şi posibilităţile sale spirituale (*S en Ciel*).

Pentru mai multe informaţii... studiaţi limba păsărilor... dacă puteţi!

Cheia reuşitei în viața spiraliană

În acest scop, există mai multe principii care trebuie cunoscute şi respectate. Iată câteva dintre ele: să nu încercăm să convingem pe toată lumea, ci doar să-i ajutăm pe cei care caută adevărul. Voi sunteți astăzi rezultatul gândurilor voastre de ieri. Omul are în el puterea creatoare, iar gândurile lui au puterea de a se manifesta *în spirit şi în materie*. Orice afirmație pozitivă sau negativă se încheie prin manifestarea sa în materie.

Lucruri de ştiut. În fiecare om există două componente:

a) o parte infinitezimală din Creator, care este divină şi pe care o putem numi SINELE.
b) NON-SINELE care reprezintă restul, adică EUL.

Detaşând temporar prin gând SINELE de corpul fizic, veți începe să realizați independența SINELUI. Îl veți considera un centru de conştiință, de influență, de viață, un centru al gândurilor emanate direct din Absolut.

Nu trebuie să confundați individualitatea cu personalitatea, altfel spus SINELE cu EUL. Individualitatea, SINELE, este rădăcina eternă, indestructibilă şi individuală, cea care nu moare niciodată. Personalitatea, EUL, este reprezentată prin corpul şi inteligența noastră.

Când formulați o cerere, aceasta se formează în invizibil şi va atrage spre ea tot ce este necesar pentru a se manifesta

în vizibil cu condiția să nu-i împiedicați realizarea prin gânduri negative.

De îndată ce un gând este emis, el este imediat pus în circulație şi poate fi captat de un alt creier care acționează ca receptor.

Concluzie: Începeți să înțelegeți că omul nu este în contact cu semenii săi decât prin personalitate (învelişul său). Dacă înțelegeți valoarea şi originea SINELUI vostru, nu veți fi intimidați, emoționați sau zdruncinați de nicio altă personalitate de pe pământ, căci veți şti că aceste personalități sunt doar veşminte superficiale şi provizorii şi că individualitatea voastră este perfect egală cu toate celelalte individualități. În realitate, sunteți reținuți de frica ataşată de personalitatea voastră, în loc să mergeți spre Adevăr.

Ce experimentați astăzi este rezultatul gândurilor voastre de ieri. Dacă faceți o afirmație pentru viitor în loc să o faceți pentru prezent, manifestarea ei va fi întârziată, pentru că viitorul nu are existență proprie şi nu este decât viitorul prezent.

Nu uitați că în acest moment sunteți pe cale să vă construiți viitorul şi că puterea personală asupra acestui viitor este imensă, căci astăzi imaginați şi pregătiți manifestarea de mâine. Pe de altă parte, vă este deja mai greu să modificați ce există astăzi deoarece prezentul este rezultatul a ceea ce ați imaginat şi format ieri.

Când omul îşi imprimă gândul în substanța invizibilă, el provoacă formarea în invizibil a obiectului la care se gândeşte.

Frica este apanajul cochiliei voastre, a personalității, a EULUI. Frica creează răul, căci răul nu există prin el însuşi: frica de boală creează boala. Frica de complicații creează complicațiile, frica de pericol dă naştere pericolului, frica de sărăcie duce la sărăcie.

Voi sunteți singurii responsabili de atitudinea celorlalți față de voi. Ceea ce numiți răutatea aproapelui nu este decât ecoul răutății voastre. Dovada este că ajunge să vă schimbați gândurile în privința anturajului şi imediat se vor schimba şi gândurile pe care cei din anturaj le au despre voi.

Nu trăiți în trecut, trăiți în prezent, *aici şi acum*, căci sarcina voastră este în prezent. Căutând răul, veți găsi rău, căutând binele, veți găsi bine. Concentrați-vă spiritul asupra lucrurilor pe care doriți să le vedeți manifestându-se în viața voastră şi lăsați restul. Fixați-vă un țel precis şi țineți-vă neabătut de el. Afirmați tot ce doriți şi negați tot ce nu doriți. Să nu aveți niciun gând negativ: îndoieli, învinuiri, obiecții, critici.

În fiecare seară, înainte de a adormi, prezentați-i spiritului problema sau chestiunea care vă preocupă şi chibzuiți un moment fără a-i permite inteligenței să le ia în discuție.

Afirmați apoi ceea ce doriți, conştienți de uniunea voastră cu Dumnezeu. Cufundați-vă apoi în somn, în aşa fel încât

să deschideți câmpul supraconştiinței. Soluția vă va apărea pe neaşteptate, fie când vă treziți, fie în timpul ocupațiilor din zilele următoare…

SCHIMBAȚI-VĂ GÂNDURILE ŞI VI SE VA SCHIMBA VIAȚA!

CEEA CE VĂ DORIȚI NU TREBUIE SĂ-I FACĂ RĂU APROAPELUI!

Dacă sunteți simpli, puterea voastră va creşte. Fiți cumpătați în cuvinte şi în gesturi! Cei mai mulți oameni vorbesc fără rost şi funcționează în gol, trăncănesc ca nişte mori care în loc de grâu macină neghină. Feriți-vă de cuvinte inutile şi de minciunile din politețe! În felul acesta cuvintele voastre vor avea o eficiență imediată.

Viața este un joc subtil

Viața este un joc, cel mai pasionant dintre toate pentru cel care cunoaşte regulile şi se străduieşte să devină un bun jucător. Înfruntați Universul cu tot ce cuprinde el: evenimente, ființe şi lucruri. Fiți conştienți că dacă vreți să luați totul de la alții, vă veți ruina. Dând totul, vă veți îmbogăți.

Hazardul nu există nicăieri ca atare. Nu există decât legi ignorate care guvernează lumea şi care sunt manipulate de Puteri Invizibile. Nu serveşte la nimic dacă vă revoltați împotriva legilor lumii. Cel mai bine e să colaborați cu ele. Drumul nu este blocat în niciun punct – cu condiția să nu porți ochelari de cal. Pretutindeni există un loc de trecere

şi un mijloc de acces. Există un „hazard liber”, când sunteți jucăria vieții, şi există un „hazard dirijat”.

Cale liberă şi stop

Ştiți că nu suntem singuri în această viață terestră. Există Ființe invizibile şi specializate care se ocupă de noi alternativ, în funcție de nevoile noastre. Avem un Partener în fiecare împrejurare a vieții; putem să-l chemăm, este mereu prezent!

Acest Partener Invizibil este inteligența însăşi; pentru a-i înțelege Verbul inaudibil, este indispensabil să îl putem intui. Nu ne poate vorbi în limbaj uman.

Trebuie să-i transpuneți jocul în aşa fel încât să fie accesibil spiritului omenesc, de aceea este necesar să parcurgeți jumătate din drum pentru a reduce distanța aparentă care vă separă.

Partenerul vostru se va manifesta pentru voi în cel mai variat şi ingenios mod. Fie printr-o telegramă intuitivă direct în conştiința voastră superioară şi atunci va trebui să descifrați şi să clarificați acea telegramă, fie prin oameni, evenimente sau lucruri; întotdeauna o va face însă în aşa manieră încât răspunsul să fie accesibil unei ființe inteligente. *Învățați să vedeți unde aveți cale liberă şi unde trebuie să vă opriți*.

Prima manifestare a noii voastre activități va fi *inițiativa*. Aşadar, e bine să luați inițiative în mod deliberat; Partenerul

vostru va răspunde acestor inițiative, exploatându-le, amplificându-le şi armonizându-le dacă ele se încadrează în „*ce este bine pentru voi”*. Dacă inițiativele voastre sunt defectuoase, premature sau fac rău aproapelui, veți fi imediat avertizat prin rezultat; căci în acest caz Partenerul vostru nu va ezita să joace *împotriva interesului vostru material*.

Dacă vă încăpățânați să nu luați în seamă avertismentele Partenerului, acesta va riposta prin lovituri din ce în ce mai dure. Riposta nu va înceta decât atunci când veți fi înțeles că urmați un drum greşit: *Stop*.

Fiți deci în permanență în gardă şi atenți la gândurile voastre sau la ce se petrece în jurul vostru, căci Invizibilul nu doarme niciodată!

Dacă sunteți egoişti, să nu contați pe Partenerul vostru să vă favorizeze planurile.

Ştiind ce ştiți acum, nu mai aveți niciun motiv logic să vă enervați sau să vă revoltați împotriva unui eveniment, a unei ființe – acel eveniment, acea ființă sau acel lucru reprezintă unul dintre aspectele prin care Partenerul vostru vă avertizează că nu mergeți pe drumul cel bun.

Când un eveniment se produce în conformitate cu cererea voastră, trebuie să ştiți că Invizibilul are mijloace subtile şi complexe prin care reglează dintr-un singur gest o multitudine de conturi, căci vă cunoaşte karma şi are acces la Memoria Naturii.

Trebuie să ştiţi să vă opriţi ori să schimbaţi direcţia atunci când vi se spune „stop”. Căutaţi şi înaintaţi cu curaj atunci când aveţi cale liberă: sunteţi pe drumul bun!

„Cereţi şi vi se va da.” Vreţi un loc liber unde să vă parcaţi maşina? La plecare, cereţi un loc în vecinătatea locului unde doriţi să parcaţi: îl veţi obţine. Nu uitaţi însă să spuneţi MULŢUMESC!

Pentru mai multe informaţii, citiţi „Le Jeu Passionnant de la Vie” de Georges Barbarin, Editura Astra, Paris.

Bioritm

Ştiinţa a pus în evidenţă un ritm de uzură şi de regenerare a corpului uman; toate celulele sunt supuse unei continue acţiuni de distrugere şi construire. Întreaga natură se bazează pe ritmuri (zile/nopţi, anotimpuri, maree etc.).

Toţi am constatat că în anumite zile tot ce întreprindem ne reuşeşte, ne simţim bine în pielea noastră, moralul nostru este excelent, la fel şi raporturile cu cei apropiaţi. Apoi, a doua zi, fără vreun motiv aparent, totul este schimbat.

Trăim în ritmuri cunoscute, graţie cărora putem calcula dinainte zilele faste şi pe cele mai puţin faste; putem deci evita anumite boli, accidente sau eşecuri, folosindu-ne toate atuurile pentru a reuşi.

Să-ţi cunoşti poziţia ritmică înseamnă să-ţi măreşti capacitatea şi să preîntâmpini consecinţele eşecurilor cauzate de

indispoziții. Este semnalul că trebuie să-ți iei măsuri de precauție în zilele critice şi că ai calea liberă pentru a profita de perioadele bune. A nu ține seama de aceste zile critice înseamnă a te expune la pericole, a sucomba. Un om prevenit face cât doi. Nu putem domina Natura decât supunându-ne legilor ei (Lordul Bacon).

Fazele bioritmului încep imediat după naşterea omului. Ele sunt fundamentate pe un ritm în conformitate cu legi naturale riguroase. Acest ritm constă într-o epuizare constantă şi o reînnoire a forțelor vitale existente, ceea ce creează perioada activă şi perioada de regenerare, o curbă sinusoidală cu suişuri şi coborâşuri.

Cu cât vom adapta scăderea şi regenerarea forțelor la ritmul strict individual al fiecăruia, cu atât omul va fi mai capabil, prin această economie de forțe, să ajungă la performanțe înalte.

RITMOGRAMA
FUNCȚIONEAZĂ ÎN TREI TIMPI

1. Ritmul de 23 de zile – Roşu

FIZIC, masculin „Yang”. Calități virile, energie, spirit întreprinzător şi de inițiativă, agresivitate, încredere în sine, curaj, forță fizică, răbdare, rezistență, poftă de muncă.

2. Ritmul de 28 de zile – Albastru

MORAL, sensibilitate, emoțional, feminin, „Yin”. Eficacitate şi sensibilitate creatoare, sentiment, intuiție, imaginație, optimism, ambianță, veselie, bucurie de a trăi, simț social, contact uman, meditație.

3. Ritmul de 33 de zile – Verde

INTELECTUAL, spiritual, de complementaritate. Punere în valoare a aptitudinilor spiritului, inteligență, logică, spirit de sinteză, memorie, capacitate de asimilare, putere de înțelegere, concepție, stare de spirit, spontaneitate.

PERIOADA „PLUS” –
ascendentă, activă

1. Ritmul roşu

Perioadă de utilizare a forțelor acumulate în perioada precedentă, fără a prejudicia sănătatea. Putem lucra mai mult,

putem întreprinde ce dorim, putem rezista în mod eficient la eforturi fizice, putem călători, înfrunta concurența, adversarul, putem da dovadă de inițiativă întrucât avem încredere în noi; avem curaj, răbdare, poftă de muncă.

De asemenea, este perioada unei rezistențe crescute la dureri, la infecții, la boli contagioase; este perioada propice tratamentelor fizice epuizante, cum sunt băile la saună, băile sărate şi altele, tratamentele cu raze, vaccinările, prelevarea de sânge, masajele, intervențiile chirurgicale, tratamentele dentare etc.

Un „plus" ridicat în acest ritm compensează un „minus" în ritmul intelectual.

2. Ritmul albastru

Perioadă favorabilă competițiilor, examenelor, realizărilor publice, contactelor umane favorabile, curtoaziei, răbdării, bunei dispoziții, puterii creatoare, energiei morale, intuiției, sentimentalitate eficientă, indulgenței, calmului, optimismului, meditației fructuoase.

3. Ritmul verde

Putere de reflecție, de înțelegere, adaptare, spirit clar, judecată sănătoasă, logică, inteligență luminată, stabilitate, vigoare în proiecte, spirit analitic şi decizional, activitate a gândirii, suplețe a spiritului, voință stabilă. Perioadă favorabilă exercițiilor spirituale, meditației, concentrării.

PERIOADA „MINUS” – descendentă, de regenerare

1. Ritmul roşu

Este perioada de regenerare a forțelor. Materiile uzate sunt mai repede eliminate şi înlocuite cu materii noi. Este faza unei noi acumulări de forțe care vor fi disponibile pentru restabilirea sănătății şi pentru o reacție mai eficientă la metodele curative.

Respectarea fazei „minus” ca pauză de activitate intensă este foarte importantă şi indispensabilă în vederea atingerii unei capacități ridicate necesare fazei „plus”, precum şi pentru grăbirea unei vindecări.

Evitați să cheltuiți mai multă energie decât e necesar pentru a nu încetini reîncărcarea corpului fizic. Dacă exagerați cu munca şi eforturile depăşesc media, randamentul, rezistența fizică şi intelectuală vor scădea, se vor reduce.

2. Ritmul albastru

Moral în scădere, sensibilitate morbidă, lipsă de chef, de eficacitate, izolare, perioadă propice pesimismului, lipsei de imaginație; închidere în sine.

3. Ritmul verde

Scădere a capacităților intelectuale în sensul: înțelegerii, prezenței de spirit, capacității de organizare sau de observație, înclinării spre dezbateri şi examene.

În perioada „minus” albastră se va proceda la repetarea materiilor învățate şi doar la pregătirea perioadei următoare.

Doar în acest mod forțele intelectuale uzate în faza „plus” se pot restabili şi putem ajunge la performanțe ridicate; ca şi corpul, spiritul are nevoie să se regenereze.

ZILE CRITICE

Sunt zile de tranziție între faza activă şi cea de regenerare sau invers. În aceste zile există riscul unui eşec extrem de mare; de aceea este bine să aveți o concentrare mai bună.

1. Ritmul roşu: ziua 1 şi ziua 12

Stare psihică instabilă: dureri de cap, febră, şoc, teamă de boală, tendință spre beție, posibil accident.

Trebuie evitate cu orice preț: intervențiile chirurgicale, tratamentele dentare, băile la saună şi alte băi epuizante, tratamentele cu raze, vaccinările, prelevările de sânge, masajele, eforturile exagerate, imprudențele de orice fel; evitați-i pe cei care suferă de boli contagioase.

Tendință spre tulburări şi efecte patologice: hemoragii, infecții, febre, tromboze, embolii etc.

2. Ritmul albastru: ziua 1 şi ziua 15

Stare emoțională instabilă, lipsă de reacție, lipsa replicilor; acțiuni nesăbuite, dispute, altercații, teamă de boală, lipsa stăpânirii de sine, nerăbdare, nervozitate.

3. Ritmul verde: ziua 1 şi ziua 17

Stare intelectuală şi psihică instabilă. Judecată îndoielnică, goluri de memorie, erori, indecizie, lipsă de atenţie şi de posibilitate, inflexibilitate a spiritului. Activitate cerebrală dezordonată, lipsă de metodă, împrăştiere a ideilor, voinţă şovăielnică.

NU EXISTĂ NICIUN MOTIV DE FRICĂ; FRICA NU ARE NIMIC DE-A FACE CU PRUDENŢA.

Bioritmul trebuie utilizat cu prudenţă, nu în mod fantezist, gândind, de exemplu, că „Totul va fi bine în perioada ascendentă, dar va fi altfel în perioada descendentă" sau „Voi evita sistematic zilele critice şi voi rămâne acasă".

Ziua critică nu este neapărat o zi în care trebuie să se producă un eveniment periculos sau neplăcut. Din contră, ea trebuie considerată ca o zi „de antrenament", de „autocontrol" şi de eforturi asupra sinelui pentru a învinge o instabilitate mentală sau fizică. În acea zi vom fi mai atenţi la comportamentul nostru.

Ştiinţa psihotehnică şi statistica accidentelor au stabilit că procentajul cel mai ridicat al accidentelor (între 70 şi 80% în anumite categorii profesionale) este provocat de carenţa fizică şi psihică.

Ştiinţa perioadelor şi a bioritmurilor afirmă că dispoziţia spre această carenţă este crescută în zilele critice. Iată de ce ritmograma nu este în acest sens decât semnalarea precauţiilor care trebuie luate în astfel de zile şi este utilă tuturor.

Omul de afaceri reprogramează conferinţele importante, serviciul comercial extern, proiectele de contracte, achiziţionarea de mărfuri, călătoriile de afaceri costisitoare, şedinţele consiliului de administraţie etc. în zilele „plus” din ritmurile albastru şi verde, dacă este posibil, sau cel puţin într-unul dintre ele. În timpul unei lungi perioade de „minus” va lua doar măsuri de ordin general.

Directorul executiv va repartiza lucrările care reclamă multă precizie sau atenţie în conformitate cu cartoteca bioritmică a personalului, doar acelor angajaţi care se află la un „plus” maxim, în timp ce într-o lungă perioadă de „minus” va încredinţa aceloraşi persoane doar activităţi de rutină.

În felul acesta, el va spori producţia fără să diminueze calitatea muncii. (În America, fără ca angajaţii să ştie, ritmul la banda de lucru este accelerat pentru grupele „plus” şi încetinit în cazul grupelor „minus”, în interesul calităţii muncii.)

Intelectualul, studentul, constructorul, artistul îşi măresc considerabil capacitatea de creaţie printr-un antrenament în forţă în perioada „plus” albastră şi „plus” verde, reluându-şi ritmul normal al activităţii în momentele „minus” ale acestor perioade.

Sportivul se va antrena uşor în timpul perioadei corporale „plus” roşie sau albastră. Antrenamentul în forţă va fi făcut doar în perioada „plus dublu” roşie şi albastră. Se va abţine de la orice exerciţiu în perioada negativă „minus dublu” roşie şi albastră, de care va profita pentru a-şi reînnoi forţele.

Pentru medic, ritmograma pacienților dezvăluie viitoarele zile de criză, momentele în care aceştia vor avea o capacitate de reacție crescută, respectiv scăzută la remediile fiziologice, zilele critice, dar şi zilele favorabile „plus” pentru intervențiile chirurgicale. În felul acesta, medicul va putea să ia măsuri împotriva unor crize sau recăderi, în special împotriva riscului de embolie şi al crizelor de orice natură; ritmograma îi indică într-o manieră sigură intrarea în convalescență (din momentul în care curba temperaturii bolnavului nu mai variază în zilele critice).

Menajera îşi îndeplinește cu succes treburile grele în zilele „plus” ale unuia dintre ritmurile corporale, fie el roşu sau albastru.

Nu mergeți niciodată la dentist în ziua critică a ritmului roşu sau albastru; niciodată în perioada „dublu minus” negativ, pentru că sensibilitatea la durere este crescută în aceste zile. Din contră, ea este redusă în zilele „dublu plus” ale ritmului roşu sau albastru.

Intervenții chirurgicale: momente favorabile şi defavorabile

Pentru a determina cele mai bune zile în care se pot efectua operații fără riscuri, eu țin cont de trei factori.

1. Poziția bioritmică

a) în perioada pozitivă a ritmului fizic de 23 de zile, colorat în roşu, care vizează corpul fizic: vindecare rapidă şi fără complicații;

b) în perioada pozitivă a ritmului sensibilitate, emoțional de 23 de zile, colorat în albastru. În acest caz, viitorul pacient operat va suferi mai puțin şi va fi calm şi încrezător.

2. Poziția Lunii în semnele zodiacale

Atenție: să nu fie în semnul zodiacal care corespunde părții corpului ce necesită operație.

Consultați efemeridele astrologice.

De vânzare în librăriile ezoterice.

3. Poziția ascendentă a Lunii, adică între Luna Nouă şi Luna Plină.

În calendar, aceste poziții sunt marcate astfel: un disc negru ● sau L.N. pentru Luna Nouă şi un disc alb ❍ sau L.P. pentru Luna Plină.

Dacă putem ține cont de aceste trei elemente este perfect, operația se va derula în condiții excelente.

Primele două recomandări sunt cele mai importante.

Atenție: Nu vă operați în zilele critice ale ritmului fizic (roşu), căci riscați complicații postoperatorii.

RELAȚIA SEMNELOR ZODIACALE CU CORPUL UMAN

♈	BERBEC	Cap
♉	TAUR	Glande – Gât
♊	GEMENI	Plămâni – Cutie toracică – Membre superioare
♋	RAC	Tub digestiv, deasupra diafragmei
♌	LEU	Inimă – Vase mari
♍	FECIOARĂ	Intestine
♎	BALANȚĂ	Rinichi
♏	SCORPION	Organe genitale – Vezică urinară
♐	SĂGETĂTOR	Muşchi – Coapse
♑	CAPRICORN	Piele – Genunchi
♒	VĂRSĂTOR	Sânge – Gambe
♓	PEŞTI	Articulații – Picioare

An Nume Născut la

BIOGRAMA

1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						
31						
		23		28		33

BIOGRAMA

1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						
27						
28						
29						
30						
31						
		23		28		33

Biogramă

Cristalul de cuarț cu spirală dublă

Când lucrăm suficient de mult cu un pendul, sistemul neuromuscular ajunge la o asemenea sensibilitate încât pentru a simți diferitele impulsuri nu mai este necesară folosirea niciunui pendul.

Poziția degetelor are importanța ei, în funcție de degetul care atinge degetul mare (indexul sau un alt deget).

Există o altă modalitate de a acționa energetic: folosim un cristal de cuarț, dar nu oricare. Pentru mai multe detalii asupra celor ce urmează, consultați lucrarea „Cristal de Vie" a lui R. Bonewitz, colecția Chrysalide, Le Souflle d'Or.

Când lucrăm cu cristale, lucrăm cu energii care au participat la crearea Pământului. Ele au puterea de a *transforma*, de a *stoca* energii care vor fi folosite ulterior.

Ce ne interesează în mod special este că ele sunt un *culoar* între dimensiunea fizică şi dimensiunile inferioare. Le putem utiliza ca să *comunicăm* cu *mineralele*, cu *plantele*, cu *animalele*, cu *inteligențe* din afara dimensiunii fizice, cu *ghizii spirituali*.

„Cristalul drept" este o maclă, spre deosebire de cristalul de cuarț obişnuit căruia i se spune „cristal stâng". În cristalul „stâng", moleculele au tendința de a se dispune *spontan în spirale* care se răsucesc spre stânga; în *cristalul drept,* fenomenul are loc spre stânga şi spre dreapta. Nu există cristal de cuarț în care spiralele să se răsucească doar spre dreapta.

Energiile fizice ale unui cristal sunt în *echilibru perfect* şi toate energiile sale sunt echilibrate în *plan spiritual*; toate sunt în mod natural într-o *armonie absolută*.

Când o energie trece printr-un cristal natural, ea suferă o armonizare. Tocmai din această dispoziţie firească de a echilibra energiile ia naştere procesul de transformare care se aplică atât energiilor spirituale, cât şi *energiilor terestre*.

Energiile care tranzitează cristalul sunt automat *corectate* şi *reechilibrate*; are loc o *concentrare* mai precisă a acestora, o *focalizare*, uneori o combinare de energii.

Cantitatea de energie emisă de un cristal este perfect egală cu cantitatea primită; nu se pierde şi nu se câştigă energie.

Prin urmare, putem să utilizăm puterile cristalului de cuarţ; vom alege cristalul „drept" datorită combinaţiei sale moleculare, cu două spirale stânga şi dreapta, o replică a modului în care este constituită molecula ADN.

Ţinând cristalul în mâna care primeşte, cu vârful în afara mâinii, vom folosi proprietatea de „culoar" prin care vor trece energiile cosmice sau telurice. Ele se vor corecta, se vor reechilibra, se vor concentra, acordându-se exact cu scopul urmărit. Întrucât gândul nostru este dirijat spre receptarea energiilor cerute de poziţia celeilalte mâini, în mod inconştient vom folosi spirala/cuarţul adecvate.

Ținând cristalul în mâna care dă (dreapta pentru dreptaci), cu vârful cristalului în jos, prelungim „culoarul” (al celeilalte mâini). Astfel concentrarea de energie este menținută în armonie, şi chiar consolidată.

Această explicație priveşte acțiunea tonică „B”.

În ce priveşte acțiunea eliminatorie „A”, cristalele pot fi programate mai precis. Cristalului ținut în mâna stângă şi care prospectează corpurile subtile umane, animale sau vegetale, i se poate imprima prin gând capacitatea de a *detecta exclusiv* surplusul de energii, de a-l *absorbi* şi a-l *transfera* altui cristal. Acesta va fi ținut în mâna dreaptă, rotindu-se spre dreapta, cu vârful în jos. Acest al doilea cristal va fi programat pentru:

a) *a recepta* energiile emise de primul cristal, precum şi eventualul surplus de energie al operatorului;

b) *a purifica aceste energii prin reechilibrare şi armonizare*;

c) *a le proiecta* spre pământ.

În cele de mai sus, nu am abordat decât un aspect legat de folosirea cristalului de cuarț „drept” pentru a ne înlesni obținerea unor rezultate foarte bune şi totodată pentru a accelera înălțarea spirituală a operatorului, permițându-i să lucreze în armonie cu natura.

Sigur că putem lucra cu cristalele în multe alte domenii. Ulterior voi dezvolta tehnica folosirii ezoterice pozitive a cristalelor. Deocamdată, avertizez cititorul asupra folosirii în scopuri negative a cristalelor; ca în orice domeniu, contează modul în care utilizezi ceva.

Se cuvine să precizăm că persoanele care au ajuns la un anumit nivel de conştiinţă şi de cunoştinţe descoperă că se pot lipsi de „instrumente” sau „tehnici” cum sunt cele descrise în această lucrare. Pentru cei mai mulţi dintre noi însă, această cale este una necesară.

Atunci lucrarea este efectuată fără nicio intervenţie fizică, în acord perfect cu ghizii de Lumină care acţionează prin noi pentru a duce la bun sfârşit acţiunea cerută.

Autorul acestui studiu a avut nenumărate ocazii pentru a demonstra.

Bibliografie

L'Alchimie de la Vie, Etienne Guillé, Ed. du Rocher, Monaco

L'Age cosmique aux U.S.A., J. M. Schiff, Ed. Albin Michel

Les Chakras, C. W. Leadbeater, Ed. Adyar

Les Chakras, Michel Coquet, Dervy-Livres

La Cosmogonie des Rose-Croix, Max Heindel, Éd. de l'Aigle, C.P. 219, Eastman, Qc. J0E 1P0

Hamsa, 15, Rue des Vaux-Renards, 89100 Salignac, France

Le Langage des couleurs, R. L. Rousseau, Ed. Dangles

Médicine chinoise, médicine totale, J. A. Levier, Ed. Bernard Grasset

Les Oligo-éléments catalyseurs, J. Sal, Ed. Maloine

Précis de Naturothérapie, Dr. Jacques Baugé-Prévost, Ed. Celtiques

Réconciliation avec la vie, Emmanuel, Dervy-Livres

La Spirale Mystique, Jill Purce, Societé Nouvelle des Éditions du Chêne, Paris

Le Corps subtil, David V. Transley, Ed. du Seuil

ATLANTIS

Undele dorinţelor călătoresc în infinit şi se materializează!

Radionica, probabil cel mai misterios domeniu al ştiinţei, a fost considerată multă vreme o formă de magie. Apanajul şamanilor, preoţilor şi vrăjitorilor, radionica a stârnit interesul înflăcărat al fizicii cuantice. Cu toate că multe informaţii valoroase s-au descoperit despre acest domeniu, căile şi implicaţiile profunde ale radionicii încă nu se cunosc în totalitate.

Legea Universală aflată la rădăcina acţiunii radionice este aceea a rezonanţei. Orice gând, orice emoţie, orice intenţie, orice dorinţă sunt purtătoare ale unor energii pozitive sau negative. Acestea tind întotdeauna să se manifeste în planul fizic. Totuşi, din cauza blocajelor din subconştient, o iniţiativă creatoare benefică se disipă, iar rezultatele materializate sunt slabe.

Cu ajutorul dispozitivului radionic **ATLANTIS**, undele oricărei dorinţe sau intenţii suficient de puternice sunt trimise în Univers, altfel numit Oceanul Cuantic sau Mintea Lui Dumnezeu. Ele se întorc în planul fizic sub forma materializată a dorinţei!

Împreună cu dispozitivul radionic **ATLANTIS** primeşti un manual care conţine modele de afirmaţii puternice pe care le poţi folosi pentru eficienţă maximă în materializarea gândurilor tale.

BIO SYNERGY

Integrează în ființa ta calitățile energiei solare!

În toate tradițiile, aurul este considerat metalul cel mai nobil, remediul cel mai puternic, cel mai, cel mai... În scrierile spirituale, aurul este asociat celui mai înalt centru de forță al structurii umane. Fiind purtătorul energiei solare, emană asupra persoanei care lucrează cu el calități energetice precum: pozitivism, căldură sufletească, facultăți psihice solare, bucuria de a trăi, creativitate, generozitate, entuziasm, forță și curaj!

BIO SYNERGY, dispozitiv care conține soluție coloidală de aur, incorporează vibrațiile solare ale acestui metal și le integrează la un nivel profund în structura ființei umane. Efectele benefice sunt adesea mai presus de imaginație!

MIND SYNERGY MILLENIUM

Relaxează-te profund într-un spa mental!

Cum poţi face acest lucru chiar la tine acasă? Studiile ştiinţifice oferă astăzi informaţii preţioase despre potenţialul vast al creierului nostru. Fiecare stare pe care o experimentăm generează o anumită frecvenţă a undelor cerebrale. Iubirea, relaxarea profundă, calmul, focalizarea, concentrarea, furia, anxietatea, stresul, toate au impact asupra activităţii creierului.

Cu ajutorul tehnologiei avansate de modelare cerebrală, **MIND SYNERGY MILLENIUM**, îţi poţi seta aproape instantaneu creierul în starea dorită (claritate, creativitate, focalizare, învăţare accelerată, meditaţie, concentrare ş.a.m.d.). **Astfel, beneficiezi de un spa mental total relaxant şi de efecte profund regeneratoare la nivelul organismului!**

ALIMENTE CARE COMBAT CANCERUL

Prevenirea cancerului prin dietă

Richard Béliveau şi Denis Gingras

Proprietățile anticancer ale alimentelor sunt ştiri de primă pagină. Studiile întreprinse în prezent demonstrează cum elemente din compoziția anumitor alimente reduc semnificativ riscul de apariție a cancerului şi stopează dezvoltarea acestuia (în cazul în care a apărut deja). Cu toate acestea, informațiile transmise prin mass-media sunt confuze şi adesea greu de înțeles. Ce ar trebui să consumăm mai exact şi în ce combinații? Oare toate alimentele anticancer au acelaşi efect? Combat ele orice tip de cancer?

În cartea „**Alimente care combat cancerul**”, celebrul biochimist Richard Béliveau şi cercetătorul Denis Gingras descriu proprietățile active ale alimentelor care combat cancerul şi modul în care acestea acționează pentru a proteja organismul. De exemplu, o dietă diversificată ce include anumite fructe, legume şi băuturi, precum ceaiul verde şi mustul, permite absorbția zilnică a unei cantități terapeutice de compuşi fitochimici anticancer. Cunoscând procesele ştiințifice din spatele acestor beneficii terapeutice, înțelegem nu doar motivul pentru care este atât de important să includem aceste alimente în dietă, ci şi cât de uşor este.

CUM SĂ GĂTEŞTI CU ALIMENTE CARE COMBAT CANCERUL

Richard Béliveau şi Denis Gingras

„**Cum să găteşti cu alimente care combat cancerul**” s-a vândut în peste 200 000 de exemplare numai în Canada şi a declanşat o revoluţie profundă în înţelegerea noastră asupra alimentelor cu proprietăţi anticancer. Acum că ştim despre calităţile minunate pe care le au pentru sănătatea noastră ceaiul verde, ciocolata neagră sau vinul roşu, cum învăţăm să le incorporăm în dieta noastră zilnică? Anticipând această dilemă, autorii Richard Béliveau şi Denis Gingras au făcut încă o dată echipă şi împreună cu bucătari profesionişti de talie mondială au creat cartea „Cum să găteşti cu alimente care combat cancerul”. Reţetele cuprinse în interiorul acestei cărţi sunt alese cu multă atenţie şi diversificate într-un mod ingenios astfel încât să răspundă pe deplin şi nevoilor unei diete vegetariene. Ingredientele sunt uşor de găsit, iar acest lucru este cu adevărat minunat! Cu uşurinţă poţi dobândi un lucru atât de valoros: starea ta de bine! Este mai mult decât o carte; este un izvor de informaţii folositoare şi competente care te ajută nu doar să previi apariţia cancerului sau să îi stopezi evoluţia, ci şi să îţi păstrezi sănătatea!

Bazată pe informaţii din cercetări ştiinţifice recente, „**Cum să găteşti cu alimente care combat cancerul**” este completarea esenţială a bestsellerului internaţional „**Alimente care combat cancerul**”.

TEHNOLOGIA ZEILOR

Fascinanta cunoaștere a anticilor

David Hatcher Childress

„Bine ai venit în lumea controversată și fascinantă a tehnologiei antice! În această carte vom explora nenumăratele dovezi care ne-au condus la uluitoarea concluzie că oamenii antici erau realmente la fel de complecși cum suntem noi astăzi – cel puțin cineva, undeva, folosea atunci tehnologie avansată. Această tehnologie includea absolut tot, de la electricitate până la mașinării grele și aparate de zbor.

Teme cum sunt zborul, războaiele atomice, electricitatea în lumea antică și altele asemenea ar putea părea bizare pentru mulți oameni, în special pentru cititorii cu «studii înalte». Cu toate acestea, așa cum vom vedea, există multe dovezi care ne conduc spre ideea că avem un trecut avansat din punct de vedere tehnologic. Fiecare cultură din lume pare să aibă legende despre zborul antic și despre o civilizație de aur care a existat înaintea civilizației noastre. Partea cea mai dificilă e să facem diferența între adevăr și ficțiune. Fascinant este însă că uneori adevărul este mai bizar decât ficțiunea."

David Hatcher Childress,
„Tehnologia zeilor"

Te va prinde! Această călătorie frenetică în universul fascinant al anticilor te va captiva înainte să-ți dai seama. În fața atâtor dovezi științifice, povești și legende rupte parcă dintr-o altă dimensiune, nu vei putea decât să te așezi confortabil și să guști rând pe rând misterele controversate ale unei lumi de mult apuse.

RELAXARE INSTANTANEE

Cum să reduci stresul la serviciu, acasă şi în viața de zi cu zi

Debra Lederer şi Dr. L. Michael Hall

Un ghid practic pentru reducerea stresului şi relaxare instantanee. Prezintă tehnici pentru o respirație corectă, o postură sănătoasă, conține afirmații cu impact benefic asupra corpului şi psihicului, precum şi exerciții de vizualizare creativă!

Reducerea stresului nu înseamnă doar prevenirea multor afecțiuni grave, ci şi cheia către o stare de bine, către fericire, creativitate şi eliberarea forței interioare.

Când înveți să accesezi instantaneu starea de relaxare profundă, aşa cum îți arată Debra Lederer şi L. Michael Hall în această carte, reuşeşti practic să intri în contact cu Sinele tău Superior, cu acea parte intuitivă care cunoaşte răspunsurile şi soluțiile la toate problemele tale.

Înțelegerile şi capacitatea de a efectua cu uşurință exercițiile descrise în „**Relaxare instantanee**” te vor aduce la un nou nivel de evoluție personală şi spirituală. Vei descoperi singur efectele profunde care apar în urma aplicării tehnicilor de relaxare şi vei fi uimit! Te vei îndrăgosti de starea ta interioară energică şi plină de calm! Iar acesta nu este decât începutul…

ENERGIA SPIRALEI

În cartea „Energia spiralei", autorul ne oferă ocazia să descoperim o parte dintre misterele Universului şi forţele subtile ce îl guvernează dintr-o perspectivă inaccesibilă omului de rând, care se lasă condus de legi şi convenţii limitative.

Ce reprezintă energia formei şi care sunt aplicaţiile sale practice în domeniile sănătăţii şi evoluţiei spirituale? Profesorul Gilbert Jausas ghiceşte parcă fiecare întrebare care ar putea să-ţi apară în această călătorie spirituală de iniţiere şi aprofundare şi îţi răspunde la fiecare într-o manieră clară şi plăcută. Puţine cărţi sunt atât de pragmatice şi de precise; în plus, din fiecare rând transpar experienţa şi cunoaşterea practică ale autorului.

Cartea „Energia spiralei" cuprinde cele mai valoroase informaţii care se pot reuni într-o singură lucrare şi explorează domenii precum: forţa minţii şi puterea gândurilor, energiile culorilor şi proprietăţile lor curative, radiestezia mentală, energia formei în slujba terapiilor alternative, fundamentele sănătăţii fizice, mentale şi spirituale, armonizarea energiilor din organism şi din mediul înconjurător, puterea vindecătoare a mâinilor, purificarea chakrelor şi alte zone conexe. Fiecare om are în el o memorie ancestrală, omniscientă şi omniprezentă, care abia aşteaptă să comunice şi să ne transmită cunoaşterea ei. Din nefericire, obiceiurile care ne-au fost înrădăcinate sunt departe de limbajul prin care comunică această memorie; trăim ca nişte furnici, folosind doar o parte infimă din darurile cu care am fost înzestraţi. Această carte ne oferă metode clare pentru a ne îmbunătăţi comunicarea cu memoria noastră ancestrală şi a învăţa limbajul ei.

Gilbert Jausas, autor francez, este părintele radiesteziei mentale, spiralogiei şi iridologiei. Printre scrierile sale se numără: „L'oeil mystérieux", „La géomancie traditionnelle", „L'iridologie rénovée", „Introduction à l'iridologie" şi „La radiesthésie mentale". Nu a avut niciun maestru. A studiat diverse doctrine, fără a fi însă adeptul vreunei grupări. A frecventat mai multe, pentru a prelua tot ce era capabil să asimileze. Latura sa mercuriană l-a înzestrat cu abilităţi de comunicare, spirit de observaţie, cu dorinţa acută de a şti, a cunoaşte şi a aprofunda lucrurile.

6 colecţia Spiritualitate
Alte titluri disponibile pe www.vidia.ro

ISBN 978-606-8414-08-9

